



Strakova akademie – sídlo české vlády. – Zdroj obrázku: Pačka,

https://cs.wikipedia.org/wiki/Vláda_České_republiky#/media/File:Garden_of_Straka_Academy,_Prague_Mal%C3%A1_Strana.jpg

Vláda České republiky připravila pro své občany, chovatele nejlepších čtyřnohých přátel člověka, ve shodě s politickými výmysly Evropské komise: další zbytečné byrokratické břemeno! Týkat se bude každého (třeba velkých multigeneračních venkovských rodin na Valašsku, Slovácku a jinde), kdo chová alespoň pět fen starších jednoho roku! Od ledna 2017 by pak na tyto lidi mohla čekat v případě dokončení legislativního procesu povinná registrace výše uvedených zvířat včetně strpení pravidelných/invazivních nájezdů českých nebo rovnou euro-unijních kontrolorů! Ti by měli mít pravomoci pátrat za asistence policejních ozbrojených jednotek v soukromých obydlích občanů po rodinných zvířatech a zjišťovat jejich tzv. životní pohodu i bez svolení soudu! Někdo vládě vychytrale poradil, že už se najednou prý všichni chovatelé (rozuměj: „zločinci“) začnou hromadně registrovat/hlásit na úřadech, aby se pak mohli nechat pravidelně kontrolovat, pokutovat a rovnou zavírat do vězení. Chystanou novelu veterinárního zákona, která přitom vůbec nevyřeší problém s týráním psů nebo tzv. imaginárními desítkami tisíc zákonem vůbec nedefinovaných „množiren“, ještě ani neschválil parlament a už vyvolala mohutné negativní reakce odborné i laické veřejnosti! Tristně především prolamuje ústavní přirozená práva/svobody obyvatel ČR: Jde hlavně o destrukci práva člověka na nedotknutelnost soukromého obydlí, majetku, klidný život rodiny bez vměšování veřejné moci a to ještě silněji než tomu bylo až dosud pod pochybnými a mnohdy nejasnými zdravotně/etickými záminkami byrokratického chovu zvířat a jejich tzv. psychické pohody! Navíc je již pod taktovkou některých politiků z TOP 09 avizována na září 2016 za peníze euro-unijních byrokratů mohutná konference a související kampaň, která má za svůj cíl připravit obyvatelstvo ČR na ještě další zpřísnění podmínek chovu domácích zvířat a na postupné/definitivní zavedení různými radikály tolik vytouženého povinného čipování/registrací/kontrol všech čtyřnohých domácích mazlíčků na území Evropské unie! – Podrobnosti jsou včetně dokumentace k dispozici níže. – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č.

634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, [schválila](#) česká vláda 11. července 2016. Pokud projde ve stávající podobě celým legislativním procesem, mohla by tato novela nabýt účinnosti už 1. ledna 2017. Vládní důvodová zpráva ke změně veterinárního zákona přímo [uvádí](#), že: „Navrhovanou úpravou má dojít k přesunutí některých povinností dosud stanovených jen vůči chovatelům hospodářských zvířat, **vůči všem chovatelům bez rozdílu.**“ „Současná právní úprava ukládá povinnosti zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a **kontroly pohody zvířat podle metodiky kontroly zdraví a nařízené vakcinace chovatelům hospodářských zvířat. Tato úprava však neodpovídá skutečnosti a je třeba tyto povinnosti stanovit i ve vztahu k chovu zájmových zvířat (rozuměj: Vašich psů, koček aj. čtyřnohých kamarádů, pozn. autora) nebo i volně žijící zvěře.**“ Paradoxně stejná důvodová zpráva hned v další části zcela popírá svůj smysl a vyloženě neříká pravdu, když tvrdí: „Navrhovaná úprava nestanoví žádné nové povinnosti (což právě není pravda, pozn. autora), pouze zpřesňuje povinnosti všem chovatelům bez rozdílu zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a **kontroly pohody zvířat podle MKZ.**“ Vládě České republiky jde prý mj. o to, aby se zlepšila „informovanost orgánů veterinární správy o skutečnosti, že osoba chová větší množství psů. Podle stávající právní úpravy existuje povinnost osob, které mají živnostenské oprávnění nejpozději 30 dnů před zahájením nebo ukončením podnikání oznámit chov zvířat určených pro zájmové chovy a další údaje krajské veterinární správě. Povinností podle stávající právní úpravy nepodléhají osoby, které chovají psy bez živnostenského oprávnění (a případně s nimi obchodují). Jedná se především o tzv. množírny (tento termín není přitom českými zákony nijak přesně definován, pozn. autora), kde jsou zvířata chována v nevyhovujících podmínkách a krajská veterinární správa o nich nemá žádný přehled. Předložený návrh předpokládá, že by všichni chovatelé většího množství psů samičího pohlaví měli povinnost před zahájením nebo ukončením chovatelské činnosti oznámit tuto skutečnost krajské veterinární správě. Cílem navrhované úpravy je stanovit oznamovací povinnost chovatelům psů, kteří chovají 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců a tím přispět k odstranění závadného stavu, který spočívá v nelegálním množení psů v nelegálních podmínkách.“ A opět stejná důvodová zpráva vzhledem ke sledované problematice naprosto nepochopitelně tvrdí, že „druhou skupinou problému, který návrh novely veterinárního zákona sleduje, je **snížit administrativní zátěž chovatelů a dalších osob, na které se veterinární zákon vztahuje, a reagovat na požadavky praxe a poznatky z výkonu odborného dozoru.**“ Dále: „V zájmu zajištění ochrany veřejného zdraví jsou do novely veterinárního zákona navržena některá **nová oprávnění pro úřední veterinární lékaře, která dosud veterinárním zákonem stanovena nebyla a ani nevyplývají ze zákona o státní kontrole.**“ Jelikož je prý třeba zajistit: „Informovanost orgánů veterinární správy o skutečnosti, že osoba chová větší množství psů“ a „v současné době nelze odhadnout, kolika chovatelů se tato povinnost bude týkat“. „Přínos této povinnosti lze spatřovat nejen pro krajské veterinární správy, které tak **budou moci kontrolovat zájmové chovy psů** (rozuměj: v soukromých domácnostech každého obyvatele ČR, pozn. autora), ale i pro potencionální chovatele zájmových psů, tedy zájemce o koupi psů. V důsledku registrace těchto chovatelů, kteří chovají a prodávají štěňata z těchto chovů, a jejich hlášení, by mělo dojít k eliminaci těch chovů zvířat, ve kterých jsou zvířata v nevhodných podmínkách chována a množena a na trhu by se tudíž neměli objevovat psi pocházející z tzv. množíren.“ „Orgánem odpovědným za implementaci zvolené varianty řešení bude především Státní veterinární správa, která je již podle stávajícího znění veterinárního zákona specializovaným odborným správním úřadem pro oblast veterinární péče.“ „Přezkum účinnosti novely veterinárního zákona budou v praxi provádět Ministerstvo zemědělství a Státní veterinární správa ve spolupráci s dotčenými subjekty, a to z hlediska účinnosti nové právní úpravy a zejména z hlediska dosahování cílů sledovaných touto právní úpravou.“ – Podle paragrafované [navrhované novely](#) veterinárního zákona by měli vykonávat invazivní kontroly soukromých domácností občanů ČR úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízené organizační složky státu pověřené výkonem státního veterinárního dozoru („veterinární inspektoři“), kteří všichni budou oprávněni podle paragrafu 53, odst. 1, písmene e) vynutit si třeba i donucovacími prostředky skrze policejní orgány přístup do „staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor včetně otevřených uzavřených prostor při důvodném podezření“ například ve věci blíže nespecifikovaných tzv. „nákazových důvodů“, pod kterými se může skrývat cokoliv a může jít pouze o možnost šíření nějaké choroby vyvolanou udáním zlomyslného souseda, tedy nikoliv o faktickou situaci. Navíc je takové opatření přímo navázáno na identifikaci jednotlivých kontrolovaných zvířat i osob, jejich chovatelů. Mnohdy se pod pojmem identifikace ovšem myslí právě invazivní čipování a destruktivní předpisový rámec Evropské komise (viz články Necipujtenas.CZ [zde](#), [zde](#) a [zde](#)). Přitom navrhovaná novela veterinárního zákona občanům ČR nařizuje: „Každý, v jehož objektu se takové prostory kontrolovány osoby nalézají, je povinen strpět kontrolu v těchto prostorech.“ Podle paragrafu 53, odst. 7 a 8 náleží stejné pravomoci kontrolních nájezdů také odborníkům Evropské komise nebo dokonce takovým „odborníkům“ z jiných členských států Evropské unie, kteří díky tomu mohou kontrolovat občany České republiky v jejich domácnostech za pomoci ozbrojených složek výkonné moci i bez soudního příkazu. Paragraf 54 pak umožňuje použít vůči chovatelům drsná opatření včetně likvidace zvířat, jejich usmrcování aj. drakonické akce. Navíc k úkolům Státní veterinární správy by mělo nově [patřit](#) to, že „vede, aktualizuje a zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, povolených, popřípadě evidovaných chovatelů, kteří chovají 5 a více psů samičího pohlaví

starších 12 měsíců“. – Vládní [důvodová zpráva](#) si nicméně alespoň náznakem všimá závažných ústavněprávních problémů, které mohou nastat v souvislosti s praktickým vynucováním novely veterinárního zákona obzvláště v porovnání s hodnocením neslučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Navrhovaná právní úprava totiž vstupuje na pole ústavního pořádku a právního řádu České republiky zejména z hlediska ústavního zákona „č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky“ a to také s ohledem na rámec občanských práv chráněných „Evropskou úmluvou o lidských právech“, když předmětná novela veterinárního zákona „upravuje užívání majetku podle článku 1 Protokolu č. 1 k této Úmluvě, který zaručuje ochranu vlastnictví“. Ústavní soudy by totiž mohly seznat, že navrhovaná ustanovení novely veterinárního zákona vybočují „z požadavků na legalitu, racionalitu sledovaných cílů a proporcionalitu použitých opatření“. **Ostatně:** „Výslovné zhodnocení si zaslouhuje vyjádření dopadu článků 7 a 8 Úmluvy, které stanovují zásadu uložení trestu jen na základě zákona, ve vztahu k navrhovaným sankcím a právo na respektování soukromého a rodinného života, zejména obydlí, pokud se jedná o nově navrhovaná opatření veterinárních inspektorů v § 53 návrhu zákona. Návrh zákona stanovuje v zájmu zabezpečení efektivní kontroly poskytnout veterinárním inspektorům dostatečně účinný nástroj, aby si mohli zjednat při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nakažových důvodů přístup do kontrolovaných prostor, pokud jim tento bude odepřen.“ Podle [důvodové zprávy](#) k novele veterinárního zákona se prý budou moci postižené osoby vůči kontrolám a jejím devastujícím zásahům bránit až ex post „způsobem uvedeným v ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. upravujícím žalobu na ochranu před nezákonným zásahem“. „Navrhovaná právní úprava předpokládá nové zpracování osobních údajů v rámci registrace osob /.../. Osobní údaje bude krajská veterinární správa zpracovávat v rozsahu údajů uvedených v žádosti o registraci podle § 45 správního řádu a v rozsahu oznámení o chovu většího množství psů.“ – Naštěstí se přeci jen ozvala disentní stanoviska. Důležité [připomínky](#) uvedlo například [Ministerstvo spravedlnosti České republiky](#) vedené Váženým panem JUDr. [Robertem Pelikánem](#), Ph.D., (hnutí [ANO 2011](#)): „Tato připomínka je zásadní. K čl. I bodu 68 [§ 53 odst. 1 písm. e)]. Nesouhlasíme s oprávněním kontrolního orgánu zjednat si za jakékoliv situace přístup do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor, a to včetně oprávnění otevřít uzavřené prostory. Dané ustanovení žádným způsobem nestanovuje limity možnosti užít předmětného oprávnění, pročez je třeba jej považovat za rozporné s principem minimalizace zásahů do základních práv a svobod, konkrétněji pak s právem na soukromí a nedotknutelnost obydlí (čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 7 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Předložený návrh nikterak nerozlišuje mezi stavbami užívanými jako obydlí, a ostatními stavbami, tj. vzhledem k absenci bližších podmínek aplikace shora uvedeného oprávnění neproporcionálním způsobem zasahuje do práva na nedotknutelnost obydlí (viz např. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva Buck proti Německu ze dne 28. 4. 2005, č. 41604/98). Nadto upozorňujeme, že toto právo, jakož i právo na soukromí, nelze podle konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva vztahovat pouze k soukromému obydlí, ale taktéž k nerušenému užívání pracovních, resp. výrobních prostor (viz zejm. rozhodnutí Niemetz proti Německu ze dne 16. 11. 1992, č. 13710/88, a Société Colas est Cremieux a další proti Francii ze dne 16. 4. 2002, č. 37971/97). Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem požadujeme přeformulovat předmětné ustanovení způsobem, jež bude plně odpovídat požadavkům na legitimní a proporcionalní omezení práva na soukromí a práva na nedotknutelnost obydlí. Tato připomínka je zásadní.“ – Další velice významnou [připomínku](#) ke znění novely veterinárního zákona měl za Úřad vlády šéf [KDU-ČSL](#) a [místopředseda](#) vlády pro vědu, výzkum a inovace, předseda Rady pro výzkum a inovace: Vážený pan MVDr. [Pavel Bělobrádek](#), Ph.D., MPA. Ten správně a z pozic zdravého/selského rozumu ministerským byrokratům vysvětlil: „Požadujeme tento novelizační bod vypustit. Odůvodnění: Navrženou povinnost pokládáme za nesmyslnou a efektivně nevymahatelnou. Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona je „chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu“. Tato definice sice umožňuje poměrně flexibilně určit, kdo má v daný okamžik povinnost o zvíře pečovat, avšak současně umožňuje vyhybat se odpovědnosti především za plnění povinností trvalého charakteru, jako je například zajišťování očkování proti vzteklině nebo zajištění veterinárního ošetření nemocného zvířete. Nejvýmluvnějším příkladem je chov zvířete v rodině, kde potenciálními chovateli mohou být všichni členové domácnosti. Oznamovací povinnosti při chovatelství pěti a více fen se lze snadno vyhnout jejich rozpočítáním mezi tyto jednotlivé členy, jejich přesouváním na různá místa apod. Z praktického hlediska nelze nesplnění povinností prokázat. Podle důvodové zprávy je opatření zacíleno na tzv. množírny (jako důsledek konkrétních kauz s mediálním ohlasem a nátlaku různých spolků zabývajících se ochranou zvířat). V těchto kauzách se však směřuje ochrana zvířat proti týrání (velký počet zvířat chovaných v nevyhovujících podmínkách) s ochranou veřejného pořádku (úniky psů, rizika poranění lidí) a s otázkou nelegálních příjmů. Nelze však předjímat, že by těmito konkrétními kauzám zabránila oznamovací povinnost chovatelů – už jen proto, že tento typ chovatelů zpravidla neplní ani jiné své povinnosti. Množství chovaných psů lze snadno rozdělit mezi více chovatelů nebo lze pozměňovat údaje o narození psů. V současné době nejsou tyto údaje závažně evidovány. Psi nejsou povinně označováni a jediným – ovšem nespolehlivým – údajem o narození je datum vyplněné v dokladu o očkování. Dále připomínáme, že kontrola

skutečného počtu chovaných psů naráží na ústavně garantovanou nedotknutelnost obydlí (čl. 12 Listiny základních práv a svobod). V tomto kontextu poukazujeme např. na zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, který se s danou ochranou obydlí vypořádává tak, že v případě chovu zvířat vyžadující zvláštní péči stanovuje v § 13 odst. 6 písm. d) jako součást žádosti o povolení i souhlas chovatele s kontrolou míst, kde je zvíře chováno. Lze se tedy domnívat, že navržená oznamovací povinnost bude postihovat především bezproblémové chovatele, kteří psy chovají na vysoké chovatelské úrovni, chovem se neživí a poskytují součinnost kontrolním orgánům.“ – [Ministerstvo vnitra České republiky](#) vedené Váženým panem Bc. [Milanem Chovancem](#) z [ČSSD](#) také nešetřilo kritikou. Ve svých připomínkách k novele veterinárního zákona například mj. **uvedlo**: „V případě § 53 odst. 1 písm. e) návrhu požadujeme, aby v důvodové zprávě byl bližším způsobem vymezen vztah mezi § 7, § 10 odst. 2 kontrolního řádu a navrženým zněním tím způsobem, aby bylo zřejmé, kdy přichází v úvahu aplikace kontrolního řádu a v jakých případech užití znění § 53 odst. 1 písm. e) návrhu. Lze soudit, že v konkrétním případě by měl připadat do úvahy vždy jen jeden z uvedených právních předpisů a postupů, a navrhovaná úprava veterinárního zákona se tak jeví jako nedůvodně odchylná od kontrolního řádu. Do důvodové zprávy proto požadujeme uvést vysvětlení, v jakých případech se bude přistupovat k ukládání pokut a kdy k realizaci práva zjednat si přístup do vymezených prostor, neboť hrozí, že vznikne tato situace: **kontrolovaná osoba dobrovolně neumožní vstup do vymezených prostor a dle návrhu lze očekávat, že kontrolující má v podstatě na výběr ze 2 možností - a) může uložit pokutu a zároveň b) je oprávněn zjednat si sám přístup do vymezených prostor. Toto se jeví jako nesystémové, proto požadujeme doplnění vysvětlení do důvodové zprávy v návaznosti na vztah § 7, § 10 odst. 2 kontrolního řádu a § 53 odst. 1 písm. e) návrhu. Požadujeme po vzoru připomínky č. 2, aby ve znění § 53 odst. 1 písm. e) bylo výslovně zdůrazněno, že právo zjednat si přístup do uzavřených prostor bude moci být využíváno pouze v odůvodněných a výjimečných případech, neboť mělo by se jednat ryze o krajní prostředek ultima ratio. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní. /.../ Doporučujeme vyjasnit, co se myslí pro účely tohoto ustanovení ukončením chovatelské činnosti – zda úplné ukončení chovatelské činnosti, tj. pokles počtu chovaných psů na nulu (jak by vyplývalo z vlastního textu ustanovení), nebo pokles počtu chovaných psů samičího pohlaví pod pět kusů.“ – [Ministerstvo zdravotnictví České republiky](#) vedené Váženým panem MUDr. [Svatoplukem Němečkem](#), MBA, z [ČSSD](#), **vyjádřilo** mj. především své varování před možným drastickým přesahem invazivních kontrol orgánů veterinární správy do kompetencí orgánů ochrany veřejného zdraví s ohledem na obhajobu občanů ČR, že totiž: „**Máme za to, že orgány veterinární správy nejsou oprávněny kontrolovat dodržování požadavků zákona č. 258/2000 Sb., neboť nejsou součástí systému orgánů ochrany veřejného zdraví. Toto ustanovení tedy požadujeme přeformulovat tak, aby bylo v souladu s kompetencemi orgánů veterinární správy a jejím působením. Na toto byl předkladatel upozorňován již při předchozí novele veterinárního zákona, přičemž tato připomínka nebyla zohledněna.**“ – Ke [kritikům](#) novely veterinárního zákona se přidali jak někteří veterináři a další odborníci včetně ochránců přírody, tak především samotní chovatelé a laická veřejnost. Obzvláště byly výše uvedené názory patrné na oficiálním [Facebooku](#) Ministerstva zemědělství ČR, které se zde objevovaly v několika následujících dnech po zveřejnění informace o schválení předmětné novelizace veterinárního zákona českou vládou. Lidé oprávněně poukazovali na závažné praktické problémy, které taková úprava zákona způsobí a přitom daný problém s tzv. množírny psů vůbec nevyřeší. Naopak zbytečně byrokraticky zatíží řadu chovatelů. **Ve skutečnosti jde o jakousi salámovou metodu, která má připravit Čechy, Moravany a Slezany na celoevropské povinné čipování domácích zvířat a definitivní ukončení tradičního svobodného chovu domácích čtyřnohých mazlíčků na území ČR: Mělo by v další fázi dojít k postupnému rozšíření povinných registrací z navrhovaných pěti fen na všechna zvířata a jejich povinné čipování/registrace/kontroly.** – Podívejme se nyní na některé typické reakce veřejnosti z [Facebooku](#) Ministerstva zemědělství ČR: 13. července 2016: „**Jak se bude dodržování kontrolovat a vymáhat? Není i teď povinností každého majitele psa nahlásit jej na obecním úřadě a platit za něj poplatky? Kolik množitelů to asi dělá? A jak se kontroluje plnění TĚTO povinnosti? A proč mohou lidé chovat psy bez živnostenského oprávnění a šidit tak stát na daních za cenu utrpení živých bytostí? Opravdu tato novela něco změní, nebo se jedná o další bezzubý zákon určený k obcházení či ignorování ze strany těch, které má v jejich činnosti zastavit?**“; 14. července 2016: „**Prosím, nikde jsem nenašel právní předpis pro farmy, kde máme pracovní psy k stádům zvířat na manipulaci či ochranu. Máme jich mnohem víc než pět. Tudiž další byrokratický úkon pro farmu???** Mimořádně, jednu PP množírnu máme kousek od nás a za tři roky s ní nic Státní veterinární správa není schopna nic úspěšného udělat.“; 15. července 2016: „**Myslím si, že stanovení limitu k nahlášení 5 a více fenek není úplně dobré řešení. Množitelé jich budou mít třeba 20 a řeknou: „5 je můj, 5 bratra, 5 mámy a 5 má u nás přes dovolenou kamarádka XY.“ Jak se to pak bude řešit?**“; 13. července 2016: „**No ... sice gesto hezký, ale množírny to rozhodně nepořeší. ... Dokud na ohlášení množírny nebude mít policie a krajská veterinární správa jednoznačnou pravomoc vpadnout tam okamžitě a bez ohlášení a nezačnou za množení padat skutečně tvrdé tresty (a za týrání zvířat), je to jen a pouze výkřik do tmy stejně jako zákon na ochranu zvířat, který zvířata nechrání, tresty nepadají, krajské veterinární správy nemakají, jak mají a jsou nejlepší ve výmluvách, proč něco nejde ... najdou se i světlé výjimky, ale opravdu jen výjimečně. Navíc – kdo bude vše kontrolovat? A i mezi chovnými stanicemi jsou „hovada“ stejného kalibru jako množky, jen jsou registrovanou chovnou stanicí. Pejsci mají průkaz původu, ale jsou to taky jen živořící stroje na štěňata ... ČR je zkorumpovaná země a taky to tu tak vše vypadá – když pořádně podmázneš, vyhraješ?**“; 15. července 2016: „**Proč by****

člověk, který do teď drží chluπάče v klecích, aby nikdo nevěděl, běžel na úřad prásknout se? To není vůbec žádný řešení.“; 15. července 2016: „Tím jste to tedy vyřešili – máte pocit, že ten kdo množí, se bude hlásit????? Hlásit se budou zase jenom ti, kteří se o své chovy starají, zvířatům dají potřebnou péči a chtějí vše mít v pořádku.“; 12. července 2016: „Budou s ohlašovací povinností spojené nějaké administrativní poplatky? Bude muset ministerstvo nebo veterinární správa přijmout nové úředníky nebo zaměstnance?“ – Vážený ostravský občan [Petr Hadašček nst.](#) (podrobnosti k činnosti a názorům tohoto Váženého pána viz. např. [zde](#)) neskrýval v telefonickém rozhovoru z 18. července 2016 pro Necipujtenas.CZ k novele veterinárního zákona své velké zklamání: „Tzv. nelegální množírny je třeba pokutovat, ať to ty orgány veřejné moci zlikvidují. Ale jestli si někdo myslí, že se budou chodit množitelé sami dobrovolně udávat a registrovat na úřadech, tak k tomu nemám slušných slov. Jasně říkám: Pokud zavedou povinné registrace a čipování všech domácích zvířat, pak vyhlásím občanskou neposlušnost a emigruji z České republiky. Slováci již povinné čipování zrušili a v Polsku taky zatím nic podobného na státní úrovni není. Něco podobného si nedovolili ani komunisti,“ vysvětlil pan Hadašček nst. – Podobně reagovala pro [Deník.cz](#) veterinářka a chovatelka briardů ze Slavonicka, která deklarovala, že novela veterinárního zákona se tzv. množitelů vůbec nedotkne. – Nespokojeni jsou s připravovanou změnou zákona dokonce i radikální až bohužel mnohdy fanatičtí přívrženci nekompromisního čipování/evidence všeho, co se ještě hýbe. Své podrobné názory vyjádřili například pro [Blesk.cz](#). Jejich některé neústavní návrhy však našťastí Ministerstvo zemědělství ČR do své novely zatím nezpracovalo. Šlo mj. o požadavky na postihování všech soukromých chovatelů čtyřnohých domácích mazlíčků včetně detailní evidence psů, celoplošného čipování a takzvaného centrálního registru osob, které mají zvířata v držbě. – Výše uvedené děsivé nápady chtějí nicméně podle [Ihned.cz](#) opět podpořit podobně jako loni (2015) poslanci politického uskupení [TOP 09](#). Zorganizují k tomu v září 2016 za tučné evropské peníze a ve shodě s totalitní agendou Evropské komise (viz články Necipujtenas.CZ [zde](#), [zde](#) a [zde](#)) dokonce velkou konferencí, jejímž cílem bude mj. připravit občany České republiky na povinné vynucování nastřelování RFID transpondérů do těl domácích zvířat (psi, kočky, fretky atd.) a na související podrobné kontroly tzv. životní pohody (někteří radikálové ji vysvětlují jako úroveň péče, která se musí blížit sociálním podmínkám výchovy malých dětí) v soukromých domácnostech zdejšího obyvatelstva. TOP 09 k tomu navíc podle [Ihned.cz](#) připravuje celorepublikovou vyhlášku, která definovaným chovatelům určí přesné podmínky a povolené prostředí v soukromých nemovitostech pro domácí čtyřnohé mazlíčky. Tím by mělo dojít k definitivní likvidaci tzv. imaginárních množíren, jejichž počet server [Ihned.cz](#) pouze odhadl bez faktických důkazů na 100 až 150 míst s více než dvaceti psy. Sami zástupci Státní veterinární správy ovšem jednoznačně v reportáži České televize z [11. července 2016](#) důrazně mírnili jakékoliv nepřiměřené nadsazování/zveličování počtů tzv. množíren. Společenství webu Necipujtenas.CZ už v prosinci 2015 zjistilo dle [oficiálních informací z Policejního prezidia](#) České republiky, že **tzv. problém s množírny zvířat na celém území České republiky NEexistoval, jelikož se ještě nikdy v dějinách Policie ČR nepodařilo trestně stíhat ani jednu osobu tzv. „množitele“.** V posledních letech se pohybují případy týrání psů/koček v ČR pouze v rozmezí od devatenácti do dvaceti čtyř obviněných osob. – Společenství webu Necipujtenas.CZ dodává: Doufejme, že výše uvedená novela veterinárního zákona v této podobě nakonec neprojde legislativním procesem. Byla by to další rána pro naši svobodnou vlast, její občany a domácí zvířata. – Systém identifikace/čipování zvířat je velice nedokonalý a ani za přes dvě desítky let svého fungování nedokázal nikde na světě vyřešit problémy v soužití člověka se čtyřnohými živými tvory ve městech nebo na vsi. Špatný systém nelze občanům vnucovat a tlačit je k tomu, aby se na něm navíc nedobrovolně finančně podíleli, jestliže ke všemu existují daleko úspěšnější metody označování/navracení zatoulaných zvířat zpět domů. Patří k nim především policejní foto-identifikační metoda rozpoznávání tváří v návaznosti na mobilní/internetové aplikace a sociální sítě/média, DNA značení/vzorkování, klasické i elektronické známky, adresáře, GPS moduly a v neposlední řadě osvěta včetně propagace dobrých příkladů soužití mezi zvířaty a lidmi. Vždy však musí být na svobodném zvážení majitele zvířete: jak a zda vůbec provede označení svého čtyřnohého domácího mazlíčka.

Zdroj: http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pripravovana-legislativa/navrhy-zakonu-pripravovane-mze/prezentace_cz_mze_legislativa_pripravovana-legislativa_navrhy-zakonu-pripravovane-mze_navrh-novely-zakona-166-1999.html; <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=KORNA3RH367W>; http://eagri.cz/public/web/mze/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/x2016_klicova-novela-veterinarneho-zakona.html; <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNABCANFCH>; <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNABCANEKX>; <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/RACKA7QG72ZO>; <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>; <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4RJMUFU>; <https://www.facebook.com/ministerstvomezemdelstvivicr/photos/a.743092802399380.1073741829.742950425746951/1143754475666542/>; <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1842611-registraci-utulku-a-vetsich-chovu-psu-schvalila-vlada>; <http://archiv.ihned.cz/c1-65367850-politici-vytlahli-do-boje-proti-mnozirnarnu.html>; <http://globe24.cz/domov/8869-veterinari-zakon-se-bude-menit-novelu-schvalila-vlada>; <http://24hodin.blesk.cz/clanek/26110/legislativci-prerusili-schvalovani-novely-veterinarneho-zakona.html>; <http://domaci.eurozpravy.cz/politika/161744-stat-zarazi-mnozirnarnu-psu-novela-veterinarneho-zakona-ma-zmenit-radu-veci/>; http://www.denik.cz/z_domova/domaci-zabijacky-legislativni-rada-novelu-veterinarneho-zakona-podporila-20160422.html; <https://twitter.com/Mjureka/status/752406063849275392>; <http://www.denik.cz/ekonomika/jitnice-i-pro-zname-pravidla-pro-zabijacky-se-zmirni-20160712.html>; <http://www.parlamentnilisty.cz/profil/Ing-Marian-Jurecka-3398/clanek/Blizke-osoby-si-budou-moci-odnest-ze-zabijacky-vysluzku-71055>; <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/406895/konec-mnoziren-v-cesku-jurecka-chysta-zakon-podle-ochranaru-ale-nestaci.html>; <http://www.denik.cz/jihocesky-kraj/novela-zakona-ma-zastavit-mnozirnarnu-20160717.html>; <http://tn.nova.cz/clanek/konec-nesmyslnych-zakonu-zabijacka-bude-i-pro-sousedy.html>; <https://www.jentodobre.cz/-/veterinari-zakon-mnozirnarnu-novela-zakona-mze>; <http://zpravy.e15.cz/domaci/politika/stat-chce-zarazit-mnozirnarnu-psu-1307605>; http://zpravy.idnes.cz/stat-dohledne-na-zvirata-v-utulcich-legalizuje-i-vysluzku-ze-zabijacky-135-/domaci.aspx?c=A160711_102134_domaci_kop; http://zpravy.idnes.cz/diskuse.aspx?iddiskuse=A160711_102134_domaci_kop; <http://www.necipujtenas.cz/clanky-publicake-texty/ek-uz-muze-naridit-cipovani-vasich-zvirat-eu.aspx>; <https://cs-cz.facebook.com/judr.jiri.pospisil/posts/1010986879022868>; <https://cs-cz.facebook.com/judr.jiri.pospisil/posts/1008655825922640>; <http://www.necipujtenas.cz/fakta/legislativa/vlada-cr-mach-svobodni-proti-tyranii-eu.aspx>; <http://www.necipujtenas.cz/fakta/legislativa/priprava-na-povinne-cipovani-psu-kocek-v-eu.aspx>; <http://www.necipujtenas.cz/Files/necipujtenas/police-presidium-of-czech-republic-do-not-create-false-problem-with-so-called-puppy-mills-cr-2015.pdf>; <http://www.necipujtenas.cz/Files/necipujtenas/radiozurnal-idnes-novinky-ekolist-mp-of-czech-republic-pavera-peckova-okamura-radim-fiala-preparing-new-totalitarian-rfid-microchipping-law-2015.jpg>; tel. rozhovor z 18. července 2016 s Váženým panem Petrem Hadaščkem nst..

Identifikace materiálu

Čj. OVA	269/16	PID	KORNA3RH367W
Čj. předkladatele	58063/2015-MZE-12152	Datum autorizace	2.11.2015

Popis

Název materiálu	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů		
Typ materiálu	Návrh zákona	Předkladatel	Ministerstvo zemědělství
Klíčová slova	veterinární činnost		
Oblast práva	Životní prostředí a pozemkové právo/Veterinární péče		
Důvod předložení	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů		
Popis	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů		

Poznámky

Zpracování

Datum poslední úpravy	11.7.2016	Stav materiálu	9 - projednáno
Datum schůze vlády	11.7.2016	Číslo Sněmovního tisku	

Legislativní proces pokračuje do

Usnesení vlády č. 628 ze dne 11.7.2016

Znění	PDF	(129 kB)
	DOC	(179 kB)

Připomínkové řízení

Termín připomínek	2.11.2015 – 1.12.2015	Adresa připomínek	eklep@mze.cz
Připomínková místa	ASO, ČBÚ, ČMKOS, ČNB, ČSÚ, ČTÚ, ČÚZK, DAČR, ERÚ, HKČR, Hrad, KML, KOM, Komora-AGRO, Komora-KVL, kr-jihočeský, kr-jihomoravský, kr-karlovarský, kr-kralovehradecký, kr-liberecký, kr-moravskoslezský, kr-olomoucký, kr-pardubický, kr-plzeňský, kr-středočeský, kr-ústecký, kr-vysočina, kr-zlínský, KZPS, MD, MF, MK, MMR, MO, MPO, MPSV, MSP, MŠMT, MV, MZD, MZV, MŽP, NKÚ, praha-city, PSP, RVV, Senát, ÚNMZ, ÚOHS, ÚPV, VÚV		

Přílohy

Typ	Název přílohy	Velikost přílohy	Datum vložení přílohy
Obálka	ob_KORNA7A9FJWH.docx	74 kB	4.3.2016
Návrh usnesení	us_KORNA7A9FJWH.docx	19 kB	4.3.2016
Předkládací zpráva	zp_KORNA7A9FJWH.docx	24 kB	4.3.2016
Důvodová zpráva	zd_KORNABBH7VLO.docx	123 kB	28.6.2016
Materiál	ma_KORNABBH7VLO.docx	80 kB	28.6.2016
Návrh prováděcích právních předpisů	np_KORNA7A9FJWH.zip	145 kB	4.3.2016
Platné znění s vyznačením navrhovaných změn a doplnění	pz_KORNABBH7VLO.docx	257 kB	28.6.2016
Rozdílová tabulka	rt_KORNA7A9FJWH.docx	38 kB	4.3.2016
Vypořádání připomínek	vp_KORNA7A9FJWH.docx	117 kB	4.3.2016
Průvodní dopis	pd_KORNA7A9FJWH.zip	69 kB	4.3.2016

[Stáhnout přílohy](#)

Vysvětlivky ke zkratkám:

PID - identifikační číslo materiálu v eKLEPu, Čj. OVA - číslo jednací Odboru vládní agentury ÚV ČR

Vysvětlivky k přílohám:

pd - průvodní dopis, ob - obálka, us - návrh usnesení, up - příloha návrhu usnesení, zp - předkládací zpráva, ma - materiál, zd - důvodová zpráva/odůvodnění, np - návrh prováděcích právních předpisů, mp - další příloha materiálu, rt - rozdílová tabulka, pz - platné znění návrhu právního předpisu, vp - vypořádání připomínek

Poznámka: Materiály obsahují podle typu a podle stavu, ve kterém se nacházejí, různé přílohy. U materiálů jsou jen některé výše uvedené přílohy.

Upozornění

Ve stavech "2 - v připomínkovém řízení" až "CE - zaevidováno v PSP" je zobrazena aktuální verze materiálu. Od stavu "D - projednávání v PSP" výše je zobrazena verze projednaná vládou a aktuální znění materiálu naleznete pod odkazem s číslem sněmovního tisku.

Další informace, včetně popisu stavů materiálů, jsou uvedeny v [Nápovědě k aplikaci](#) v zápatí stránky.



V. PLATNÉ ZNĚNÍ
zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn:

ČÁST PRVNÍ

VETERINÁRNÍ PÉČE

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie (dále jen „předpisy Evropské unie“)^{1a)} stanoví požadavky veterinární péče (dále jen „veterinární požadavky“) na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

§ 2

Veterinární péče

Veterinární péče podle tohoto zákona zahrnuje

- a) péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména předcházení vzniku a šíření onemocnění přenosných přímo nebo nepřímo mezi zvířaty vnímavých druhů (dále jen „nákaza“) a jiných onemocnění zvířat a jejich zdolávání, ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
- b) péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,

- c) ochranu území České republiky před zavlečením nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,
- d) ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováváním živočišných produktů, jakož i ochranu zvířat a jejich produkce před riziky ze znečištěného životního prostředí,
- e) veterinární asanaci,
- f) dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto zákonem, zvláštními právními předpisy¹⁾ a předpisy Evropské unie²⁾ (státní veterinární dozor).

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,
- b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen „vnímavá zvířata“), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,
- c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a jiní vodní živočichové, včely a včelstva,
- d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,
- e) svodem zvířat soustředění hospodářských zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, jde-li o evidovaná zvířata podle plemenářského zákona⁸⁾,
- f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny skupiny zvířat určených k odeslání,
- g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,
- h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze na základě získaných epizootologických nebo jiných informací mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,
- i) **karanténou izolací** dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen „podezřelá zvířata“), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,
- j) **izolací karanténou** dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,
- k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,

- l) nákazovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,
- m) nákazovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,
- n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, ~~med~~ a **med**, **materí kašička** a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,
- o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy³⁾, a předpisy Evropské unie^{3a)}
- p) krmivý produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,
- r) zdravotně nezávadnými krmivý krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁴⁾, a předpisy Evropské unie^{4a)},
- s) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny pro zvířata, zejména dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, anebo pro specifickou laboratorní diagnostiku nálezů zvířat či původců onemocnění z potravin živočišného původu; za veterinární přípravky se nepovažují výrobky, které podléhají zvláštním právním předpisům⁵⁾,
- t) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena; za veterinární technické prostředky se dále považují výrobky, které slouží k označování zvířat a které jsou za tímto účelem vpravovány do těla zvířete,
- u) ochrannou lhůtou období mezi posledním podáním léčivého přípravku zvířatům za běžných podmínek používání příslušného přípravku a okamžikem, kdy lze od těchto zvířat získávat potraviny tak, aby bylo zajištěno, že tyto potraviny neobsahují rezidua léčivého přípravku v množstvích přesahujících maximální limity stanovené zvláštními právními předpisy a předpisy Evropské unie^{5a)},
- v) porážkou usmrcení jatečného zvířete za účelem využití jeho produktů, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,
- x) utracením usmrcení zvířete, nejde-li o porážku, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,
- y) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva živočišného původu, další produkty a předměty, pokud mohou být nositeli původců nálezů,
- z) předměty, které mohou být nositeli původců nálezů, živí původci nálezů zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nálezů,
- aa) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě,
- bb) obchodováním obchodování mezi členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“) se zvířaty a živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a živočišnými produkty, pocházejícími ze zemí, které nejsou členským státem (dále jen „třetí země“), jež jsou v členských státech ve volném oběhu,

- cc) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,
- dd) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované tímž dopravním prostředkem,
- ee) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,
- ff) registrací zapsání do seznamu,
- gg) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy, za úředního veterinárního lékaře se považuje také veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, který byl pověřen úkoly náležejícími podle tohoto zákona úředním veterinárním lékařům,
- hh) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,
- ii) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností,
- jj) ošetřujícím veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař nebo veterinární lékař Ministerstva obrany **nebo Ministerstva vnitra** vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost v hospodářství nebo v chovu zvířat, který se seznámil se zdravotním stavem zvířat chovaných nebo držných v tomto hospodářství nebo v tomto chovu.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemenivo včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvíře⁷⁾.

(4) Kde se v předpisech Evropské unie mluví v souvislosti se zvířaty o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj.^{7a)}

(5) Na nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se nevztahuje zákon o odpadech s výjimkou případů stanovených předpisem Evropské unie^{7b)}.

(6) Pokud se v tomto zákoně používají v souvislosti s právními vztahy upravenými předpisy Evropské unie pojmy, jejichž obsah a význam nejsou definovány v tomto zákoně, ale v uvedených předpisech, vychází se pro účely tohoto zákona z vymezení těchto pojmů v uvedených předpisech.

(7) Pokud se v tomto zákoně mluví v souvislosti s volným pohybem osob nebo s uznáváním odborné způsobilosti o členském státě, rozumí se tím také jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace.

HLAVA II

ZDRAVÍ ZVÍŘAT A JEHO OCHRANA

Oddíl 1

Povinnosti chovatelů

§ 4

(1) Chovatel je povinen

- a) chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví,

- b) sledovat zdravotní stav zvířat, v odůvodněných případech jim včas poskytnout první pomoc a požádat o odbornou veterinární pomoc,
- c) bránit vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a plnit povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě k zdolávání těchto nálezů nebo jiných onemocnění zvířat^{7c)},
- d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,
- e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen podle jeho pokynů,
- f) zajistit, aby byli psi, jakož i lišky a jezevci drženi v zajetí, ve stáří od 3 do 6 měsíců platně očkovaní^{7d)} proti vzteklině a poté během doby účinnosti předchozí použité očkovací látky přeočkováni, uchovávat doklad o očkování po dobu platnosti očkování a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,
- g) zajistit, aby bylo neprodleně a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou veterinárně vyšetřeno zvíře, které poranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kontaktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění touto nákazou,
- h) dodržovat povinnosti plynoucí z předpisů Evropské unie^{7e)},
- i) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, a to v rozsahu a lhůtách stanovených Ministerstvem zemědělství (dále jen „ministerstvo“) podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat jejich výsledky po dobu nejméně 3 let a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3.**

(2) K inseminaci, přenosu embryí a přirozené plemenitbě lze používat jen zvířata, která podle výsledků vyšetření splňují podmínky stanovené tímto zákonem a plemenářským zákonem⁸⁾.

~~(3) Chovatel, který hodlá použít zvířata k pokusům⁹⁾, je povinen požádat krajskou veterinární správu Státní veterinární správy nebo Městskou veterinární správu v Praze Státní veterinární správy (dále jen „krajská veterinární správa“) o stanovení podmínek veterinární péče (dále jen „veterinární podmínky“) k jejich provádění.~~

(3) Chovatel, který chová 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, je povinen tuto skutečnost oznámit krajské veterinární správě Státní veterinární správy nebo Městské veterinární správě Státní veterinární správy (dále jen „krajská veterinární správa“) nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy počet chovaných psů samičího pohlaví starších 12 měsíců dosáhl 5 a více chovaných zvířat; tato povinnost se nevztahuje na osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje jiný právní předpis⁹⁾, a na osobu, jejíž právo nebo povinnost držet, cvičit nebo používat psa stanoví jiný právní předpis, zejména na chovatele služebních psů, psů se zvláštním výcvikem, vodících psů, asistenčních psů, psů určených k odhalování výbušnin, a loveckých psů. V oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu. Za chovatele tvořící domácnost může oznamovací povinnost splnit jeden z nich.

§ 4a

(1) Chovatel je povinen zajistit, aby psi, kočky a fretky v zájmovém chovu, pokud jsou přemísťováni v rámci neobchodního přesunu mezi členskými státy nebo mezi členskými státy a územími a třetími zeměmi podle čl. 13 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, splňovali podmínky stanovené tímto předpisem.

(2) Je-li přemísťováno více než pět zvířat uvedených v [odstavci 1](#), která nespĺňují podmínky uvedené v článku 5 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, je chovatel povinen zajistit splnění požadavků uvedených v hlavě IV.

(3) Doklad, který umožňuje zjistit totožnost zvířete a kontrolu jeho nálezového statusu (dále jen „pas“) ⁴⁹⁾⁵⁰⁾, vydává veterinární lékař schválený pro tuto činnost krajskou veterinární správou.

(4) Schválený veterinární lékař při vydání a vyplnění pasu postupuje podle čl. 22 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ a je povinen uchovávat záznamy uvedené v čl. 22 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ po dobu nejméně 3 let, předávat tyto záznamy Komoře veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“) a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(5) Schválení soukromého veterinárního lékaře může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže tento lékař vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými tímto zákonem nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(6) Evidenci pasů vede Komora. Komora umožní orgánům veterinární správy získávat z evidence veškeré údaje potřebné k výkonu veterinárního dozoru.

(7) Prováděcí právní předpis upraví podrobněji označování psů, koček a frettek v zájmovém chovu a stanoví způsob výroby, vydávání a číslování pasů, vedení jejich evidence, způsob a lhůty pro předávání údajů do této evidence, obsah této evidence, požadavky na zaznamenávání údajů do pasu a jeho vzor.

§ 4b

(1) ~~Ústřední veterinární správa~~ **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy (dále jen „Ústřední veterinární správa“)** registruje na základě písemné žádosti

- a) osobu pro účely výroby pasů (dále jen „výrobce pasů“), která k žádosti přiloží návrh pasu odpovídající vzoru uvedenému v prováděcím právním předpisu, a
- b) osobu pro účely distribuce pasů (dále jen „distributor pasů“).

(2) Výrobce pasů je povinen

- a) zajistit, aby pasy odpovídaly vzoru uvedenému v prováděcím právním předpisu,
- b) opatřit pasy číslem z řady přidělené Ústřední veterinární správou v souladu s čl. 21 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
- c) dodávat pasy pouze distributorovi pasů,
- d) předávat záznamy o vyrobených pasech Komoře způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a na požádání je předkládat Státní veterinární správě a,
- e) oznámit Ústřední veterinární správě bez zbytečného odkladu změny údajů rozhodných z hlediska registrace, a**
- e) f) oznámit Ústřední veterinární správě ukončení výroby pasů.

(3) Distributor pasů je povinen

- a) dodávat pasy pouze veterinárním lékařům schváleným k vydávání pasů podle [§ 4a](#),
- b) uchovávat záznamy o dodaných pasech podle čl. 23 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ po dobu nejméně 3 let,

- c) předávat záznamy o dodaných pasech podle čl. 23 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ Komoře způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a na požádání je předkládat Státní veterinární správě a,
- d) oznámit Ústřední veterinární správě bez zbytečného odkladu změny údajů rozhodných z hlediska registrace, a**
- đ) **e) oznámit Ústřední veterinární správě ukončení distribuce pasů.**

§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

- ~~a) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, a to v rozsahu a lhůtách stanovených Ministerstvem zemědělství (dále jen „ministerstvo“) podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat jejich výsledky po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3,~~
- ბ) **a) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, náradí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů^{9a)}, dodržovat návod k jejich použití a zacházet s vedlejšími živočišnými produkty způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)},**
- ე) **b) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídít, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nálezům a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,**
- დ) **c) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,**
- ე) **d) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče⁵⁾, veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy⁴⁾ a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen „plán sledování některých látek a jejich reziduí“), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,**
- ფ) **e) nepodávat zvířatům látky a přípravky, jejichž používání u hospodářských zvířat nebo u zvířat, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, není povoleno (§ 19 odst. 1 a 3)^{9c)},**
- გ) **f) předkládat na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři záznamy stanovené zvláštním právním předpisem^{9d)} a umožnit přístup k těmto záznamům také soukromému veterinárnímu lékaři, který vydává potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nálezové situaci v místě původu (dále jen „zdravotní potvrzení“),**
- ზ) **g) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře,**
- h) dodávat na jatky pouze jatečná zvířata s pravdivě a úplně uvedenými informacemi o potravinovém řetězci v souladu s přílohou II oddílu III nařízení (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu,**

i) **uvádět na trh pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty.**

(2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen

- a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti, jakož i informovat krajskou veterinární správu bez zbytečného odkladu o změnách, k nimž má dojít ve způsobu ustájení nebo v druzích chovaných zvířat,
- b) ~~uvádět na trh pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty,~~
- e) **b) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů,**
- d) ~~c) zpracovat a aktualizovat podle schválených zásad [§ 44 odst. 1 písm. c)] pohotovostní plán pro případ výskytu nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i pro případ vzniku mimořádné situace (dále jen „pohotovostní plán“), a v souladu s celostátním programem tlumení jedné nebo více nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a původců těchto nákaz a nemocí (dále jen „program ozdravování zvířat“) vlastní ozdravovací program, předložit jej ke schválení krajské veterinární správě a postupovat podle tohoto programu.~~
- c) zpracovat podle schválených zásad pohotovostní plán pro případ výskytu nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i pro případ vzniku mimořádné situace (dále jen „pohotovostní plán“), zajistit, aby pohotovostní plán byl přístupný všem osobám uvedeným v písmenu b) a při každé změně chovu zvířat, nejméně však jednou ročně, pohotovostní plán aktualizovat,**
- d) zpracovat vlastní ozdravovací program v souladu s celostátním programem tlumení jedné nebo více nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a původců těchto nákaz a nemocí (dále jen „program ozdravování zvířat“), předložit jej včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě nejpozději do 60 dnů od data zveřejnění programu ozdravování zvířat ve Věstníku Ministerstva zemědělství a postupovat podle tohoto programu.**

(3) Chovatel, který chová drůbež v rámci svého podnikání, je dále povinen neprodleně po zjištění poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže nad limity stanovené prováděcím právním předpisem hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.

(4) Chovatel, který chová včelstva, je dále povinen neprodleně po zjištění úhynu včelstev na stanovišti včelstev hlásit úhyn nad limit stanovený prováděcím právním předpisem krajské veterinární správě.

~~(4) (5) Prováděcí právní předpis stanoví~~

- a) veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a na jejich uvádění na trh,

- b) které látky a přípravky nelze uvádět do oběhu a podávat zvířatům, které látky a přípravky nelze podávat zvířatům určitých druhů a které látky a přípravky lze podávat zvířatům určitých druhů jen za určitých podmínek a tyto podmínky,
- c) postup při zpracovávání pohotovostních plánů a ozdravovacích programů chovatelů, hlediska, podle nichž se tyto plány a programy zpracovávají, a co mají obsahovat,
- d) ve kterých případech a za jakých podmínek může Státní veterinární správa povolit v mezích stanovených právními akty Evropské unie zmírnění veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu,
- e) limity poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže, při jejichž překročení jsou chovatelé, kteří jako podnikatelé chovají drůbež pro účely podnikání, povinni hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.,
- f) limit zvýšené úmrtnosti včelstev, při jehož překročení jsou chovatelé povinni hlásit tyto úhyny krajské veterinární správě.**

§ 5a

(1) Jde-li o chov živočichů pocházejících z akvakultury, je chovatel povinen dále

- a) požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci produkčního podniku akvakultury nebo zvláštního rybochovného zařízení, v němž jsou chováni vodní živočichové (dále jen „zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury“), oznámit krajské veterinární správě datum zahájení chovatelské činnosti, provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci, a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů uvedených v žádosti. V žádosti uvede
 1. vedle údajů stanovených pro podání správním řádem číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
 2. druhy chovaných živočichů pocházejících z akvakultury, způsoby jejich chovu, zdroje vody a místa jejího vypouštění,
- b) vést záznamy o přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných do hospodářství nebo z hospodářství, a to způsobem, který umožní zjistit místo původu a místo určení přemísťovaných živočichů, o úhynech živočichů pocházejících z akvakultury v každé epizootologické jednotce a uchovávat protokoly o kontrolním zjištění pořizené z provedených úředních kontrol, a to po dobu nejméně 2 let od jejich převzetí.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje, popřípadě jen registruje zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, jestliže toto zařízení odpovídá svou polohou, uspořádáním, materiálním a personálním vybavením veterinárním požadavkům kladeným na taková zařízení a jejich provoz a jeho činnost nepředstavuje nepřijatelné riziko šíření nákaz do hospodářství nebo do chovných oblastí měkkýšů, anebo šíření nákaz v populaci živočichů pocházejících z akvakultury volně žijících v blízkosti hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů. Před případným neschválením však musí krajská veterinární správa na návrh žadatele zvážit možná opatření ke zmírnění rizika, včetně možného alternativního umístění zařízení.

(3) Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti chovatele nebo pravidla pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, stanovená tímto zákonem, může schválení a registraci pozastavit nebo odejmout.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) obsah náležitostí žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, způsob a termíny oznamování změn údajů uvedených v žádosti,
- b) která zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury mohou být pouze registrována,

- c) veterinární a hygienické požadavky na živočichy pocházející z akvakultury a jejich chov, na uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných na trh a na vypouštění volně žijících vodních živočichů do zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury,
- d) způsob vedení seznamů schválených a registrovaných, popřípadě jen registrovaných zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury a záznamů chovatele podle [odstavce 1 písm. b\)](#).

Oddíl 2

Přemístění a vnitrostátní přeprava zvířat

§ 6

(1) Není-li tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si veterinární osvědčení k přemístění

- a) zvířete do shromažďovacího střediska, nebo
- b) pokusného zvířete, pokud nejde o zvíře z chovného nebo dodavatelského zařízení⁶⁾, nebo
- c) včelstev mimo území kraje^{7a)}.

(2) Veterinární osvědčení musí být vyžádáno také k přemístění zvířete v rámci ochranného pásma nebo pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, anebo i mimo tato pásma, pokud k přemístění zvířete dochází na základě mimořádných veterinárních opatření v případech, ve kterých tento zákon nebo předpisy Evropské unie umožňují povolení výjimky ze zákazu přemísťování zvířat.

(3) Veterinární osvědčení k přemístění hospodářského zvířete se vydá jen tehdy, jestliže byly u tohoto zvířete provedeny požadované zdravotní zkoušky nebo očkování a splněny podmínky uvedené v [§ 5 odst. 1 písm. a\)](#) [§ 4 odst. 1 písm. i\)](#) a jestliže je toto zvíře označeno a evidováno podle plemenářského zákona^{9d)}. Chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, je povinen předat kopii výsledků těchto zkoušek nebo údajů o očkování chovateli nebo provozovateli, do jehož hospodářství nebo shromažďovacího střediska je zvíře přemísťováno.

(4) Veterinární osvědčení k přemístění zvířete musí provázet zvíře až do místa určení a musí být chovatelem uchováváno nejméně po dobu 1 roku ode dne jeho vydání.

(5) Lhůta pro podání žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete činí nejméně

- a) 2 pracovní dny přede dnem předpokládaného přemístění zvířete, jde-li o zvíře, u kterého byly provedeny zdravotní zkoušky nebo očkování uvedená v [odstavci 3](#), nebo
- b) 14 dnů přede dnem předpokládaného přemístění zvířete v ostatních případech.

(6) Není-li stanoveno jinak, činí doba platnosti veterinárního osvědčení 72 hodin od jeho vystavení. Krajská veterinární správa však může v odůvodněných případech stanovit jinou dobu platnosti veterinárního osvědčení a vyznačit ji v něm.

(7) Jde-li o přemístění zvířete podle [odstavce 1](#), musí si chovatel vyžádat ještě před podáním žádosti o vydání veterinárního osvědčení také zdravotní potvrzení, které vydává soukromý veterinární lékař; to neplatí pro přemísťování včelstev. Soukromý veterinární lékař, který vydal zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho kopii po dobu 3 let.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podmínky vydávání veterinárního osvědčení a zdravotního potvrzení k přemístění zvířete a jejich obsahové náležitosti,
- b) veterinární požadavky na umístění a držení zvířat v izolaci **karanténě**, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístěním a držením zvířat v izolaci **karanténě**,

- c) ve kterých případech a za jakých podmínek může krajská veterinární správa povolit v souladu s právními akty Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních požadavků na přemísťování zvířat mezi členskými státy, jde-li o dočasné přemístění k pastvě nebo k využití ke sportovním, kulturním, popřípadě jiným podobným účelům.

§ 7

(1) Shromažďování zvířat k přepravě, jejich nakládání, překládání a vykládání se provádí za dozoru chovatele nebo jím pověřené osoby. Místa, na nichž jsou zvířata shromažďována, nakládána, překládána a vykládána, musí odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a být pravidelně čištěna a dezinfikována.

(2) Zvířata mohou být přepravována jen za podmínek stanovených tímto zákonem, zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a předpisy Evropské unie upravující ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾; úřední veterinární lékaři dozrají na dodržování těchto podmínek.

(3) K přepravě zvířat lze používat jen dopravní prostředky a zařízení, které

- a) odpovídají svou konstrukcí, uspořádáním a vybavením požadavkům na přepravu zvířat příslušného druhu, nepoškozují jejich zdraví, nepůsobí jim bolest a utrpení, brání jim v úniku nebo vypadnutí a chrání je proti nepříznivým povětrnostním vlivům,
- b) jsou zabezpečeny proti vypadávání nebo vytékání vody, krmiva, steliva, výkalů a jiných odpadů,
- c) byly před přepravou a po jejím skončení vyčištěny a dezinfikovány,
- d) odpovídají dalším požadavkům stanoveným zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a předpisy Evropské unie upravující ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾.

§ 8

(1) Dopravce, který je držitelem povolení k přepravě skotu, prasat, ovcí nebo koz vydaného krajskou veterinární správou podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie upravujících ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾, je povinen

- a) mít k dispozici vhodné prostory pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků, schválené krajskou veterinární správou, včetně míst (zařízení) pro skladování steliva a hnoje, anebo předložit krajské veterinární správě doklad o tom, že tuto činnost pro něj provádí jiná osoba schválená příslušným orgánem,
- b) používat k přepravě zvířat dopravní prostředky, které byly ihned po každé přepravě zvířat nebo výrobků, jež by mohly ovlivnit zdraví zvířat, v případě potřeby i před každou novou nakládkou zvířat, vyčištěny a dezinfikovány registrovanými dezinfekčními prostředky a postupy, anebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾,
- c) zajistit, aby přepravovaná zvířata byla provázena požadovanými průvodními doklady,
- d) zajistit, aby přepravovaná zvířata nepřišla během přepravy v době mezi opuštěním hospodářství nebo shromažďovacího střediska původu a příjezdem na místo určení do styku se zvířaty s nižším nakažovým statutem,
- e) vést pro každé vozidlo používané pro přepravu zvířat záznamy o provedených přepravách a o čištění a dezinfekci vozidla a uvádět v nich
 1. místo, datum a dobu převzetí zvířat k přepravě,
 2. jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu hospodářství nebo shromažďovacího střediska, ve kterém byla zvířata převzata,
 3. očekávanou dobu přepravy,
 4. místo, datum a dobu dodání přepravovaných zvířat,
 5. jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu příjemce nebo příjemců přepravovaných zvířat,
 6. druh a počet přepravovaných zvířat,
 7. údaje o průvodních dokladech, včetně jejich čísel,
 8. datum a místo čištění a dezinfekce vozidla,

f) uchovávat záznamy uvedené pod písmenem e) po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(2) Ustanovení [odstavce 1](#) se nevztahuje na dopravce přepravující skot nebo prasata do vzdálenosti nejvýše 65 km, počítáno od místa odeslání do místa určení.

(3) Osoba, která provozuje jatky, místo určené k pravidelnému konání svodů zvířat nebo jiné místo, na které jsou pravidelně přepravována zvířata, je povinna vytvořit podmínky k tomu, aby po skončení přepravy zvířat mohl dopravce provést čištění a dezinfekci použitého vozidla v jejím zařízení.

(4) Jde-li o přepravu živočichů pocházejících z akvakultury, je dopravce povinen vést záznamy o úhynech těchto živočichů v průběhu přepravy, pokud je to možné vzhledem k přepravovanému druhu těchto živočichů, o hospodářstvích, chovných oblastech měkkýšů a zpracovatelských zařízeních navštívených dopravním prostředkem a o výměnách vody během přepravy, zejména o zdrojích vody a místech jejího vypouštění.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a postupy čištění a dezinfekce dopravních prostředků použitých k přepravě zvířat, požadavky na prostory určené k čištění a dezinfekci těchto dopravních prostředků, jakož i další požadavky na předcházení nálezům a jejich šíření při přepravě zvířat.

§ 9

Svod zvířat

(1) Svod zvířat lze pořádat jen pod státním veterinárním dozorem.

(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat.

(3) Pořadatel svodu je dále povinen vyžádat si před podáním žádosti podle [odstavce 2](#) od krajské veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a zajistit jejich dodržování.

(4) Krajská veterinární správa registruje cirkusy, vydává rejstříky zvířat v cirkusu (dále jen „cirkusová zvířata“) a rejstříky míst konání představení cirkusu a plní další úkoly vyplývající pro úřední veterinární lékaře z předpisů Evropské unie upravujících veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a}). Veterinární podmínky stanovené předpisy Evropské unie upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a}) pro přemísťování cirkusových zvířat mezi členskými státy se vztahují i na vnitrostátní přemísťování těchto zvířat.

(5) Pasy pro cirkusová zvířata vystavují schválení veterinární lékaři pro tuto činnost [[§ 3 odst. 1 písm. ii](#)] a potvrzují úřední veterinární lékaři příslušných krajských veterinárních správ; evidenci těchto pasů vede Komora. Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být pozastaveno nebo odejmuto veterinárnímu lékaři, který vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými předpisy Evropské unie upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a}).

§ 9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

a) být

1. uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,
 2. vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,
 3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu,
- b) přijímat pouze zvířata, která jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,
- c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,
- d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,
- e) dodržovat povinnosti a požadavky stanovené pro shromažďovací středisko tímto zákonem a předpisy Evropské unie upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾,
- f) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout úřednímu veterinárnímu lékaři záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schvalování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými. Může rozhodnout o pozastavení schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař neplní povinnosti nebo nesplňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, nebo může rozhodnout o odejmutí schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař opakovaně neplní povinnosti nebo nesplňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,
- b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,
- c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,
- d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel¹⁰⁾ přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot, prasata, ovce a kozy za účelem zisku, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, anebo je přemístí z jedněch prostorů do jiných prostorů nebo přímo na jatky, přičemž tyto jiné prostory nebo jatky nejsou v jejím vlastnictví, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen „obchodník“),

a) může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která

1. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)}, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením,
2. pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nespĺňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po příchodu na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou poražena odděleně,

b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy, popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,

d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z [odstavce 1](#), a přidělí mu veterinární schvalovací číslo; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat,

b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,

c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v [odstavci 1 písm. d\)](#).

Oddíl 3

Nákazy a jejich zdolávání

§ 10

(1) Státní veterinární správa

a) získává, shromažďuje a vyhodnocuje poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i poznatky o výskytu jejich původců,

b) přijímá odpovídající opatření ke zdolání nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,

c) vykonává dohled nad dodržováním zákazu očkování proti některým nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkováná zvířata podrobována, a v případech dovozu zvířat, pro něž dosud nebyly stanoveny (harmonizovány) dovozní podmínky na úrovni Evropské unie [[§ 34 odst. 1 písm. b\)](#)], určuje, která očkování brání dovozu zvířat a živočišných produktů,

d) sleduje a vyhodnocuje výskyt vektorů v případě nákaz, u kterých se přenos uskutečňuje výhradně tímto způsobem; vektorem se v této souvislosti rozumí každé zvíře patřící k obratlovcům nebo bezobratlým, které může mechanicky nebo biologicky přenášet a šířit původce příslušné nákazy.

(2) Seznam nález, jejichž výskyt musí být podle právních aktů Evropské unie upravujících hlášení nález a výdaje ve veterinární oblasti^{14d)} hlášen Evropské komisi (dále jen „Komise“) a členským státům, se uveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství. Nálezy, včetně nemocí přenosných ze zvířat na člověka, které jsou považovány za nebezpečné, a jejich původci podléhají hlášení krajskou veterinární správou Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy (dále jen „Ústřední veterinární správa“) **Ústřední veterinární správě** a jsou uvedeni v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob a lhůty ohlašování nález uvedených v [odstavci 2](#) větě první,
- b) pro které nález, nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich původce se vypracovávají podle schválených zásad [[§ 44 odst. 1 písm. c\)](#)] pohotovostní plány,
- c) pro které nález, nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich původce se vypracovávají ozdravovací programy,
- d) podle jakých hledisek se postupuje při uznávání stád, hospodářství, oblastí nebo státu za prosté nález a v souvislosti s tím při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních, popřípadě zdravotních záruk (dále jen „zvláštní veterinární záruky“) uplatňovaných v souladu s právními akty Evropské unie při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jak a podle jakých hledisek se postupuje při pozastavení, odejmutí nebo obnovení tohoto statusu,
- e) nález a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata očkována, jakož i veterinární podmínky a pravidla očkování v případech, ve kterých to vyžadují povaha nález nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, okolnosti jejího výskytu a jeho důsledky, rizika jejího šíření, anebo jiné důvody,
- f) opatření ke zdoání a zabránění šíření některých nebezpečných nález a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umístování a držení zvířat v karanténě **izolaci** a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu,
- g) pravidla sledování nález a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jejich původců.

§ 11

(1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty, živočišnými produkty nebo jejich vzorky a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nález nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření.

(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v [odstavci 1](#) zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné nález nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři.

(3) Pro uživatele honitby, vlastníka nebo nájemce rybníka nebo zvláštního rybochovného zařízení, jakož i pro další osoby podílející se na chovu a lovu zvěře nebo ryb, platí ustanovení [odstavců 1 a 2](#) obdobně.

§ 12

(1) Chovatel, na jehož zvířatech se projevují příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nález, je povinen

- a) do příchodu úředního veterinárního lékaře zajistit, aby
 1. zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou nález neopustila svá stanoviště,
 2. živočišné produkty, které pocházejí od podezřelých zvířat, nebyly používány, jakkoli zpracovávány nebo uváděny do oběhu **na trh** a aby byly ukládány odděleně,
 3. předměty, které mohou být nositeli původců nález, nebyly vynášeny nebo vyváženy a používány jinde,

4. stanoviště podezřelých zvířat byla dezinfikována,
 5. osoby, které ošetřují podezřelá zvířata, nepřicházely do styku s jinými zvířaty a aby do prostorů sloužících chovu podezřelých zvířat nevstupovaly jiné osoby bez vážného důvodu,
- b) po příchodu úředního veterinárního lékaře postupovat podle jeho pokynů a poučení.
- (2) Soukromý veterinární lékař, který při výkonu své činnosti zjistí podezření z výskytu nebezpečné nákazy,
- a) předběžně vyšetří podezřelá zvířata, popřípadě i těla uhynulých, nedonošených, mrtvých narozených nebo utracených zvířat (dále jen „kadávery“), a hrozí-li nebezpečí z prodlení, odebere vzorky k laboratornímu vyšetření,
 - b) uvědomí neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,
 - c) poskytne chovateli potřebné poučení včetně poučení o povinnosti učinit opatření uvedená v [odstavci 1 písm. a\)](#) (dále jen „neodkladná opatření“),
 - d) vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy nebo místní podmínky, setrvá na místě do příchodu úředního veterinárního lékaře a sleduje zdravotní stav zvířat.

§ 13

- (1) Krajská veterinární správa, která byla uvědoměna o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo je zjistila při plnění svých úkolů, prověří neodkladná opatření provedená chovatelem a neprodleně, v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány, učiní a podle potřeby nařídí mimořádná veterinární opatření za účelem potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření a za účelem ochrany proti možnému šíření nákazy a stanoví způsob provedení těchto opatření, zejména
- a) vyšetří podezřelá zvířata a kadávery, podle potřeby odebere vzorky k laboratornímu vyšetření a provede další úkony za účelem potvrzení nebo vyloučení přítomnosti nákazy v hospodářství,
 - b) sleduje nadále toto hospodářství a zahájí epizootologické šetření zaměřené na zjištění možného původu a zdroje nákazy, doby jejího výskytu v hospodářství, přítomnosti a rozmístění jejích původců a vektorů a určí další hospodářství, jejichž poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž vzniklo podezření z výskytu nebezpečné nákazy, odůvodňují podezření z výskytu této nákazy i v těchto hospodářstvích (dále jen „kontaktní hospodářství“),
 - c) nařídí chovateli
 1. držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu na jejich ustájovacích místech a odděleně od zvířat podezřelých a zakáže přemísťování zvířat z hospodářství nebo do hospodářství,
 2. pořízení soupisu zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, která jsou v hospodářství, a vedení a průběžné aktualizování soupisu zvířat uhynulých, nakažených nebo podezřelých,
 3. vyžadují-li to povaha nákazy a okolnosti případu, poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,
 4. omezení zacházení s živočišnými produkty, krmivy živočišného původu, předměty, materiály a látkami, které mohou být nositeli původců nákaz,
 - d) stanoví způsob a pravidla použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství,
 - e) poučí chovatele zejména o povaze nákazy a možnostech jejího šíření a o dalším zacházení s podezřelými zvířaty, živočišnými produkty, předměty, materiály a látkami, které mohou být nositeli původců nákaz.

(2) Opatření podle odstavce 1 mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu na kontaktní hospodářství.

(3) Vyžadují-li to povaha nákazy, rizika jejího šíření, nebezpečí hrozící zdraví lidí nebo zvířat, popřípadě nebezpečí jiné vážné újmy, anebo místní podmínky, nařídí krajská veterinární správa opatření uvedená v odstavci 1 písm. c) a d) a v odstavci 2 na místě.

(4) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 1 až 3 a poskytovat k jejich provedení nezbytnou součinnost.

(5) Krajská veterinární správa

a) ukončí opatření uvedená v odstavcích 1 až 3, jestliže podezření z výskytu nebezpečné nákazy bylo vyloučeno, nebo

b) postupuje podle § 15, jestliže byl výskyt nebezpečné nákazy potvrzen.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí obdobně pro shromažďovací střediska, jatky a jiná místa, na nichž vzniklo podezření z výskytu nebezpečné nákazy.

§ 14

Vznikne-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u zvířat, která se účastní svodu zvířat, a nestanoví-li jinak úřední veterinární lékař vykonávající nad svodem státní veterinární dozor, je provozovatel svodu povinen zajistit, aby

a) podezřelá zvířata byla umístěna odděleně od ostatních zvířat,

b) zvířata zúčastněná na svodu neopouštěla jeho prostory a aby do nich nevstupovala jiná zvířata,

c) živočišné produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy z prostorů svodu,

d) osoby, které přišly do styku s podezřelými zvířaty, vycházely z prostorů svodu jen se souhlasem úředního veterinárního lékaře a aby do nich jiné osoby nevstupovaly bez vážného důvodu.

Ochranná a zdolávací opatření

§ 15

(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdolání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen „ochranná a zdolávací opatření“), zejména

a) vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení,

b) zřízení ochranného pásma a pásma dozoru, v případě potřeby i dalšího pásma s omezením,

c) utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu,

d) soupis hospodářství se zvířaty vnímavých druhů v pásmech podle písmene b),

e) stanovení pravidel pro přemísťování, přepravu a vyšetřování těchto zvířat v pásmech podle písmene b), jakož i pro nakládání s produkty těchto zvířat,

f) neškodné odstranění, popřípadě další zpracování vedlejších živočišných produktů,

g) zničení kontaminovaných krmiv, jiných kontaminovaných materiálů a látek, jakož i kontaminovaného zařízení, které nemůže být dezinfikováno,

h) čištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci prostorů, zařízení a dopravních prostředků, v nichž jsou držena nebo přepravována zvířata nemocná nebo zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu,

i) očkování zvířat,

- j) zajištění náležité informovanosti osob v pásmech podle písmene b) o nařízených ochranných a zdlávacích opatřeních,
- k) jde-li o nákazu, jejíž výskyt je povinně hlášen Komisi a členským státům, zajištění informovanosti orgánů veřejné správy uvedených v pohotovostním plánu kraje prostřednictvím operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému kraje.

(2) V odůvodněných případech se v ohnisku nákazy vykonává soustavný státní veterinární dozor.

(3) Podle [odstavce 1](#) postupuje příslušný orgán i tehdy, byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy v zahraničí a hrozí-li nebezpečí jejího zavlečení na území České republiky.

§ 16

(1) Ochranná a zdlávací opatření mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu také na kontaktní hospodářství.

~~(2) Zvířata určená k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdlávacích opatření, předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jakož i vedlejší živočišné produkty určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování mohou být přepravovány, zpracovávány nebo zneškodňovány jen způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.~~

(2) Každý, kdo přepravuje zvířata určená k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdlávacích opatření, nebo každý, kdo přepravuje, zpracovává nebo neškodně odstraňuje předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jakož i vedlejší živočišné produkty určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování, je povinen tato zvířata, předměty nebo vedlejší živočišné produkty přepravovat, zpracovávat nebo neškodně odstraňovat jen způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.

§ 17

(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdlávací opatření, ukončí tato opatření, není-li právními akty Evropské unie stanoveno jinak, jestliže

- a) od poražení nebo utracení, popřípadě od ukončení léčby nebo úhynu všech zvířat vnímavých druhů v ohnisku nákazy a neškodného odstranění jejich kadáverů, uplynula stanovená pozorovací doba a v jejím průběhu nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z této nákazy,
- b) byly závěrečné čištění, dezinfekce, dezinsekce a deratizace v ohnisku nákazy, pokud byla tato opatření nařízena, provedeny podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákazy, a od provedení těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdlána,
- c) byla provedena příslušná klinická a laboratorní vyšetření, pokud byla nařízena, a to s příznivými výsledky.

(2) Krajská veterinární správa může nařídit, že v pozorovací době budou v prostředí, v němž byla chována nemocná zvířata, umístěna kontrolní indikátorová zvířata vnímavá na příslušnou nákazu.

(3) Se zřetelem na průběh zdlávání a rizika šíření nebezpečné nákazy může orgán uvedený v [odstavci 1](#) změnit nebo ukončit některá nařízená ochranná a zdlávací opatření ještě před splněním podmínek uvedených v [odstavci 1](#), jestliže vzhledem k epizootologickým informacím nejsou již tato opatření nezbytná a neexistuje nebezpečí šíření nákazy.

(4) Krajská veterinární správa může k odůvodněné žádosti chovatele nebo z úřední povinnosti povolit individuální výjimku z ochranného a zdlavacího opatření, nařízeného jí nebo jiným příslušným orgánem, jestliže tím nedojde ke ztížení zdlavání nákazy nebo ke zvýšení nebezpečí jejího šíření.

§ 17a

Síť epizootologického sledování

(1) Ústřední veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen „síť sledování“), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nálezové situace.

(2) Síť sledování tvoří

- a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,
- b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,
- c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen „státní veterinární ústavy“) a laboratoře uvedené v [§ 52 odst. 3](#),
- d) Státní veterinární správa, úřední veterinární lékaři provádějící prohlídku jatečných zvířat a masa a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,
- e) ústřední evidence⁸⁾ a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen „počítačová databáze“).

(3) Ústřední veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě sledování stanovené podmínky, krajská veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

- a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,
- b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,
- c) uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchodech zvířat do hospodářství a umístit tato zvířata před jejich zařazením do stáda v **izolaci karanténě**, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

- a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností,
- b) poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nálezů a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,

c) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

- a) identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo veterinárního osvědčení,
- b) u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře narodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze třetí země, hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,
- c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena síť sledování.

(10) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

- a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,
- b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,
- c) další údaje počítačové databáze ([odstavec 7](#)),
- d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

§ 17b

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není nákazou považovanou za nebezpečnou, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní, popřípadě uloží příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možnostem jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám.

HLAVA III

ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

Oddíl 1

Základní veterinární požadavky na živočišné produkty

§ 18

(1) Živočišné produkty musí

- a) odpovídat požadavkům na jejich výrobu, zpracování, skladování, přepravu a uvádění ~~do oběhu~~ **na trh**, stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy³⁾ a předpisy Evropské unie^{14d)},
- b) být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,

- c) vyhovovat mikrobiologickým kritériím a nesmí obsahovat rezidua a kontaminující látky v množstvích, která podle vědeckého hodnocení představují nebezpečí pro zdraví lidí^{14e)},
- d) být, není-li stanoveno tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie jinak, stanoveným způsobem opatřeny značkou zdravotní nezávadnosti, anebo, pokud není použítí značky zdravotní nezávadnosti stanoveno, identifikační značkou^{14f)}.

(2) Živočišné produkty, které jsou určeny k lidské spotřebě, musí být získány ze zvířat, která

- a) splňují veterinární požadavky na zvířata příslušného druhu stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{14g)} a předpisy Evropské unie^{14d)},
- b) nepocházejí z hospodářství, podniku, území nebo části území, které podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, jež se vztahují na daná zvířata a jejich produkty a jež byla přijata podle pravidel stanovených tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{14h)} vzhledem k výskytu slintavky a kulhavky, klasického moru prasat, vezikulární choroby prasat, afrického moru prasat, moru skotu, newcastleské choroby, aviární influenzy nebo moru malých přežvýkavců, anebo vzhledem k výskytu nálezů vodních živočichů, ryb a měkkýšů, uvedených ve zvláštních právních předpisech^{14h)},
- c) nebyla poražena, jde-li o maso a masné výrobky, v podniku, v němž během procesu porážení a výroby byla přítomna zvířata nakažená nebo podezřelá z nákazy uvedené pod písmenem b), anebo jatečně opracovaná těla nebo části těl těchto zvířat, dokud nebylo takové podezření vyloučeno,
- d) jsou v souladu, jde-li o vodní živočichy a živočichy pocházející z akvakultury, s požadavky stanovenými zvláštním právním předpisem¹⁴ⁱ⁾.

(3) Krajská veterinární správa může při dodržení opatření pro tlumení nálezů uvedených v [odstavci 2 písm. b\)](#) povolit, aby za stanovených veterinárních podmínek byly vyrobeny, zpracovány a uvedeny do oběhu na trh živočišné produkty určené k lidské spotřebě, které pocházejí z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, uvedeným v [odstavci 2 písm. b\)](#), nikoli však z hospodářství, v němž se vyskytuje některá z nálezů uvedených v [odstavci 2 písm. b\)](#), nebo jež je podezřelý z výskytu takové nákazy.

(4) Živočišné produkty, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení povinností nebo požadavků na zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, a potraviny živočišného původu¹⁵⁾, jež byly z tohoto důvodu vráceny z obchodní sítě, mohou být používány nebo dále zpracovávány jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(5) Potraviny živočišného původu, které jsou zdravotně nezávadné, se posuzují jako požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepožitelné.

(6) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. veterinární a hygienické požadavky na zvláštní úpravu (ošetření) a použití živočišných produktů uvedených v [odstavci 3](#) a určených k lidské spotřebě, jakož i potravin živočišného původu použitelných po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování,
 2. způsob označování masa, které pochází z území nebo části území, uvedených v [odstavci 3](#),
 3. které potraviny živočišného původu jsou požitelné a které jsou nepožitelné,
- b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie, podrobnosti týkající se zvláštní úpravy (ošetření), popřípadě dalšího zpracování a používání mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků, mléčných výrobků a vaječných výrobků.

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat nebo u nich používat jen doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky určené pro tato zvířata, které byly vyrobeny a uvedeny do oběhu v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy⁵⁾.

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty stanovené výrobcem nebo schválené příslušným orgánem. Jde-li o léčivé přípravky, které byly použity v případě nepředpokládaném rozhodnutím o jejich registraci, anebo jde-li o neregistrované léčivé přípravky, u kterých není uvedena ochranná lhůta, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,

b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,

c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v [odstavci 1](#), s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu **na trh** platí zvláštní právní předpisy⁵⁾.

(5) Používání léčivých přípravků u volně žijící zvěře, jejíž produkty jsou určeny k výživě lidí, je zakázáno, s výjimkou případů, kdy je uživatel honitby povinen zabezpečit provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví volně žijící zvěře, a to v rozsahu a lhůtách stanovených ministerstvem podle [§ 44 odst. 1 písm. d\)](#). Uživatel honitby je povinen uchovávat údaje o použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře podle věty první po dobu nejméně 5 let a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Údaje o použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře zahrnují druh a počty zvěře, pro kterou byl léčivý přípravek použit, území, na němž byl léčivý přípravek použit, název a množství použitého léčivého přípravku, datum použití léčivého přípravku a ochrannou lhůtu léčivého přípravku.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v [odstavci 3](#), a s jejich produkty,
- b) způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování.

Veterinární vyšetření živočišných produktů

§ 20

(1) Každý, kdo uvádí do oběhu maso nebo orgány jatečných a jiných zvířat, jakož i výrobky z nich k výživě lidí nebo ke krmení zvířat, může tak učinit až po vyšetření, posouzení a označení těchto produktů způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{15a)}, a to v souladu s výsledky provedeného vyšetření a posouzení.

(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrcené v souladu se zvláštními právními předpisy⁶⁾¹⁶⁾, a musí být v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ označena způsobem umožňujícím její identifikaci.

(2) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět na trh pouze

- a) **zvěřinu, která pochází ze zvěře ulovené a usmrčené v souladu se zvláštními právními předpisy⁶⁾¹⁶⁾, a která je v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ označena způsobem umožňujícím její identifikaci,**
- b) **ryby, korýše, měkkýše, žáby a jiné živočichy vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí, kteří byli získáni dovoleným způsobem lovu (výlovu), odchyty nebo sběru¹⁷⁾,**
- c) **mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko; pro tyto účely se výrobou mléčných výrobků rozumí postup vedoucí ke změně charakteru tohoto mléka,**
- d) **vejce, která byla prosvícena a stanoveným způsobem označena^{17a)},**
- e) **med, mateří kašičku nebo včelí vosk, které jsou zdravotně nezávadné a pochází od klinicky zdravého včelstva.“**

~~(3) Ryby, korýši, měkkýši, žáby a jiné živočichové vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí musí být získáni dovoleným způsobem lovu (výlovu), odchyty nebo sběru¹⁷⁾.~~

~~**(4) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět do oběhu pouze**~~

- ~~a) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko; pro tyto účely se výrobou mléčných výrobků rozumí postup vedoucí ke změně charakteru tohoto mléka,~~
- ~~b) vejce, která byla prosvícena a stanoveným způsobem označena^{17a)},~~
- ~~c) med, který je zdravotně nezávadný a pochází od klinicky zdravého včelstva.~~

§ 21

~~(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata poražena na jatkách za podmínek stanovených tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁶⁾ a předpisy Evropské unie.^{17e)}~~

~~(2) Jatečná zvířata s výjimkou skotu staršího 24 měsíců, koní, oslů a jejich kříženců mohou být poražena v hospodářství chovatele, jsou-li jejich maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v domácnosti chovatele (domácí porážka). Toto maso a orgány podléhají veterinárnímu vyšetření, stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nálezové situaci.~~

~~(3) Domáci porážku skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu lze provádět pouze v hospodářství chovatele, kterému bylo krajskou veterinární správou na základě písemné žádosti povoleno provádění domácích porážek uvedených druhů zvířat v tomto hospodářství. Krajská veterinární správa v povolení stanoví podmínky provádění domácích porážek. Doba platnosti vydaného povolení je 3 roky. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že chovatel při provádění domácí porážky postupuje v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie nebo porušuje podmínky stanovené krajskou veterinární správou, vydané povolení chovateli odejme. Každou domácí porážku těchto druhů zvířat je chovatel povinen nejméně 7 dnů před jejím uskutečněním ohlásit krajské veterinární správě. Povolení k provádění domácích porážek jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele se nevyžaduje, pokud bylo chovateli jelenovitých vydáno povolení k porážení zvěře ve farmovém chovu v hospodářství. Prováděcí právní předpis stanoví obsahové náležitosti žádosti o povolení domácí porážky a obsahové náležitosti jejího ohlašování.~~

~~(4) Zvěř ve farmovém chovu může být porážena v hospodářství jen za podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17(e)}. Povolení vydává krajská veterinární správa chovateli na základě písemné žádosti, která splňuje náležitosti podle zvláštního právního předpisu^{17(ea)} a ve které chovatel doloží splnění podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17(e)}.~~

~~(5) Krajská veterinární správa může k porážce velké farmové zvěře v hospodářství podle [odstavce 4](#) nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu povolit k usmrcení těchto zvířat použití střelné zbraně. Povolení se vydává na základě písemné žádosti, ke které chovatel musí~~

~~a) doložit, že usmrcení střelnou zbraní provede~~

- ~~1. držitel zbrojní licence vydané podle zvláštního právního předpisu^{17(eb)}, nebo~~
- ~~2. chovatel osobně nebo osoba, která je k němu v pracovním nebo obdobném poměru, jsou-li držiteli zbrojního průkazu skupiny C vydaného podle zvláštního právního předpisu^{17(eb)}, a~~

~~b) přiložit odůvodnění k usmrcení zvířete střelnou zbraní.~~

~~Pro účely tohoto ustanovení se velkou farmovou zvěří rozumí jelenovití, mufloni a prasata divoká, jsou-li chováni ve farmovém chovu.~~

~~(6) Doba platnosti povolení vydaného podle [odstavce 5](#) je 3 roky. Doba platnosti povolení může krajská veterinární správa prodloužit na základě písemné žádosti držitele povolení podané 3 měsíce před skončením doby platnosti o 3 roky, pokud držitel povolení doloží, že se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení vydáno.~~

~~(7) Platnost povolení vydaného podle [odstavce 5](#) zaniká, jestliže se změnilly podmínky, za kterých bylo vydáno. Změnu podmínek uvedených v [odstavci 5](#) je chovatel povinen bez zbytečného odkladu oznámit písemně krajské veterinární správě.~~

~~(8) Krajská veterinární správa může povolení vydané podle [odstavce 4](#) nebo [5](#) odejmout, jestliže byly porušeny podmínky, za kterých bylo vydáno.~~

~~(9) Chovatel, který je držitelem povolení podle [odstavce 5](#), je povinen mít k dispozici situační nákres farmy nebo hospodářství s vyznačením místa střelby a prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, ověřený znalcem v oboru balistiky; tímto nejsou dotčeny povinnosti držitele zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu^{17(eb)}.~~

~~(10) Krajská veterinární správa oznámí příslušnému útvaru Policie České republiky místo a čas použití střelné zbraně k porážce zvěře ve farmovém chovu v hospodářství nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu.~~

~~(11) Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemence.~~

~~(12) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením, jejich maso, orgány a ostatní části po poražení (prohlídka jatečných zvířat a masa). Vyšetření (prohlídka) před poražením a po poražení provádí úřední veterinární lékař, který splňuje požadavky odborné kvalifikace stanovené předpisy Evropské unie^{17e)}. Postupuje při něm podle těchto předpisů, které také stanoví, kdy a ve kterých případech nemusí být úřední veterinární lékař přítomen vyšetření (prohlídce), prováděné úředním veterinárním asistentem^{17f)}.~~

~~(13) Veterinární vyšetření těl ulovené volně žijící zvíře a zvířiny se provádí způsobem a v rozsahu stanovenými předpisy Evropské unie^{17g)}.~~

~~(14) V rámci veterinárního vyšetření jatečných zvířat a zvíře, vnímavých na trichinelózu, se vyšetřuje jejich svalovina na přítomnost svalovce (trichinel). Není-li toto vyšetření provedeno krajskou veterinární správou, musí být provedeno v laboratoři uvedené v [§ 52 odst. 3](#).~~

~~(15) Prováděcí právní předpis stanoví pravidla a postup veterinárního vyšetřování živočišných produktů, posuzování a označování těchto produktů na základě jejich veterinárního vyšetření, jakož i veterinární podmínky uvolňování těchto produktů do oběhu, pokud tato pravidla, postupy a podmínky nejsou upraveny předpisy Evropské unie a pokud jejich úpravu tyto předpisy umožňují.~~

§ 21

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata poražena na jatkách za podmínek stanovených tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁶⁾ a předpisy Evropské unie^{17c)}.

(2) Domácí porážkou mohou být poražena ve vlastním hospodářství chovatele jatečná zvířata s výjimkou skotu staršího 72 měsíců, koní, oslů a jejich kříženců. V případě domácí porážky skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců může chovatel porazit nejvýše 3 kusy ročně.

(3) Maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky jsou určeny pro spotřebu

- a) osoby tvořící domácnost chovatele, jedná-li se o maso a orgány ze skotu, nebo
- b) osoby tvořící domácnost chovatele nebo pro spotřebu osoby blízké, jedná-li se o maso a orgány ostatních zvířat.

(4) Maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky podléhají veterinárnímu vyšetření, stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nakažové situaci, a nesmí být dále uváděny na trh.

(5) Domácí porážku skotu mladšího 72 měsíců nebo jelenovitých ve farmovém chovu je chovatel povinen písemně oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny před jejím konáním. Povinnost písemně oznámit domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu neplatí v případě domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu jinak zdravého zvířete, které utrpělo zranění, které z důvodu respektování dobrých životních podmínek zvířat brání jeho přepravě na jatky; v tomto případě chovatel zajistí prohlídku zvířete veterinárním lékařem, vyžádá si od něj písemné prohlášení o zdravotním stavu zvířete a oznámí domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu neprodleně po jejím provedení.

(6) Chovatel v oznámení podle odstavce 5 uvede vedle náležitostí podle správního řádu

- a adresu a registrační číslo hospodářství,
- b datum a čas provedení domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu,
- c počet, druh a identifikační číslo poráženého zvířete,
- d jde-li o porážení skotu také datum narození skotu a způsob zacházení se vzniklými vedlejšími živočišnými produkty.

(7) Zvěř ve farmovém chovu může být porážena v hospodářství jen za podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17c)}. Povolení vydává krajská veterinární správa chovateli na základě písemné žádosti, která splňuje náležitosti podle zvláštního právního předpisu^{17ca)} a ve které chovatel doloží splnění podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17c)}.

(8) Chovatel je povinen k porážce velké farmové zvěře v hospodářství podle odstavce 7 nebo domácí porážce jelenovitých z farmového chovu požádat krajskou veterinární správu o povolení k usmrcení těchto zvířat použitím střelné zbraně. K žádosti vedle náležitostí podle správního řádu

a) doloží, že usmrcení střelnou zbraní provede

1. držitel zbrojní licence vydané podle zvláštního právního předpisu^{17cd)}, nebo
2. chovatel osobně nebo osoba, která je k němu v pracovním nebo obdobném poměru, jsou-li držiteli zbrojního průkazu skupiny C vydaného podle zvláštního právního předpisu^{17cb)}, a

b) přiloží odůvodnění k usmrcení zvířete střelnou zbraní.

Pro účely tohoto ustanovení se velkou farmovou zvěří rozumí jelenovití, mufloni a prasata divoká, jsou-li chováni ve farmovém chovu.

(9) Doba platnosti povolení vydaného podle odstavce 8 je 3 roky. Dobu platnosti povolení může krajská veterinární správa prodloužit o další 3 roky, a to na základě písemné žádosti držitele povolení podané 3 měsíce před skončením doby platnosti, pokud držitel povolení doloží, že se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení vydáno.

(10) Platnost povolení vydaného podle odstavce 8 končí, jestliže se změnila osoby uvedené v odstavci 8 písm. a) bodě 1 nebo 2, které provádějí usmrcení střelnou zbraní. Změnu těchto osob je chovatel povinen bez zbytečného odkladu oznámit písemně krajské veterinární správě.

(11) Krajská veterinární správa může povolení vydané podle odstavce 7 nebo 8 odejmout, jestliže byly porušeny podmínky, za kterých bylo vydáno.

(12) Chovatel, který je držitelem povolení podle odstavce 8, je povinen

a) mít k dispozici situační nákres farmy nebo hospodářství s vyznačením místa střelby

a prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, s posudkem znalce v oboru balistiky; tímto nejsou dotčeny povinnosti držitele zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu^{17cb)},

b) oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny přede dnem porážky místo a čas použití střelné zbraně k porážce.

(13) Krajská veterinární správa oznámí příslušnému útvaru Policie České republiky místo a čas použití střelné zbraně k porážce zvěře ve farmovém chovu v hospodářství nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu.

(14) Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemence.

(15) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením, jejich maso, orgány a ostatní části po poražení (prohlídka jatečných zvířat a masa). Vyšetření (prohlídka) před poražením a po poražení provádí úřední veterinární lékař, který splňuje požadavky odborné kvalifikace stanovené předpisy Evropské unie^{17e)}.

(16) Veterinární vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře a zvěřiny se provádí způsobem a v rozsahu stanovenými předpisy Evropské unie^{17g)}.

(17) V rámci veterinární prohlídky jatečných zvířat na jatkách a těl ulovené volně žijící zvěře v zařízeních zpracovávajících zvěřinu, vnímavých na trichinelózu, zajistí úřední veterinární lékař vyšetření jejich svaloviny na přítomnost svalovce (trichinel). Není-li toto vyšetření provedeno laboratoří krajské veterinární správy, musí být provedeno v laboratoři uvedené v [§ 52 odst. 3](#).

(18) Prováděcí právní předpis stanoví pravidla a postup veterinárního vyšetřování živočišných produktů, posuzování a označování těchto produktů na základě jejich veterinárního vyšetření, jakož i veterinární podmínky uvolňování těchto produktů na trh, pokud tato pravidla, postupy a podmínky nejsou upraveny předpisy Evropské unie a pokud jejich úpravu tyto předpisy umožňují.“.

§ 21a

(1) Krajská veterinární správa může v případech a za podmínek stanovených předpisem Evropské unie, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁴²⁾, provozovateli drůbežích nebo králičích jatek povolit, aby některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců prováděli zaměstnanci tohoto provozovatele.

(2) Zaměstnanec provozovatele drůbežích nebo králičích jatek provádějící některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců je povinen oznamovat jakékoli zjištěné nedostatky úřednímu veterinárnímu lékaři a absolvovat specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců.

(3) Zaměstnanec provozovatele drůbežích nebo králičích jatek je oprávněn některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců provádět, pokud absolvoval specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Specializovanou odbornou přípravu organizuje ~~vyšoká škola s veterinárním studijním programem~~ **vyšoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny**, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení, jež je opravňuje k provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců, a vede seznam těchto osob.

(4) Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že provozovatel drůbežích nebo králičích jatek postupuje v rozporu s tímto zákonem nebo předpisem Evropské unie, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁴²⁾, vydané povolení provozovateli odejme.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) pravidla a postup provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců zaměstnanci provozovatele drůbežích nebo králičích jatek, včetně stanovení rozsahu těchto úkonů,
- b) obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy zaměstnanců provozovatelů drůbežích nebo králičích jatek se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

Oddíl 2

Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu na trh živočišné produkty

§ 22

(1) Osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ získávají, vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, balí, skladují, přepravují a uvádějí ~~do oběhu~~ **na trh** živočišné produkty (dále jen „zacházejí se živočišnými produkty“) v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, jež jsou pod státním veterinárním dozorem, mají v souladu s předpisy Evropské unie^{17g)} odpovědnost za to, aby v jednotlivých fázích potravinového řetězce nebyla ohrožena zdravotní nezávadnost živočišných produktů. Jsou povinny

- a) v souladu s předpisy Evropské unie^{17h)} požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, oznámit krajské veterinární správě datum zahájení činnosti a provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace. ~~V žádosti uvedou, vedle druhů výrobních činností, které hodlají provozovat, své jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o fyzickou osobu, obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu.~~ **V žádosti uvedou vedle náležitostí podle správního řádu druhy činností, které hodlají provozovat.** Podmínky schválení, podmíněného schválení, pozastavení nebo odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropské unie^{17h)},
- b) zabezpečit ve všech fázích výroby, zpracování a uvádění živočišných produktů ~~do oběhu~~ **na trh**, aby nedocházelo k šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, a se zřetelem na povahu činnosti a druh živočišných produktů
1. dodržovat veterinární a hygienické požadavky na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů ~~do oběhu~~ **trh**, jakož i technologické postupy,
 2. uplatňovat zásady správné hygienické praxe a postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodech (HACCP)¹⁷ⁱ⁾, preventivně kontrolovat zdravotní nezávadnost surovin, doplňků, přídatných látek a hotových výrobků a využívat k tomu poznatků získaných z příruček správné hygienické praxe a příruček pro uplatňování zásad HACCP, schválených orgány Evropské unie, popřípadě zpracovaných profesními zájmovými sdruženími^{17j)},
 3. **2.** zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu a vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen „provozní a sanitační řád“), a předložit provozní a sanitační řád včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě,
 4. **3.** provádět v souladu s provozním a sanitačním řádem pravidelný úklid, čištění, dezinfekci, deratizaci a dezinfekci provozních prostorů a zařízení a používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů⁵⁾,
 5. **4.** vést náležitou dokumentaci o průběhu a výsledcích kontrol dodržování hygienických požadavků a zásad uvedených v ~~bodech 1 a 2~~ **bodě 1**, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku, není-li stanoveno jinak, a předkládat ji na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři,
- c) označovat potraviny živočišného původu stanoveným způsobem [[§ 18 odst. 1 písm. d\)](#)],
- d) zaměstnávat při zacházení se živočišnými produkty pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, dbát o jejich kvalifikaci a odbornou výchovu a vést je k dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů ~~do oběhu~~ **na trh** a k dodržování požadavků osobní hygieny,
- e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby včetně stanovených mikrobiologických kritérií, odběru vzorků a jejich kontrolních vyšetření, vést záznamy o výsledcích těchto vyšetření, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný druh vyšetřování osvědčení o akreditaci^{17k)},

- f) vytvářet vhodné podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{17d)} ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů ~~do oběhu~~ **na trh**, poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny,
- g) poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,
- h) jde-li o podnik s malým objemem výroby [[§ 24 odst. 2 písm. b\)](#)], dodržovat stanovenou výrobní kapacitu,
- i) jde-li o zařízení zpracovávající živočichy pocházející z akvakultury, vést záznamy o všech zásilkách těchto živočichů a jejich produktů, které přicházejí do těchto zařízení nebo z nich odcházejí,
- j) jde-li o podnik, který zpracovává a uvádí ~~do oběhu~~ **na trh** med různých chovatelů, požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku; jde-li o podnik, který zpracovává a uvádí ~~do oběhu~~ **na trh** med pocházející výhradně z vlastního chovu včel **včelstev**, požádat o registraci podniku,
- k) jde-li o podnik, který zachází se živočišnými produkty pocházejícími z krokodýlů, požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku.

(2) Osoby, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci; to však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány, popřípadě jen registrovány podle odstavce 1 písm. a). V žádosti vedle náležitostí podle správního řádu uvede

- a) adresu místa podnikání, liší-li se od adresy místa pobytu nebo sídla,
- b) druh a rozsah činnosti a
- c) datum zahájení činnosti.

(3) Osoby, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, mohou tuto činnost vykonávat až po registraci.

(4) Registrovaná osoba je povinna oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v dokladu o registraci do 30 dnů ode dne nastalé změny a současně odevzdat doklad o registraci.

(5) Krajská veterinární správa zruší registraci na žádost registrované osoby. Registrovaná osoba k žádosti o zrušení registrace přiloží doklad o registraci. O zrušení registrace krajská veterinární správa žadatele informuje.

(2) (6) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. obsahové podrobnosti žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci, podle [odstavce 1 písm. a\)](#), způsob a termíny oznamování změn údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace,
 2. způsob vedení seznamu schválených a registrovaných podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení a způsob vedení záznamů provozovatele podle [odstavce 1 písm. i\)](#),
 3. veterinární a hygienické požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování jejich zdravotní nezávadnosti, pokud to předpisy Evropské unie umožňují,
 4. obsahové náležitosti provozního a sanitačního řádu a pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty,
- b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie, podrobnosti provádění vlastní kontroly osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, jakož i podrobnosti provádění kontrol úředními veterinárními lékaři nad zdravotní nezávadností živočišných produktů.

Povinnosti provozovatele jatek

(1) Provozovatel jatek je povinen dále

- a) organizovat a řídit jejich provoz v souladu s předpisy Evropské unie¹⁷⁾ a se zásadami ochrany zvířat před nebezpečnými nákazami, jinými škodlivými vlivy a týráním a s veterinárními požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,
 1. která jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a o kterých mu byly poskytnuty údaje stanovené předpisy Evropské unie,
 2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,
 3. jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,
- c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do posouzení jejich požitelnosti, popřípadě použitelnosti,
- d) v provozu, kde není soustavný veterinární dozor, ohlásit krajské veterinární správě každou dodávku jatečných zvířat nejméně 24 hodin před jejím uskutečněním,
- e) ohlásit úřednímu veterinárnímu lékaři neprodleně každé onemocnění nebo podezření z onemocnění, poranění nebo uhynutí jatečného zvířete,
- f) vytvořit podmínky pro prohlídku jatečných zvířat a masa a poskytnout bezplatně osobám, které ji provádějí, nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc, zejména
 1. poskytnout těmto osobám místnosti vhodně vybavené pro jejich činnost s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou a pracovní místa na výrobních linkách,
 2. připravit jatečná zvířata, jejich těla, maso, orgány a ostatní části k veterinárnímu vyšetření,
 3. provádět pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,
- g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a pohotovostní plán,
- h) oznámit neprodleně krajské veterinární správě porážku skotu nebo prasat, pokud jsou maso nebo orgány určeny k dodání zpět chovateli; v oznámení uvede počet poražených kusů a osobu, které maso nebo orgány dodal.**

(2) Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře. Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se porážejí na jatkách nebo v oddělení jatek určených pro tento účel. Se souhlasem krajské veterinární správy mohou být porážena i na jatkách v prostorech určených k porážení zdravých zvířat, avšak časově odděleně.

(3) Jatečná zvířata, o nichž tak stanoví tento zákon nebo předpisy Evropské unie, nesmí být porážena pro účely výživy lidí^{17m)}.

(4) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

- a) podrobnosti o přípravě jatečných zvířat k dodávce na jatky, zacházení s nimi na jatkách a organizaci provozu jatek,
- b) způsob porážení jatečných zvířat, přípravy jatečných zvířat, jejich těl, masa, orgánů a ostatních částí k veterinárnímu vyšetření, konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,
- c) rozsah pomocných úkonů prováděných provozovatelem jatek.

§ 24

(1) Prostory podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, určené pro zacházení se živočišnými produkty musí odpovídat požadavkům tohoto zákona a předpisům Evropské unie¹⁷ⁿ⁾, zejména musí být konstruovány, uspořádány a vybaveny tak, aby umožňovaly dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek jejich výroby, zpracování a uvádění ~~do oběhu~~ **na trh**, jakož i k vyloučení kontaminace. Musí být

- a) dobře udržované, čisté a chráněné před původci nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy,
- b) uspořádány tak, aby jejich části, v nichž existuje nebezpečí nákazy nebo znečištění živočišných produktů určených k výživě lidí a zvířat, byly odděleny od částí, v nichž toto nebezpečí není, a aby byla oddělena pracoviště s rozdílnými technologickými postupy a klimatickými podmínkami,
- c) vybaveny stroji, zařízeními a jinými předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost živočišných produktů a podle odborných poznatků a zkušeností umožňují spolehlivě kontrolovat, zda a jak jsou dodržovány povinnosti, požadavky a hodnoty stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek zacházení s nimi.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropské unie^{17o)}

- a) veterinární a hygienické požadavky na podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a technické podmínky jejich konstrukce, uspořádání a vybavení,
- b) jakým postupem a podle jakých kritérií může krajská veterinární správa přizpůsobit bez ohrožení hygieny výroby veterinární a hygienické požadavky pro podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, s cílem
 1. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením další používání tradičních metod ve všech fázích výroby, zpracování nebo uvádění živočišných produktů ~~do oběhu~~ **na trh**,
 2. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení umístěných v oblastech s omezujícími zeměpisnými podmínkami,
 3. přizpůsobit požadavky na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení,
 4. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení s malým objemem výroby,
 5. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením provádění provozních zkoušek k ověřování nových přístupů k hygienické kontrole,
- c) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky s malým objemem výroby,
- d) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky provozující maloobchodní činnost,
- e) obsahové náležitosti žádosti o přizpůsobení veterinárních a hygienických požadavků pro některé podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty.

§ 24a

Na provozovny maloobchodu, ve kterých se připravuje maso a vyrábějí masné výrobky určené pro přímý prodej spotřebiteli v místě provádění uvedených činností, se vztahují předpisy Evropské unie upravující zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu a organizaci úředních kontrol živočišných produktů, jde-li o provozovny, v nichž se týdně

- a) bourá více než 5 t masa, vyjma masa drůbežího a králičího,
- b) porcuje více než 2 t masa drůbežího nebo králičího, nebo
- c) vyrábí více než 7,5 t masných výrobků.

§ 25

Prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, prodej živočišných produktů určených ke krmení zvířat

(1) V tržnicích a na tržištích [[§ 46 písm. a\)](#)], kde byl příslušnými orgány povolen prodej zvířat a živočišných produktů, lze prodávat jen zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty.

(2) Provozovatel tržnice nebo tržiště uvedených v [odstavci 1](#) je povinen

- a) předložit krajské veterinární správě ke schválení tržní řád, pokud tento řád nebyl vydán formou nařízení obce. Tržní řád musí obsahovat veterinární a hygienické podmínky zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty, pravidla čištění a dezinfekce prostorů tržnice nebo tržiště včetně neškodného odstraňování vedlejších živočišných produktů a jiných odpadů a pravidla osobní hygieny osob podílejících se na zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty,
- b) vést evidenci osob, které v tržnici nebo na tržišti prodávají zvířata nebo živočišné produkty, která obsahuje jméno, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o fyzickou osobu, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o podnikající fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu.

(3) Osoba, která provozuje ~~sezonní prodej živých ryb~~ **prodej živých ryb na samostatném prodejním místě**, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a nejméně 7 dnů před zahájením prodeje oznámit krajské veterinární správě, kdy a na kterém místě bude prodej zahájen a kdy bude ukončen.

(4) Živočišné produkty určené ke krmení zvířat lze prodávat v prodejních potravin pouze v podobě trvanlivých, spotřebitelsky balených a odděleně uložených výrobků.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, pro ~~sezonní~~ prodej ryb na samostatném prodejním místě a pro zabíjení, kuchání a jiné úpravy ryb, pokud jsou tyto činnosti součástí jejich prodeje,
- b) která zvířata lze prodávat v tržnicích a na tržištích,
- c) veterinární, hygienické a technické požadavky na tržnice a tržiště, kde jsou prodávána zvířata a živočišné produkty, a na jejich uspořádání a vybavení.

Oddíl 3**Vnitrostátní přeprava živočišných produktů**

§ 26

(1) Živočišné produkty se přepravují v souladu s předpisy Evropské unie^{17p)} v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány a vybaveny tak, aby byly dobře čistitelné a chránily přepravované produkty před znehodnocením, znečištěním a kontaminací, jakož i před členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy, a je-li to třeba se zřetelem na druh přepravovaných produktů, aby udržovaly požadované mikroklimatické podmínky až do skončení přepravy.

(2) Dopravní prostředky určené pro přepravování živočišných produktů musí být řádně větrány, pravidelně čištěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje živočišné produkty, je povinen

- a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,

- b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,
- c) umožnit krajské veterinární správě, aby před registrací mohla provést kontrolu dopravních prostředků, které budou používány k přepravě živočišných produktů; to platí také pro dopravní prostředky určené k přepravě živočišných produktů, které jsou nově zařazovány do provozu.

(4) V jednom přepravním prostoru lze přepravovat jen živočišné produkty, které byly shodně posouzeny z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti a použitelnosti, popřípadě požitelnosti a u kterých nedochází ke vzájemnému nepříznivému ovlivňování.

§ 27

(1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě

- a) živočišných produktů určených ke zvláštní úpravě (ošetření) a použití (§ 18 odst. 4 a 5),
- b) vyžadují-li to tento zákon, zvláštní právní předpisy nebo předpisy Evropské unie, v případech živočišných produktů určených k obchodování nebo vývozu, popřípadě v dalších případech.

(2) Krajská veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho kopii po dobu 3 let.

(3) Živočišné produkty, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak krajská veterinární správa, také v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány.

(4) Prováděcí právní předpis

- a) upraví podrobněji veterinární požadavky na vybavení, čištění a dezinfekci ramp, na nichž se nakládají a vykládají živočišné produkty, na vybavení dopravních prostředků, jimiž se přepravují živočišné produkty, jejich čištění a dezinfekci a na způsob ukládání živočišných produktů v jejich přepravních prostorech,
- b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává.

Oddíl 4

Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby přímo konečnému spotřebiteli

~~§ 27a~~

~~(1) Chovatel může v malých množstvích~~

- ~~a) prodávat živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti,~~
- ~~b) prodávat čerstvé drůbeží maso a čerstvé králíčí maso, pocházející z drůbeže a králíků z vlastního hospodářství a poražených v tomto hospodářství, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, a to přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo je dodávat do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje tímto masem jako masem čerstvým přímo konečného spotřebitele,~~
- ~~c) prodávat nebalená čerstvá vejce pocházející z vlastního hospodářství ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, a to přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo je dodávat do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele; jsou-li vejce prodávána v tržnici nebo na tržišti, anebo dodávána do místní maloobchodní prodejny, musí být označena stanoveným způsobem^{47a)}; to však neplatí pro vejce z hospodářství chovatele, který chová nejvíce 50 nosnic,~~

- d) prodávat med pocházející z vlastního chovu včel ve své domácnosti, ve svém hospodářství, na stanovišti včelstev, v tržnici nebo na tržišti, anebo jej dodávat do maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele a je na území kraje, v němž se nachází stanoviště včelstev; je-li med prodáván v tržnici nebo na tržišti, anebo dodáván do maloobchodní prodejny, musí být označen jménem, příjmením a adresou bydliště chovatele, jde-li o fyzickou osobu, nebo názvem a sídlem chovatele, jde-li o právnickou osobu, druhem medu podle jeho původu a údajem o jeho množství, a je-li dodáván do maloobchodní prodejny, také datem minimální trvanlivosti,-
- e) prodávat se souhlasem krajské veterinární správy syrové, mlékárensky neošetřené mléko a syrovou smetanu (dále jen „syrové mléko“) pocházející od zvířat z vlastního chovu v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu, který je umístěn na území kraje, v němž se nachází chov zvířat, z něhož syrové mléko pochází, nebo krajů sousedních, přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti. Chovatel zajistí, že syrové mléko splňuje požadavky a kritéria stanovená pro prvovýrobu syrového mléka a mleziva předpisy Evropské unie upravujícími zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu³⁷⁾, a zajistí vyšetření syrového mléka stanovená prováděcím právním předpisem ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí, a to při-
1. podání žádosti krajské veterinární správě o souhlas k prodeji syrového mléka,-
 2. každé změně chovu zvířat a každé změně způsobu získávání, ošetřování a zpracovávání syrového mléka, která by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však jednou ročně,-
- f) prodávat živé ryby a jiné živočichy pocházející z akvakultury z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti.-
- (2) Za místní maloobchodní prodejnu podle [odstavce 1 písm. b\)](#) a [c\)](#) se považuje maloobchodní prodejna s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů v obci, která je z obcí, v nichž je taková maloobchodní prodejna, nejbližší hospodářství chovatele.-
- (3) Živočišné produkty uvedené v [odstavci 1](#)-
- a) musí pocházet od zdravých zvířat a musí být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,-
 - b) nesmí být dále uváděny na trh.-
- (4) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle [odstavce 1](#), musí zajistit, aby tyto produkty byly-
- a) vyráběny v čistém prostředí s používáním zařízení a pracovních nástrojů a pomůcek udržovaných v čistotě,-
 - b) chráněny před vlivy, které by mohly nepříznivě působit na jejich zdravotní nezávadnost, zejména před kontaminací.-
- (5) Chovatel, který prodává syrové mléko podle [odstavce 1 písm. e\)](#), je povinen zpracovat a dodržovat provozní a sanitační řád a na požádání jej předložit krajské veterinární správě. Zjistí-li krajská veterinární správa, že chovatel při prodeji syrového mléka postupuje v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, souhlas chovateli odejme. Chovatel, který prodává syrové kravské mléko podle [odstavce 1 písm. e\)](#), musí dále zajistit, že syrové mléko prodávané spotřebiteli splňuje kritérium pro obsah mikroorganismů při teplotě 30 °C v syrovém kravském mléce určeném k výrobě mléčných výrobků, které je stanoveno předpisy Evropské unie upravujícími zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu³⁸⁾.-
- (6) Prováděcí právní předpis stanoví-
- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství vlastních produktů z prvovýroby, uvedených v [odstavci 1](#), a pro zacházení s těmito produkty,-
 - b) co se rozumí malým množstvím podle [odstavce 1](#),-
 - c) rozsah a limity vyšetřování syrového mléka ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí.-

Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby

§ 27a

(1) Chovatel může v malých množstvích prodávat

- a) živou drůbež, živé králíky a živé nutrie z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli,
- b) čerstvé drůbeží maso, čerstvé králičí maso nebo čerstvé maso z nutrií, pocházející z drůbeže, králíků nebo nutrií z vlastního hospodářství a poražených v tomto hospodářství, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo je dodávat do místního maloobchodu; drůbeží maso nemusí být tříděno podle jakosti a hmotnosti⁵²⁾,
- c) nebalená čerstvá vejce pocházející z vlastního hospodářství ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo je dodávat do místního maloobchodu. Chovatel, který použije vejce v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb⁵³⁾ nemusí vejce označovat stanoveným způsobem⁵⁴⁾. Chovatel, který chová nejvíce 50 nosnic, prodávající vejce ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, nemusí vejce označit kódem producenta, jsou-li jméno a adresa chovatele uvedena v místě prodeje. Povinnost třídít nebalená čerstvá vejce podle jakosti a hmotnosti⁵⁵⁾, se nevztahuje na
 1. prodej v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky,
 2. prodej ve svém hospodářství, nebo
 3. chovatele, který použije vejce v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb,
- d) med, mateří kašičku nebo včelí vosk pocházející z vlastního chovu včelstev ve své domácnosti, ve svém hospodářství, na stanovišti včelstev, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo jej dodávat do místního maloobchodu. Chovatel včel, který med použije v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb⁵³⁾, nemusí med označit stanoveným způsobem⁵⁶⁾,
- e) se souhlasem krajské veterinární správy syrové, mlékárensky neošetřené mléko a syrovou smetanu (dále jen „syrové mléko“) pocházející od zvířat z vlastního chovu

v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo jej po tepelném ošetření uvádět na trh při poskytování stravovacích služeb⁵³⁾. Chovatel zajistí, aby

 1. syrové mléko bylo získáváno v souladu s požadavky na prvovýrobu syrového mléka

a mleziva, stanovenými předpisy Evropské unie, které upravují zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁵⁷⁾,
 2. celkový počet mikroorganismů v získaném mléce při 30 °C nepřesahoval počet 100 000 v 1 ml, jde-li o kravské mléko, nebo 500 000 v 1 ml, jde-li o mléko jiného druhu,

a celkový počet somatických buněk nepřesahoval 400 000 v 1 ml, jde-li o kravské mléko,

3. syrové mléko bylo vyšetřeno na základě analýzy nebezpečí a s přihlédnutím k předchozím výsledkům a jejich trendům, zejména při podání žádosti o souhlas krajské veterinární správy k prodeji syrového mléka a při každé změně v chovu zvířat nebo ve způsobu získávání, ošetřování a zpracovávání syrového mléka, jež by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však dvakrát ročně, a to z hlediska dodržování limitů uvedených v bodě 2 a patogenních mikroorganismů, stanovených prováděcím právním předpisem, a
 4. obsah reziduí inhibičních látek v syrovém mléce odpovídal požadavkům stanoveným předpisy Evropské unie⁵⁸⁾,
- f) živé ryby nebo jiné živočichy pocházející z akvakultury z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli nebo uvádět čerstvé produkty rybolovu⁵⁹⁾ na trh při poskytování stravovacích služeb⁵³⁾.

(2) Za místní maloobchod podle odstavce 1 písm. b), c) a d) se považuje maloobchod podle předpisu Evropské unie, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva a zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁶⁰⁾ s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů, který se nachází na území České republiky a který produkty uvedené v odstavci 1 písm. b), c) a d) dodává přímo spotřebiteli.

(3) Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 musí pocházet od zdravých zvířat a musí být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka. Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 provozovatel místního maloobchodu nesmí uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje.

(4) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, je povinen zajistit, aby byly doprovázeny obchodním dokladem podle nařízení (EU) č. 931/2011, s výjimkou případů, kdy chovatel tyto produkty prodává ve svém hospodářství nebo ve své domácnosti.

(5) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, musí zajistit, aby tyto produkty byly

- a) vyráběny, skladovány a přepravovány v čistém prostředí s používáním zařízení a pracovních nástrojů a pomůcek udržovaných v čistotě, a
- b) chráněny před vlivy, které by mohly nepříznivě působit na jejich zdravotní nezávadnost, zejména před kontaminací.

(6) Chovatel nutrií je povinen zabezpečit vyšetření jejich masa na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetření. Laboratoř je povinna vydat chovateli protokol o laboratorním vyšetření nutrií a jednou ročně předkládat krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Chovatel nutrií je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření masa nutrií po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Chovatel nutrií může čerstvé maso z nutrií prodávat konečnému spotřebiteli nebo dodávat do místního maloobchodu způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. b) až po vyhovujícím vyšetření masa nutrií na přítomnost svalovce (trichinel).

- (7) Chovatel, který prodává syrové mléko podle odstavce 1 písm. e), je povinen
- a) zpracovat a dodržovat provozní a sanitační řád a na požádání jej předložit krajské veterinární správě, a

- b) zajistit, aby obsah celkového počtu mikroorganismů v syrovém kravském mléce prodávaném spotřebiteli nebyl vyšší, než stanoví předpisy Evropské unie, které upravují zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁶¹⁾, pro syrové kravské mléko určené k výrobě mléčných výrobků, nebo nebyl vyšší než 1 500 000 v 1 ml, jde-li o syrové mléko jiného druhu.

(8) Jestliže chovatel zjistí při vyšetření vzorků, že byly překročeny limity uvedené

v odstavci 1 písm. e) bodě 2 nebo v odstavci 7 písm. b), přijme neprodleně nápravná opatření a informuje o tom krajskou veterinární správu, která může nařídit zvýšení četnosti vyšetřování až do doby dosažení nápravy.

(9) Zjistí-li krajská veterinární správa, že chovatel postupuje při prodeji syrového mléka v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, odejme chovateli souhlas k prodeji syrového mléka.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství vlastních produktů z prvovýroby, uvedených v odstavci 1, a pro zacházení s těmito produkty,
- b) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,
- c) rozsah a limity vyšetřování syrového mléka ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí,
- d) údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat krajské veterinární správě, včetně termínu jejich předložení.

§ 27b

~~(1) Uživatel honitby může v malých množstvích těla ulovené volně žijící zvěře v kůži nebo peří-~~

- ~~a) prodávat přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, nebo~~
- ~~b) dodávat do maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele a je na území kraje, v němž byla zvěř ulovena, nebo~~
- ~~c) dodávat do maloobchodního zařízení, které bylo krajskou veterinární správou registrováno jako zařízení určené pro zacházení se zvěřinou a které je na území kraje, v němž byla zvěř ulovena, nebo krajů sousedních.~~

~~(2) Těla ulovené volně žijící zvěře uvedená v odstavci 1 písm. a) nebo b) nesmí být dále uváděna do oběhu.~~

(1) Uživatel honitby může v malých množstvích těla ulovené volně žijící zvěře v kůži nebo peří

- a) prodávat přímo spotřebiteli,**
- b) dodávat do místní maloobchodní prodejny s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů, která se nachází na území České republiky a která zásobuje přímo spotřebitele,**
- c) dodávat do maloobchodního zařízení, které bylo krajskou veterinární správou registrováno jako zařízení určené pro zacházení se zvěřinou, nebo**
- d) prodávat v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, přímo spotřebiteli, jde-li o drobnou volně žijící zvěř.**

(2) Těla ulovené volně žijící zvěře uvedená v odstavci 1 nesmí spotřebitel dále uvádět na trh nebo je uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje.

(3) Uživatel honitby je povinen zajistit vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 co nejdříve po ulovení, a to proškolenou osobou, která je oprávněným účastníkem lovu. Vyšetření může být provedeno také uživatelem honitby, popřípadě jeho členem, jsou-li proškolenými osobami. Představuje-li ulovená volně žijící zvěř podle výsledků vyšetření provedeného proškolenou osobou zdravotní riziko, musí být předložena uživatelem honitby úřednímu veterinárnímu lékaři k veterinárnímu vyšetření.

(4) Uživatel honitby je povinen na požádání úředního veterinárního lékaře předložit evidenci o ulovené zvěři, jejím prodeji a vlastní spotřebě, vedenou podle zákona o myslivosti⁷⁾.

(5) Proškolená osoba je povinna vést záznamy o druzích a počtech ulovené a vyšetřené volně žijící zvěře, o místě a době jejího ulovení, o výsledcích vyšetření a o tom, kam byla tato zvěř dodána, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři.

~~(6) Jde-li o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetřování. Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře a jednou ročně předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Uživatel honitby může zvěř vnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat konečnému spotřebiteli způsobem uvedeným v [odstavci 1](#) až po negativním vyšetření zvěře na přítomnost svalovce (trichinel).~~

(6) Jde-li o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetřování; jde-li o prase divoké, přikládá uživatel honitby spolu se svalovinou vyšetřovaného kusu zvěře i ocas tohoto kusu. Nelze-li k vyšetření prasete divokého přiložit ocas daného kusu zvěře, vyšetří akreditovaná laboratoř daný kus prasete divokého i bez přiloženého ocasu daného kusu prasete divokého. Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře, u prasete divokého s vyjádřením o přiložení ocasu vyšetřovaného kusu, a jednou ročně předkládat krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Uživatel honitby může zvěř vnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat přímo spotřebiteli způsobem uvedeným v [odstavci 1](#) až po vyhovujícím vyšetření zvěře na přítomnost svalovce (trichinel).

(7) Ulovená volně žijící zvěř, kterou uživatel honitby nebo oprávněný účastník lovu použije výlučně pro spotřebu ve své domácnosti, nemusí být vyšetřena proškolenou osobou. Jde-li však o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři uvedené v [odstavci 6](#). Povinnosti laboratoře a uživatele honitby uvedené v [odstavci 6](#) větě druhé a třetí platí obdobně.

(8) Proškolenou osobou je fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, stanovené předpisy Evropské unie¹⁷⁹⁾, a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje **vysoká škola s veterinárním studijním programem vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny**, která také proškoleným osobám vydává, pozastavuje a odnímá osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě. Zjistí-li krajská veterinární správa při výkonu státního veterinárního dozoru, že proškolená osoba porušila povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie¹⁷⁹⁾, podá vysoké škole, která osvědčení vydala, podnět k pozastavení, popřípadě odnětí osvědčení této osobě. Před opětovným zahájením činnosti je proškolená osoba, již bylo osvědčení pozastaveno, povinna podrobit se zkoušce k ověření znalostí proškolené osoby.

- (9) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropské unie^{17g)}
- způsob a rozsah vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, vedení záznamů proškolené osoby a údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři, včetně termínu jejich předložení,
 - veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v [odstavci 1](#) a pro zacházení s nimi,
 - co se rozumí malým množstvím podle [odstavce 1](#),
 - obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu proškolených osob.

HLAVA IV

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ SE ZVÍŘATY A ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY S ČLENSKÝMI STÁTY, JEJICH DOVOZU A TRANZITU Z TŘETÍCH ZEMÍ A JEJICH VÝVOZU DO TĚCHTO ZEMÍ

Oddíl 1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

- (1) ~~Předmětem obchodování mohou být pouze-~~
- ~~zvířata, která odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17q)} a předpisy Evropské unie^{17r)}, zejména která-~~
 - ~~pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštního právního předpisu⁸⁾, které nepodléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a je pod státním veterinárním dozorem,-~~
 - ~~jsou zdravá a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17s)},-~~
 - ~~jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením^{17t)}, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,-~~
 - ~~živočišné produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17u)} a předpisy Evropské unie^{14d)}, zejména které-~~
 - ~~pocházejí z podniku, závodu nebo jiného zařízení, jenž je schválen a registrován, popřípadě registrován podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{17h)} a je pod státním veterinárním dozorem,-~~
 - ~~jsou zdravotně nezávadné, ve všech fázích jejich výroby, zpracování a uvádění do oběhu byly dodrženy povinnosti a požadavky stanovené z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17v)},-~~
 - ~~jsou označeny stanoveným způsobem^{14f)} a provázeny průvodním dokladem, popřípadě, vyžaduje-li se veterinární osvědčení^{17t)}, tímto osvědčením.-~~

~~— (2) Předmětem obchodování nemohou být zvířata a živočišné produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířata, která byla určena k porážení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlávacích opatření.~~

~~— (3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem, a v němž jsou přijata (dále jen „místo určení“). Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh. Veterinární kontrola při příchodu na místo určení se provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol^{17w)}.~~

(1) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty nebo živočišnými produkty, mohou obchodovat pouze

a) se zvířaty, která odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17q)} a předpisy Evropské unie¹⁷ⁿ⁾, zejména která

- 1. pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštního právního předpisu⁸⁾, které nepodléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a je pod státním veterinárním dozorem,**
- 2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17s)},**
- 3. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením^{17t)}, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,**

b) s živočišnými produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17u)} a předpisy Evropské unie^{14d)}, zejména které

- 1. pocházejí z podniku, závodu nebo jiného zařízení, jenž je schválen a registrován, popřípadě registrován podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{17h)} a je pod státním veterinárním dozorem,**
- 2. jsou zdravotně nezávadné, ve všech fázích jejich výroby, zpracování a uvádění na trh byly dodrženy povinnosti a požadavky stanovené z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17v)},**
- 3. jsou označeny stanoveným způsobem^{14f)} a provázeny průvodním dokladem, popřípadě, vyžaduje-li se veterinární osvědčení^{17t)}, tímto osvědčením.**

(2) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty nebo živočišnými produkty, nesmí obchodovat se zvířaty a živočišnými produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířaty, která byla určena k porážení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlávacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo určení, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem. Za místo určení se pro účely tohoto zákona považuje místo prvního příjmu včetně jakéhokoli prvního zacházení nebo manipulace na území České republiky. Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh. Veterinární kontrola při příchodu na místo určení se provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol^{17w)}.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci. To však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správu schváleny a registrovány podle [§ 9b](#) nebo podle [§ 22 odst. 1 písm. a\)](#). Krajská veterinární správa registraci zruší, jestliže registrovaná osoba závažným způsobem nebo opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází zvířata a živočišné produkty uvedené v [odstavci 1](#), náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 29

Veterinární kontrola v místě původu

(1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda

- a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,
- b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu a zacházení s nimi.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

§ 30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

(1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje

- a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou; při namátkové kontrole mohou být odebrány vzorky
- b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- ~~c) zda jsou přijímány do podniků, závodů nebo jiných zařízení pod státním veterinárním dozorem pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným pod písmenem a),~~
- c) zda podniky, závody nebo jiná zařízení pod státním veterinárním dozorem přijímají nebo uvádějí na trh pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným podle písmene a),**
- d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nálezových důvodů umístěna a držena v **karanténě izolaci**.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

- a) přítomnost původců nákazy uvedené v [§ 10 odst. 2](#) větě první, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění anebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě, že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v **karanténě izolaci** nebo o jejich porážení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,

b) nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesilatel, **jeho zástupci nebo příjemci**, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, porážení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel, **jeho zástupce nebo příjemce** možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto orgány. Jsou-li však důvodem tohoto postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném průvodním dokladu, musí být odesilatel, **jeho zástupci nebo příjemci** nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

- a) informovat předem krajskou veterinární správu o příchodu zvířat, **nejsou-li doprovázena veterinárním osvědčením**, nebo živočišných produktů z jiného členského státu, a to v rozsahu nezbytném z hlediska účelu a způsobu provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení,
- b) kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,
- c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,
- d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v [§ 10 odst. 2](#) větě první, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvědomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle [§ 30 odst. 2](#) nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel ~~nebo~~, jeho zástupce **nebo příjemce**.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,
- b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesílatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- e) podrobnosti postupu a součinnosti Státní veterinární správy s příslušnými orgány členského státu původu v případech uvedených v [§ 30 odst. 2](#).

§ 31a

(1) Ustanovení [§ 28 až 31](#) se s výjimkou přemísťování podle [§ 4a odst. 2](#) nepoužijí pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu uvedených v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾. Přemísťování těchto zvířat z ostatních členských států do České republiky se řídí předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(2) Zvířata v zájmovém chovu uvedená v [odstavci 1](#), která jsou mladší dvanácti týdnů a nejsou očkována proti vzteklině nebo jsou ve věku mezi dvanácti a šestnácti týdny, jsou očkována proti vzteklině, ale dosud nesplňují požadavky na platnost uvedené v bodě 2 písm. e) přílohy III předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, mohou být přemísťována v rámci neobchodního přesunu z ostatních členských států, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 7 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(2) Osoba, která přemísťuje v rámci neobchodního přesunu z ostatních členských států zvířata v zájmovém chovu uvedená v [odstavci 1](#), která jsou mladší 12 týdnů a nejsou očkována proti vzteklině nebo jsou ve věku mezi 12 a 16 týdny, jsou očkována proti vzteklině, ale dosud nesplňují požadavky na platnost uvedené v bodě 2 písm. e) přílohy III předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, nesmí tato zvířata přemístit, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 7 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(3) Ústřední veterinární správa může na žádost chovatele v souladu s čl. 32 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ povolit přemísťování zvířete v zájmovém chovu uvedeného v [odstavci 1](#), které nesplňuje podmínky stanovené v [odstavci 1](#), a stanovit podmínky tohoto přemísťování.

(4) Kontrolu zvířat v zájmovém chovu uvedených v [odstavci 1](#) podle čl. 33 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol krajská veterinární správa. Je-li kontrolou zvířat zjištěno porušení požadavku stanoveného předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, rozhodne krajská veterinární správa podle čl. 35 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

Oddíl 2

Dovoz a tranzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen „kontrolované zboží“) mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen „pohraniční veterinární stanice“) nebo jiného členského státu. Zvířata musí být přepravována přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska a odtud do místa určení uvedeného ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném veterinárním dokladu, kterým je jejich zásilka provázena.

(1) **Dovozce nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen vstoupit se zvířaty, živočišnými produkty a ostatním veterinárním zbožím dováženým ze třetích zemí (dále jen „kontrolované zboží“) na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen „pohraniční veterinární stanice“) nebo jiného členského státu. Osoba uvedená ve větě první musí zvířata přepravovat přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska a odtud do místa určení uvedeného ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném veterinárním dokladu, který zásilku provází.**

(2) Za kontrolované zboží podle [odstavce 1](#) se považují také směsné produkty, jimiž se rozumí potraviny určené k lidské spotřebě obsahující jak zpracované produkty živočišného původu, tak i produkty rostlinného původu, včetně těch, u nichž je zpracování primárního produktu nedílnou součástí výroby konečného produktu.

(3) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky.

(4) Ke každé zásilce kontrolovaného zboží musí být přiložen prvopis veterinárního osvědčení nebo jiného veterinárního dokladu, anebo jiných dokladů požadovaných tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie; prvopisy těchto dokladů se uchovávají na pohraniční veterinární stanici. Kontrolované zboží je na pohraniční veterinární stanici podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární a hygienické požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen „dovozní podmínky“). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen „orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu“), kteří jsou odpovědní za provádění pohraniční veterinární kontroly; při jejím provádění, jakož i po jejím provedení, postupují podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů^{17x)} a předpisů Evropské unie^{17y)}.

(5) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží ke kontrole stejnopis společného veterinárního vstupního dokladu (SVVD)^{17z)} (dále jen „vstupní doklad“).

(6) Celní orgány nesmí propustit kontrolované zboží do volného oběhu¹⁸⁾, nebylo-li celní prohlášení doloženo vstupním dokladem, který potvrzuje, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly uhrazeny náklady spojené s pohraniční veterinární kontrolou, popřípadě že byla zaplacená i záloha na úhradu nákladů spojených s opatřeními podle [§ 34 odst. 2](#) a [§ 35 odst. 1](#).

(7) Dovozce nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen před příjezdem zásilky na území České republiky

a) uvědomit pohraniční veterinární stanici prostřednictvím vstupního dokladu

1. s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,
2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to s uvedením jejich hmotnosti a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,

b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc,

c) jsou-li předmětem dovozu zvířata nebo živočišné produkty, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, požádat předem Ústřední veterinární správu o sdělení dovozních podmínek, jež jsou uplatňovány na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a postupovat v souladu se sdělenými podmínkami.

(8) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(9) Zvláštní právní předpisy o dovozu zvířat^{18a)} a o podmínkách jejich přepravy⁶⁾ zůstávají nedotčeny.

nadpis vypuštěn

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

- a) původ a následné určení dovážených zvířat a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,
- b) zda dovážené živočišné produkty a ostatní veterinární zboží odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a v ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

- a) zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny požadavky na jejich ochranu během přepravy⁶⁾. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,
- b) živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní zkoušky, jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech.

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovědného splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

- a) kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí,
 1. stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
 2. uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,
- b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostacích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,
- b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární kontroly, včetně stanovení postupu v případě kontroly veterinárního zboží určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného pro jiný členský stát, a opatření, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě výsledků této kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,

- e) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

- a) zvířata, pro něž byly dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejích částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,
- b) zvířata, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, nespĺňují dovozní podmínky uplatňované v České republice,
- c) zvířata jsou nemocná nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, podezřelá z nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo představují z jiného důvodu nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat,
- d) zvířata nejsou v dostatečně dobré kondici, která by jim umožňovala pokračovat v přepravě,
- e) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad nespĺňuje požadavky stanovené pro doklad, který provází zvířata dovážená z třetích zemí,
- f) vyvázející třetí země nespĺňuje požadavky stanovené pro třetí země vyvázející zvířata do členských států.

(2) Vyžadují-li tento zákon nebo předpisy Evropské unie, aby byla dovážená zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, ~~může tato karanténa nebo izolace probíhat~~ **je dovozce nebo jeho zástupce povinen zajistit jejich umístění do karantény nebo izolace** ve schváleném karanténním středisku třetí země původu, v karanténním středisku členského státu nebo v hospodářství určení. Mají-li být dovážená zvířata umístěna v karanténě na základě výsledku pohraniční veterinární kontroly, určí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu se zřetelem k jimi zjištěnému nebezpečí, zda **karanténa izolace** proběhne na samotné pohraniční veterinární stanici nebo v její bezprostřední blízkosti, anebo v hospodářství určení nebo v karanténním středisku, které se nachází v blízkosti hospodářství určení.

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dovozce nebo jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz zvířat různých druhů ze třetích zemí a podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,
- b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a veterinární a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

nadpis vypuštěn

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážená z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

a) určí, že zvířata budou

1. dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo
2. umístěna v karanténě nebo izolaci, a

b) rozhodnou, že zvířata budou

1. odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilku, anebo
2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle [odstavce 1](#), a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz živočišných produktů

§ 36

(1) ~~Živočišné produkty dovezené z třetích zemí musí splňovat~~ **Dovozece nebo jeho zástupce je povinen zajistit, aby živočišné produkty dovezené z třetích zemí splňovaly** požadavky uvedené v [§ 18 odst. 1 a 2](#) a v předpisech Evropské unie^{18b)}, anebo ~~poskytovat~~ **poskytovaly** rovnocenné záruky. Veterinární osvědčení, které je provází, musí potvrzovat, že živočišné produkty splňují dovozní podmínky včetně případných zvláštních dovozních podmínek, pokud takové podmínky byly orgány Evropské unie stanoveny pro příslušnou třetí zemi nebo skupinu třetích zemí.

(2) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(3) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanici, a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, který provází odmítnutou zásilku, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas,

b) neškodně odstraněny.

(4) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.

(5) Podle [odstavce 3](#) se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.

(6) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle [odstavců 2 až 4](#).

§ 37

nadpis vypuštěn

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad¹⁹⁾ nebo celní sklad²⁰⁾ se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

- a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho kopií ověřenou orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásilky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,
- b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,
- c) byly vráceny z pohraniční veterinární stanice přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení původu, a to v zapečetěných vozidlech s nepropustnými částmi, určenými k přepravě živočišných produktů, nebo v zapečetěných, nepropustných kontejnerech. Jde-li o tranzit územím jiného členského státu, je povolení zpětného dovozu podmíněno tím, že byl tento tranzit předem povolen jménem všech členských států, jejichž územím bude zásilka procházet, úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly v členském státě, v němž produkty poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

- a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,
- b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,
- c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,
- b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidla v mezinárodní námořní dopravě.

§ 38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen „tranzit“) územím České republiky platí ustanovení [§32](#), [33](#), [35](#) a [36](#) přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

- a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,
- b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,
- c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu, a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,
- d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím dálkového přenosu dat předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

(3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

- a) tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,
- b) osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s [§ 36](#) a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví veterinární a hygienické požadavky na povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží a způsob provádění pohraniční veterinární kontroly tohoto zboží.

§ 38a

(1) Ustanovení [§ 32 až 38](#) se nepoužijí na živočišné produkty uvedené v předpisu Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾. Dovož zásilek těchto produktů se řídí předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾.

(2) Kontrolu živočišných produktů uvedených v [odstavci 1](#) podle čl. 5 a 6 předpisu Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾ provádějí v rámci celní kontroly celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel a při kontrole dovážených zásilek u provozovatelů poštovních služeb a provozovatelů kurýrních služeb. Zjistí-li celní úřad při kontrole v místě vstupu, že zásilka živočišných produktů nesplňuje podmínky stanovené předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾, zabaví zásilku a vystaví doklad o jejím zabavení.

(3) Celní úřad kontroluje, zda provozovatelé všech míst vstupu na území České republiky splnili povinnosti uvedené v čl. 3 a 4 předpisu Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾.

(4) Ustanovení [§ 32 až 38](#) se nepoužijí na zvířata uvedená v příloze I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, **není-li takto dováženo více než 5 zvířat v zájmovém chovu**. Dovož těchto zvířat se řídí předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(5) Kontrolu zvířat uvedených v [odstavci 4](#) podle ustanovení čl. 34 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ v místě vstupu na území České republiky provádějí v rámci celní kontroly celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel. Je-li kontrolou zvířat zjištěno porušení požadavku stanoveného předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, informuje celní úřad krajskou veterinární správu. Krajská veterinární správa rozhodne o zásilce podle čl. 35 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(6) Celní úřady při kontrolách podle [odstavce 5](#) vedou záznamy o celkovém počtu provedených kontrol a o případech nesplnění podmínek zjištěných těmito kontrolami podle čl. 34 odst. 4 písm. b) a zaznamenávají údaje podle čl. 34 odst. 4 písm. c) předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(7) Zvířata v zájmovém chovu uvedená v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, která jsou mladší dvanácti týdnů a nejsou očkována proti vzteklině nebo jsou ve věku mezi dvanácti a šestnácti týdny, jsou očkována proti vzteklině, ale dosud nesplňují požadavky na platnost uvedené v bodě 2 písm. e) přílohy III předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, mohou být dovezena v rámci neobchodního přesunu z třetí země do České republiky, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 11 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(8) Ústřední veterinární správa může na žádost chovatele v souladu s čl. 32 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ povolit dovoz zvířete v zájmovém chovu uvedeného v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, které nesplňuje podmínky stanovené v čl. 10 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ a stanovit podmínky tohoto dovozu.

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných produktů do třetích zemí

~~———— (1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí se vyžaduje veterinární osvědčení. K žádosti vývozce o jeho vydání musí být předložen doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu.~~

~~———— (2) Odmítne-li třetí země přijetí zásilky a dojde-li k jejímu vrácení, nese vývozce bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s tímto opatřením.~~

~~———— (3) Pokud třetí země určení vyžaduje veterinární osvědčení vytištěná na ceninovém papíře s ochrannými znaky, uhradí vývozce náklady spojené s jeho vytištěním. O náhradě nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Výši paušální částky nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu stanoví prováděcí právní předpis.~~

~~———— (4) Pokud třetí země určení vyžaduje ověření veterinárního osvědčení k vývozu ústřední kompetentní autoritou, provede jej Ústřední veterinární správa.~~

~~———— (5) Prováděcí právní předpis stanoví postup v případě odmítnutí a vrácení zásilky třetí země, jakož i lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.~~

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných a rostlinných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí je třeba veterinární osvědčení. Vývozce k žádosti o jeho vydání předloží vzor veterinárního osvědčení požadovaný dovážejícím, popřípadě tranzitním státem a na vyžádání také doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu do českého jazyka. Ověřený překlad vzoru veterinárního osvědčení se nevyžaduje v případě, že je vzor požadovaného veterinárního osvědčení zveřejněn na internetových stránkách Státní veterinární správy.

(2) Pokud třetí země určení z nálezových důvodů vyžaduje pro dovoz krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů na své území ověření veterinárního osvědčení, provede jej krajská veterinární správa. Vývozce k žádosti o jeho ověření předloží dokumenty dokládající splnění dovozních podmínek uvedených ve veterinárním osvědčení.

(3) Odmítne-li třetí země určení přijetí zásilky a dojde-li k jejímu vrácení, nese vývozce náklady spojené s tímto opatřením.

(4) Pokud třetí země určení vyžaduje veterinární osvědčení vytištěná na ceninovém papíře s ochrannými znaky, uhradí vývozce náklady spojené s jeho vytištěním. O náhradě nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Výši paušální částky nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu na své území ověření pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu, provede jej krajská veterinární správa.

(6) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz nebo neobchodní přesun na své území ověření veterinárního osvědčení, pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu ústřední kompetentní autoritou, provede jej Ústřední veterinární správa.

(7) Pro zvířata, živočišné produkty a z nálezových důvodů případně pro krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy přepravované z území České republiky do jiného členského státu za účelem vývozu do třetí země, se vyžaduje potvrzení o splnění požadavků a podmínek stanovených třetí zemí určení. Vývozce k žádosti o jeho vydání předloží vzor tohoto potvrzení, a to v ověřeném překladu.

(8) Krajská veterinární správa zajistí kontrolované zboží úřední veterinární závěrou, jestliže to vyžaduje třetí země určení. Úřední veterinární závěrou se rozumí zajištění totožnosti zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech nebo obalech plombou, pečeti, známkou nebo jiným zajišťovacím prostředkem tak, aby nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich zboží vložit, aniž dojde k narušení této závěry. Porušení úřední veterinární závěry lze jen se souhlasem krajské veterinární správy.

(9) Pokud třetí země určení vyžaduje umístění zvířete do karantény, oznámí vývozce krajské veterinární správě její zahájení způsobem umožňujícím dálkový přenos dat prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy nejpozději 24 hodin předem. Karanténa je ukončena po splnění podmínek karantény vydáním veterinárního osvědčení k vývozu.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodlení porážena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesilatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být porážena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

Není-li stanoveno jinak, nepodléhá pohraniční veterinární kontrole zboží, které je podle zvláštního právního předpisu²³⁾ osvobozeno od kontroly prováděné celními orgány.

HLAVA V

VETERINÁRNÍ ASANACE

§ 39

(1) Veterinárními asanačními činnostmi jsou

- a) shromažďování (sběr), přeprava (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů,
- b) dezinfekce, deratizace, dezinfekce, popřípadě i dezodorizace,
- c) odchyt toulavých a opuštěných zvířat^{23a)} a zvířat bez pána⁶²⁾ a jejich umístění do karantény nebo izolace.

(2) Veterinární asanační činnosti uvedené v [odstavci 1](#) lze vykonávat jen na základě povolení Státní veterinární správy.

(3) Vedlejší živočišné produkty, které nejsou vhodné ke krmení zvířat nebo k dalšímu zpracování, musí být bez průtahů neškodně odstraněny zahrabáním na určeném místě nebo spálením, popřípadě neškodně odstraněny jiným, tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)} stanoveným způsobem.

(4) K dezinfekci, deratizaci, dezinfekci a dezodorizaci podle tohoto zákona lze používat jen registrované přípravky a postupy nebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví se zřetelem na povahu nákazy a nebezpečí jejího šíření, které přípravky a postupy se použijí při provádění ochranných a zdlávacích opatření.

§ 39a

(1) Zásady klasifikace vedlejších živočišných produktů, veterinární a hygienická pravidla pro shromažďování (sběr), přepravu (svoz), označování, skladování, neškodné odstraňování, použití a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů jednotlivých kategorií, stejně jako pro uvádění těchto produktů a výrobků z nich do oběhu **na trh**, pro obchodování s nimi a pro jejich dovoz, tranzit a vývoz, stanoví předpisy Evropské unie^{9b)}.

(2) Jestliže předpisy Evropské unie^{9b)} vyžadují, aby byly vedlejší živočišné produkty neškodně odstraněny nebo dále zpracovány, ~~musí se tak stát, není-li stanoveno jinak,~~ **je provozovatel schváleného podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení povinen, není-li stanoveno jinak, neškodně odstranit nebo dále zpracovat tyto vedlejší živočišné produkty** v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, který byl pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů příslušné kategorie schválen Státní veterinární správou a registrován pod přiděleným veterinárním schvalovacím číslem. Podmínky schválení a pozastavení, popřípadě odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropské unie^{9b)}.

(3) Provozovatelé schválených podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v [odstavci 2](#), postupují při neškodném odstraňování a dalším zpracovávání vedlejších živočišných produktů a při vlastní kontrole hygienických podmínek této činnosti podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{9b)}.

(4) Úřední veterinární lékaři ve schválených podnicích, závodech, popřípadě jiných zařízeních, uvedených v [odstavci 2](#), postupují při výkonu státního veterinárního dozoru podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{9b)}.

§ 40

(1) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění vedlejších živočišných produktů, které vzniknou v souvislosti s jejich činností nebo v jejich zařízení; to platí přiměřeně také pro provozovatele letišť, přístavů a jiných míst vstupu do České republiky, jde-li o dovážené živočišné produkty, popřípadě jiné veterinární zboží, zabavené v souladu s předpisy Evropské unie²¹⁾ a určené k neškodnému odstranění, nebo o kuchyňské odpady z dopravních prostředků v mezinárodní přepravě. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

- a) hlásit neprodleně výskyt vedlejších živočišných produktů osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz). Ohlašovací povinnost nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty, pokud se s osobou, jíž byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, dohodla na pravidelném (turnusovém) svozu vedlejších živočišných produktů,
- b) třídit, označovat, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat vedlejší živočišné produkty do doby přepravy k neškodnému odstranění na místech, s nimiž vyslovila souhlas krajská veterinární správa, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo k poškození životního prostředí,
- c) uchovávat obchodní a jiné doklady, týkající se vedlejších živočišných produktů předaných k přepravě, po dobu nejméně 2 let, a jde-li o kadávery zvířat individuálně označovaných podle zvláštních právních předpisů^{9d)}, zabezpečit, aby tyto kadávery byly předávány k přepravě včetně identifikačních prostředků,
- d) předávat vedlejší živočišné produkty osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz), poskytovat jí k tomu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při přibližování kadáverů na místa přístupná dopravním prostředkům a při jejich nakládání, a platit jí za přepravu a neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů sjednanou cenu.

(2) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty, u nichž se obvykle vyskytují vedlejší živočišné produkty, jsou dále povinni

- a) zřizovat nepropustné, dobře čistitelné, dezinfikovatelné a uzavíratelné kafilerní boxy pro krátkodobé ukládání vedlejších živočišných produktů, čistit a dezinfikovat je po každém vyprázdnění,
- b) vhodně umísťovat kafilerní boxy jak z hlediska jejich oddělení od ostatních provozních prostorů, tak i z hlediska nakládání a přepravy vedlejších živočišných produktů.

~~(3) Není-li znám chovatel, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu kadáveru. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění kadáveru obec.~~

(3) Ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu vedlejších živočišných produktů, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) v případě, že není znám chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty uvedené v odstavci 1. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění vedlejšího živočišného produktu obec, v jejímž katastrálním území je místo nálezu.

(4) Nerozhodla-li Státní veterinární správa z nálezových důvodů jinak, může chovatel sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud tento kadáver nepochází ze zvířete náležejícího mezi přežvýkavce nebo prasata, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nákazy. Neškodným odstraněním se v tomto případě rozumí zahrabání na místě vhodném z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, a to do hloubky nejméně 80 cm s použitím dezinfekčních prostředků. Kadáver koně v zájmovém chovu může chovatel neškodně odstranit sám na vlastním pozemku jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených; chovatel je dále povinen místo zahrabání kadáveru koně označit způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a toto označení zachovávat po dobu 10 let.

(5) Podnikatel, který zachází se živočišnými produkty, může se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{9b)} zpracovávat ve vlastním zařízení vedlejší živočišné produkty, které vznikly v souvislosti s jeho činností.

§ 41

(1) Osoba, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, je povinna vykonávat ji tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví lidí a zvířat, k týrání zvířat nebo k poškození životního prostředí. Osoba, jejímž předmětem činnosti je shromažďování, přeprava, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů (dále jen „asanační podnik“), je povinna dále

- a) zajistit nepřetržitý příjem hlášení o výskytu vedlejších živočišných produktů a svázet je do 24 hodin poté, kdy byla o jejich výskytu uvědoměna, v případech veřejného zájmu neprodleně,
- b) svázet a neškodně odstraňovat nebo dále zpracovávat veškeré vedlejší živočišné produkty z určeného územního obvodu (svozové oblasti) vždy, pokud tyto produkty nebyly v souladu s tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)} neškodně odstraněny nebo dále zpracovány jinak, a požadovat za to úhradu ve výši ceny sjednané podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾,
- c) postupovat při zdolávání nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich následků v souladu s nařízenými ochrannými a zdolávacími opatřeními,
- d) vypracovat provozní řád a předložit jej před zahájením činnosti krajské veterinární správě ke schválení,
- e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}, jakož i postupy založené na analýze rizika **nebezpečí** a kritických kontrolních bodech (HACCP),
- f) provádět vlastní kontroly dodržování veterinárních a hygienických požadavků na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}, vést záznamy o výsledcích těchto kontrol, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a předkládat je na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři,

- g) vytvořit podmínky včetně bezplatného poskytnutí vhodného prostoru k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů (dále jen „veterinární prosektorská činnost“) krajskou veterinární správou,
- h) jde-li o kadávery zvířat individuálně označených podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, nesnímat, popřípadě neodstraňovat identifikační prostředky dříve, než dojde k vlastnímu neškodnému odstraňování nebo dalšímu zpracovávání těchto kadáverů.
- 2) Vedlejší živočišné produkty převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku.
- (3) Místo určené pro neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů zahrabáním (dále jen „zahraboviště“), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy na místě,
- a) které je dostatečně vzdáleno od míst, na nichž jsou chována hospodářská zvířata,
- b) kde touto činností nebude narušováno životní prostředí.
- (4) Zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů musí být vybaveno a udržováno tak, aby umožňovalo bezpečnou práci a bezpečné zneškodňování a zpracovávání těchto produktů, popřípadě uvádění ~~do oběhu~~ **na trh** takových výrobků, které neobsahují nepřipustné množství škodlivých látek ani patogenních mikroorganismů. V tomto zařízení nesmí být vyráběny výrobky určené k výživě lidí.
- (5) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,
- a) podrobnější veterinární a hygienické požadavky na označování, shromažďování (sběr), přepravu (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na uspořádání a vybavení podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na zahraboviště a na zařízení (místa) určená pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, pokud tyto požadavky nejsou stanoveny předpisy Evropské unie,
- b) podrobnosti týkající se provádění vlastní kontroly hygienických podmínek neškodného odstraňování a dalšího zpracovávání vedlejších živočišných produktů provozovateli podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v [§ 39a odst. 2](#).

§ 42

- (1) Osoba, již byl povolen výkon činnosti uvedené v [§ 39 odst. 1 písm. c\)](#), provádí
- ~~a) v rámci ochranných a zdlavacích opatření odchyt, toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných, na nebezpečnou nákazu vnímavých zvířat v místě a době nařízení zákazu volného pohybu zvířat,~~
- a) v rámci ochranných a zdlavacích opatření odchyt toulavých a opuštěných psů a koček a zvířat bez pána⁶²⁾, vnímavých na nebezpečnou nákazu,**
- b) na žádost obce, v případě hlavního města Prahy na žádost městské části hlavního města Prahy, Policie České republiky nebo obecní policie a v součinnosti s nimi odchyt **zvířat bez pána⁶²⁾**, toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných zvířat, a jejich umístění v karanténě nebo izolaci, je-li jejich odchyt v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu.

(2) Odchyt **zvířat bez pána⁶²⁾**, toulavých a opuštěných psů a koček **handicapovaných volně žijících zvířat**, popřípadě i jiných zvířat podle [odstavce 1](#), jakož i sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, může provádět fyzická osoba, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na tuto činnost organizovanou ~~vysekou školou s veterinárním studijním programem~~ **vyšokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny**, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Pečovat o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata mohou pouze osoby, které mají uvedené osvědčení.

(3) Osoba uvedená v [odstavci 1](#) nebo [2](#) odchycené zvíře

- a) vydá chovateli, který je povinen držet toto zvíře podle pokynů krajské veterinární správy po nezbytně nutnou dobu v karanténě **izolaci**,
- b) utratí, rozhodne-li tak krajská veterinární správa z nálezových nebo diagnostických důvodů, vyžaduje-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu; náklady na utracení⁶⁾ zvířete hradí stát.

(4) Náklady na odchyt zvířete a dočasnou péči o ně je chovatel odchyceného zvířete povinen nahradit osobě, která tyto náklady vynaložila.

(5) Není-li znám chovatel, jemuž by mělo být odchycené zvíře vráceno podle [odstavce 3 písm. a\)](#), anebo nelze-li je vrátit chovateli z jiného důvodu, osoba uvedená v [odstavci 1](#) nebo [2](#) odchycené zvíře

- a) nabídne občanskému sdružení, jež se podílí na plnění úkolů ochrany zvířat, anebo
- b) umístí v útulku pro zvířata.

Chovatel je povinen uhradit náklady vynaložené na péči o odchycené zvíře v útulku pro zvířata.

(6) **Provozovatel útulku pro zvířata je povinen požádat krajskou veterinární správu o registraci útulku nejméně 14 dnů před zahájením činnosti. V žádosti vedle obecných náležitostí podle správního řádu uvede druh útulku, zda půjde o útulek pro hospodářská zvířata nebo o útulek pro zvířata v zájmovém chovu, a kapacitu útulku.**

(7) **Provozovatel útulku pro zvířata může tuto činnost vykonávat až po registraci.**

(8) **Provozovatel útulku pro zvířata je povinen oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v dokladu o registraci do 30 dnů ode dne nastalé změny a současně odevzdat doklad o registraci.**

(9) **Krajská veterinární správa zruší registraci na žádost provozovatele útulku pro zvířata. Provozovatel útulku pro zvířata k žádosti o zrušení registrace přiloží doklad o registraci. O zrušení registrace krajská veterinární správa žadatele informuje**

~~(6)~~ **(10)** **Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro odchyt toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně v útulcích pro zvířata, a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.**

HLAVA VI

STÁTNÍ SPRÁVA VE VĚCÍCH VETERINÁRNÍ PÉČE

§ 43

Orgány státní správy ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
- c) obce,

d) orgány veterinární správy.

§ 44

(1) Ministerstvo

- a) stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,
- b) řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Ústřední veterinární správy, může vyhlásit některou územní oblast za region ovlivněný zvláštními zeměpisnými omezeními,
- c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých internetových stránkách,
- d) na základě nálezové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které programy ozdravování zvířat, úkony související s kontrolou dědičnosti zdraví, úkony související s kontrolou pohody zvířat, povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nález a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce a to včetně podmínek a lhůt k jejich provedení, zveřejňuje jejich seznam ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých internetových stránkách, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nálezami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,
- e) koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nález a jejich zdoláváním,
- f) **může v souvislosti s prováděním mimořádných veterinárních opatření nebo v souvislosti s provedením porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění pro potřeby Státní veterinární správy požádat Správu státních hmotných rezerv o poskytnutí státní hmotné rezervy formou bezúplatného použití,**
- g) **může měnit nebo ukončit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Ústřední veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,**
- h) rozhoduje o náhradě nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nálezami.

(2) Povinné preventivní a diagnostické úkony pro příslušný kalendářní rok a podmínky a lhůty k jejich provedení uvedené v odstavci 1 písm. d) stanoví ministerstvo formou opatření obecné povahy na období 1 kalendářního roku; opatření obecné povahy se vydává bez řízení o návrhu opatření obecné povahy.

(3) Opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva a vyvěšuje se po celý kalendářní rok. Ministerstvo opatření obecné povahy zašle též Státní veterinární správě a krajským veterinárním správám, které jsou povinny jej bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách po celý kalendářní rok.

(4) Opatření obecné povahy v den následující po dni nabytí jeho účinnosti opatří ministerstvo záznamem o jeho účinnosti.

(5) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoř se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(6) Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkony související s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nález a jejich zdoláváním, Ústřední nálezovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

§ 45

- (1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti
- organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,
 - provádí ve spolupráci se Státní veterinární správou povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a k jejich zdolávání, jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví a dědičnosti zdraví,
 - vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu^{24a)} a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,
 - poskytuje Státní veterinární správě informace důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(2) Veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, kteří byli pověřeni touto činností,

- vystavují pasy psů používaných těmito ministerstvy k plnění jejich úkolů, pokud jsou tito psi přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině a
- provádějí kontroly psů používaných těmito ministerstvy k plnění jejich úkolů při vstupu těchto psů ze třetích zemí v místech vstupu podle čl. 10 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ určených Ministerstvem obrany nebo Ministerstvem vnitra.

(3) Veterinární lékaři Ministerstva obrany vydávají zdravotní potvrzení pro zvířata chovaná v objektech důležitých pro obranu státu.

§ 46

Obec

- schvaluje místa, na nichž lze konat trhy určené k prodeji zvířat a živočišných produktů (tržnice a tržiště) a po určení veterinárních podmínek místa, na nichž lze konat svody zvířat, a povoluje konání těchto trhů a svodů. Na území hlavního města Prahy schvalují tato místa a povolují konání těchto trhů a svodů městské části hlavního města Prahy,
- vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce²⁵⁾ o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ukončuje mimořádná veterinární opatření a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ukončuje mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,
- sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro zvířata odchycená podle [§ 42 odst. 1](#),
- hradí náklady spojené s odchycem a karanténováním **izolací** odchyceného zvířete podle [§ 42](#), není-li jeho chovatel znám,
- podílí se na svém území, které zasahuje do ochranného pásma, pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření nařízených Státní veterinární správou, a to způsobem a v rozsahu stanovenými těmito opatřeními; na území hlavního města Prahy se na zabezpečování uvedených opatření podílejí městské části hlavního města Prahy. Pro náhradu nákladů a ztrát vzniklých obci a v případě hlavního města Prahy městské části v souvislosti se zabezpečováním mimořádných veterinárních opatření platí obdobně [§ 67 odst. 2](#), [§ 68 odst. 1](#) a [§ 70 odst. 1](#) a [2](#).

§ 47

Orgány veterinární správy

(1) Státní veterinární správa je orgánem veterinární správy a správním úřadem s celostátní působností podřízeným Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“) **ministerstvu**.

(2) Státní veterinární správa je organizační složkou státu a účetní jednotkou. Jejím sídlem je Praha.

(3) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen „Ústav“) je orgánem veterinární správy pro oblast veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, organizační složkou státu a účetní jednotkou.

(4) Státní veterinární správa je tvořena Ústřední veterinární správou, krajskými veterinárními správami, které vykonávají svou působnost ve věcech veterinární péče na území, které je shodné s územím krajů podle jiného zákona^{7a)}, a Městskou veterinární správou v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy.

(5) V čele Státní veterinární správy je ústřední ředitel, který řídí Ústřední veterinární správu; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě. Výběr, jmenování a odvolání ředitele krajské veterinární správy se řídí zákonem o státní službě.

(6) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává se souhlasem ministra zemědělství ředitele státních veterinárních ústavů.

(7) Svou působnost vykonává Státní veterinární správa Ústřední veterinární správou a krajskými veterinárními správami. Jako orgán prvního stupně rozhoduje ve správním řízení krajská veterinární správa podle své územní působnosti, o odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy rozhoduje Ústřední veterinární správa, s výjimkou [§ 48 odst. 1 písm. f\), g\), l\) a p\)](#), ve kterých rozhoduje jako orgán prvního stupně Ústřední veterinární správa.

§ 48

nadpis vypuštěn

(1) Ústřední veterinární správa

- a) zpracovává koncepce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, víceleté plány kontrol s cílem pravidelně ověřovat dodržování právních předpisů, které se týkají zdraví a pohody zvířat a zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv, plány sledování některých látek a jejich reziduí a zabezpečuje realizaci těchto koncepcí a plánů,
- b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i, v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou, návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, které nejsou uvedeny v [§ 44 odst. 1 písm. d\)](#) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost krizového centra tlumení nálezů^{25b)},
- c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření a dozírá na jejich plnění, přiznává, pozastavuje a obnovuje stádům, hospodářstvím a oblastem status prosté nákazy, vede jejich seznam a navrhuje orgánům Evropské unie, aby byl České republice přiznán status území prostého nálezů,
- d) řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,
- e) řídí státní veterinární ústavy a Ústav a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,

- f) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí úřední kontroly a audity a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, mají-li tyto výjimky celostátní povahu nebo se týkají území více krajů,
- g) vydává závazné posudky v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění ~~do oběhu~~ **na trh**, určuje případy, ve kterých je třeba provést hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nákaz,
- h) provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,
- i) prověřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat, na požádání dovozců zvířat nebo živočišných produktů, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, sděluje dovozní podmínky uplatňované na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a určuje, která očkování brání dovozu zvířat a jejich produktů, může v souvislosti s úkoly týkajícími se pohraniční veterinární kontroly požadovat od celních orgánů informace nezbytné z hlediska řízení a mezinárodní spolupráce na úseku této kontroly,
- j) vede, aktualizuje a zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, ~~popřípadě povolených~~ **povolených, popřípadě evidovaných**
1. **chovatelů, kteří chovají 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců**, účastníků sítě sledování, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, inseminačních stanic, středisek pro odběr spermatu, bank spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
 2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů ~~do oběhu~~ **na trh** a na obchodování s nimi,
 3. osob, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníků uvedených v [§ 9b](#),
 4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,
 5. podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet živočišné produkty do České republiky,
 6. veterinárních laboratoří, asanačních podniků a jiných osob, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v [§ 39 odst. 1](#),
 7. svobodných celních pásem, svobodných celních skladů a celních skladů pod státním veterinárním dozorem,
 8. dalších osob, podniků, závodů, středisek a jiných zařízení a prostředků, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie;

seznamy podle bodů 1 až 8 předává Komisi a ostatním členským státům, vyžadují-li to předpisy Evropské unie,

- k) zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy v souladu s právními akty Evropské unie vzory veterinárních osvědčení **a vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané Ústřední veterinární správou s kompetentní autoritou dovážejícího státu**, jakož i seznamy referenčních laboratoří Evropské unie, národních referenčních laboratoří členských států a laboratoří členských států oprávněných k výkonu určité laboratorní činnosti, pokud to právní akty Evropské unie vyžadují,
- l) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k provozování asanačního podniku,
- m) shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25c)}, spolupracuje se správci jiných informačních systémů sloužících k výkonu veřejné správy v České republice a zabezpečuje funkční integraci informačního systému v oblasti veterinární péče do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,
- n) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů, organizuje odborné kurzy a další vzdělávání zaměstnanců Státní veterinární správy,
- o) spolupracuje
1. s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,
 2. s orgány Evropské unie, kterým podává jimi požadované nebo předpisy Evropské unie stanovené informace, zprávy, stanoviska a doklady z oboru své působnosti, a s členskými státy, kterým poskytuje potřebnou součinnost, zejména informace stanovené předpisy Evropské unie,
 3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,
- p) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropské unie²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropské unie²⁾, vydává povolení k přijetí vedlejších živočišných produktů náležejících mezi materiály 1. nebo 2. kategorie a zpracovaných produktů pocházejících z těchto materiálů, které jsou odesílány z jiných členských států do České republiky jako státu určení, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže, q) určí na žádost orgánu vykonávajícího státní dozor podle zákona o České obchodní inspekci^{25g)} nebo zákona o Celní správě České republiky^{25h)}, který státní veterinární ústav provádí laboratorní vyšetření k identifikaci živočišného druhu podle předpisu Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže²⁵ⁱ⁾,
- r) přiděluje výrobcům pasů řady čísel v souladu s čl. 21 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
- s) vydává na žádost osvědčení o uznání uplatněné certifikované metodiky z oblasti veterinární péče vypracované v rámci výzkumného projektu nebo záměru,**
- ⇒ t) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.
- (2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.

§ 48a

(1) Ústřední veterinární správa informuje veřejnost na základě výsledků státního veterinárního dozoru o zjištěných živočišných produktech, které nejsou zdravotně nezávadné, nebo živočišných produktech nevhodných k lidské spotřebě v souladu s čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [178/2002](#).

(2) Ústřední veterinární správa je oprávněna informovat veřejnost na základě výsledků státního veterinárního dozoru o

- a) zjištěných živočišných produktech označených nebo nabízených klamavým způsobem, nebo
- b) potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat.

(3) Informace veřejnosti zveřejněné podle [odstavců 1 a 2](#) mohou obsahovat totožnost kontrolované osoby, povahu případného rizika, přijatá opatření a další informace nezbytné k ochraně zdraví lidí a zvířat. Na tyto případy se nevztahuje povinnost mlčenlivosti uložená podle zvláštních právních předpisů⁵¹⁾.

§ 49

Krajská veterinární správa

(1) Krajská veterinární správa

- a) vypracovává a aktualizuje v souladu s celostátními pohotovostními plány krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění, organizuje činnost krajského krizového centra tlumení nákaz^{25b)},
- b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich zdolávání, schvaluje a v případě neprovedení stanovených povinných preventivních a diagnostických úkonů [~~§ 5 odst. 1 písm. a)~~ **§ 4 odst. 1 písm. i)**, [§ 44 odst. 1 písm. d\)](#)] pozastavuje, popřípadě odnímá status hospodářství úředně prostého nebezpečných nákaz, schvaluje ozdravovací programy chovatelů, schvaluje prostory určené pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí,
- c) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření v obvodu kraje nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, dozírá na jejich plnění a povoluje individuální výjimky z nařízených mimořádných veterinárních opatření,
- d) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, a dozírá na jejich plnění,
- e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Ústřední veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému krajskému úřadu, obci, na území hlavního města Prahy městským částem hlavního města Prahy, orgánu Policie České republiky a místně příslušnému orgánu Komory, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,
- f) z nákazových důvodů může nařít chovateli, aby předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky a dobu trvání karantény a izolace,

- g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí plánované úřední kontroly, kontroly v případě podezření z nedodržování povinností a požadavků a audity, a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, ověřuje soulad se specifikacemi podle předpisů Evropské unie o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality, a o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin²⁵⁾, pokud jde o produkty a potraviny živočišného původu, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, pokud povolování těchto výjimek nepřísluší Ústřední veterinární správě,
- h) schvaluje a registruje, popřípadě jen registruje v obvodu své působnosti
1. účastníky sítě sledování, shromažďovací střediska, karanténní střediska, inseminační stanice, střediska pro odběr spermatu, banky spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiná zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
 2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu **na trh** a na obchodování s nimi,
 3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníky uvedené v [§ 9b](#),
 4. asanační podniky a jiné osoby, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v [§ 39 odst. 1](#),
 5. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska nebo pro určitou činnost, pokud jejich schválení vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie,
 6. svobodná celní pásma, svobodné celní sklady a celní sklady pod státním veterinárním dozorem,
- 7. útulky pro zvířata,**
7. **8.** další osoby, podniky, závody, střediska a jiná zařízení a prostředky, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie; odnímá nebo pozastavuje schválení a registraci, popřípadě jen ruší registraci, jsou-li splněny podmínky pro takové opatření stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie,
- i) vydává závazné posudky pro stavební řízení, ohlášení stavby a pro kolaudační souhlas a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty,
- j) uplatňuje stanoviska k územním plánům, regulačním plánům a závazná stanoviska v územním řízení z hlediska veterinární péče,
- k) určuje veterinární podmínky pro konání svodů zvířat a veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech, registruje cirkusy, vydává rejstříky cirkusových zvířat a rejstříky míst konání představení cirkusů, potvrzuje pasy pro cirkusová zvířata, provádí kontroly dodržování povinností a požadavků spojených s přemísťováním cirkusových zvířat mezi členskými státy a ověřuje, zda jsou splněny podmínky pro přemístění cirkusu z České republiky do jiného členského státu,
- l) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu **na trh** a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření, a kontroluje jejich dodržování,

- m) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,
- n) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a posuzuje jejich použitelnost (požitelnost), vydává provozovatelům drůbežích nebo králičích jatek povolení k provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajícovců vlastními zaměstnanci a rozhoduje o výši náhrady nákladů spojených s výkonem této prohlídky, prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰⁾ uvedených v [§ 22](#), schvaluje pohotovostní plány provozovatelů jatek, provozní a sanitační řády uvedené v [§ 22 odst. 1 písm. b\)](#) bodě 3, dává a odnímá souhlas k prodeji malých množství syrového mléka chovatelem v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli,
- o) provádí veterinární kontrolu zvířat a živočišných produktů, které jsou předmětem obchodování, v místě jejich původu, v průběhu jejich přepravy nebo při jejich příchodu na místo určení, a pokud je součástí krajské veterinární správy pohraniční veterinární stanice, také pohraniční veterinární kontrolu kontrolovaného zboží dováženého z třetích zemí; v souvislosti s prováděním pohraniční veterinární kontroly může požadovat od celních orgánů informace nezbytné pro řádný výkon této kontroly,
- p) přijímá odpovídající opatření, nejsou-li
1. splněny veterinární podmínky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo pro dovoz zvířat a živočišných produktů,
 2. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro shromažďovací střediska, nebo
 3. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené předpisem Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže²⁵ⁱ⁾, jedná-li se o surové kočičí a psí kůže,
- q) vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru, vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,
- r) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturitního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární technik“),
- s) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k výkonu některých veterinárních asanačních činností ([§ 51 odst. 1](#)), nejde-li o provozování asanačního podniku,
 3. k ~~provádění domácích porážek skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele,~~
 4. ~~3.~~ k porážení zvěře ve farmovém chovu v hospodářství, k usmrcení velké farmové zvěře v hospodářství použitím střelné zbraně nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu použitím střelné zbraně,
- t) provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství²⁵ⁱ⁾ v souladu s předpisem Evropské unie upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém^{25m)}, ~~provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu a vydává osvědčení pro poskytování zvláštních vývozních náhrad~~ **provádí kontroly a vydává osvědčení podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,**
- u) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie,

- v) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropské unie²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropské unie²⁾, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže,
- x) **ověřuje pro vývoz nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu do třetích zemí pas nebo jiný identifikační doklad zvířete v zájmovém chovu,**
- y) **potvrzuje po provedené veterinární kontrole splnění požadavků a podmínek stanovených třetí zemí určení pro vydání veterinárního osvědčení pro vývoz kompetentní autoritou jiného členského státu,**
- z) **zajišťuje totožnost kontrolovaného zboží úřední veterinární závěrou,**
- *) **aa) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.**
- (2) Ředitel krajské veterinární správy zřizuje nákazovou komisi, která je jeho poradním orgánem.
- (3) Součástí krajské veterinární správy je pohotovostní středisko pro mimořádné situace, které v souladu s celostátními pohotovostními plány zasahuje v ohniscích nákaz a v případech jiných mimořádných situací.

§ 49a

- (1) Státní veterinární správa
- a) na základě řádně odůvodněné žádosti příslušného orgánu členského státu (dále jen „dožadující orgán“)
1. předá dožadujícímu orgánu informace, zprávy, stanoviska, doklady nebo jejich ověřené kopie, popřípadě výtahy ze zpráv a dokladů (dále jen „informace a dokumenty“), které má k dispozici nebo si je může opatřit a které umožňují prověřit dodržování právních předpisů o veterinární péči. Při získávání těchto informací a dokumentů, které mohou být poskytnuty rovněž v elektronické podobě, postupuje Státní veterinární správa tak, jako kdyby plnila vlastní úkoly nebo jednala na žádost jiného orgánu České republiky,
 2. prověří vhodným způsobem správnost skutečností, které jí byly oznámeny dožadujícím orgánem, a informuje jej o výsledcích prověření, včetně informací, které byly k prověření nezbytné,
 3. informuje dožadující orgán o správních rozhodnutích nebo jiných aktech týkajících se uplatňování právních předpisů o veterinární péči,
 4. provádí nebo posílí státní veterinární dozor v rámci své působnosti tam, kde existuje podezření na porušení právních předpisů, zejména dozor nad podniky, místy, kde se zřizují sklady zboží, ohlášenými pohyby zboží a dopravními prostředky,
 5. poskytne dožadujícímu orgánu veškeré relevantní informace, které má k dispozici nebo které získá v souladu s bodem 1, o skutečně zjištěných jednáních nebo postupech, jež jsou podle dožadujícího orgánu v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- b) i bez žádosti, pokud to považuje za vhodné,
1. provádí nebo posílí státní veterinární dozor na místech uvedených pod písmenem a) bodem 4,
 2. poskytuje příslušným orgánům členských států co nejdříve dostupné informace a dokumenty, které se týkají jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud jde o způsoby nebo metody používané při uvedených činnostech.
- (2) Žádosti o informaci, v nichž je uveden předmět správního rozhodnutí nebo jiného aktu, o jejichž sdělení se žádá, musí být opatřeny překladem do českého jazyka.

(3) Státní veterinární správa sdělí bez průtahů Komisi veškeré potřebné informace týkající se

- a) zboží, které je předmětem nebo u něhož existuje podezření, že je předmětem jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- b) metod a postupů, které jsou používány nebo u nichž existuje podezření, že jsou používány v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- c) nedostatků nebo mezer v právních předpisech o veterinární péči, které jsou zjišťovány při uplatňování těchto předpisů.

(4) Týkají-li se poskytované informace případů, které mohou představovat nebezpečí pro zdraví lidí, jemuž nelze jinak zabránit, mohou být tyto informace po dohodě mezi zúčastněnými orgány a Komisí sděleny s důvody veřejnosti.

(5) Požadovanou vzájemnou pomoc podle [odstavců 1 a 3](#) nelze poskytovat, jestliže by to bylo v rozporu s právními předpisy České republiky, anebo jestliže by tím byly dotčeny veřejný pořádek nebo jiný podstatný zájem České republiky. Informace a dokumenty týkající se fyzických nebo právnických osob mohou být poskytovány jen v rozsahu nezbytně nutném k oznámení jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči. Jakékoli odmítnutí pomoci musí být odůvodněno.

(6) Informace poskytnuté v jakékoli formě příslušným orgánům jsou důvěrné povahy; na jejich poskytování se vztahuje povinnost mlčenlivosti a platí pro ně zvláštní právní předpisy. Příslušné orgány zabezpečí, aby poskytnuté informace zůstaly důvěrné i po uzavření případu. Tyto informace mohou být využity v případě soudních sporů nebo řízení vedených kvůli nedodržování právních předpisů o veterinární péči, anebo při předcházení a odhalování nedostatků ve vztahu k fondům Evropské unie; o takovém využití poskytnutých informací musí být uvědoměn příslušný orgán členského státu, který informace poskytl.

(7) Informace podle tohoto ustanovení nesmějí být poskytnuty jiným osobám než těm, jejichž povinnosti v jiných členských státech nebo v orgánech Evropské unie vyžadují, aby k těmto informacím měly přístup. Tyto informace nesmějí být využity k jiným účelům, než které jsou stanoveny tímto ustanovením, ledaže k tomu orgán, který informace poskytuje, dá výslovný souhlas, a pokud takové sdělení nebo použití informací není v rozporu s předpisy členského státu, v němž sídlí orgán, který informace přijal.

(8) Pokud se Státní veterinární správa dozví o jednáních nebo postupech, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud se týkají nebo by se mohly týkat i jiných členských států, informuje o tom Komisi z vlastního podnětu nebo na základě její odůvodněné žádosti; v případě potřeby jí poskytne také nezbytné informace a dokumenty. Státní veterinární správa informuje Komisi a ostatní členské státy také o dvoustranných dohodách o vzájemné pomoci, které uzavřela s příslušnými veterinárními orgány třetích zemí.

(9) S výjimkou úhrady honorářů vyplácených znalcům se pomoc podle tohoto ustanovení poskytuje bezplatně.

(10) Tímto ustanovením nejsou dotčeny právní předpisy o vzájemné právní pomoci poskytované v trestněprávních věcech.

Povolení k výkonu některých odborných veterinárních činností

§ 50

(1) Ústřední veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu příslušné činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek, které odpovídají podle vyjádření příslušné krajské veterinární správy druhu a rozsahu příslušné činnosti.

(2) Ústřední veterinární správa vydá povolení k provozování asanačního podniku osobě, která splňuje předpoklady uvedené v [odstavci 1](#).

(3) Krajská veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek odpovídajících druhu a rozsahu této činnosti.

(4) Jde-li o právnickou osobu, musí předpoklady uvedené v [odstavcích 1 a 3](#) splňovat její odborný zástupce. Jde-li o osobu, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním povolení podle [odstavců 1 až 3](#); identifikační číslo osoby poskytne správce základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci (dále jen „registr osob“)³⁹⁾.

(5) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin anebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s odbornou veterinární činností. Za účelem prokázání bezúhonnosti si příslušný orgán uvedený v [odstavcích 1 až 3](#) vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{25g)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti a odborný zástupce, a jde-li o asanační podnik, též územní obvod, v němž bude činnost vykonávána, (svozová oblast).

(7) Ústřední veterinární správa nebo krajská veterinární správa může změnit nebo odejmout jí vydané povolení, jestliže činnost není vykonávána v souladu s právními předpisy nebo se změnilly podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

(8) Laboratorní, popřípadě jinou veterinární diagnostickou činnost za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, podle ustanovení [odstavce 3](#) je oprávněn vykonávat veterinární lékař, soukromý veterinární technik, osoba odborně způsobilá podle ustanovení [§ 59a odst. 1 písm. b\) až e\)](#) nebo osoba, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

(9) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) organizuje ~~vyšoká škola s veterinárním studijním programem~~ **vyšoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny**, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) a vede seznam těchto osob.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

§ 51

(1) Krajská veterinární správa vydá povolení, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 odst. 2), k výkonu jen některých veterinárních asanačních činností uvedených v § 39 odst. 1 osobě, která splňuje podmínky stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie upravujícími hygienická pravidla pro vedlejší živočišné produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě^{9b)}. Jde-li o odchyt toulavých nebo opuštěných zvířat nebo o sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, musí být tato osoba osobou odborně způsobilou podle § 42 odst. 2. Pro změnu nebo odejmutí povolení platí obdobně § 50 odst. 7.

(2) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o sběr a neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů, také místo, kde budou tyto produkty neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány. Jde-li o vydání povolení osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním povolení podle [odstavce 1](#); identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob³⁹⁾.

(3) Krajská veterinární správa kontroluje v rámci výkonu státního veterinárního dozoru zejména, zda jsou dodržovány požadavky na tuto činnost stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}.

§ 51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnily podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Ústřední veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro činnosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí [odstavec 1](#) přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.

Státní veterinární dozor

§ 52

(1) Orgány veterinární správy vykonávají státní veterinární dozor v souladu s tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} a předpisy Evropské unie⁴⁰⁾. Při jeho výkonu

- a) dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti, požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} nebo předpisy Evropské unie anebo na jejich základě a v jimi stanovených mezích, a zjišťují nedostatky, jejich příčiny a osoby za ně odpovědné,
- b) projednávají a podle potřeby ukládají závaznými pokyny, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny a kontrolují jejich plnění,
- c) sledují nákazovou situaci v prostředí volně žijících zvířat.

(2) Specifickými formami státního veterinárního dozoru jsou veterinární kontrola zdraví a dědičnosti zdraví, kontrola označování a evidence zvířat, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv, prohlídka jatečných zvířat a masa, pohraniční veterinární kontrola a veterinární kontrola při příchodu na místo určení.

(3) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného

- a) státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci podle zákona o technických požadavcích na výrobky^{17k)} a které Ústřední veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní a diagnostické činnosti,
- b) laboratoří jiného orgánu státního dozoru, která provádí laboratorní vyšetření vzorků při úředních kontrolách, nebo
- c) referenční laboratoří Evropské unie nebo laboratoří jiného členského státu schválenou pro provádění laboratorních vyšetření vzorků při úředních kontrolách.

(4) Při laboratorním vyšetření vzorků se postupuje podle norem a metod stanovených na základě předpisů Evropské unie⁴¹⁾.

(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení [odstavců 1 až 4](#) obdobně.

§ 53

(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen „veterinární inspektor“), jsou oprávněni při jeho výkonu,

- a) na místě znehodnotit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídit jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,
- b) pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů ~~do oběhu~~ **na trh**, jestliže nejsou dodržovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy²⁶⁾ nebo předpisy Evropské unie⁴⁷⁾ na živočišné produkty a zacházení s nimi,
- c) pozastavit výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů ~~do oběhu~~ **na trh** na přiměřenou dobu při podezření, že nejsou zdravotně nezávadné.,
- d) **zakázat užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nakažových důvodů, jestliže kontrolovaná osoba neumožní veterinárnímu inspektorovi vstupovat na pozemky, do staveb nebo do jiných prostor v souladu s jeho oprávněním podle kontrolního řádu,**
- e) **zjednat si přístup do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor včetně otevřených uzavřených prostor při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nakažových důvodů. Každý, v jehož objektu se takové prostory kontrolované osoby nalézají, je povinen strpět kontrolu v těchto prostorách.**

(2) Krajská veterinární správa ukončí

- a) opatření uložené podle [odstavce 1 písm. b\)](#), pokud byl závadný stav odstraněn,
- b) opatření uložené podle [odstavce 1 písm. c\)](#), pokud kontrolovaná osoba prokáže, že živočišné produkty jsou zdravotně nezávadné.

(3) Veterinární inspektoři jsou povinni

- a) prokazovat pověření ke kontrole podle kontrolního řádu⁴³⁾ služebním průkazem,
- b) pořizovat protokol o opatření podle [odstavce 1](#).

(4) Pro úřední veterinární asistenty platí obdobně [odstavec 3](#) a práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem⁴⁴⁾.

(5) Za odebrané vzorky se neposkytne náhrada s výjimkou vzorků odebraných při prodeji potravin živočišného původu podle zvláštních právních předpisů²⁸⁾, za které se kontrolované osobě poskytne náhrada²⁷⁾, pokud o ni požádá ve lhůtě do 6 měsíců ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že potravina splňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy²⁸⁾. Náhrada se kontrolované osobě poskytne nejdéle do 30 dnů ode dne, kdy o ni požádala.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární hlediska pro stanovení četnosti úředních kontrol a auditů, pokud jejich četnost není upravena předpisy Evropské unie,
- b) způsob sledování nálezové situace v prostředí volně žijících zvířat,
- c) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora a úředního veterinárního asistenta.

(7) Provádí-li Komise svými odborníky, popřípadě i odborníky z jiných členských států, kteří jsou zapsáni v seznamu vedeném Komisí pro tyto účely, ve spolupráci s orgány veterinární správy kontroly dodržování a jednotného uplatňování povinností a požadavků, stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, anebo předpisy Evropské unie, na místě v České republice, poskytují jim orgány veterinární správy podporu, kterou tito odborníci potřebují ke splnění svého úkolu.

(8) Pro provádění kontrol uvedených v [odstavci 7](#) platí ustanovení [odstavce 3 písm. a\)](#) a práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem⁴⁵⁾ obdobně. Zejména musí být uvedeným odborníkům umožněn stejný přístup do míst, zařízení a dopravních prostředků, jaký mají veterinární inspektoři. Informace získané uvedenými odborníky v průběhu kontrol a závěry z nich nesmí být za žádných okolností použity pro osobní účely ani sdělovány osobám, které nepatří do příslušných útvarů Komise nebo členských států.

§ 53a

Státní dozor nad klasifikací těl jatečných zvířat

(1) Státní dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem o potravinách vykonává veterinární inspektor.

(2) Státní dozor nad prováděním klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat podle zákona o potravinách může vykonávat i osoba, která není veterinárním inspektorem (dále jen „inspektor“).

(3) Pro inspektory platí obdobně práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem⁴⁶⁾ a v [§ 53 odst. 3 písm. a\)](#). Prováděcí právní předpis stanoví vzor služebního průkazu inspektora.

(4) Inspektor může na základě písemného pověření ústředního ředitele vykonávat státní dozor nad prováděním klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat i mimo územní působnost krajské veterinární správy, jejímž je inspektorem. V řízení o správním deliktu zjištěném při kontrole, při níž inspektor postupoval podle věty první, rozhoduje jako orgán prvního stupně krajská veterinární správa, v jejímž územním obvodu byla kontrola provedena.

Mimořádná veterinární opatření

§ 54

(1) Mimořádná veterinární opatření jsou

- a) nařízení veterinárního vyšetření a očkování zvířat,
- b) vymezení ohniska nákazy, ochranných pásem a pásem dozoru, výstražné označení, popřípadě i střežení ohniska nákazy,
- ~~e) nařízení karantény nebo odděleného umístění (izolace), popřípadě nutné porážky nebo utracení zvířat,~~
- c) nařízení izolace nebo karantény, popřípadě nutné porážky nebo usmrcení zvířat,**
- d) omezení nebo zákaz přemísťování, prodeje, obchodování, volného pohybu, porážení a plemenitby zvířat a provádění pokusů na zvířatech,
- e) omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
- f) omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů, odchytu zvěře a lovu ryb,
- g) omezení nebo zákaz prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích anebo uzavření tržnice nebo tržiště,

- h) pozastavení nakládání se živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv,
- i) omezení nebo zákaz výroby, zpracovávání, přepravy nebo uvádění do oběhu **na trh** zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu, zpracovávání a přepravu anebo nařízení jejich zničení,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,
- k) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží,
- l) nařízení očisty, omezení nebo zákaz používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, kejdy, močůvky a odpadních vod,
- n) stanovení zvláštních podmínek pro ukládání, sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, popřípadě nařízení sběru, svozu, neškodného odstranění a dalšího zpracování vedlejších živočišných produktů i mimo určený územní obvod (svozovou oblast),
- o) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, deratizace a dezinfekce,
- p) omezení nebo zákaz volného pohybu a styku osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- r) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí.

(2) Příslušný orgán nařídí mimořádná veterinární opatření

- a) při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření (ochranná a zdolávací opatření),
- b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),
- c) hrozí-li nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka či zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí, (opatření k veterinární ochraně státního území).

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.

(4) Příslušný orgán může naříditi mimořádná veterinární opatření také při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu jiné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není považována za nebezpečnou (§ 17b).

§ 55

Jako mimořádné veterinární opatření při výskytu slintavky a kulhavky může být nařízena uzávěra obce, popřípadě její části. Rozumí se jí

- a) uzavření příjezdových a přístupových cest do obce, jejich opatření závorami a výstražným označením a jejich střežení,
- b) zákaz průjezdu obcí a určení objížděk,
- c) zřízení dezinfekčních pásů na příjezdových a přístupových cestách do obce,
- d) zákaz přemísťování, prodeje a volného pohybu hospodářských a zájmově chovaných zvířat,
- e) zákaz opouštění prostorů, v nichž jsou umístěna nemocná a podezřelá zvířata, a zákaz vstupu do těchto prostorů bez vážného důvodu,
- f) zákaz shromažďování osob,
- g) stanovení pravidel pro pohyb osob v obci,

- h) zákaz vstupu do obce a zákaz jejího opouštění,
- i) stanovení zvláštních podmínek pro zásobování obce, pro výjimečný vjezd dopravních prostředků a pro vstup osob do obce z naléhavých důvodů, jakož i stanovení dezinfekčních opatření, jimž musí být tyto dopravní prostředky a osoby podrobeny před opuštěním obce,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu odpadového hospodářství.

§ 56

Závazný posudek

(1) Závazný posudek Státní veterinární správy, který není správním rozhodnutím, je podkladem ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu a musí být vyžádán

- a) podnikatelem¹⁰⁾, jde-li o stavbu nebo zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru,
- b) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu.

(2) Orgán příslušný rozhodnout ve věci podle zvláštních právních předpisů²⁹⁾ nemůže rozhodnout v rozporu s tímto posudkem.

(3) Závazné posudky na stavby nebo zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru a jsou v objektech důležitých pro obranu státu, vydávají orgány pověřené ministrem obrany.

§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Veterinární osvědčení, popřípadě jiný veterinární doklad, který byl vystaven úředním veterinárním lékařem a provází zvířata nebo živočišné produkty, musí být

- a) na každé straně podepsáno úředním veterinárním lékařem, který je vystavuje, a orazítkováno,
- b) vyhotoveno v úředním jazyku členského státu určení a toho členského státu, v němž se provádí pohraniční veterinární kontrola, anebo provázeno ověřeným překladem do tohoto jazyka (těchto jazyků),

b) vyhotoveno

- 1. v případě dovozu v úředním jazyku členského státu určení a toho členského státu, v němž se provádí pohraniční veterinární kontrola, anebo provázeno ověřeným překladem do tohoto jazyka, nebo**
 - 2. v případě vývozu v českém jazyce a jazyce, který požaduje třetí země určení, popřípadě tranzitní stát,**
- c) opatřeno vlastním identifikačním číslem a musí sestávat
1. z jediného listu papíru,
 2. ze dvou nebo více stran, které jsou součástí jediného, celistvého a nedělitelného listu papíru, nebo
 3. z několika po sobě jdoucích stran očíslovaných tak, aby bylo zřejmé, o kterou stranu z tohoto počtu stran se jedná (např. "strana 2 ze 4 stran"). Identifikační číslo musí být uvedeno na každé straně,

~~d) vydáno dříve, než zvířata nebo živočišné produkty opustí místo vyšetření (prohlídky), a musí provázet v originální verzi zvířata nebo živočišné produkty při jejich vstupu na území členských států.~~

d) vydáno dříve, než zvířata nebo živočišné produkty opustí místo veterinární kontroly, a musí provázet v originální verzi zvířata nebo živočišné produkty

1. při jejich vstupu na území členských států v případě dovozu, nebo

2. na území třetí země určení v případě vývozu.

(3) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(4) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno.

§ 56b

Veterinární podmínky pokusu

Uživatel pokusných zvířat⁶⁾ je povinen požádat o stanovení veterinárních podmínek pro provádění pokusů pro zvířata, která

a) hodlá použít k pokusu

1. mimo schválené zařízení uživatele pokusných zvířat nebo

2. ve schváleném zařízení uživatele pokusných zvířat, v případě, že charakter použitých biologických materiálů, zvířat nebo jejich produkty nebo biologické materiály mají nebo lze předpokládat, že budou mít vysoce rizikový charakter, nebo

b) mají být po ukončení pokusu

umístěna do chovu odpovídajícího danému druhu pokusných zvířat nebo

dodána na jatky.

1.
2.

§ 57

(1) Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s příslušnými orgány ochrany zvířat, ochrany veřejného zdraví, Státní zemědělské a potravinářské inspekce a odborného dozoru nad krmivem.

(2) Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nákazám, zamezení jejich šíření a jejich zdolávání a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných veterinárních opatření.

(3) Orgánům veterinární správy jsou pro výkon státní správy na úseku veterinární péče poskytovány

a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,

b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,

c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(4) Poskytovanými údaji podle [odstavce 3 písm. a\)](#) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) datum a místo narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

d) adresa místa pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(5) Poskytovanými údaji podle [odstavce 3 písm. b\)](#) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(6) Poskytovanými údaji podle [odstavce 3 písm. c\)](#) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu.

(7) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(8) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

HLAVA VII

ODBORNÁ VETERINÁRNÍ ČINNOST A JEJÍ VÝKON

§ 58

Odborná veterinární činnost

(1) Odbornou veterinární činností je

- a) veterinární preventivní činnost,
- b) vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
- c) předepisování léčiv, veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, podávání léčiv a veterinárních přípravků, jejichž prodej a výdej jsou vázány na předpis veterinárního lékaře,
- d) prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
- e) diagnostika zdravotního stavu zvířat, včetně veterinární laboratorní diagnostiky,
- f) veterinární asanační činnost,
- g) další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídající kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

(2) Odbornou veterinární činnost vykonávají

- a) orgány veterinární správy, jde-li o úkony spojené s výkonem státní správy,
- b) státní veterinární ústavy a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře,
- c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem, 29a)
- d) příslušné orgány Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

(3) Odbornou veterinární činnost mohou vykonávat také

- a) vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
- b) střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

§ 59

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy, kteří dosáhli požadovaného vzdělání během nejméně pětiletého denního teoretického a praktického studia v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny³⁰⁾, zahrnujícím studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, a získali tak přiměřené znalosti a dovednosti ze studijních oborů, uvedených v prováděcím právním předpisu, na nichž je založena odborná činnost veterinárních lékařů.

(2) Za veterinární lékaře se považují také

- a) osoby, které jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o dosažení požadovaného vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu a vydaného příslušným orgánem jiného členského státu,
- b) osoby, které jsou držiteli osvědčení, jímž příslušný orgán vydávajícího členského státu osvědčuje, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání
 1. je v souladu s požadavky uvedenými v [odstavci 1](#),
 2. byl získán tak, že osoba, která je jeho držitelem, vykonávala v souladu se zákonem příslušné činnosti po dobu a za podmínek stanovených pro státní příslušníky jednotlivých členských států v příloze č. 6, nebo
 3. byl vydán po ukončení vzdělání, které je v souladu s [odstavcem 1](#), a je považován vydávajícím členským státem za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu a).

(3) Osoby, které jsou státními příslušníky jiného členského státu a splňují podmínky uvedené v [odstavcích 1](#) a [2](#), jsou oprávněny používat jimi získaný akademický titul, popřípadě jeho zkratku, a to v jazyce státu, v němž byl tento titul získán.

~~(4) K prohlubování odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, organizované Státní veterinární správou ve spolupráci s vysokou školou s veterinárním studijním programem, které probíhá ve dvou částech:~~

- ~~a) základní (atestace I. stupně),~~
- ~~b) specializační (atestace II. stupně).~~

~~(5) Funkce ředitelů a vedoucích odborných útvarů Státní veterinární správy, jakož i státních veterinárních ústavů, mohou vykonávat jen veterinární lékaři, kteří získali atestaci II. stupně. To však neplatí v případě vedoucích zaměstnanců v 1. stupni řízení^{30a)}.~~

(4) Státní veterinární správa organizuje ve spolupráci s vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny atestační studium pro úřední veterinární lékaře, které probíhá ve dvou částech:

- a) základní (atestace I. stupně),**
- b) specializační (atestace II. stupně).**

(5) K výkonu státního veterinárního dozoru je odborně způsobilý úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně. Na služební místo představeného Státní veterinární správy může být jmenován úřední veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně. Vedoucím zaměstnancem veterinárního ústavu může být jmenován veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně; to neplatí pro vedoucího zaměstnance 1. stupně řízení.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) studijní předměty, které musí být zahrnuty v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, a studijní obory, ze kterých musí být získány přiměřené znalosti a dovednosti, uvedené v [odstavci 1](#),
- b) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání, uvedené v [odstavci 2 písm. a\)](#),
- c) formy, obsah a organizaci atestačního studia úředních veterinárních lékařů, způsob a organizaci ověřování znalostí a vydávání osvědčení.

(7) Není-li možno uznat odbornou způsobilost k výkonu činnosti veterinárního lékaře podle [odstavce 2](#), anebo odbornou způsobilost pro výkon funkce úředního veterinárního lékaře, postupuje se podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾.

§ 59a

nadpis vypuštěn

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále osoby, které získaly

- a) vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu^{31a)} považuje za rovnocenné,
- b) vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu^{31a)} považuje za rovnocenné,
- c) ~~úplné střední odborné vzdělání~~ **střední vzdělání s maturitní zkouškou** nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- d) vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti, která není uvedena v písmenu a) nebo b) a která odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie ~~nebo biologie~~, **biologie nebo zootechniky**,
- e) ~~úplné střední odborné vzdělání~~ **střední vzdělání s maturitní zkouškou** nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu c) a který odpovídá druhu a rozsahu činnosti,
- f) odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou přípravou
 1. organizovanou Státní veterinární správou, ~~anebo~~
 - 2. organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, nebo**
 - ~~2- 3.~~ **3. podle zvláštních právních předpisů^{31b)}.**

(2) Osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny a ekologie, mohou vykonávat funkce úředních veterinárních asistentů. Nestanoví-li tento zákon nebo předpisy Evropské unie jinak, úřední veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárním lékařům pod jejich vedením a odpovědností zejména při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek chovu zvířat a požadavků na pohodu zvířat, při kontrole označování a evidence zvířat a plnění opatření stanovených ve schválených ozdravovacích programech, při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek a požadavků na zacházení se živočišnými produkty, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(3) Studenti čtvrtého a vyššího ročníku magisterského studijního programu v oblasti veterinárního lékařství nebo v oblasti veterinární hygieny a ekologie jsou odborně způsobilí k výkonu odborné veterinární činnosti, která je vykonávána v rámci výuky pod dohledem a odpovědností veterinárního lékaře.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, formy a rozsah specializované odborné přípravy úředních veterinárních asistentů.

§ 59b

Způsobilost k výkonu povolání veterinárního lékaře pro osoby z třetích zemí

(1) Osoby, které získaly odbornou způsobilost ve třetích zemích, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře, jestliže

- a) prokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v [§ 59 odst. 1](#) a o této skutečnosti jim bude vydáno Komorou osvědčení podle zvláštního právního předpisu³²⁾,
- b) doloží osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu^{32a)}.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1, které neprokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v [§ 59 odst. 1](#), jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře na základě úspěšného vykonání rozdílové zkoušky³¹⁾ ze znalostí odpovídajících požadavkům uvedeným v [§ 59 odst. 1](#) (dále jen „zkouška“).

(3) Osoby, které se ucházejí o vykonání zkoušky, musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu^{32a)}.

(4) Zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje Komora jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává prezident Komory na návrh představenstva Komory a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně. Na základě úspěšně vykonané zkoušky vydá Komora osvědčení.

(5) Zkoušku lze opakovat. Náklady spojené s provedením zkoušky hradí osoba uvedená v odstavci 3.

(6) Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 upustí Komora od vykonání zkoušky, jsou-li pro takové opatření splněny podmínky stanovené zákonem o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾, zejména je-li tato osoba držitelem diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání. Bylo-li od vykonání zkoušky upuštěno, vydá Komise o této skutečnosti osvědčení do 90 dnů ode dne podání žádosti uvedené ve větě první.

Soukromí veterinární lékaři

§ 60

(1) Soukromí veterinární lékaři odborně způsobilí podle [§ 59](#) a [§ 59b](#) vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost na základě osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky³²⁾.

~~(2) Při vydávání osvědčení uvedeného v [odstavci 1](#) osobě odborně způsobilé podle [§ 59 odst. 2](#) může být brán zřetel na ověřené informace o skutečnostech, které by pravděpodobně mohly nepříznivě ovlivnit výkon odborné veterinární činnosti touto osobou na území České republiky, poskytnuté na základě vzájemnosti členským státem, z něhož tato osoba pochází nebo přichází.~~

§ 61

(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

a) oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a skončení činnosti,

a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení činnosti,

b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy **nebo podezření z týrání zvířete**, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,

c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,

d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech, o použití a výdeji léčiv a o utracení zvířat, která podléhají označování a evidenci podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně, správně a pravdivě vyplňovat zdravotní potvrzení.

(2) V oznámení o zahájení činnosti podle [odstavce 1 písm. a\)](#) musí být uvedeny, vedle údajů stanovených pro podání správním řádem^{32b)}, akademický titul, místo výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti a číslo telefonu, faxu nebo elektronická adresa. K oznámení musí být přiloženy prvopis nebo ověřená kopie osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky³²⁾ a prohlášení o souhlasu s využitím poskytnutých informací v registrech a evidenci úkonů informačního systému Státní veterinární správy^{32c)}.

(3) Soukromý veterinární lékař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem odborné veterinární činnosti, pokud jí nebyl zproštěn. Tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů.³³⁾

(4) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.

(5) Vyšetření, zdravotní zkoušky a povinné preventivní a diagnostické úkony v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat provádí veterinární lékař schválený pro tuto činnost. Schválený veterinární lékař postupuje při výkonu této činnosti v souladu s pokyny krajské veterinární správy a provádí tuto činnost v rozsahu, postupy a v souladu s požadavky stanovenými ministerstvem podle [§ 44 odst. 1 písm. d\)](#). Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže při jejím provádění postupoval v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem.

§ 62

(1) Soukromý veterinární lékař může odmítnout poskytnutí naléhavé odborné veterinární pomoci pouze z důvodu ohrožení svého zdraví, kterému nelze účinně předcházet nebo bránit.

(2) Soukromý veterinární lékař může odstoupit od smlouvy o provedení odborného veterinárního úkonu, odmítl-li chovatel poskytnout potřebnou součinnost. Odstoupí-li soukromý veterinární lékař od smlouvy, musí poskytnout zvířeti neodkladnou péči, aby nedošlo k utrpení zvířete, poškození jeho zdraví nebo jiné škodě, které touto péčí bylo možno zabránit.

(3) Jde-li o naléhavý úkon, nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a zdolání nebezpečné nákazy anebo v zájmu zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, nepotřebuje soukromý veterinární lékař souhlasu chovatele k jeho provedení.

§ 63

Pro obsah žádosti soukromého veterinárního lékaře o jeho schválení pro výkon činnosti, ke které vyžadují schválení tento zákon nebo předpisy Evropské unie, platí [§ 61 odst. 2](#) obdobně.

§ 64

Soukromí veterinární technici

(1) Oprávnění veterinárního technika vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím krajské veterinární správy o registraci soukromého veterinárního technika. Oprávnění k činnosti soukromého veterinárního technika vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle [§ 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb](#). Krajská veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

- a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle [§ 59a odst. 1 písm. c\)](#),
- b) je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný podle [§ 50 odst. 5](#).

(2) Nemá-li dosud žadatel podle [odstavce 1](#) přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí mu krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním rozhodnutí o registraci podle [odstavce 1](#); identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob³⁹⁾.

(3) Soukromí veterinární technici mohou samostatně vykonávat jen takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

(4) Jinak platí pro práva a povinnosti soukromých veterinárních techniků přiměřeně [§ 61, § 62 odst. 1 a 2](#).

(5) Krajská veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární technik porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o registraci podle [odstavce 1](#),
- b) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními techniky.

§ 64a

Odborná způsobilost k označování hospodářských zvířat

(1) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾ je oprávněn provádět veterinární lékař nebo soukromý veterinární technik.

(2) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾, včetně označování výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněna provádět osoba, která získala střední vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání anebo vysokoškolské vzdělání v některém zemědělském oboru nebo v oboru se zaměřením na zemědělství, veterinářství a veterinární prevenci a která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

(3) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾, s výjimkou označování výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněn provádět chovatel hospodářských zvířat.

(4) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru organizuje ~~vysoká škola s veterinárním studijním programem~~ **vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny**, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru a vede seznam těchto osob.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy se zaměřením na označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾ výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

§ 64b

Chovatel hospodářských zvířat

- (1) Chovatel hospodářských zvířat je oprávněn provádět na jím provozovaném hospodářství u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová, odborné veterinární úkony, jejichž seznam spolu s podrobnostmi jejich provádění stanoví prováděcí právní předpis.
- (2) Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až e), je oprávněn na jím provozovaném hospodářství podle pokynů ošetřujícího veterinárního lékaře k injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová. Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů spočívajících v injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat chovateli hospodářských zvířat.
- (3) Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až e), je vedle odborných veterinárních úkonů podle odstavce 2 oprávněn provádět na jím provozovaném hospodářství u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová, další odborné veterinární úkony, pokud absolvoval specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k provádění těchto úkonů. Chovatel hospodářských zvířat je povinen vést záznamy o dalších odborných veterinárních úkonech, které provedl, o datu jejich provedení, počtu a identifikaci zvířat, u kterých byly tyto úkony provedeny, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let, a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Prováděcí právní předpis stanoví seznam dalších odborných veterinárních úkonů a podrobnosti jejich provádění k tomu oprávněnými chovateli hospodářských zvířat.
- (4) Specializovanou odbornou přípravu podle odstavce 3 organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k provádění odborných veterinárních úkonů a vede seznam těchto osob. Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy podle odstavce 3 se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

§ 64c

Prohlížeč včelstev

- (1) Chovatel včelstev je v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu oprávněn zajistit v ochranném pásmu stanoveném v mimořádném veterinárním opatření rozebrání včelího díla proškolenou osobou k prohlídce včelstev s rozebráním včelího díla (dále jen „prohlížeč včelstev“).
- (2) Prohlížeč včelstev je povinen provádět prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, vést záznamy o datu, době a výsledku prohlídky včelstev, registračním čísle chovatele včelstev, registračním čísle stanoviště včelstev, počtu včelstev na stanovišti včelstev, počtu a identifikačním čísle vzorku, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 3 let a na požádání je poskytnout úřednímu veterinárnímu lékaři.

- (3) **Prohlížeč včelstev může být fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která také prohlížečům včelstev vydává osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě.**
- (4) **Prováděcí právní předpis stanoví**
- a) **rozsah prohlídky včelstev s rozebráním včelího díla a vedení záznamů prohlížeče včelstev,**
 - b) **obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla, vydávání osvědčení a vedení seznamu prohlížečů včelstev.**

HLAVA VIII

VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY A VETERINÁRNÍ TECHNICKÉ PROSTŘEDKY

§ 65

- (1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾
- a) rozhoduje na základě žádosti osoby usazené v některém z členských států nebo v některém ze smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru, která za účelem jeho uvedení do oběhu v České republice hodlá vyrábět, distribuovat z jiného členského státu nebo dovážet ze třetí země veterinární přípravky, o schválení veterinárního přípravku a dále rozhoduje, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušit jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný, není bezpečný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení a následných změn, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,
 - b) vede a aktualizuje seznam schválených veterinárních přípravků,
 - c) na základě požadavku příslušného výrobce osvědčuje, že tento výrobce splňuje při výrobě veterinárních přípravků požadavky správné výrobní praxe,
 - d) vykonává státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,
 - e) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,
 - f) rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků, zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,
 - g) na základě požadavku Ústřední veterinární správy provádí hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nálezů,
 - h) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.
- (2) Ústav dále
- a) posuzuje vhodnost veterinárních technických prostředků a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou určeny. Vede a aktualizuje seznam veterinárních technických prostředků,

- b) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,
- c) na základě výsledků šetření nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti
 1. učinit opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,
 2. odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nezapočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. Vyhoví-li Ústav žádosti a rozhodne o schválení veterinárního přípravku, platí toto rozhodnutí po dobu 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Platnost rozhodnutí může být i opakovaně prodloužena o dalších 5 let na základě oznámení držitele rozhodnutí o tom, že hodlá nadále veterinární přípravek vyrábět, distribuovat z jiného členského státu nebo dovážet ze třetí země za účelem jeho uvádění do oběhu v České republice; oznámení musí být podáno nejpozději 30 dnů před vypršením platnosti vydaného rozhodnutí.

(4) Jde-li o veterinární přípravek, který byl vyroben nebo uveden do oběhu v členském státě nebo který má původ v některém ze států, které jsou smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, předkládají se Ústavu v žádosti podle [odstavce 3](#) pouze administrativní údaje a dokumentace stanovené prováděcím právním předpisem. Těmito údaji a dokumentací se zejména doloží, za jakých podmínek byl veterinární přípravek v příslušném státě vyroben nebo uveden do oběhu, a doba 90 dnů se zkracuje na 30 dnů, pokud

- a) veterinární přípravek odpovídá právním předpisům, které jsou pro jeho výrobu nebo uvedení do oběhu v příslušném státě závazné, a výrobním postupům a pravidlům správné výrobní praxe, které jsou v příslušném státě používány a pro které existuje dostatečně podrobná dokumentace, na jejímž základě je možno provést dodatečná šetření,
- b) předpisy, postupy a pravidla uvedené pod písmenem a) zaručují takovou míru ochrany oprávněného zájmu, která odpovídá míře této ochrany v České republice.

(5) Ústav

- a) zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv
 1. schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení,
 2. zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,
- b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

- (1) Uvádět do oběhu a používat při poskytování veterinární péče je možno pouze
- a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapsány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,
 - b) veterinární technické prostředky, u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(3) Při poskytování veterinární péče lze používat i veterinární přípravky, které jsou schválené podle předpisů Evropské unie³⁴⁾, a zdravotnické prostředky, které jsou vhodné pro použití v rámci veterinární péče^{34a)}.

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nesplňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

- a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,
- b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,
- c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky,
- d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

- a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení, aby k veterinárnímu přípravku byly připojeny pokyny pro zacházení s ním a požádat Ústav o schválení každé změny obsahu údajů a dokumentace oproti jejímu stavu v okamžiku vydání rozhodnutí o schválení nebo schválení poslední změny, a to před provedením takové změny,
- b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu,
- c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,
- d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,
- e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,
- f) poskytovat ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o objemu jeho prodeje.

(2) Osoby, které vyrábějí veterinární přípravky, jsou povinny

- a) vyrábět a kontrolovat veterinární přípravky způsobem, který zajistí, že tyto přípravky jsou vyráběny a uváděny do oběhu v jakosti odpovídající jejich určenému použití a v souladu s údaji a dokumentací předloženými Ústavu v souvislosti se schválením veterinárního přípravku nebo změnou v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku, a dodržovat správnou výrobní praxi,
- b) zavést k dosažení cílů uvedených pod písmenem a) odpovídající systém zabezpečování jakosti nebo systém analýzy rizika a kritických kontrolních bodů (HACCP),

- c) zohledňovat ve výrobě veterinárních přípravků vědecký a technický rozvoj,
- d) nejsou-li současně držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, informovat tohoto držitele o všech významných skutečnostech, které mohou mít vliv na jakost veterinárního přípravku a na odpovědnost držitele stanovenou tímto zákonem, a poskytovat mu součinnost při plnění jeho povinností podle [odstavce 1](#).

(3) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

- a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,
- b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,
- c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděly, Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku a o schválení změny rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,
- b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,
- c) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,
- d) podrobnosti o správné výrobní praxi,
- e) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků,
- f) výčet změn podléhajících schválení s rozlišením na změny administrativní povahy a změny vyžadující odborné hodnocení.

§ 66b

(1) Údaje na obalu veterinárního přípravku musí být uvedeny čitelným a srozumitelným způsobem a v jazyku státu, ve kterém je veterinární přípravek uváděn do oběhu.

(2) Zjistí-li Ústav v řízení o schválení veterinárního přípravku nebo schválení změny v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku, že navrhované označení veterinárního přípravku může vést k jeho nesprávnému používání, které by mohlo mít za následek nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí, může v rámci příslušného rozhodnutí také stanovit, jakým způsobem musí být označení, popřípadě jeho část, změněno nebo doplněno.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

- a) jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo osoby, jde-li o fyzickou osobu, anebo obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo osoby, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,
- c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku. Jestliže na základě posouzení vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

- a) informuje o tom výrobce nebo dovozce,
- b) rozhodne

1. o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo
 2. o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků. V tomto případě může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.
- (3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni
- a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem,
 - b) zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návody, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně případné dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,
 - c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o objednávkách, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.
- (4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,
- a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,
 - b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.
- (5) Prováděcí právní předpis stanoví
- a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku uváděném v České republice poprvé do oběhu,
 - b) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody týkající se používaného veterinárního technického prostředku.

HLAVA IX

NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT VZNIKLYCH V SOUVISLOSTI S NEBEZPEČNÝMI NÁKAZAMI

§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, anebo při nálezů původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně izolaci zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle [odstavce 1](#) zahrnuje náhradu za

- a) náklady na utracení nebo porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; v odůvodněných případech se poskytne i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů,
- b) utracené nebo poražené zvíře,
- c) očištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),
- d) nařízené očkování,
- e) dodržování opatření v ochranných pásmech, pásmech dozoru a dalších pásmech s omezením,
- f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před ukončením mimořádných veterinárních opatření a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Jde-li o nákazu nebo nemoc přenosnou ze zvířat na člověka, které jsou uvedeny v předpisech Evropské unie upravujících výdaje ve veterinární oblasti^{34b)}, poskytuje se také náhrada

- a) za zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s [odstavcem 2 písm. c\)](#),
- b) za prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění nařízených mimořádných veterinárních opatření a v souvislosti s nimi.

(4) Jde-li o nebezpečnou nákazu včel, poskytuje se také náhrada za včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení, zlikvidované nebo znehodnocené na základě nařízených mimořádných veterinárních opatření.

(5) Náhrada podle [odstavce 1](#) se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil **schválený program ozdravování zvířat podle § 5 odst. 2 písm. d)**, povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdolávání nebezpečných nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření.

(6) Náhrada podle [odstavce 1](#) se sníží o 10 %, pokud

- a) chovatel nezabezpečil provedení stanovených vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, nebo
- b) chovatel nesplnil povinnosti chovatele týkající se označování a evidence zvířat podle plemenářského zákona^{9d)}.

§ 68

(1) Náhrada podle [§ 67](#) se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody, snížené

- a) o to, co bylo chovateli poskytnuto za zužitkovatelné části těla zvířete a zužitkovatelné produkty,
- b) o 20 % obvyklé ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo poraženo v důsledku nebezpečné nákazy, jestliže chovatel nevyužil možnosti preventivního očkování, pro které byla schválena očkovací látka.

§ 69

(1) Osobám, které pro nařízená ochranná a zdolávací opatření nemohly dočasně vykonávat svou obvyklou pracovní nebo jinou výdělečnou činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, náleží náhrada ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od zaměstnavatele, anebo náhrada ušlého zisku.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v [odstavci 1](#) mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování podle zvláštních právních předpisů.³⁵⁾

(3) Ustanovení [odstavců 1](#) a [2](#) se nevztahují na osoby, kterým byla poskytnuta náhrada podle [§ 67](#).

§ 70

(1) Nestanoví-li předpisy Evropské unie jinak, poskytuje se náhrada podle § 67 z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost může být podána nejdříve první den následující po dni utracení nebo poražení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo poražení zvířat, nejdříve první den následující po ukončení nařízených ochranných a zdlávacích opatření, a nejpozději do 6 týdnů ode dne utracení nebo poražení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo poražení zvířat, nejpozději do 6 týdnů ode dne ukončení nařízených ochranných a zdlávacích opatření. Jedná-li se o náhradu v případě nebezpečné nákazy včel, může být žádost podána nejdříve první den následující po dni utracení včel nebo včelstev, a nedochází-li k utracení včel nebo včelstev, nejdříve první den následující po oznámení nebo vyhlášení nařízených ochranných a zdlávacích opatření, a nejpozději do 12 týdnů ode dne utracení včel nebo včelstev, a nedochází-li k utracení včel nebo včelstev, nejpozději do 12 týdnů ode dne ukončení nařízených ochranných a zdlávacích opatření. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Chovateli může být na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

- a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,
- b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nálezů, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu.

HLAVA X

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 71

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že-

- a) nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d), § 5a odst. 1, § 6 odst. 1 až 4 a 7, § 7 nebo § 9 odst. 2 a 3,
- b) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4, § 21 odst. 1 až 4, 7, 9, 11 a 14, § 25 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 a 4 nebo § 27b odst. 1 až 8,
- c) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14 odst. 1 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) až h) nebo § 17a odst. 4,
- d) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 4, nesplní nebo poruší opatření podle § 53 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,
- e) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 odst. 1 až 5 nebo § 20 odst. 1 až 3,
- f) nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 4, 38a odst. 7, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4,
- g) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavek stanovený předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾ nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,

- h) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v [§ 40 odst. 1](#) a [§ 40 odst. 3 a 4](#) nebo [§ 42 odst. 3 písm. a\)](#),
i) vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává činnost bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³⁴⁾, anebo vykonává činnost, k níž není odborně způsobilá,
j) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené předpisy Evropské unie na úseku veterinární péče, anebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy, nebo
k) nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.
(2) Za přestupek lze uložit pokutu do
a) 5 000 Kč v blokovém řízení,
b) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle [odstavce 1 písm. a\) a b\)](#),
c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle [odstavce 1 písm. c\) až j\)](#),
d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle [odstavce 1 písm. k\)](#).

§ 72

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob

- (1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
a) nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v [§ 4](#), [§ 5 odst. 1 písm. a\) až d\)](#) a [§ 5 odst. 2 a 3](#), [§ 5a odst. 1](#) nebo [§ 6 odst. 1 až 4 a 7](#),
b) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v [§ 7](#) nebo [§ 8 odst. 1, 3 a 4](#),
c) nesplní nebo poruší povinnost pořadatele svodu zvířat stanovenou v [§ 9 odst. 2 a 3](#), povinnost provozovatele cirkusu nebo jiného veřejného vystoupení se zvířaty stanovenou v [§ 9 odst. 4](#), povinnost provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v [§ 9a odst. 1 a 2](#) nebo povinnost obchodníka stanovenou v [§ 9b odst. 1](#),
d) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v [§ 20 odst. 4](#), [§ 21 odst. 2, 3 a 11](#), [§ 22 odst. 1 písm. d\)](#), [§ 24 odst. 1](#), [§ 25 odst. 1 až 4](#), [§ 26](#), [§ 27 odst. 1](#), [§ 27a odst. 1, 3 a 4](#) nebo [§ 27b odst. 1 až 4, 6 a 7](#),
e) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v [§ 11 odst. 1 a 3](#), [§ 12 odst. 1](#), [§ 14](#) nebo [§ 16 odst. 2](#), anebo povinnost chovatele stanovenou v [§ 5 odst. 1 písm. e\) až h\)](#) nebo [§ 17a odst. 4](#),
f) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v [§ 18 odst. 1, 2 a 4](#), [§ 21 odst. 14](#), [§ 22 odst. 1 písm. a\) až c\)](#) a [e\) až j\)](#) nebo [§ 23 odst. 1 až 3](#),
g) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v [§ 39 odst. 3 a 4](#), [§ 39a odst. 2 a 3](#), [§ 40](#), [§ 41 odst. 1 až 4](#) nebo [§ 42 odst. 3 písm. a\)](#),
h) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v [§ 13 odst. 4](#), nesplní nebo poruší opatření podle [§ 53 odst. 1](#), anebo poruší zákaz uvedený v [§ 56a odst. 4](#),
i) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v [§ 19 odst. 1 až 5](#), [§ 20 odst. 1 až 3](#) nebo [§ 21 odst. 1, 4, 7 a 9](#),
j) nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v [§ 28 odst. 1 až 4](#), [§ 29 odst. 2](#), [§ 30 odst. 3](#), [§ 32 odst. 1, 4 a 7](#), [§ 34 odst. 2](#), [§ 36 odst. 4](#), [§ 37 odst. 3](#), [§ 38b odst. 1](#) nebo [§ 38c odst. 1 až 4](#),
k) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavek stanovený předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²⁴⁾ nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
l) vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo

~~této registrace, vykonává činnost bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³⁴⁾, anebo vykonává činnost, k níž není odborně způsobilá,~~

- ~~m) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené předpisy Evropské unie na úseku veterinární péče, anebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,~~
 - ~~n) nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření,~~
 - ~~o) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v [§ 66a odst. 3](#) nebo [§ 66c odst. 4](#),~~
 - ~~p) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v [§ 66 odst. 4](#), [§ 66a odst. 1 a 2](#), [§ 66b odst. 1](#) nebo [§ 66c odst. 1 až 3](#), nebo~~
 - ~~q) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v [§ 66 odst. 1](#).~~
- ~~(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí správního deliktu tím, že~~

- a) jako soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v ~~§ 4a odst. 4, § 6 odst. 7, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6, § 61 odst. 1, 3 a 5 nebo § 62 odst. 2,~~
- b) jako soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v ~~§ 64 odst. 3 a 4,~~ nebo
- c) jako výrobce pasů nebo distributor pasů nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v ~~§ 4b odst. 2 nebo 3.~~
- (3) Za správní delikt se uloží pokuta do-
- a) 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle ~~odstavce 1 písm. a) až d) a o),~~
- b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle ~~odstavce 1 písm. e) až g) a p),~~
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle ~~odstavce 1 písm. h) až m) a q),~~
- d) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle ~~odstavce 1 písm. n),~~
- e) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle ~~odstavce 2 písm. a) až c).~~

§ 71

Přestupky

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo některý z požadavků na přemístění a vnitrostátní přepravu zvířat stanovených v **§ 4, § 5 odst. 1 písm. a) až c), § 5 odst. 4, § 6 odst. 1 až 4 a 7** nebo v **§ 7,**
- b) nesplní nebo poruší některou z povinností pořadatele svodu zvířat stanovenou v **§ 9 odst. 2 a 3,**
- c) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v **§ 20 odst. 2 písm. c) až e), § 21 odst. 1 až 8, 10, 12 a 14, § 25 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 až 8** nebo v **§ 27b odst. 1 až 8,**
- d) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka stanovených v **§ 5 odst. 1 písm. d) až i), § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14, § 16 odst. 2** nebo v **§ 17a odst. 4,**
- e) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v **§ 13 odst. 4,** nesplní nebo poruší některé z opatření podle **§ 53 odst. 1,** anebo poruší zákaz uvedený v **§ 56a odst. 4,**
- f) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v **§ 19 odst. 1 až 5** nebo v **§ 20 odst. 1 a 2 písm. a) a b),**
- g) nesplní nebo poruší některou z veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo některou z veterinárních podmínek dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovenou v **§ 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 31a odst. 2, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 1 a 4, 38a odst. 7, § 38b odst. 1, 7 až 9** nebo v **§ 38c odst. 1 až 4,**
- h) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾,
- i) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků chovatele stanovených předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
- j) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených v **§ 39a odst. 2** nebo v **§ 42 odst. 2, 3 a 5 až 8,**
- k) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo osoby zacházející se živočišnými produkty stanovenou v **§ 40 odst. 1, 3 a 4,**

- l) nesplní nebo poruší povinnost provozovatele útulku pro zvířata stanovenou v § 42 odst. 6,
- m) nesplní nebo poruší povinnost uživatele pokusných zvířat stanovenou v § 56b,
- n) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele hospodářských zvířat stanovenou v § 64a odst. 3 nebo v § 64b odst. 1 až 3,
- o) nesplní nebo poruší povinnost prohlížeatele včelstev stanovenou v § 64c odst. 2,
- p) vykonává některou z činností, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává některou z činností bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává některou z činností, k níž není odborně způsobilá,
- q) jiným jednáním, než je uvedeno v písmeni a) až l) nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na úseku veterinární péče⁶³⁾,
- r) nesplní závazný pokyn orgánu veterinární správy, nebo
- s) nesplní nebo poruší některou z povinností vyplývajících pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 5 000 Kč v blokovém řízení,
- b) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle [odstavce 1 písm. a\)](#) až c),
- c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle [odstavce 1 písm. d\)](#) až r),
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle [odstavce 1 písm. s\)](#).

§ 72

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo některý z požadavků na přemístění a vnitrostátní přepravu zvířat stanovených v [§ 4](#), [§ 5 odst. 1 písm. a\)](#) až c), [§ 5 odst. 2](#) až 4 nebo v [§ 6 odst. 1 až 4](#) a 7,
- b) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy stanovených v [§ 7](#) nebo v [§ 8 odst. 1, 3 a 4](#),
- c) nesplní nebo poruší některou z povinností pořadatele svodu zvířat stanovenou v [§ 9 odst. 2 a 3](#), některou z podmínek na vnitrostátní přepravu pro provozovatele cirkusu nebo jiného veřejného vystoupení se zvířaty stanovenou v [§ 9 odst. 4](#), některou z povinností provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v [§ 9a odst. 1 a 2](#) nebo některou z povinností obchodníka stanovenou v [§ 9b odst. 1](#),
- d) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v [§ 20 odst. 2 písm. c\)](#) až e), [§ 21 odst. 14](#), [§ 24 odst. 1](#), [§ 25 odst. 1 až 4](#), [§ 26](#), [§ 27 odst. 1](#), [§ 27a odst. 1, 3 až 8](#) nebo v [§ 27b odst. 1 až 4, 6 a 7](#),
- e) nesplní nebo poruší některou z povinností k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka stanovenou v [§ 11 odst. 1 a 3](#), [§ 12 odst. 1](#), [§ 14](#) nebo v [§ 16 odst. 2](#), anebo některou z povinností chovatele stanovenou v [§ 5 odst. 1 písm. d\)](#) až i) nebo v [§ 17a odst. 4](#),
- f) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v [§ 18 odst. 1, 2 a 4](#), [§ 22 odst. 1 až 4](#), [§ 23 odst. 1 až 3](#) nebo v [§ 24a](#),
- g) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v [§ 39 odst. 3 a 4](#), [§ 39a odst. 2 a 3](#), [§ 40](#), [§ 41 odst. 1 až 4](#), [§ 42 odst. 3, 5 až 8](#), [§ 56b](#), [§ 64a odst. 2 a 3](#) nebo v [§ 64b odst. 1 až 3](#),

- h) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v [§ 13 odst. 4](#), nesplní nebo poruší některé z opatření podle [§ 53 odst. 1](#), anebo poruší zákaz uvedený v [§ 56a odst. 4](#),
- i) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v [§ 19 odst. 1 až 5](#), [§ 20 odst. 1 a 2 písm. a\) a b\)](#) nebo v [§ 21 odst. 1, 7, 8, 10 a 12](#),
- j) nesplní nebo poruší některou z veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo některou z veterinárních podmínek dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovenou v [§ 28 odst. 1 až 4](#), [§ 29 odst. 2](#), [§ 30 odst. 3](#), [§ 31a odst. 2](#), [§ 32 odst. 1, 4 a 7](#), [§ 34 odst. 2](#), [§ 36 odst. 1 a 4](#), [§ 37 odst. 3](#), [§ 38a odst. 7](#), [§ 38b odst. 1, 7 až 9](#) nebo v [§ 38c odst. 1 až 4](#),
- k) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾ nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
- l) vykonává některou z činností, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává některou z činností bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává některou z činností, k níž není odborně způsobilá,
- m) jiným jednáním, než je uvedeno v písmeni a) až l) nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na úseku veterinární péče⁶³⁾,
- n) nesplní závazný pokyn orgánu veterinární správy,
- o) nesplní nebo poruší některou z povinností vyplývajících pro ni z mimořádných veterinárních opatření,
- p) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v [§ 66a odst. 3](#) nebo v [§ 66c odst. 4](#),
- q) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v [§ 66 odst. 4](#), [§ 66a odst. 1 a 2](#), [§ 66b odst. 1](#) nebo v [§ 66c odst. 1 až 3](#), nebo
- r) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v [§ 66 odst. 1](#).

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) jako soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v [§ 4a odst. 4](#), [§ 6 odst. 7](#), [§ 12 odst. 2](#), [§ 17a odst. 6](#), [§ 61 odst. 1, 3 a 5](#), [§ 62 odst. 2](#) nebo v [§ 66 odst. 3 a 4](#),
- b) jako soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v [§ 64 odst. 3 a 4](#), nebo
- c) jako výrobce pasů nebo distributor pasů nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v [§ 4b odst. 2](#) nebo [3](#).

(3) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle [odstavce 1 písm. a\) až d\)](#) a [p\)](#),
- b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle [odstavce 1 písm. e\) až g\)](#) a [q\)](#),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle [odstavce 1 písm. h\) až n\)](#) a [r\)](#),
- d) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle [odstavce 1 písm. o\)](#),
- e) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle [odstavce 2 písm. a\) až c\)](#).

§ 72a

zrušen

Společná ustanovení o správních deliktech

§ 73

(1) Právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, době trvání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právní osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezhájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby¹⁰⁾ nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právní osoby.

§ 74

nadpis vpuštěn

(1) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává krajská veterinární správa, v jejímž obvodu ke spáchání správního deliktu došlo, s výjimkou správních deliktů podle [§ 72 odst. 1 písm. n\) až p\)](#), které v prvním stupni projednává Ústav. Přestupky podle [§ 71 odst. 1 písm. g\)](#) [§ 71 odst. 1 písm. h\)](#) a [§ 71 odst. 1 písm. i\)](#) a správní delikty podle [§ 72 odst. 1 písm. k\)](#) projednává celní úřad. Přestupky lze projednat v blokovém řízení.

(2) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(3) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

HLAVA XI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 75

(1) Náhradu nákladů a ztrát vzniklých plněním povinností podle tohoto zákona, zejména prováděním nařízených mimořádných veterinárních opatření, poskytuje stát jen za podmínek a v rozsahu stanovených tímto zákonem.

(2) Bylo-li při výkonu státního veterinárního dozoru zjištěno nesplnění nebo porušení povinností stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} nebo předpisy Evropské unie, může Státní veterinární správa uložit tomu, u něhož k nesplnění nebo porušení povinností došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů tímto orgánem vynaložených.

(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s veterinárním vyšetřením a posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou tyto kontrolní činnosti prováděny, a to ve výši minimálních sazeb stanovených předpisy Evropské unie upravujícími úřední kontroly^{35a)}; pro účely placení se výše nákladů přepočte na českou měnu podle referenčního směnného kurzu Evropské centrální banky uveřejněného Komisí v Úředním věstníku na příslušné období. V případě prohlídky skotu, který musí být v souladu s předpisy Evropské unie upravujícími pravidla pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií^{7c)} vyšetřen na bovinní spongiformní encefalopatii, se výše náhrady zvyšuje o částku stanovenou prováděcím právním předpisem. Prováděcí právní předpis také stanoví podmínky vyšetřování, včetně věkové hranice skotu, který musí být na bovinní spongiformní encefalopatii vyšetřen.

(4) Zjistí-li Státní veterinární správa, že ve stanovené lhůtě nedošlo k odstranění nedostatků zjištěných při běžné kontrole, je chovatel nebo provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou kontrolní činnosti prováděny, povinen nahradit náklady dodatečné kontroly. O náhradě nákladů podle [odstavců 2 a 3](#) a o náhradě nákladů za dodatečnou kontrolu podle předpisů Evropské unie upravujících úřední kontroly^{35b)} rozhodne Státní veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji Státní veterinární správa. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů dodatečné kontroly.

(5) Náklady spojené s prováděním pohraniční veterinární kontroly je povinen hradit dovozce nebo jeho zástupce, a to ve výši paušální částky, která odpovídá skutečným nákladům vynakládaným na provádění pohraniční veterinární kontroly v předchozích 2 letech. O náhradě nákladů spojených s prováděním pohraniční veterinární kontroly rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů spojených s prováděním pohraniční veterinární kontroly vždy na období 2 let.

§ 76

(1) Na postupy podle tohoto zákona se vztahuje správní řád³⁶⁾, není-li tímto zákonem stanoveno jinak. Stanoviska uplatněná k územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím. Stanoviska a posudky vydávané podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou závazným stanoviskem podle správního řádu^{36a)} a nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení. **O schválení a registraci, popřípadě jen registraci, podle tohoto zákona nebo předpisu Evropské unie se místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydává doklad⁶³⁾ o schválení a registraci, popřípadě jen registraci.**

(2) Odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy podle [§ 30 odst. 2](#), [§ 35 odst. 1 písm. b\)](#), [§ 36 odst. 3](#), [§ 42 odst. 3 písm. b\)](#) a [§ 49 odst. 1 písm. d\)](#) nemá odkladný účinek. Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem oznámení. Vydání rozhodnutí o změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření podle [§ 49 odst. 1 písm. d\)](#) může být prvním úkonem v řízení, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků řízení.

(3) Právní předpis Státní veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních se označuje názvem nařízení Státní veterinární správy a

a) týká-li se územního obvodu kraje nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, vyhlásí se tak, že se vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů. Nařízení Státní veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce krajského úřadu. Nařízení Státní veterinární správy musí být každému přístupné u krajské veterinární správy, krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká. To platí přiměřeně také pro ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření podle [§ 17 odst. 1](#), popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před jejich ukončením podle [§ 17 odst. 1](#),

b) má-li celostátní povahu nebo se týká územních obvodů více krajů, vyvěšuje se na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů a zveřejňuje se neprodleně na internetových stránkách Státní veterinární správy. Pokud jsou nařízením Státní veterinární správy ukládány povinnosti i jiným subjektům, než jsou chovatelé hospodářských zvířat, vyhláší se nařízení Státní veterinární správy také v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání. Nařízení Státní veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva. To platí přiměřeně také pro ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření podle [§ 17 odst. 1](#), popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před jejich ukončením podle [§ 17 odst. 1](#). Provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání je povinen umožnit bezplatně zástupci Státní veterinární správy vyhlášení těchto opatření, jejich změny nebo ukončení ihned, jakmile byl o to požádán.

(4) Správní řád se neuplatní v řízení

- a) o opatření podle [§ 13 odst. 3](#) a podle ~~[§ 53 odst. 1](#)~~ [§ 53 odst. 1 písm. a\) až c\)](#), které veterinární inspektor ústně oznámí kontrolované nebo povinné osobě podle kontrolního řádu; o svých zjištěních a nařízených opatřeních pořídí záznam, jehož kopii předá kontrolované nebo povinné osobě. Kontrolovaná osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do záznamu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne předání záznamu. Podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Ústřední veterinární správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se kontrolované osobě,
- b) o ukončení opatření podle [§ 13 odst. 5](#) a podle [§ 53 odst. 2](#); o ukončení těchto opatření vyhotoví krajská veterinární správa zápis, jehož kopii doručí kontrolované osobě.

§ 76a

Nestanoví-li tento zákon jinak,

- a) řídí se uznávání odborné způsobilosti osoby, která je oprávněna o takové uznání požádat a hodlá vykonávat na území České republiky regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, zákonem o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾,
- b) může osoba, která je státním příslušníkem jiného členského státu, je v něm usazena a vykonává v souladu s jeho právními předpisy regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, vykonávat tuto činnost dočasně nebo příležitostně i na území České republiky na základě ověření dokladů o její odborné způsobilosti a písemného oznámení podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾; pro tuto osobu platí obdobně práva a povinnosti držitele povolení nebo osvědčení podle tohoto zákona,
- c) je proškolená osoba, která získala kvalifikaci v jiném členském státě v souladu s předpisy Evropské unie a může tuto kvalifikaci prokázat, oprávněna k výkonu činnosti na území České republiky v rozsahu těchto předpisů.

§ 77

(1) Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných v době jeho zahájení.

(2) Povolení k výkonu odborné veterinární činnosti vydané podle dřívějších předpisů se považuje za povolení nebo registraci podle tohoto zákona. Neodpovídá-li však povolení k provozování asanačního podniku podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona Státní veterinární správu, aby rozhodla o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li Státní veterinární správa z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zaniká.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

- a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,
- b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období.

§ 77a

Závazný posudek orgánu veterinární správy vydávaný jako podklad ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu, které se týká staveb a zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty a krmivy nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracování vedlejších živočišných produktů, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem, jakož i staveb, které budou používány jako útulek pro zvířata, podle [§ 56](#), se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle [zákonu o integrované prevenci](#) a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

§ 77b

Působnosti stanovené obci podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti, s výjimkou [§ 46 písm. c\)](#).

§ 77c

(1) Kde se v předpisech Evropské unie mluví o

- a) příslušném úřadu, příslušném ústředním úřadu nebo kompetentní autoritě, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ústřední úřad, do jehož působnosti náleží výkon příslušného oprávnění nebo provedení příslušného opatření, anebo úřad, na který byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření přeneseny,
- b) příslušném orgánu nebo příslušném veterinárním úřadu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona orgán veterinární správy, do okruhu jehož působnosti byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření tímto zákonem svěřeny, popřípadě do okruhu jehož působnosti se zřetelem na svůj význam, povahu a srovnatelné úkoly náleží.

(2) Opatření k zajištění dodržování povinností, k odstranění zjištěných nedostatků a k jednotnému uplatňování požadavků stanovených předpisy uvedenými v [odstavci 1](#) se uskutečňují způsoby stanovenými tímto zákonem.

(3) Osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti veterinární péče také povinnosti, které pro ně vyplývají z předpisů uvedených v [odstavci 1](#).

§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení [§ 4a odst. 7](#), [§ 4b odst. 2 písm. d\)](#) a [§ 4b odst. 3 písm. c\)](#), ~~[§ 5 odst. 4](#)~~ **[§ 5 odst. 5](#)**, [§ 5a odst. 4](#), [§ 6 odst. 8](#), [§ 8 odst. 5](#), [§ 9a odst. 5](#), [§ 9b odst. 3](#), [§ 10 odst. 3](#), [§ 17a odst. 10](#), [§ 18 odst. 6](#), [§ 19 odst. 3 a 6](#), ~~[§ 21 odst. 3](#)~~, ~~[§ 21 odst. 15](#)~~ **[§ 21 odst. 18](#)**, [§ 21a odst. 5](#), ~~[§ 22 odst. 2](#)~~ **[§ 22 odst. 6](#)**, [§ 23 odst. 4](#), [§ 24 odst. 2](#), [§ 25 odst. 5](#), [§ 27 odst. 4](#), ~~[§ 27a odst. 6](#)~~ **[§ 27a odst. 10](#)**, [§ 27b odst. 9](#), [§ 28 odst. 5](#), [§ 31 odst. 3](#), [§ 33 odst. 6](#), [§ 34 odst. 5](#), [§ 37 odst. 5](#), [§ 38 odst. 4](#), ~~[§ 38b odst. 3 a 5](#)~~ **[§ 38b odst. 4](#)**, [§ 38c odst. 5](#), [§ 39 odst. 5](#), [§ 40 odst. 4](#), [§ 41 odst. 5](#), ~~[§ 42 odst. 6](#)~~ **[§ 42 odst. 6](#)**, [§ 48 odst. 2](#), [§ 50 odst. 10](#), [§ 51a odst. 3](#), [§ 53 odst. 6](#), [§ 53a odst. 3](#), [§ 59 odst. 6](#), [§ 59a odst. 4](#), [§ 64 odst. 6](#), [§ 64a odst. 5](#), **[§ 64b odst. 1 až 4](#)**, **[§ 64c odst. 4](#)**, [§ 66a odst. 4](#), [§ 66c odst. 5](#), [§ 70 odst. 3](#) a [§ 75 odst. 3 až 5](#).

§ 78a

(1) V [§ 11 odst. 1](#), [§ 12 odst. 2 písm. b\)](#), [§ 13 odst. 1 a 2](#), [§ 16 odst. 2](#), [§ 17 odst. 2](#), [§ 18 odst. 2](#), [§ 20 odst. 6 a 7 písm. a\)](#), [§ 23 odst. 1 písm. d\)](#), [§ 23 odst. 2](#), [§ 27 odst. 2 a 3](#), [§ 40 odst. 1 písm. b\)](#), [§ 40 odst. 5](#), [§ 41 odst. 1 písm. g\) a h\)](#), [§ 42 odst. 3 písm. a\) a b\)](#), [§ 47 odst. 4](#), [§ 48 odst. 1 písm. d\)](#), [§ 49 odst. 1 a 2](#), [§ 50 odst. 1](#), [§ 51 odst. 1](#), [§ 64 odst. 1](#) větách první a druhé, [§ 64 odst. 5](#), [§ 76 odst. 2 a 3](#) a v nadpisu k [§ 49](#) se slova "okresní veterinární správa" v příslušném pádu a čísele nahrazují slovy "krajská veterinární správa" v příslušném pádu a čísele.

(2) V [§ 13 odst. 1 písm. b\)](#), [§ 16 odst. 2](#), [§ 40 odst. 1 písm. a\)](#) větách první a druhé a písm. d) na prvním i druhém místě, [§ 40 odst. 2](#) úvodní části ustanovení a písm. a), [§ 41 odst. 2 a 3](#), [§ 54 odst. 1 písm. n\)](#) na prvním i druhém místě a [§ 77a](#) se slova "konfiskáty živočišného původu" v příslušném pádu a čísele nahrazují slovy "vedlejší živočišné produkty" v příslušném pádu a čísele.

Příloha 1

zrušena

Příloha 2**NÁKAZY A NEMOCI PŘENOSNÉ ZE ZVÍŘAT NA ČLOVĚKA, KTERÉ JSOU POVAŽOVÁNY ZA NEBEZPEČNÉ, A JEJICH PŮVODCI**

a) náklady společné více druhům zvířat:

1. Aujeszkyho choroba
2. brucelóza (*Brucella abortus*, *Brucella melitensis*, *Brucella suis*)
3. echinokokóza (hydatidóza)
4. horečka Údolí Rift
5. hydroperikarditida přežvýkavců
6. japonská encefalitida
7. katarální horečka ovcí
8. krymsko-konžská hemoragická horečka
9. leptospiróza

10. listerióza
11. mor skotu
12. myiáza (*Cochliomya hominivorax*, *Chrysomya bezziana*)
- ~~13. paratuberkulóza~~
14. **13.** Q horečka
15. **14.** salmonelóza (invazivní sérovary - jejich původci)
16. **15.** slintavka a kulhavka
17. **16.** sněť slezinná
18. **17.** transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
19. **18.** trichinelóza
20. **19.** tuberkulóza (*Mycobacterium bovis*, *Mycobacterium suis*, *Mycobacterium avium*, *Mycobacterium tuberculosis*)
21. **20.** tularémie
22. **21.** verotoxigenní *Escherichia coli*
23. **22.** vezikulární stomatitida
24. **23.** vzteklina
25. **24.** západonilská horečka

b) nákazy skotu:

1. anaplasmóza skotu
2. babesióza skotu
3. enzootická leukóza skotu
4. hemoragická septikémie (pasteurelóza)
5. hlavnička
6. infekční rinotracheitida skotu (IBR, IBR/IPV)
7. nodulární dermatitida skotu
8. plicní nákaza skotu
9. theilerióza
10. trichomonáza
11. trypanosomiáza (přenášená mouchou tse-tse)
12. venerická kamylobakteriíza skotu

c) nákazy ovcí a koz:

1. enzootické zmetání ovcí (chlamydióza ovcí)
2. epididymitida beranů (*Brucella ovis*)
3. klusavka
4. mor malých přežvýkavců
5. nakažlivá agalactie
6. nakažlivá pleuropneumonie koz
7. nemoc Nairobi
8. neštovice ovcí a neštovice koz

d) nákazy koní:

1. encefalomyelitida koní (východní)
2. encefalomyelitida koní (západní)
3. hřebčí nákaza
4. infekční anémie koní (nakažlivá chudokrevnost koní)
5. infekční arteritida koní
6. mor koní
7. nakažlivá metritida koní
8. piroplasmóza koní
9. Surra (*Trypanosoma evansi*)
10. venezuelská encefalomyelitida koní

11. vozňřivka

e) nákazy prasat:

1. africký mor prasat
2. encefalitida způsobená virem Nipah
3. klasický mor prasat
4. reprodukční a respirační syndrom prasat
5. vezikulární choroba prasat
6. virová gastroenteritida (transmisivní gastroenteritida prasat)
- 7. prasečí epidemická diarhoe**

f) nákazy drůbeže:

1. aviární influenza (vysoce patogenní a nízkopatogenní)
2. cholera drůbeže
3. mykoplasmóza drůbeže (Mycoplasma gallisepticum, Mycoplasma synoviae)
4. newcastleská choroba
5. pulorová nákaza (Salmonella pullorum)
6. tyf drůbeže

g) nákazy včel:

1. hniloba včelího plodu (evropská hniloba včelího plodu)
2. mor včelího plodu (americká hniloba včelího plodu)
3. roztoč Tropilaelaps (infestace včel roztočem Tropilaelaps)
4. roztočková nákaza včel
5. tumidóza (Aethina tumida)
6. varroáza včel

h) nákazy ryb:

1. epizootická nekróza krvetvorné tkáně
- ~~2. epizootický vředový syndrom~~
- 2. nakažlivá chudokrevnost lososů (ISA): infekce rodu Isavirus (ISAV) s genotypem HPR s delecí**
3. herpesviróza Koi (herpesviróza kapra Koi)
4. infekční nekróza krvetvorné tkáně
5. virová hemoragická septikémie

i) ostatní nákazy:

1. epizootické hemoragické onemocnění (jelenovitých)
2. leishmanióza
3. neštovice velbloudů

j) další nákazy, o jejichž povinném hlášení rozhodnou orgány Evropské unie.

Příloha 3

zrušena

Příloha 4

zrušena

Příloha 5

zrušena

Příloha 6

**PODMÍNKY UZNÁNÍ OSVĚDČENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ÚŘADU VYDÁVAJÍCÍHO
ČLENSKÉHO STÁTU, KTERÉ POTVRZUJE ZÁKONNÉ VYKONÁVÁNÍ POVOLÁNÍ
VETERINÁRNÍHO LÉKAŘE**

Německo

~~— V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství dokládají odbornou přípravu dosaženou na území bývalé Německé demokratické republiky, která nesplňuje všechny základní požadavky odborné přípravy uvedené v § 59 odst. 1, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci jako dostatečný důkaz, pokud dokládají odbornou přípravu zahájenou před sjednocením Německa, opravňují držitele k výkonu činnosti veterinárního lékaře na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady uvedené v § 59 odst. 2 písm. a) a jsou doplněny osvědčením vydaným příslušnými německými orgány dokládajícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly danou činnost na území Německa po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Estonsko

~~— 1. V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Estonsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Estonsku po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

~~— 2. V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 20. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Estonska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako estonské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Estonska po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Lotyšsko

~~— V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 21. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Lotyšska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako lotyšské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Lotyšska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Litva

~~— V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 11. březnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Litvy potvrdí, že tyto doklady mají na jejím území stejnou právní platnost jako litevské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Litvy po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Slovensko

~~— V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Československu před 1. lednem 1993, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovenska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovenské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovenska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Slovinsko

~~V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Jugoslávii před 25. červnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovinska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovinské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovinska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Bulharsko

~~V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Bulharsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Bulharsku po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Rumunsko

~~V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Rumunsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Rumunsku po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Ostatní členské státy

~~V případě osob z ostatních členských států musí osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu uvádět, že se tato osoba zákonným způsobem podílela na výkonu povolání veterinárního lékaře po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.~~

Poznámky pod čarou

1) Směrnice Rady [64/432/EHS](#) ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady [97/12/ES](#) ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice [64/432/EHS](#) o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2005/36/ES](#) ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Směrnice Rady [82/894/EHS](#) ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství.

Směrnice Rady [88/407/EHS](#) ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady [93/60/EHS](#) ze dne 30. června 1993, kterou se mění směrnice [88/407/EHS](#) o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz a kterou se její oblast působnosti rozšiřuje na čerstvé sperma skotu.

Směrnice Rady [2003/43/ES](#) ze dne 26. května 2003, kterou se mění směrnice [88/407/EHS](#) o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady [89/556/EHS](#) ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady [93/52/EHS](#) ze dne 24. června 1993, kterou se mění směrnice [89/556/EHS](#) o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady [89/608/EHS](#) ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootecnických právních předpisů.

Směrnice Rady [89/662/EHS](#) ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady [92/67/EHS](#) ze dne 14. července 1992, kterou se mění směrnice [89/662/EHS](#) o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2004/41/ES](#) ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady [89/662/EHS](#) a [92/118/EHS](#) a rozhodnutí Rady [95/408/ES](#).

Směrnice Rady [91/496/EHS](#) ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice [89/662/EHS](#), [90/425/EHS](#) a [90/675/EHS](#).

Směrnice Rady [90/425/EHS](#) ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootecnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady [92/60/EHS](#) ze dne 30. června 1992, kterou se mění směrnice [90/425/EHS](#) o veterinárních a zootecnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2002/33/ES](#) ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady [90/425/EHS](#) a [92/118/EHS](#), pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Rady [90/426/EHS](#) ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady [92/36/EHS](#) ze dne 29. dubna 1992, kterou se mění, pokud jde o mor koní, směrnice [90/426/EHS](#) o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady [2004/68/ES](#) ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice [90/426/EHS](#) a [92/65/EHS](#), a zrušuje směrnice [72/462/EHS](#).

Směrnice Rady [90/429/EHS](#) ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady [90/539/EHS](#) ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady [93/120/ES](#) ze dne 22. prosince 1993, kterou se mění směrnice Rady [90/539/EHS](#) o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady [1999/90/ES](#) ze dne 15. listopadu 1999, kterou se mění směrnice [90/539/EHS](#) o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady [2006/88/ES](#) ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nálezů vodních živočichů.

Směrnice Rady [91/68/EHS](#) ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2001/10/ES](#) ze dne 22. května 2001, kterou se mění směrnice Rady [91/68/EHS](#), pokud jde o klusavku.

Směrnice Rady [2003/50/ES](#) ze dne 11. června 2003, kterou se mění směrnice [91/68/EHS](#), pokud jde o zpřísnění kontrolních opatření pro pohyb ovcí a koz.

Směrnice Rady [92/65/EHS](#) ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice [90/425/EHS](#).

Směrnice Rady [92/118/EHS](#) ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice [89/662/EHS](#), a pokud jde o patogenní původce, směrnice [90/425/EHS](#).

Směrnice Rady [96/90/ES](#) ze dne 17. prosince 1996, kterou se mění směrnice [92/118/EHS](#) o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice [89/662/EHS](#), a pokud jde o patogenní původce, směrnice [90/425/EHS](#).

Směrnice Rady [97/79/ES](#) ze dne 18. prosince 1997, kterou se mění směrnice [71/118/EHS](#), [72/462/EHS](#), [85/73/EHS](#), [91/67/EHS](#), [91/492/EHS](#), [91/493/EHS](#), [92/45/EHS](#) a [92/118/EHS](#), pokud jde o veterinární kontrolu produktů dovážených do Společenství ze třetích zemí.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2002/33/ES](#) ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady [90/425/EHS](#) a [92/118/EHS](#), pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2004/41/ES](#) ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady [89/662/EHS](#) a [92/118/EHS](#) a rozhodnutí Rady [95/408/ES](#).

Směrnice Rady [92/119/EHS](#) ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nálezů zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat.

Směrnice Rady [96/22/ES](#) ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic [81/602/EHS](#), [88/146/EHS](#) a [88/299/EHS](#).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2003/74/ES](#) ze dne 22. září 2003, kterou se mění směrnice Rady [96/22/ES](#) o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat.

Směrnice Rady [96/23/ES](#) ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic [85/358/EHS](#) a [86/469/EHS](#) a rozhodnutí [89/187/EHS](#) a [91/664/EHS](#).

Směrnice Rady [96/93/ES](#) ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty.

Směrnice Rady [97/78/ES](#) ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2001/82/ES](#) ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2004/28/ES](#) ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice [2001/82/ES](#) o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Rady [2002/99/ES](#) ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2003/99/ES](#) ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady [90/424/EHS](#) a o zrušení směrnice Rady [92/117/EHS](#).

1a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [999/2001](#) ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [178/2002](#) ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. [576/2013](#) ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. [998/2003](#).

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. [577/2013](#) ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. [576/2013](#).

Nařízení Komise (ES) č. [136/2004](#) ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. [282/2004](#) ze dne 18. února 2004, kterým se zavádí doklad pro celní prohlášení u zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a pro veterinární kontroly těchto zvířat, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. [599/2004](#) ze dne 30. března 2004 o přijetí harmonizovaného vzoru osvědčení a inspekční zprávy pro obchod se zvířaty a produkty živočišného původu uvnitř Společenství.

Nařízení Komise (ES) č. [206/2009](#) ze dne 5. března 2009 o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství a o změně nařízení (ES) č. [136/2004](#).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#) ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#) ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#) ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#) ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1069/2009](#) ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. [1774/2002](#) (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu).

- 1b) Například zákon č. [20/1966 Sb.](#), o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [258/2000 Sb.](#), o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [154/2000 Sb.](#), o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [246/1992 Sb.](#), na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [91/1996 Sb.](#), o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [100/2004 Sb.](#), o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. [444/2005 Sb.](#), zákon č. [79/1997 Sb.](#), o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [110/1997 Sb.](#), o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [634/1992 Sb.](#), o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [999/2001](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [998/2003](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [178/2002](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#), nařízení Komise (ES) č. [745/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1774/2002](#).
- 3) Zákon č. [110/1997 Sb.](#)
Zákon č. [20/1966 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 3a) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#), nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. [178/2002](#).
- 4) Zákon č. [91/1996 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 4a) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [183/2005](#) ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. [178/2002](#).
- 5) Například zákon č. [378/2007 Sb.](#), o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [120/2002 Sb.](#), o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [91/1996 Sb.](#), o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.
- 5a) Vyhláška č. [273/2000 Sb.](#), kterou se stanoví nejvyšší přípustné zbytky veterinárních léčiv a biologicky aktivních látek používaných v živočišné výrobě v potravinách a potravinových surovinách, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení Rady (EHS) č. [2377/90](#) ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu, v platném znění.
- 6) Zákon č. [246/1992 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Zákon č. [449/2001 Sb.](#), o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 7a) Ústavní zákon č. [347/1997 Sb.](#), o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. [1/1993 Sb.](#), Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. [176/2001 Sb.](#)
- 7b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1069/2009](#).
- 7c) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [999/2001](#).
- 7d) ~~Rozhodnutí Komise [2005/91/ES](#) ze dne 2. února 2005, kterým se stanoví doba, po níž je očkování proti vzteklině považováno za platné.~~
- 7g) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. [576/2013](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [999/2001](#).
- 8) Zákon č. [154/2000 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 9) ~~§ 15 zákona č. [246/1992 Sb.](#)~~

9) § 13a zákona č. 246/1992 Sb.9a) Zákon č. [378/2007 Sb.](#)

Zákon č. [258/2000 Sb.](#), o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. [356/2003 Sb.](#), o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

9b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1069/2009](#). Čl. 8 a příloha č. V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [999/2001](#).9c) Vyhláška č. [291/2003 Sb.](#), o zákazu podávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, ve znění vyhlášky č. [232/2005 Sb.](#)9d) [§ 22 a násl. zákona č. 154/2000 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.10) ~~[§ 2 odst. 1 a 2 občanského zákoníku](#)~~**10) § 420 a násl. občanského zákoníku.**11) Zákon č. [258/2000 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů. Nařízení vlády č. [27/2002 Sb.](#), kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat.13) [§ 28 vyhlášky č. 136/2004 Sb.](#), kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem.13c) Nařízení Rady (ES) č. [1/2005](#) ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic [64/432/EHS](#) a [93/119/ES](#) a nařízení (ES) č. [1255/97](#).14) Nařízení Rady (ES) č. [1/2005](#) ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic [64/432/EHS](#) a [93/119/ES](#) a nařízení (ES) č. [1255/97](#).14a) Nařízení Komise (ES) č. [1739/2005](#) ze dne 21. října 2005, kterým se stanoví veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy.14b) Například rozhodnutí Rady [90/424/EHS](#) ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti, v platném znění.14c) Například [§ 52 odst. 1 vyhlášky č. 299/2003 Sb.](#), o opatřeních pro předcházení a zdolávání nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, [§ 2 písm. d\) vyhlášky č. 202/2004 Sb.](#), o opatřeních pro předcházení a zdolávání afrického moru prasat, [§ 67 vyhlášky č. 389/2004 Sb.](#), o opatřeních pro tlumení slintavky a kulhavky a k jejímu předcházení a o změně vyhlášky č. [299/2003 Sb.](#), o opatřeních pro předcházení a zdolávání nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění vyhlášky č. [356/2004 Sb.](#)14d) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [178/2002](#).14e) Například nařízení Rady (EHS) č. [2377/90](#), nařízení Rady (EHS) č. [315/93](#) ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách, vyhláška č. [291/2003 Sb.](#), vyhláška č. [273/2000 Sb.](#), vyhláška č. [132/2004 Sb.](#), o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, vyhláška č. [158/2004 Sb.](#), kterou se stanoví maximálně přípustné množství reziduí jednotlivých druhů pesticidů v potravinách a potravinových surovinách, ve znění vyhlášky č. [68/2005 Sb.](#), vyhláška č. [305/2004 Sb.](#), kterou se stanoví druhy kontaminujících a toxikologicky významných látek a jejich přípustné množství v potravinách.14f) Čl. 5 a oddíl I přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).

Čl. 5 odst. 2 a kapitola III přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).

- 14g) Například vyhláška č. [382/2003 Sb.](#), o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. [260/2005 Sb.](#), vyhláška č. [381/2003 Sb.](#), o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury, produkty rybolovu a živé mlže a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. [201/2004 Sb.](#)
- 14h) Například vyhláška č. [299/2003 Sb.](#), ve znění vyhlášky č. [356/2004 Sb.](#), vyhláška č. [389/2004 Sb.](#), vyhláška č. [202/2004 Sb.](#)
- 14i) Vyhláška č. [381/2003 Sb.](#), ve znění vyhlášky č. [201/2004 Sb.](#)
- 15) [§ 2 písm. a\) a b\) zákona č. 110/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 15a) Čl. 5 až 8 a přílohy I až IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
- 16) Například zákon č. [449/2001 Sb.](#), vyhláška č. [244/2002 Sb.](#), kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. [449/2001 Sb.](#), o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 17) zákon č. [102/1963 Sb.](#), o rybářství, ve znění pozdějších předpisů.
- 17a) Nařízení Rady (EHS) č. [1907/90](#) ze dne 26. Června 1990 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. [2295/2003](#) ze dne 23. Prosince 2003, kterým se zavádí prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. [1907/90](#) o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.
Vyhláška č. [326/2001 Sb.](#), kterou se provádí [§ 18 písm. a\), d\), g\), h\), i\) a j\) zákona č. 110/1997 Sb.](#), o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. [264/2003 Sb.](#)
- 17c) Příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
- 17ca) Zákon č. [500/2004 Sb.](#), správní řád, ve znění zákona č. [413/2005 Sb.](#)
- 17cb) Zákon č. [119/2002 Sb.](#), o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. [156/2000 Sb.](#), o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. [288/1995 Sb.](#), o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. [13/1998 Sb.](#), a zákona č. [368/1992 Sb.](#), o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. [455/1991 Sb.](#), o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.
- 17d) Příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
- 17e) Čl. 2 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. [854/2004](#).
- 17f) Příloha III oddíl IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#), v platném znění.
- 17g) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#).
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [178/2002](#).
Příloha I oddíl IV kapitola VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#), v platném znění.
- 17h) Čl. 6 odst. 2 a 3 a příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#).
Čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
Čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
- 17i) ~~[§ 1 písm. k\) vyhlášky č. 147/1998 Sb.](#), o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby, ve znění pozdějších předpisů.~~
- 17j) ~~Čl. 7 až 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#).~~
- 17k) Zákon č. [22/1997 Sb.](#), o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 17l) Například příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady č. [853/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
- 17m) Příloha I oddíl II kapitola III nařízení Evropského parlamentu a Rady č. [854/2004](#).

- 17n) Příloha II kapitoly I až III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
- 17o) Čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#).
- 17p) Příloha II kapitola IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#).
 Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
 Čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
- 17q) Vyhláška č. [382/2003 Sb.](#)
 Vyhláška č. [380/2003 Sb.](#), o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.
 Vyhláška č. [381/2003 Sb.](#)
- 17r) Například rozhodnutí Komise [2001/618/ES](#) ze dne 23. července 2001 o stanovení dalších záruk týkajících se Aujeszkyho choroby při obchodu s prasaty uvnitř Společenství, o stanovení kritérií pro poskytování informací o této nákaze a o zrušení rozhodnutí [93/24/EHS](#) a [93/244/EHS](#).
- 17s) Například [§ 12, 14, 30 a násl. vyhlášky č. 382/2003 Sb.](#)
- 17t) Nařízení Komise (ES) č. [599/2004](#).
- 17u) Například vyhláška č. [379/2003 Sb.](#), o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.
- 17v) Například čl. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
- 17w) [§ 8 odst. 1 vyhlášky č. 372/2003 Sb.](#), o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty.
[§ 7 odst. 1 vyhlášky č. 373/2003 Sb.](#), o veterinárních kontrolách při obchodování se živočišnými produkty.
- 17x) Vyhláška č. [377/2003 Sb.](#), o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. [259/2005 Sb.](#)
 Vyhláška č. [376/2003 Sb.](#), o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. [259/2005 Sb.](#)
- 17y) Například nařízení Komise (ES) č. [282/2004](#), nařízení Komise (ES) č. [136/2004](#).
- 17z) Například čl. 1 nařízení Komise (ES) č. [282/2004](#), čl. 2 nařízení Komise (ES) č. [136/2004](#).
- 18) Čl. 79 a násl. nařízení Rady (ES) č. [2913/92](#) ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.
- 18a) Zákon č. [114/1992 Sb.](#), o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
 Zákon č. [100/2004 Sb.](#), ve znění zákona č. [444/2005 Sb.](#)
- 18b) Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#).
 Čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
 Čl. 11 až 15 a příloha VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
 Čl. 49 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#).
- 19) [§ 217 zákona č. 13/1993 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 20) [§ 145 zákona č. 13/1993 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 21) Nařízení Komise (ES) č. [206/2009](#) ze dne 5. března 2009 o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství a o změně nařízení (ES) č. [136/2004](#).
- 23) [§ 49 zákona č. 13/1993 Sb.](#), celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 23a) [§ 3 písm. h\) a i\) zákona č. 246/1992 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 24) Zákon č. [526/1990 Sb.](#), o cenách, ve znění pozdějších předpisů.
- 24a) [§ 29 zákona č. 222/1999 Sb.](#), o zajišťování obrany České republiky.
- 25) [§ 102 odst. 2 písm. d\) zákona č. 128/2000 Sb.](#), o obcích (obecní zřízení).
- 25b) Například [§ 15 odst. 3 vyhlášky č. 299/2003 Sb.](#)
- 25c) Zákon č. [365/2000 Sb.](#), o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

- 25d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [2006/2004](#) o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).
- 25e) Čl. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [2006/2004](#) o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).
- 25f) Čl. 3 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [2006/2004](#) o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).
- 25g) Zákon č. [64/1986 Sb.](#), o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.
- 25g) Čl. 2 bod 6, čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#).
- 25h) [§ 4c](#) zákona č. [252/1997 Sb.](#), o zemědělství, ve znění zákona č. [291/2009 Sb.](#)
- 25h) Zákon č. [185/2004 Sb.](#), o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 25i) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. [796/2004](#) ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. [1782/2003](#), kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.
- 25i) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1523/2007](#) ze dne 11. prosince 2007, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže.
- 25j) Například zákon č. [246/1992 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [79/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [110/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 25l) Zákon č. [111/2009 Sb.](#), o základních registrech.
- 26) Například zákon č. [110/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [258/2000 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [102/2001 Sb.](#), o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [634/1992 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 27) Zákon č. [552/1991 Sb.](#), o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
- 28) Zákon č. [110/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 29) Zákon č. [50/1976 Sb.](#), o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 29a) Zákon č. [381/1991 Sb.](#), o Komoře veterinárních lékařů České republiky.
- 30) [§ 44 a násl. zákona č. 111/1998 Sb.](#), o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.
- 30a) [§ 124 zákona č. 262/2006 Sb.](#), zákoník práce.
- 31) Zákon č. [18/2004 Sb.](#), o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.
- 31a) [§ 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb.](#)
- 31b) Například [§ 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb.](#), kterým se zrušuje nařízení vlády č. [192/1998 Sb.](#), o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, [§ 41 odst. 4 zákona č. 356/2003 Sb.](#), o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, [§ 44b a 58 zákona č. 258/2000 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 32) [§ 2 odst. 2 písm. c\) zákona č. 381/1991 Sb.](#), ve znění zákona č. [318/2004 Sb.](#)
- 32a) [§ 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb.](#), ve znění zákona č. [165/2006](#).
- 32b) [§ 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.](#), správní řád.
- 32c) Vyhláška č. [329/2003 Sb.](#), o informačním systému Státní veterinární správy.
- 33) Například zákon č. [141/1961 Sb.](#), o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.
- 34) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [999/2001](#).

- 34a) Zákon č. [123/2000 Sb.](#), o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení vlády č. [336/2004 Sb.](#), kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. [251/2003 Sb.](#), kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. [22/1997 Sb.](#), o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 34b) [Rozhodnutí Rady 90/424/EHS](#), v platném znění.
- 35) Zákon č. [119/1992 Sb.](#), o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.
- 35a) Čl. 27 a příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#).
- 35b) Čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#).
- 36) Zákon č. [500/2004 Sb.](#), správní řád, ve znění zákona č. [413/2005 Sb.](#)
- 36a) [§ 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.](#)
- 37) Příloha III oddíl IX kapitola I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
- 38) Příloha III oddíl IX kapitola II část III bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
- 39) Zákon č. [111/2009 Sb.](#), o základních registrech, ve znění zákona č. [100/2010 Sb.](#)
- 40) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#).
- 41) Čl. 11 a 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#).
- 42) Příloha I oddíl III kapitola III část A nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#).
- 43) [§ 4 zákona č. 255/2012 Sb.](#)
- 44) [§ 7, § 8 písm. a\) a c\), § 9, 20 zákona č. 255/2012 Sb.](#)
- 45) [§ 7, § 8 písm. c\), § 9 písm. b\), § 10 odst. 2, § 20 zákona č. 255/2012 Sb.](#)
- 46) [§ 7, § 8 písm. a\), c\), e\) a f\), § 9 písm. b\), § 10 odst. 2 a § 20 zákona č. 255/2012 Sb.](#)
- 47) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [178/2002](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [852/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [854/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [882/2004](#), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. [1169/2011](#) ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1924/2006](#) a (ES) č. [1925/2006](#) a o zrušení směrnice Komise [87/250/EHS](#), směrnice Rady [90/496/EHS](#), směrnice Komise [1999/10/ES](#), směrnice Evropského parlamentu a Rady [2000/13/ES](#), směrnic Komise [2002/67/ES](#) a [2008/5/ES](#) a nařízení Komise (ES) č. [608/2004](#).
- 48) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. [576/2013](#).
- 49) Čl. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. [576/2013](#).
- 50) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. [577/2013](#).
- 51) [§ 20 zákona č. 255/2012 Sb.](#), o kontrole (kontrolní řád).
- 52) Příloha XIV část B bod I odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1234/2007](#) ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů), v platném znění.
- 53) [§ 23 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 54) [§ 8 zákona č. 110/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 55) Příloha VII část VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1308/2013](#) ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. [922/72](#), (EHS) č. [234/79](#), (ES) č. [1037/2001](#) a (ES) č. [1234/2007](#), v platném znění.
- 56) [§ 6 zákona č. 110/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 57) Příloha III oddíl IX kapitola I část I a II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).
- 58) Příloha III oddíl IX kapitola I část III odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [853/2004](#).

- 59) Bod 3.5 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
- 60) Čl. 3 bod 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.
- 61) Příloha III oddíl IX kapitola II část III bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
- 62) § 1046 občanského zákoníku.
- 63) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.
 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.
 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.
 Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice.
 Nařízení Komise (ES) č. 136/2004.
 Nařízení Komise (ES) č. 282/2004.
 Nařízení Komise (ES) č. 599/2004.
 Prováděcí nařízení Komise (EU) č. [577/2013](#).
 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.
 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.
 Nařízení Rady (ES) č. 1/2005.
 Nařízení Komise (ES) č. 1739/2005.
 Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 o systému identifikace a evidence ovcí a koz.
 Nařízení Komise (ES) č. 911/2004, kterým se provádí nařízení EP a Rady č. 1760/2000, pokud jde o ušní značky, zvířecí pasy a evidenci zemědělských podniků.
 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003
- o tlumení salmonel a některých jiných původů zoonóz, vyskytujících se v potravním řetězci.
- Nařízení Komise (ES) č. 1177/2006 ze dne 1. srpna 2006, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 2160/2003, pokud jde o požadavky na používání určitých tlumících metod v rámci národních programů pro tlumení salmonel u drůbeže.
- Nařízení Komise (EU) č. 517/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Unie zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonely u nosnic Gallus gallus, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2160/2003 a nařízení Komise (EU) č. 200/2010.
- Nařízení Komise (EU) č. 200/2012 ze dne 8. března 2012 o cíli Unie zaměřeném na snížení výskytu Salmonella enteritidis a Salmonella typhimurium u hejn brojlerů, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003.
- Nařízení Komise (ES) č. 200/2010 ze dne 10. března 2010, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Společenství zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonel v reprodukčních hejnech dospělé drůbeže druhu Gallus Gallus.
- Nařízení Komise (EU) č. 1190/2012 ze dne 12. prosince 2012 o cíli Unie zaměřeném na snížení výskytu Salmonella Enteritidis a Salmonella Typhimurium v hejnech krůt, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003.
- Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005, o mikrobiologických kritériích pro potraviny.
 Nařízení Komise 2074/2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení EP a R (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle Nařízení EP a R (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení EP a R (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1375 ze dne 10. srpna 2015, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase.

Nařízení Komise 1162/2009, kterým se stanoví přechodná nařízení EP a R (ES) č. 853/2004, (ES) 854/2004 a (ES) č. 882/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000.

Nařízení Komise (ES) č. 2056/2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 104/2000, pokud jde o informování spotřebitelů o produktech rybolovu a akvakultury.

Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007.

Nařízení Komise (ES) č. 543/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso.

Nařízení Komise (ES) č. 1249/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zavádění klasifikačních stupnic Společenství pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a pro ohlašování jejich cen.

Nařízení Komise (EU) 2015/1474 ze dne 27. srpna 2015 o použití recyklované teplé vody k odstraňování povrchové mikrobiální kontaminace jatečně upravených těl.

Nařízení Komise (ES) č. 589/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro vejce.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000

o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97.

Nařízení Komise (ES) č. 1825/2000 ze dne 25. srpna 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa.

Nařízení Komise (ES) 275/2007 o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa ze dne 15. března 2007.

Nařízení Komise (ES) č. 566/2008 ze dne 18. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o uvádění masa dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu na trh.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 26/2004.

Nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ze dne 22. prosince 2009 o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu.

Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS.

Nařízení Komise (ES) č. 1950/2006 ze dne 13. prosince 2006, kterým se v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků stanoví seznam základních látek k léčbě koňovitých.

Nařízení Komise (EU) č. 252/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro úřední kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (ES) 1883/2006.

Nařízení Komise (EU) č. 915/2010 ze dne 12. října 2010 o koordinovaném víceletém kontrolním programu Unie pro roky 2011, 2012 a 2013 s cílem zajistit dodržování maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a vyhodnotit expozici spotřebitelů těmto reziduím pesticidů.

Nařízení Rady (ES) č. 733/2008 ze dne 15. července 2008 o podmínkách dovozu zemědělských produktů pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobylu.

Nařízení Rady (Euratom) č. 3954/87 ze dne 22. prosince 1987, kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případě radiální mimořádné situace.

Nařízení Komise (ES) č. 1135/2009 ze dne 25. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz určitých výrobků pocházejících nebo odesílaných z Číny a kterým se zrušuje rozhodnutí Komise 2008/798/ES.

Nařízení Komise (ES) č. 401/2006 ze dne 23. února 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství mykotoxinů v potravinách.

Nařízení Komise (ES) č. 152/2009 ze dne 27. ledna 2009, kterým se stanoví metody odběru vzorků a laboratorního zkoušení pro úřední kontrolu krmiv.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003

o kouřových aromatech používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1321/2013 ze dne 10. prosince 2013, kterým se na úrovni Unie stanoví seznam primárních produktů kouřových aromat povolených pro použití jako takové v potravinách nebo na jejich povrchu a/nebo k výrobě sekundárních kouřových aromat.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin.

Nařízení Komise (EU) č. 432/2012 ze dne 16. května 2012, kterým se zřizuje seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí.

Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91.

Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu.

Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí.

Prováděcí nařízení komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1337/2013 ze dne 13. prosince 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežního masa.

Nařízení Komise (EU) č. 101/2013 ze dne 4. února 2013 o použití kyseliny mléčné ke snižování povrchové mikrobiální kontaminace u jatečně upravených těl skotu.

Nařízení Rady (ES) č. 1255/97 ze dne 25. června 1997 o kritériích Společenství pro místa zastávek a o změně plánu cesty uvedeného v příloze směrnice 91/628/EHS.

Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování.

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003

o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 636/2014 ze dne 13. června 2014 o vzoru osvědčení pro obchod s nestaženou velkou volně žijící zvěří.

64) § 151 zákona č. 500/2004 Sb.

PLATNÉ ZNĚNÍ

vybraných ustanovení zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn:

§ 4c

Správa může v souvislosti s prováděním mimořádných veterinárních opatření⁶⁾ nebo v souvislosti s provedením porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění⁷⁾ poskytnout pro potřeby Státní veterinární správy v nezbytném rozsahu státní hmotné rezervy formou jejich bezúplatného použití. Správa tak může učinit pouze na základě žádosti Ministerstva zemědělství. Po ukončení činností v rámci mimořádných veterinárních opatření⁶⁾ nebo porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění⁷⁾ musí být nespotřebované státní hmotné rezervy Správě vráceny. Spotřebované státní hmotné rezervy musí být Správě nahrazeny Státní veterinární správou. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 odst. 1, § 19b, 19c, 21 až 23 a 27 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích^{1b)} se nepoužijí.

Poznámky pod čarou

1) Zákon č. [241/2000 Sb.](#), o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- 1a) Zákon č. [189/1999 Sb.](#), o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy).
- 1b) Zákon č. [219/2000 Sb.](#), o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) [§ 2 odst. 1 písm. g\) zákona č. 241/2000 Sb.](#), o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů.
- 2a) [§ 2 odst. 1 písm. a\) zákona č. 241/2000 Sb.](#)
- 2b) [§ 1 odst. 1 zákona č. 241/2000 Sb.](#)
- 2c) [§ 10 až 12 zákona č. 241/2000 Sb.](#)
- 2d) Zákon č. [151/2010 Sb.](#), o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí a o změně souvisejících zákonů.
- 3) Zákon č. [71/1967 Sb.](#), o správním řízení (správní řád).
- 4) Zákon č. [239/2000 Sb.](#), o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Zákon č. [240/2000 Sb.](#), o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 6) **§ 54 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.**
- 7) **§ 5b odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.**

PLATNÉ ZNĚNÍ

vybraných ustanovení zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn:

Sazebník

Položka 69

a) Schválení veterinárního přípravku a jeho zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků ⁴²⁾	Kč	5 000
b) Vydání osvědčení výrobcí veterinárních přípravků o splnění požadavků správné výrobní praxe	Kč	2 000
c) Zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití ⁴²⁾	Kč	1 000
d) Změna rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku administrativní povahy ⁴²⁾	Kč	250
e) Změna rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku vyžadující odborné hodnocení ⁴²⁾	Kč	1 000

Položka 70

1. Vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete mimo včel nebo včelstev ⁴²⁾		
- za jedno zvíře	Kč	50
- za více než jedno zvíře	Kč	100
2. Vydání veterinárního osvědčení provázejícího zvíře, které je předmětem obchodování ⁴²⁾		
- za jedno zvíře	Kč	50
- za více než jedno zvíře	Kč	100
3. Vydání veterinárního osvědčení k vývozu zvířete ⁴²⁾		
- za jedno zvíře	Kč	50

- za více než jedno zvíře	Kč 100
4. Úřední ověření pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu	Kč 50
5. Potvrzení o splnění požadavků a podmínek třetí země určení zásilky určené k vývozu cestou jiného členského státu⁴²⁾	
- za jedno zvíře	Kč 50
- za více než jedno zvíře	Kč 100
6. Zajištění totožnosti zásilky zvířat určených k vývozu úřední veterinární závěrou	Kč 50
7. Schválení ozdravovacího programu v souladu s celostátním programem tlumení jedné nebo více nález, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a původů těchto nález a nemocí⁴²⁾	Kč 100
Položka 71	
1. Vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů ⁴²⁾	Kč 100
2. Vydání veterinárního osvědčení k vývozu živočišných produktů ⁴²⁾	Kč 100
3. Potvrzení o splnění požadavků a podmínek třetí země určení zásilky živočišných produktů určené k vývozu cestou jiného členského státu⁴²⁾	Kč 100
4. Zajištění totožnosti zásilky živočišných produktů určených k vývozu úřední veterinární závěrou	Kč 50
Položka 72	
a) Schválení a registrace obchodníka, účastníka sítě sledování, shromažďovacího střediska, karanténního střediska, inseminační stanice, střediska pro odběr spermatu, banky spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiného zařízení podílejícího se na uvádění zvířat na trh a na obchodování s nimi ⁴²⁾	Kč 200
b) Schválení a registrace podniku, závodu nebo jiného zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty a které jsou pod státním veterinárním dozorem ⁴²⁾	Kč 500
c) Registrace podniku, závodu nebo jiného zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty nebo vedlejšími živočišnými produkty a které jsou pod státním veterinárním dozorem ⁴²⁾	Kč 100
d) Registrace dopravce přepravujícího živočišné produkty nebo osoby, která se podílí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy ⁴²⁾	Kč 500
e) Registrace osoby, která zprostředkovává uvádění živočišných produktů na trh⁴²⁾	Kč 100
e) f) Změna údajů (jméno, příjmení, obchodní firma, název, trvalý pobyt nebo pobyt, sídlo) ve schválení a registraci nebo v registraci	Kč 100
f) g) Registrace cirkusu ⁴²⁾	Kč 500
g) h) Změna registrace cirkusu ⁴²⁾	Kč 100
h) i) Vydání rejstříku zvířat v cirkusu ⁴²⁾	Kč 200
i) j) Ověření rejstříku zvířat v cirkusu ⁴²⁾	Kč 100
j) k) Vydání rejstříku míst konání cirkusu ⁴²⁾	Kč 200
k) l) Ověření rejstříku míst konání cirkusu ⁴²⁾	Kč 100
l) m) Registrace výrobce pasů ⁴²⁾	Kč 500
m) n) Registrace distributora pasů ⁴²⁾	Kč 500

o) Registrace útulku pro zvířata⁴²⁾**Kč 100****Poznámky**

1. Obchodníkem uvedeným v písmenu a) této položky se rozumí osoba podle § 9b veterinárního zákona⁴²⁾.
2. Za změnu schválení a registrace nebo změnu registrace vybere správní úřad poplatek jako za schválení a registraci nebo registraci.
3. Správní úřad vybírá poplatek jen podle písmene a), b), c) nebo d) této položky, provádí-li současně i změny zpoplatňované podle písmene e) této položky.

Položka 73

a) Registrace soukromého veterinárního technika ⁴²⁾	Kč 1 000
b) Změna registrace soukromého veterinárního technika ⁴²⁾	Kč 100
c) Vydání povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti ⁴²⁾	Kč 2 000
d) Vydání povolení k provozování asanačního podniku ⁴²⁾	Kč 3 000
e) Vydání povolení k provozování jiné veterinární asanační činnosti ⁴²⁾	Kč 1 000
f) Vydání povolení k porážení zvíře ve farmovém chovu v hospodářství ⁴²⁾	Kč 200
g) Vydání povolení k usmrcení velké farmové zvíře v hospodářství použitím střelné zbraně nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu použitím střelné zbraně ⁴²⁾	Kč 200
h) Vydání povolení k provádění domácích porážek skotu mladšího — 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu — v hospodářství chovatele⁴²⁾	Kč 200
i) h) Změna údajů (jméno, příjmení, obchodní firma, název, trvalý pobyt nebo pobyt, sídlo) v povolení	Kč 100

Poznámky

1. Za změnu povolení vybere správní úřad poplatek jako za povolení.
2. Správní úřad vybírá poplatek jen podle písmene c), d), e), f), g) nebo h) **písmene c), d), e), f), nebo g)** této položky, provádí-li současně i změny zpoplatňované podle písmene i) této položky.

IV. DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBEČNÁ ČÁST

Shrnutí Závěrečné zprávy RIA

Název návrhu zákona: Zákon č. ... /2016 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo zemědělství	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozved'te 1. ledna 2017
Implementace práva EU: ANO - uveďte termín stanovený pro implementaci: - - uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: NE	
2. Cíl návrhu zákona	
Cílem návrhu zákona je zajištění ochrany zdraví osob a zvířat a snížení administrativní náročnosti pro chovatele v případech, kdy je to při zachování nezbytných veterinárních požadavků na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty možné.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: NE	
Navrhovaná právní úprava nebude mít dopady na státní rozpočet. Navrhovaná právní úprava nemá dopad na ostatní veřejné rozpočty.	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: ANO	
Návrh zákona zavádí nové správní poplatky v minimální výši 50,- Kč nebo 100,- Kč a zrušuje správní poplatek ve výši 200,- Kč za vydání povolení domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele. Nově navrhované poplatky nepředstavují výraznější zátěž. Podání žádosti o registraci osob, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, a registrace útluků spolu s uvedením všech požadovaných náležitostí zabere cca 20 až 30 minut, tj. pro žadatele finanční zátěž v rozsahu cca 53,- až 79,- Kč.	
Nepředpokládají se negativní dopady na podnikatelské prostředí.	
3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): NE	
Nepředpokládají se negativní dopady na samosprávné celky.	
3.4 Sociální dopady: NE	
Nepředpokládají se negativní dopady do sociální sféry.	
3.5 Dopady na životní prostředí: NE	

A. Závěrečná zpráva o hodnocení dopadů regulace

1. Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony.

1.2 Definice problému

Většina navrhovaných ustanovení novely veterinárního zákona vyplývá z požadavků aplikační praxe.

Návrh novely není veden potřebou provést v tomto zákoně úpravy, které by přímo vycházely z nutnosti bezprostředně provést adaptaci či transpozici nových předpisů Evropské unie v této oblasti. I přes to však návrh novely obsahuje konkrétní ustanovení veterinárního zákona, která jsou upravována tak, aby stávající míra adaptace a transpozice byla přesnější a jednoznačnější než dosud a lépe navazovala na platné předpisy Evropské unie ve veterinární oblasti v podmínkách členského státu. Konkrétně se jedná o ustanovení zpřesňující pojmy „uvádění do oběhu“ a „uvádění na trh“.

Návrh novely rovněž napravuje ne vždy přesně a správně transponovanou směrnicí Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu a směrnicí Rady 425/1990/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, a to v těch případech, které se týkají oprávnění odesílatele příp. jeho zástupce, zvolit některé z opatření v případě zjištění nesplnění podmínek stanovených pro obchodování orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místě určení.

První skupinou problému je zpřesnění některých povinností chovatelů zvířat. Veterinární zákon obsahuje povinnosti chovatelů zvířat obecně pro všechny kategorie zvířat, a dále pak povinnosti chovatelů hospodářských zvířat, povinnosti chovatelů, kteří jako podnikatelé chovají hospodářská zvířata.

Navrhovanou úpravou má dojít k přesunutí některých povinností dosud stanovených jen vůči chovatelům hospodářských zvířat, vůči všem chovatelům bez rozdílu. V důsledku této úpravy má být zajištěna vyšší ochrana spotřebitele.

- a) **Současná právní úprava ukládá povinnosti zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat podle metodiky kontroly zdraví a nařízené vakcinace chovatelům hospodářských zvířat. Tato úprava však neodpovídá skutečnosti a je třeba tyto povinnosti stanovit i ve vztahu k chovu zájmových zvířat nebo i volně žijící zvěře.**

Navrhovaná úprava nestanoví žádné nové povinnosti, pouze zpřesňuje povinnosti všem chovatelům bez rozdílu zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat podle MKZ. Navrhovanou úpravou se zároveň umožní finančně přispívat na úkony prováděné u zvířat chovaných bez ohledu na účel (zájmová, hospodářská).

b) Informovanost orgánů veterinární správy o skutečnosti, že osoba chová větší množství psů.

Podle stávající právní úpravy existuje povinnost osob, které mají živnostenské oprávnění nejpozději 30 dnů před zahájením nebo ukončením podnikání oznámit chov zvířat určených pro zájmové chovy a další údaje krajské veterinární správě.

Povinnostem podle stávající právní úpravy nepodléhají osoby, které chovají psy bez živnostenského oprávnění (a případně s nimi obchodují). Jedná se především o tzv. množírny, kde jsou zvířata chována v nevyhovujících podmínkách a krajská veterinární správa o nich nemá žádný přehled. Předložený návrh předpokládá, že by všichni chovatelé většího množství psů samičího pohlaví měli povinnost před zahájením nebo ukončením chovatelské činnosti oznámit tuto skutečnost krajské veterinární správě.

Cílem navrhované úpravy je stanovit oznamovací povinnost chovatelům psů, kteří chovají 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců a tím přispět k odstranění závadného stavu, který spočívá v nelegálním množení psů v nelegálních podmínkách.

c) Zpřesnění povinnosti chovatele, který dodává zvířata na jatky, dodat správně a pravdivě vyplněné informace o potravinovém řetězci v rozsahu stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

Toto nařízení zakazuje provozovateli jatek přijmout do prostor jatek zvířata, pokud si nevyžádal a neobdržel informace příslušné z hlediska bezpečnosti potravin, které jsou obsaženy v záznamech vedených podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, v hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, provozovatelé potravinářských podniků, kteří chovají zvířata nebo vyrábějí živočišné produkty, mají povinnost vést záznamy o mj. veterinárních léčivých přípravcích podaných zvířatům nebo o jiném ošetření, o datu podání a ochranných lhůtách.

Cílem navrhované úpravy je provázat povinnost provozovatele jatek přijmout pouze ta zvířata, ke kterým výše uvedenou informaci obdrželi s povinností chovatele hospodářských zvířat tuto informaci jatkám poskytnout.

d) Zákaz podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků pro všechny chovatele hospodářských zvířat. Současná právní úprava zakazuje podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků a ukládá vedení záznamů o léčivých přípravcích a látkách (veterinárních léčivých přípravcích na předpis veterinárního lékaře) pouze v případě chovu a uvádění do oběhu hospodářských zvířat, která chová chovatel jako podnikatel pro účely podnikání.

Cílem navrhované úpravy má být správné podávání veterinárních léčivých přípravků v souladu s právními předpisy a zejména dodržování stanovených ochranných lhůt, které je základním požadavkem na zdravotní nezávadnost živočišných produktů (masa). V současné době neuvádí do oběhu hospodářská zvířata pouze podnikatelé, ale i chovatelé jako nepodnikatelé (jedná se o dodávání hospodářských zvířat nebo v malých množstvích podle § 27a živou drůbež, živé králíky, živé ryby a jiné živočichy pocházející z akvakultury). Na tyto chovatele se však nevztahuje žádný zákaz a ani nemusí vést evidenci v případech, kdy veterinární léčivý přípravek na předpis zvířatům podali.

Je nezbytné, aby spotřebitel měl garantováno, že zvířata a produkty, které z těchto zvířat použije pro vlastní spotřebu, byly zdravotně nezávadné a nepředstavovaly žádné zdravotní riziko.

Podávání léčivých přípravků hospodářským zvířatům je celosvětový problém zejména z důvodu zvyšující se rezistence patogenů na antimikrobika. Stejný problém je i v České republice, a proto byl v roce 2015 zahájen Národní antibiotický program, v rámci kterého se jedná o harmonizované sledování veterinárních patogenů ve vztahu k účinnosti používaných veterinárních antimikrobik s cílem minimalizace a optimalizace používání antimikrobik z důvodů nárůstu rezistencí k jejich účinkům, kdy toto sledování je jednou z priorit zdravotnických a veterinárních organizací (WHO, OIE, FAO, EK).

e) Zpřístupnění pohotovostních plánů všem osobám ošetřujícím zvířata.

Chovatel, který jako podnikatel chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, zpracovává pohotovostní plán pro každé hospodářství. Při praktickém řešení podezření nákaz, eradikace nákaz a mimořádných situací (např. povodní) se ukázala potřeba mít ze strany chovatele dobře zpracovaný pohotovostní plán. Součástí pohotovostního plánu jsou pro chovatele i informace, jak má postupovat v případě podezření z nákazy a jaká má do okamžiku příchodu úředního veterinárního lékaře přijímat opatření.

Ze statistiky evidence nákaz a mimořádných událostí, kterou Státní veterinární správa vede v informačním systému Státní veterinární správy, vyplývá, že nejvíce podezření a potvrzení nákaz je v odpoledních hodinách na konci týdne nebo v době volna. V této době nebývá přítomen management, ale většinou pouze ošetřovatelé nebo hlídači. Pokud jsou tito zaměstnanci seznámeni s pohotovostním plánem a mají ho k dispozici tak, aby mohli podle něj postupovat, značně urychlují přijímání adekvátních opatření a minimalizují riziko šíření nákazy z hospodářství.

Cílem navrhované úpravy je rozšířit povinnost zpřístupnit pohotovostní plán i uvedeným osobám a přispět tak k předcházení nákaz a jejich rychlejšímu a efektivnějšímu zdolávání.

Na základě těchto zásad musí každý chovatel skotu pro jednotlivá hospodářství zpracovat program ozdravování zvířat. Program ozdravování zvířat obsahuje informace o zvolené metodě ozdravování (radikální, eliminační s vakcinací, eliminační bez vakcinace) v závislosti na kategorii chovaného skotu a počtu pozitivních zvířat, která byla zjištěna na základě vstupního laboratorního vyšetření. Dále jsou v něm uváděny informace o brakaci (vyřazování) pozitivních zvířat, prováděných laboratorních vyšetření a vakcinačním schématu. Těchto programů bylo zpracováno kolem 20 tis.

Krajské veterinární správy tyto programy musí odborně posoudit a vyhodnotit, zda jsou realistické a povedou k ozdravení, a následně schválit.

Průběh ozdravování přesvědčil o tom, že je potřeba stanovit termín, do kdy musí chovatel předložit program ozdravování zvířat ke schválení. Praxe ukázala, že tam, kde chovatel otálel se zpracováním programu ozdravování, docházelo následně ke komplikacím, kdy v době, kdy se chovatel rozhodoval nad metodou ozdravování, došlo k šíření nákazy ve stádě, protože nebyla včas zahájena vakcinace markerovou vakcínou. Dále docházelo k tomu, že chovatel předložil ke schválení program, který nebyl realistický a neodpovídal požadavkům zásad NOP od IBR. Vzhledem k tomu, že v současné době nebyl stanoven žádný správní poplatek, chovatel počkal na odborné posouzení krajskou veterinární správou a poté opět předložil upravený nebo nový program ozdravování zvířat. Z tohoto důvodu je navrhováno stanovit lhůtu pro předložení programu ozdravování ke schválení a toto schválení zpoplatnit.

NOP od IBR bude ukončen v České republice ke dni 31. prosince 2016. V současné době je Česká republika zařazena legislativou Evropské unie mezi země s dodatečnými garancemi a po ukončení bude zahájen proces schválení České republiky Evropskou komisí zemí prostou nákazy. Do budoucna svazy chovatelů skotu a Ministerstvo zemědělství předpokládají zahájení Národního ozdravovacího programu od bovinní virové diarhoea (BVD-MD).

f) Povinnost chovatelů včelstev hlásit hromadný úhyn včelstev nad stanovený limit.

Při chovu včel zcela běžně dochází k úhynu včel (včelstev) vlivem nesprávné péče, nepříznivého počasí, ekologické zátěže prostředí, otrav, onemocnění nebo nákaz. V případě nebezpečných nákaz včel dochází mnohdy k masivnějšímu úhynu včelstev.

Současné znění veterinárního zákona ukládá chovatelům a ostatním osobám hlásit podezření z výskytu nebezpečné nákazy příslušné krajské veterinární správě. Vzhledem k tomu, že v České republice je kolem 50 tis. chovatelů včel, není v silách Státní veterinární správy provádět místní šetření v případě všech hromadných úhynů včelstev.

Cílem navrhované úpravy je potřeba stanovit hranici, kdy bude mít chovatel povinnost oznámit krajské veterinární správě hromadný úhyn včelstev, a zároveň krajská veterinární správa bude mít povinnost provést místní šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení nebezpečné nákazy a tak přispívat k likvidaci nákaz včelstev.

Druhou skupinou problému, který návrh novely veterinárního zákona sleduje, je snížit administrativní zátěž chovatelů a dalších osob, na které se veterinární zákon vztahuje, a reagovat na požadavky praxe a poznatky z výkonu odborného dozoru.

Příkladem je nahrazení povinnosti chovatelů požádat o povolení domácí porážky skotu a jelenovitých z farmového chovu povinností tuto porážku ohlásit a zkrácení doby nahlašování domácí porážky na 3 dny z dosavadních 7 dnů.

Dochází k rozšíření věku skotu, u něhož je možné provést domácí porážku, a to z 24 měsíců stáří zvířete na 72 měsíců stáří zvířete. V případě domácí porážky skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců však bude moci chovatel ve vlastním hospodářství porazit nejvýše 3 kusy ročně. Dále byla významným způsobem redukována administrativní povinnost spojená s možností provést porážku skotu a jelenovitých z farmového chovu tím, že se navrhuje, aby chovatelé nemuseli požádat o povolení k provádění domácích porážek a tyto porážky pouze oznámili v termínu 3 dny předem oproti dřívějším 7 dnům. Zároveň se umožňuje výjimka z ohlašovací povinnosti, a to v případech, kdy z důvodu časové prodlevy mohlo dojít k porušení požadavků na pohodu zvířat.

Třetí skupinu problémů je úprava tzv. prodeje malých množství vlastních produktů z prvovýroby chovatelem.

Návrh novely rozšiřuje možnost dodávat na trh vedle drůbeže, králíků, vajec, medu, mléka a ryb nově i malé množství nutrií.

Cílem je významným způsobem rozšířit okruh míst, na nichž je možno dodávat zákonem stanovená malá množství produktů prvovýroby, tedy z hospodářství přímo spotřebiteli v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, v místním maloobchodním zařízení, v zařízení stravovacích služeb a v některých případech v provozovnách maloobchodu nacházejících se na celém území České republiky.

Další změnou veterinárního zákona se zjednodušuje situace a postavení na trhu drobným chovatelům krav a zejména koz, kteří produkují mléko a v drtivé většině jej distribuují tzv. prodejem ze dvora, případně prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli. Tuto distribuční metodu mléka je proto navrhováno oprostít od nadbytečných povinností, co do povinností vzorkování mléka, jeho četnosti a časovosti.

Čtvrtou oblastí je stanovení povinnosti registrace osob, které s ohledem na skutečnost, že se na uvádění na trh živočišných produktů podílejí i osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení, pouze obchody zprostředkovávají, je nezbytné v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit povinnost registrace i na tyto osoby.

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu. Osoby, které se zabývají stejnou činností, pouze s tím rozdílem, že zprostředkují obchody pouze mezi osobami usazenými v rámci České republiky, nemají povinnost požádat o registraci. Často tak v praxi dochází k situacím, kdy je velmi obtížné, případně nemožné zjistit původ a další distribuci některých potravin, je-li při úřední kontrole zjištěno, že tyto potraviny nesplňují požadavky legislativy, zejména na zdravotní nezávadnost.

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace pouze osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu.

Cílem je přispět k zefektivnění výkonu úředních kontrol ve smyslu požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, resp. 882/2004 (oblast sledovatelnosti potravin) i na úrovni uvádění živočišných produktů na trh pouze v České republice. Konkrétně se jedná o zavedení nové povinnosti pro osoby uvádějící na trh v České republice produkty živočišného původu, na které se dle stávající právní úpravy nevztahuje povinnost registrace osob ani ve smyslu ustanovení § 22 ani ustanovení § 28 odst. 1 písm. b) bodu 1 veterinárního zákona. Jedná se o osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení pod dozorem Státní veterinární správy, typicky jde o osoby zprostředkovávající obchody mezi subjekty v rámci České republiky (obchodníky).

Pátou skupina problému - útulky pro opuštěná zvířata.

Na území České republiky je mnoho osob a subjektů, které pečují o opuštěná zvířata. Péče o tato zvířata je však na různé úrovni. Na základě vlastních šetření Státní veterinární správy, podnětů občanů a občanských sdružení jsou zjišťovány v těchto chovech mnohdy vážné nedostatky a není dokonce výjimkou, že dochází v těchto chovech i k jevům, které jsou v rozporu s požadavky na pohodu zvířat, někdy dochází i k týrání zvířat.

Cílem navrhované úpravy je povinná registrace útluků pro toulavá zvířata, aby tato zařízení mohla být pod veterinárním dozorem.

Další, šestá skupina problému – nová oprávnění veterinárních inspektorů.

V zájmu zajištění ochrany veřejného zdraví jsou do novely veterinárního zákona navržena některá nová oprávnění pro úřední veterinární lékaře, která dosud veterinárním zákonem stanovena nebyla a ani nevyplyvají ze zákona o státní kontrole.

Jedná se na jedné straně o významné zásahy do práv a svobod subjektů, které uvádějí do oběhu živočišné produkty, avšak tato nová oprávnění byla navržena s cílem chránit v odůvodněných případech veřejné zdraví.

Sedmý okruh zavádí novou povinnost úředním veterinárním lékařům získat atestaci I. stupně.

Navrhovanou úpravou v zájmu zkvalitnění výkonu státního dozoru má být dosažení stavu, aby výkon státního veterinárního dozoru prováděl úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně.

Osmý okruh – odborná způsobilost osob k výkonu některých odborných veterinárních úkonů.

Cílem navrhované úpravy je rozšíření výčtu osob, které jsou považovány za osoby odborně způsobilé k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti rovněž o osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti zootechniky. Jedná se zejména o absolventy zemědělských vysokých škol.

Důvodem navrhovaného rozšíření předmětného ustanovení o absolventy vysokých škol se studijním programem v oblasti zootechniky je rozšíření a zpřesnění výčtu osob, které mohou vykonávat některé odborné veterinární úkony, ke kterým je třeba odborná způsobilost stanovená veterinárním zákonem.

Devátý okruh problému – odborné veterinární úkony chovatele hospodářských zvířat.

Cílem je vyjít vstříc požadavkům chovatelů zvířat a umožnit za podmínek stanovených tímto zákonem chovatelům hospodářských zvířat provádět řadu úkonů, které byly dosud vyhrazeny jiným odborně způsobilým osobám, a to např. injekční aplikace léčiv, praktické úkony, ke kterým budou chovatelé, v případě zájmu, proškoleni a další úkony, které budou vymezeny prováděcím předpisem.

Nově navrhované ustanovení § 64b rozděluje odborné veterinární úkony chovatelů hospodářských zvířat do 3 kategorií, a to na odborné veterinární úkony spočívající v injekční aplikaci léčiv, odborné veterinární úkony, k nimž není třeba odborné způsobilosti, a odborné veterinární úkony, k jejichž provádění bude vedle požadavků na odbornou způsobilost podle § 59a odst. 1 písm. a) až e) zákona nezbytné absolvovat specializovanou odbornou přípravu organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny. Ve všech těchto popsanych případech bude chovatel hospodářských zvířat oprávněn provádět tyto úkony pouze na jím provozovaném hospodářství a u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová.

Desátý okruh – prohlížeč včelstev.

Cílem navrhované úpravy je vstřícná reakce na požadavky Českého svazu včelařů, aby do veterinárního zákona bylo doplněno nové ustanovení o tzv. prohlížeči včelstev. Prohlížečem včelstev se bude moci stát fyzická osoba, která úspěšně absolvuje specializované školení blíže stanovené prováděcím právním předpisem. Tato osoba poté bude, pokud ji chovatel včel povolá, oprávněna v ochranných pásmech v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel prohlížet včelstva. Chovatel včel tak bude mít nyní na výběr, zda si rozebrání včelího díla nechá rozebrat tímto prohlížečem včelstev, anebo si tuto prohlídku svých včel provede, tak jako doposud, sám.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Právní úprava veterinární oblasti podléhá častým změnám v důsledku jak velmi intenzivního přijímání předpisů na úrovni Evropské unie, tak i v důsledku rychle se měnících podmínek pro zajištění řádné ochrany zdraví osob a zvířat, na které je třeba právní regulací náležitě a bezodkladně reagovat. Tyto okolnosti si zákonitě vynucují relativně časté změny a doplňování obsahu veterinárního zákona jakožto základního zákonného předpisu pro tuto oblast. S ohledem na tento poměrně překotný vývoj zejména v posledních letech nemůže být zatím na pořadu dne příprava, následný legislativní proces a přijetí úplně nového veterinárního zákona, ale jako základ zákonné úpravy musí nadále sloužit zákon č. 166/1999 Sb. a jako účinný nástroj přizpůsobení jeho obsahu měnícím se podmínkám a požadavkům by měly i nadále sloužit jeho novelizace.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

- Dotčenými subjekty jsou:

- Státní veterinární správa,
- Celní správa,
- schválení veterinární lékaři,
- soukromí veterinární lékaři,
- uživatelé honiteb,
- specifické skupiny: chovatelé zvířat,

chovatelé 5 a více psů samičího pohlaví,
 chovatelé hospodářských zvířat,
 chovatelé – podnikatelé hospodářských zvířat,
 chovatelé včelstev,

- prohlížitelé včelstev,
- Komora veterinárních lékařů,
- spotřebitelé,
- vývozci zvířat a živočišných produktů do třetích zemí,
- provozovatelé útulků pro zvířata.

1.5 Popis cílového stavu

Cílovým stavem je dosáhnout toho, aby právní úprava obsažená ve veterinárním zákoně prostřednictvím její novelizace vhodněji a účinněji upravovala právní vztahy v této oblasti tak, aby byly vytvořeny právní předpoklady pro to, aby byla co nejlépe zajištěna ochrana zdraví osob a zvířat. Zároveň je cílem snížit administrativní náročnost pro chovatele tam, kde je to možné, při zachování záruk toho, že nezbytné veterinární požadavky na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty budou splněny.

1.6 Zhodnocení rizika

V případě zachování současného stavu nedojde k řešení identifikovaných problémů.

Nepřijetí návrhu novely zákona by znamenalo riziko spočívající v tom, že by mohly vznikat ve veterinární péči a s ní souvisejících oblastech problémy vycházející z toho, že právní úprava by zaostávala za společenskou potřebou a nebylo by reagováno náležitě a včas na nashromážděné požadavky z praxe i na poznatky z výkonu odborného dozoru, které si změny v právní úpravě vyžadují.

2. Návrh variant řešení

1) Varianta 1 – („nulová“)

Varianta nulová znamená zachování současného stavu a nebyly by řešeny vymezené problémy v definici problému popsané v oddíle 1.2.

2) Varianta 2

Při zvažování variant identifikovaných problémů z obecného (regulatorně-technického) hlediska, které by mohly vést ke stanoveným cílům, bylo zvažováno pouze předkládané řešení v podobě legislativního materiálu.

Důvodem je skutečnost, že změna, doplnění a zpřesnění současného právního stavu představovaného veterinárním zákonem a zákonem o správních poplatcích je možné řešit pouze legislativní formou prostřednictvím novelizace těchto zákonů.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

3.2 Náklady

První skupinou problému je zpřesnění některých povinností chovatelů zvířat.

a) Informovanost orgánů veterinární správy o skutečnosti, že osoba chová větší množství psů.

V současné době nelze odhadnout, kolika chovatelů se tato povinnost bude týkat.

Podle informací zveřejněných ke dni 11. března 2016 na internetových stránkách Českého statistického úřadu je průměrná hrubá mzda 28 152,- Kč. Oznámení chovatele, který chová pět a více psů samičího pohlaví starších dvanácti měsíců spolu s uvedením všech náležitostí zabere cca 10 – 15 minut, tj. pro chovatele bude představovat finanční zátěž v rozsahu cca 30,- až 44,- Kč.

b) Povinnost chovatele, který dodává zvířata na jatky, dodat správně a pravdivě vyplněné informace o potravinovém řetězci v rozsahu stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

Tento požadavek je upraven legislativou Evropské unie. Vzhledem ke skutečnosti, že je provozovateli jatek uložena povinnost nepřijímat zvířata, která nejsou doprovázena informacemi o potravinovém řetězci, veterinárním zákonem se výslovně stanoví, že tuto povinnost dodávat zvířata na jatky spolu se správně a pravdivě vyplněnou informací o potravinovém řetězci mají chovatelé zvířat. Jedná se o legislativní úpravu současné praxe, proto navrhovaná úprava chovatelům nepřinese žádné náklady.

c) Zákaz podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků pro všechny chovatele hospodářských zvířat.

I tento požadavek vyplývá z předpisů Evropské unie. Těmi je stanoveno, že zvířata a jejich produkty nesmí obsahovat rezidua zakázaných nebo nepovolených látek. Legislativa Evropské unie však jednoznačně nestanovuje povinnost chovatelům zvířat tyto látky zvířatům nepodávat. Ani v tomto případě se nejedná o novou povinnost, která by pro chovatele představovala nějaký náklad. I zde se jedná se o legislativní úpravu současné praxe, kdy veterinární zákon jednoznačně formuluje zodpovědnost chovatele zvířat.

d) Zpřístupnění pohotovostních plánů všem osobám ošetřujícím zvířata.

Chovatel, který jako podnikatel chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, zpracovává pohotovostní plán pro každé hospodářství. Při praktickém řešení podezření nálezů, eradikace nálezů a mimořádných situací (např. povodní) se ukázala potřeba mít ze strany chovatele dobře zpracovaný pohotovostní plán. Součástí pohotovostního plánu jsou pro chovatele i informace, jak má postupovat v případě podezření z nákazy a jaká má do okamžiku příchodu úředního veterinárního lékaře přijímat opatření.

Ze statistiky evidence nálezů a mimořádných událostí, kterou Státní veterinární správa vede v informačním systému Státní veterinární správy, vyplývá, že nejvíce podezření a potvrzení nálezů je v odpoledních hodinách na konci týdne nebo v době volna. V této době nebývá přítomen management, ale většinou pouze ošetřovatelé nebo hlídači. Pokud jsou tito zaměstnanci seznámeni s pohotovostním plánem a mají ho k dispozici tak, aby mohli podle něj postupovat, značně urychlují přijímání adekvátních opatření a minimalizují riziko šíření nálezů z hospodářství. cílem navrhované úpravy je rozšířit povinnost zpřístupnit pohotovostní plán i uvedeným osobám.

Cílem je přispět k předcházení nálezů a jejich rychlejšímu a efektivnějšímu zdolávání.

Jedná se o zpřístupnění přílohy pohotovostního plánu č. B. 2. 2., „Pohotovostní plán pro případ vzniku nebezpečné nákazy (část II)“, která obsahuje především důležité informace o telefonních kontaktech, opatřeních při podezření na nákazu a základních příznacích nákazy. Povinnost chovatele zpracovávat tento plán není nová, proto se náklady, které mohou vzniknout v souvislosti s vytištěním, viditelným umístěním a případným zabezpečením (folie, nástěnka) odhadují v řádu několika desítek korun max. stokorun.

Na základě těchto zásad musel každý chovatel skotu pro jednotlivá hospodářství zpracovat program ozdravování zvířat. Program ozdravování zvířat obsahuje informace o zvolené metodě ozdravování (radikální, eliminační s vakcinací, eliminační bez vakcinace) v závislosti na kategorii chovaného skotu a počtu pozitivních zvířat, která byla zjištěna na základě vstupního laboratorního vyšetření. Dále jsou v něm uváděny informace o brakaci (vyřazování) pozitivních zvířat, prováděných laboratorních vyšetření a vakcinačním schématu. Těchto programů bylo zpracováno kolem 20 tis.

Krajské veterinární správy tyto programy musí odborně posoudit a vyhodnotit, zda jsou realistické a povedou k ozdravení, a následně schválit. I když krajské veterinární správy musí odborně posoudit a následně schválit tyto programy, nejedná se novou povinností, neboť krajské veterinární správy tak činí již od roku 1999.

NOP od IBR bude ukončen v České republice ke dni 31. prosince 2016. V současné době je Česká republika zařazena legislativou Evropské unie mezi země s dodatečnými garancemi a po ukončení bude zahájen proces schválení České republiky Evropskou komisí zemí prostou nákazy. Do budoucna svazy chovatelů skotu a Ministerstvo zemědělství předpokládají zahájení Národního ozdravovacího programu od bovinní virové diarhoie (BVD-MD).

e) Povinnost chovatelů včelstev hlásit hromadný úhyn včelstev nad stanovený limit.

Tato povinnost se podle dosavadního vývoje bude týkat cca 50 tis. chovatelů včel.

Povinnost hlásit hromadný úhyn včelstev bude probíhat formou vyplnění jednoduchého formuláře a jeho elektronickým odesláním nebo fyzickým předáním krajské veterinární správě. Ve formuláři chovatel uvede základní identifikační údaje o stanovišti včelstev a o počtu uhynulých včelstev z počtu včelstev evidovaných v centrální evidenci zvířat.

Časová zátěž pro chovatele je minimální, odhaduje se, že vyplnění formuláře spolu s uvedením všech náležitostí zabere cca 15 - 30 minut, tj. pro chovatele bude představovat finanční zátěž v rozsahu cca 44,- až 88,- Kč. I v tomto případě se vycházelo z informací zveřejněných ke dni 11. března 2016 na internetových stránkách Českého statistického úřadu, tj. z průměrné hrubé mzdy 28 152,- Kč.

Druhou skupinou problému, který návrh novely veterinárního zákona sleduje, je snížit administrativní zátěž chovatelů a dalších osob, na které se veterinární zákon vztahuje, a reagovat na požadavky praxe a poznatky z výkonu odborného dozoru.

Třetí skupinu problémů je úprava tzv. prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby chovatelem.

Tato právní úprava je pro chovatele, kteří hodlají prodávat produkty prvovýroby jednoznačným přínosem spočívajícím ve zjednodušeném způsobu uplatňování jejich produktů na trhu.

Čtvrtou oblastí je stanovení povinnosti registrace osob, které s ohledem na skutečnost, že se na uvádění na trh živočišných produktů podílejí i osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení, pouze obchody zprostředkovávají, je nezbytné v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit povinnost registrace i na tyto osoby.

S ohledem na skutečnost, že se na uvádění na trh živočišných produktů podílejí i osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení, pouze obchody zprostředkovávají, je nezbytné v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit povinnost registrace i na tyto osoby.

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu. Osoby, které se zabývají stejnou činností, pouze s tím rozdílem, že zprostředkují obchody pouze mezi osobami usazenými v rámci České republiky, nemají povinnost požádat o registraci. Často tak v praxi dochází k situacím, kdy je velmi obtížné, případně nemožné zjistit původ a další distribuci některých potravin, je-li při úřední kontrole zjištěno, že tyto potraviny nespĺňují požadavky legislativy, zejména na zdravotní nezávadnost.

Vzhledem k tomu, že v současné době nejsou tyto osoby registrovány, není jejich počet znám. Z dosavadní dozorové činnosti se jeví, že se bude jednat o jednotky, maximálně desítky subjektů. Povinnost registrace zahrnuje zaslání žádosti o registraci a uhrazení správního poplatku v hodnotě 100 Kč.

Podle informací zveřejněných ke dni 11. března 2016 na internetových stránkách Českého statistického úřadu je průměrná hrubá mzda 28 152,- Kč. Podání žádosti o registraci spolu s uvedením všech požadovaných náležitostí zabere cca 20 až 30 minut, tj. pro žadatele bude představovat finanční zátěž v rozsahu cca 59,- až 88,- Kč.

Pátou skupinu problému - útulky pro opuštěná zvířata.

Navrhovaná registrační povinnost provozovatele útulku vyplývá z požadavků na řešení této mediálně často řešené problematiky. Je nezbytné, aby měly orgány veterinárního dozoru přehled o osobách, které v této oblasti působí, a bylo tak v mnoha případech zabráněno možnému týrání zvířat popř. šíření nebezpečných nákaz zvířat.

I v tomto případě byla finanční zátěž kalkulována podle informací zveřejněných ke dni 11. března 2016 na internetových stránkách Českého statistického úřadu, tedy, že průměrná hrubá mzda je ve výši 28 152,- Kč. Podání žádosti o registraci spolu s uvedením všech požadovaných náležitostí zabere cca 20 až 30 minut, tj. pro žadatele bude představovat finanční zátěž v rozsahu cca 59,- až 88,- Kč.

Další, šestá skupina problému – nová oprávnění veterinárních inspektorů.

V zájmu zajištění ochrany veřejného zdraví jsou do novely veterinárního zákona navržena některá nová oprávnění pro úřední veterinární lékaře, která dosud veterinárním zákonem stanovena nebyla ani nevyplývají ze zákona o státní kontrole.

Jedná se na jedné straně o významné zásahy do práv a svobod subjektů, které uvádějí do oběhu živočišné produkty, avšak tato nová oprávnění byla navržena s cílem chránit v odůvodněných případech veřejné zdraví.

Navrhovaná úprava nebude mít žádný finanční náklad na státní rozpočet. Veterinární inspektor pro výkon tohoto nového oprávnění bude proškolen v rámci pravidelných školení pořádaných pro zaměstnance Státní veterinární správy k tomu kvalifikovanými pracovníky Státní veterinární správy.

Sedmý okruh zavádí novou povinnost úředním veterinárním lékařům získat atestaci I. stupně.

Navrhovanou úpravou v zájmu zkvalitnění výkonu státního dozoru má být dosažení stavu, aby výkon státního veterinárního dozoru prováděl úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně.

V současné době nemá atestaci I. stupně 56 veterinárních inspektorů Státní veterinární správy. Pro krajské veterinární správy navrhovaná úprava představuje náklad ve výši 7 500,- Kč za 1 veterinárního inspektora, který absolvuje atestační studium.

Osmý okruh – odborná způsobilost osob k výkonu některých odborných veterinárních úkonů. Cílem navrhované úpravy je rozšíření výčtu osob, které jsou považovány za osoby odborně způsobilé k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti, rovněž o osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti zootechniky. Jedná se zejména o absolventy zemědělských vysokých škol. Důvodem navrhovaného rozšíření předmětného ustanovení o absolventy vysokých škol se studijním programem v oblasti zootechniky je rozšíření a zpřesnění výčtu osob, které mohou vykonávat některé odborné veterinární úkony, ke kterým je třeba odborná způsobilost stanovená veterinárním zákonem.

Úpravou se pouze zákonem stanovuje již v současné době uplatňovaná právní úprava nastavená vyhláškou č. 342/2012 Sb., která stanovuje podmínky pro odborné kurzy a specializované odborné školení, ve svém důsledku nebude znamenat žádný nový přínos nebo náklad.

Devátý okruh problému – odborné veterinární úkony chovatele hospodářských zvířat.

Cílem je vyjít vstříc požadavkům chovatelů zvířat a umožnit za podmínek stanovených tímto zákonem chovatelům hospodářských zvířat provádět řadu úkonů, které byly dosud vyhrazeny jiným odborně způsobilým osobám, a to např. injekční aplikace léčiv, praktické úkony, ke kterým budou chovatelé, v případě zájmu, proškoleni a další úkony, které budou vymezeny prováděcím předpisem.

Uvedený návrh nepředstavuje pro chovatele oproti dnešnímu stavu žádné náklady. Novela dává chovatelům možnost, aby mohli se souhlasem ošetřujícího veterinárního lékaře a po proškolení aplikovat léčiva nebo provádět některé menší zákroky na zvířatech. Nelze odhadnout kolik chovatelů tuto možnost v praxi využije, ale lze předpokládat, že to bude nezanedbatelný počet, který vychází z teoretického odhadu z počtu hospodářství v roce 2015, tj. cca 34 912 chovatelů.

Desátý okruh cílem navrhované úpravy je vstřícná reakce na požadavky Českého svazu včelařů, aby do veterinárního zákona bylo doplněno nové ustanovení o tzv. prohlížitelích včelstev.

Navrhovaná novela umožňuje chovatelům včelstev využít pro nařízenou prohlídku včelstev odbornou pomoc tzv. prohlížeče včelstev. Tím se fyzická osoba stane po úspěšném absolvování předepsaného kurzu, na kterém získá širší znalosti a dovednosti nezbytné pro správné posouzení stavu včelstev. Prohlížeč včelstev má povinnost hlásit výsledek prohlídky včelstev krajské veterinární správě a evidovat výsledek prohlídky pro potřeby státního veterinárního dozoru.

Pro chovatele včelstev navrhovaná úprava nepřináší žádné náklady.

3.3 Přínosy

První skupinou problému je zpřesnění některých povinností chovatelů zvířat.

a) Informovanost orgánů veterinární správy o skutečnosti, že osoba chová větší množství psů.

Přínos této povinnosti lze spatřovat nejen pro krajské veterinární správy, které tak budou moci kontrolovat zájmové chovy psů, ale i pro potenciální chovatele zájmových psů, tedy zájemce o koupi psů.

V důsledku registrace těchto chovatelů, kteří chovají a prodávají štěňata z těchto chovů, a jejich hlášení, by mělo dojít k eliminaci těch chovů zvířat, ve kterých jsou zvířata v nevhodných podmínkách chována a množena a na trhu by se tudíž neměly objevovat psy pocházející z tzv. množíren.

b) Navrhuje se, aby byla upřesněna povinnost chovatele, který dodává zvířata na jatky, dodat správně a pravdivě vyplněné informace o potravinovém řetězci v rozsahu stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

Přínosem je zákonná povinnost chovatele vybavit dodávku zvířat požadovanou informací tak, aby provozovatel jatek, který již v současné době srovnatelnou povinnost v zákoně má, obdržel tuto informaci a aby její případné neposkytnutí ze strany chovatele mohlo být na základě veterinárního zákona sankcionováno.

c) Zákaz podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků pro všechny chovatele hospodářských zvířat.

Do oběhu tedy ke spotřebiteli by se tak neměly dostávat živočišné produkty pocházející ze zvířat, kterým byly tyto látky podány. Současná právní úprava stanoví uvedený zákaz pouze pro chovatele hospodářských zvířat – podnikatele. Navrhovaná úprava však umožňuje dodávání živočišných produktů i chovatelům nepodnikatelům – viz prodej produktů prvovýroby, proto bylo třeba v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit obdobnou povinnost i pro tento okruh chovatelů.

d) Zpřístupnění pohotovostních plánů všem osobám ošetřujícím zvířata.

V rámci zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka se ukazuje, že je nezbytné zavést prokazatelným způsobem informování i zaměstnanců chovatelů zvířat o jednotlivých pohotovostních plánech.

Přínosem bude zejména schopnost kterékoliv osoby přítomné na hospodářství, konat neprodleně tak, aby se minimalizovaly ztráty způsobené nákazou nebo mimořádnou událostí. Zpřístupnění potřebných informací pro zasahující složky (o počtech a umístění zvířat, o typu ustájení a zařízeních využitelných při zásahu, o komunikacích apod.) může významně zrychlit a usnadnit práci zasahujících složek.

Očekává se efektivnější zdolávání jednotlivých nákaz a nemocí zvířat.

e) Povinnost chovatelů včelstev hlásit hromadný úhyn včelstev nad stanovený limit.

Hlavním přínosem této úpravy je stanoveným způsobem vymezení informovanost krajských veterinárních správ a tím i zajištění účinnějšího a efektivnější zdolávání nákaz včel.

Základním přínosem této povinnosti pro veterinární dozor je celkový přehled o stavech včelstev po zimním období. Státní veterinární správa získá přehled o úhynech včelstev na území České republiky a možnost lépe a přesněji nastavit pro daný rok režim ošetřování včelstev, hustotu zavčelení a možnost lépe statisticky vyhodnotit trendy ve včelařství pro daný rok a to vše velmi podrobně až na úroveň jednotlivého včelaře, jednotlivého stanoviště. Doposud musela Státní veterinární správa vycházet z přehledů dodaných včelařskými spolky, kdy hlášení úhynů mnohdy nebylo jednotně a přesně stanoveny a celkový přehled byl statisticky neporovnatelný.

V souladu s navrhovanou novelou veterinárního zákona bude tento přehled sloužit jako jeden z podkladů zejména pro vyhodnocení extenzity varroózy, která zejména ve spojení s virovými onemocněními způsobuje citelné ztráty včelstev.

Druhou skupinou problému, který návrh novely veterinárního zákona sleduje, je snížit administrativní zátěž chovatelů a dalších osob, na které se veterinární zákon vztahuje a reagovat na požadavky praxe a poznatky z výkonu odborného dozoru.

Vypuštění povinnosti požádat o povolení provádět domácí porážky skotu a farmových jelenovitých se týká zhruba 3 700 chovatelů, kterým bylo toto povolení v minulosti vydáno a kteří by museli po uplynutí jeho platnosti, která je 3 roky, o povolení žádat znovu. Vyplnění a odeslání žádosti vyžaduje cca 30 minut.

Vyřízení žádosti trvá krajské veterinární správě v průměru 3 pracovní dny.

Návrhem ustanovení § 21 odst. 2 došlo k rozšíření věku skotu, u něhož je možné provést domácí porážku, a to z 24 měsíců stáří zvířete až na 72 měsíců stáří zvířete. V případě domácí porážky skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců však bude moci chovatel ve vlastním hospodářství porazit nejvýše 3 kusy ročně. Dále byla významným způsobem redukována administrativní povinnost spojená s možností provést porážku skotu a jelenovitých z farmového chovu tím, že se navrhuje, aby chovatelé nemuseli požádat o povolení k provádění domácích porážek a tyto porážky pouze ohlásili v termínu 3 dny předem oproti dřívějším 7 dnům. Zároveň se umožňuje výjimka z ohlašovací povinnosti, a to v případech, kdy z důvodu časové prodlevy mohlo dojít k porušení požadavků na pohodu zvířat.

Třetí skupinu problémů je úprava tzv. prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby chovatelem.

Navrhovaná úprava významným způsobem rozšiřuje okruh míst, na nichž je možno dodávat zákonem stanovená malá množství produktů prvovýroby, tedy z hospodářství přímo spotřebiteli, v tržnici nebo na tržišti, v místním maloobchodním zařízení, v zařízení stravovacích služeb a v některých případech o provozovny maloobchodu. Zároveň dochází v případě prodeje těchto produktů v tržnicích, na tržištích nebo v místním maloobchodu ke zrušení územního omezení; nově tedy bude možné tyto produkty uvádět na trh shora uvedeným způsobem, tj. v tržnici, na tržišti nebo v místním maloobchodu, které se nacházejí na území České republiky.

	Drůbež	Králíci	Nutri e	Vejc e	Med, mateří kašička a včelí vosk	Mléko	Ryby
Z hospodářství přímo spotřebiteli	✓	✓	✓	✓	✓ a na stanovišti včelstev	✓	✓
V tržnici nebo na tržišti nacházející se na území ČR	✓	✓	✓	✓	✓	x	x
Maloobchodní zařízení (zahrnuje maloobchodní prodejnu i zařízení stravovacích služeb)	✓	✓	✓	✓	✓	Pouze prodejní automat	Pouze zařízení stravovacích služeb

Další změnou veterinárního zákona se zjednodušuje situace a postavení na trhu drobným chovatelům krav a zejména koz, kteří produkují mléko a v drtivé většině jej distribuují tzv. prodejem ze dvora, eventuálně do blízké prodejny, která jej prodává konečnému spotřebiteli. Tuto distribuční metodu mléka je proto navrhováno oprostít od nadbytečných povinností, co do povinností vzorkování mléka, jeho četnosti a časovosti.

Čtvrtou oblastí je stanovení povinnosti registrace osob, které s ohledem na skutečnost, že se na uvádění na trh živočišných produktů podílejí i osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení, pouze obchody zprostředkovávají, je nezbytné v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit povinnost registrace i na tyto osoby.

Cílem je přispět k zefektivnění výkonu úředních kontrol ve smyslu požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, resp. 882/2004 (oblast sledovatelnosti potravin) i na úrovni uvádění živočišných produktů na trh pouze v České republice a tím ochráně zájmů spotřebitele, spočívající ve snadnějším došetřování záchytů zdravotně závadných živočišných produktů.

Pátou skupinu problému - útulky pro opuštěná zvířata.

Zvýšení znalosti o subjektech, které pečují o opuštěná zvířata v útulcích a tím i možnost pravidelné kontroly způsobu chovu zvířat u těchto subjektů a v neposlední řadě i bezprostřední reakci krajské veterinární správy na výskyt případné nákazy zvířat vyskytující se v těchto chovech.

Další, **šestá skupina** problému – nová oprávnění veterinárních inspektorů.

V zájmu zajištění ochrany veřejného zdraví jsou do novely veterinárního zákona navržena některá nová oprávnění pro úřední veterinární lékaře, která dosud veterinárním zákonem stanovena nebyla ani nevyplývají ze zákona o státní kontrole.

Jedná se na jedné straně o významné zásahy do práv a svobod subjektů, které uvádějí do oběhu živočišné produkty, avšak tato nová oprávnění byla navržena s cílem chránit v odůvodněných případech veřejné zdraví.

Významným přínosem tohoto ustanovení bude zajistit efektivnějším způsobem ochranu zdraví lidí, neboť veterinární inspektor bude mít oprávnění, která dosud neměl. V praxi orgánů veterinární správy se vyskytl případ dlouhodobého nevpouštění dozorových orgánů do provozu podnikatele, krajské veterinární správy tak nemohly zkontrolovat, zda živočišné produkty tam vyráběné odpovídají požadavkům stanoveným právními předpisy. Dva roky trvalo, než soudy v dané věci rozhodly tak, že postup podnikatele byl neoprávněný, provozovny byly znovu kontrolovány a zahájené úkony s kontrolou prokázaly neuspokojivé výsledky.

Sedmý okruh zavádí novou povinnost úředním veterinárním lékařům získat atestaci I. stupně.

Přínosem této úpravy bude zkvalitnění výkonu státního dozoru, neboť v rámci atestačního studia dochází k proškolení veterinárních inspektorů nejen v teoretických znalostech (právních předpisech) ale i v aplikaci těchto předpisů v dozorové praxi.

Devátý okruh problému – odborné veterinární úkony chovatele hospodářských zvířat.

Cílem je vyjít vstříc požadavkům chovatelů zvířat a umožnit za podmínek stanovených tímto zákonem chovatelům hospodářských zvířat provádět řadu úkonů, které byly dosud vyhrazeny jiným odborně způsobilým osobám, a to např. injekční aplikace léčiv, praktické úkony, ke kterým budou chovatelé, v případě zájmu, proškoleni a další úkony, které budou vymezeny prováděcím předpisem.

Nově navrhované ustanovení § 64b rozděluje odborné veterinární úkony chovatelů hospodářských zvířat do 3 kategorií, a to na odborné veterinární úkony spočívající v injekční aplikaci léčiv, odborné veterinární úkony, k nimž není třeba odborné způsobilosti, a odborné veterinární úkony, k jejichž provádění bude vedle požadavků na odbornou způsobilost podle § 59a odst. 1 písm. a) až e) zákona nezbytné absolvovat specializovanou odbornou přípravu organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny. Ve všech těchto popsanych případech bude chovatel hospodářských zvířat oprávněn provádět tyto úkony pouze na jím provozovaném hospodářství a u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová.

Desátý okruh - cílem navrhované úpravy je vstřícná reakce na požadavky Českého svazu včelařů, aby do veterinárního zákona bylo doplněno nové ustanovení o tzv. prohlížiteli včelstev. Prohlížitelem včelstev se bude moci stát fyzická osoba, která úspěšně absolvuje specializované školení blíže stanovené prováděcím právním předpisem. Tato osoba poté bude, pokud ji chovatel včel povolá, oprávněna v ochranných pásmech v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel prohlížet včelstva. Chovatel včel tak bude mít nyní na výběr, zda si rozebrání včelího díla nechá rozebrat tímto prohlížitelem včelstev, anebo si tuto prohlídku svých včel provede, tak jako doposud, sám.

Přínos navrhované úpravy bodu 38 – podle návrhu právní úpravy stanovené v § 27b se umožňuje vedle velké volně žijící zvěře uživatelům honitby prodávat rovněž malá množství těl drobné volně žijící zvěře v tržišti a na tržnici, které se nacházejí na území České republiky.

	Velká zvěř	Drobná zvěř
Přímo spotřebiteli	✓	✓
V tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území ČR	x	✓
Maloobchodní zařízení (zahrnuje maloobchodní prodejnu i zařízení stravovacích služeb)	✓	✓

Bod 43 - přínosem novelizovaného ustanovení § 30 je skutečnost, že příjemci zvířat v místě určení nemusí hlásit příchod zásilky, pokud jsou zvířata doprovázena veterinárním osvědčením. Ročně se jedná o cca 5 000 zásilek živých zvířat (v roce 2015 šlo o 4 884 zásilek živých zvířat). Ve všech těchto případech se chovateli zrušením povinnosti hlásit příchod zásilky živých zvířat, která jsou doprovázena elektronickým veterinárním osvědčením v systému TRACES, ušetří čas v řádu jednotek minut.

Bod 50 - Navrhované ustanovení ve svém důsledku představuje zjednodušení administrativní zátěže vývozců veterinárního zboží. Nově bude Ústřední veterinární správa na internetových stránkách Státní veterinární správy zveřejňovat i vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané na úrovni kompetentních autorit vyvážejícího a dovážejícího státu. Pokud zde bude vzor osvědčení zveřejněn, vývozce nebude povinen předložit ověřený překlad vzoru veterinárního osvědčení požadovaného dovážejícím příp. tranzitním státem.

Závěra – opatření stanovené pro podporu vývozu veterinárního zboží do třetích zemí, neboť řada třetích zemí (např. Japonsko, Indonésie, USA) požaduje, aby bylo vyvážené zboží opatřeno plombou a zajištěna tak úřední autoritou totožnost tohoto zboží. Jedná se tak jednoznačně o provývozní opatření v zájmu potravinářských podniků České republiky.

Bod 79 a 80 – navrhovanou úpravou se rozšiřuje a zpřesňuje výčet osob, které mohou vykonávat některé odborné veterinární úkony, ke kterým je třeba odborná způsobilost stanovená veterinárním zákonem. Navrhuje se do výčtu doplnit absolventy vysokých škol se studijním programem v oblasti zootechniky, zahrnují rovněž osoby, které získaly odbornou způsobilost specializovanou odbornou přípravou organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny. Touto úpravou se vyšlo vstříc požadavkům osob, které se odbornými veterinárními činnostmi zabývají.

Bod 84 - k § 64b – navrhovanou úpravou se umožnilo za podmínek stanovených tímto zákonem chovatelům hospodářských zvířat provádět řadu úkonů, které byly dosud vyhrazeny jiným odborně způsobilým osobám, a to např. injekční aplikace léčiv, praktické úkony, ke kterým budou chovatelé, v případě zájmu, proškoleni a další úkony, které budou vymezeny prováděcím předpisem.

K § 64c – na základě požadavku Českého svazu včelařů se navrhuje doplnit možnost využít chovatelem v ochranných pásmech odbornou pomoc tzv. prohlížitele včelstev.

3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů

Navrhované řešení nebude představovat pro dotčené subjekty žádnou nepřiměřenou finanční zátěž.

Registrace subjektů, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, je nezbytná z důvodu garantování zdravotní nezávadnosti a zjistitelnosti původu potravin i u osob, které uvádění živočišných produktů na trh jen zprostředkovávají.

V případě osob, které provozují útulek pro opuštěná a toulavá zvířata, je nezbytné, aby orgány veterinárního dozoru měly o těchto osobách přehled a dalo se tak předcházet možnému týrání zvířat popř. šíření nebezpečných nálezů zvířat.

Naopak v převážné většině případů předkládaná úprava dotčeným subjektům přinese snížení ekonomických a administrativních dopadů, jakož i umožnění dalších ekonomických aktivit.

Navrhovaná úprava je nejvhodnějším řešením pro dosažení cílového stavu.

4. Návrh řešení

Při zvažování různých variant identifikovaných problémů z obecného (regulatorně-technického) hlediska, které by mohly vést ke stanoveným cílům, bylo zvažováno pouze předkládané řešení v podobě legislativního materiálu.

5. Implementace a vynucování

Orgánem odpovědným za implementaci zvolené varianty řešení bude především Státní veterinární správa, která je již podle stávajícího znění veterinárního zákona specializovaným odborným správním úřadem pro oblast veterinární péče.

6. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti novely veterinárního zákona budou v praxi provádět Ministerstvo zemědělství a Státní veterinární správa ve spolupráci s dotčenými subjekty, a to z hlediska účinnosti nové právní úpravy a zejména z hlediska dosahování cílů sledovaných touto právní úpravou.

7. Konzultace a zdroje dat

Návrh novely veterinárního zákona byl v průběhu přípravy průběžně konzultován s dotčenými odbornými útvary Ministerstva zemědělství, Státní veterinární správou, Komorou veterinárních lékařů České republiky a svazy chovatelů.

Všechny subjekty, se kterými byl připravovaný návrh novely veterinárního zákona v průběhu jeho příprav konzultován, s návrhem souhlasily.

B. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku.

Navrhovaná úprava se nedotýká mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva.

C. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku a právnímu řádu České republiky, zejména ústavnímu zákonu č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky.

Co se týče slučitelnosti návrhu s Evropskou úmluvou o lidských právech, tak návrh především upravuje užívání majetku podle článku 1 Protokolu č. 1 k této Úmluvě, který zaručuje ochranu vlastnictví. Předkladatel je přesvědčen, že navrhovaná ustanovení nijak nevybočují z požadavků na legalitu, racionalitu sledovaných cílů a proporcionalitu použitých opatření.

Výslovné zhodnocení si zasluhuje vyjádření dopadu článků 7 a 8 Úmluvy, které stanovují zásadu uložení trestu jen na základě zákona, ve vztahu k navrhovaným sankcím a právo na respektování soukromého a rodinného života, zejména obydlí, pokud se jedná o nově navrhovaná opatření veterinárních inspektorů v § 53 návrhu zákona.

Návrh zákona stanovuje v zájmu zabezpečení efektivní kontroly poskytnout veterinárním inspektorům dostatečně účinný nástroj, aby si mohli zjednat při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nálezových důvodů přístup do kontrolovaných prostor, pokud jim tento bude odepřen.

Předkladatel má za to, že navrhovaná opatření jsou s ohledem na možnost ohrožení zdraví spotřebitelů (v důsledku uvádění na trh potravin zdravotně závadné) adekvátní pro rychlé a účinné sjednání nápravy a neodporuje čl. 12 odst. 3 (cit: „*Jiné zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, jen je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku. Pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, mohou být takové zásahy zákonem dovoleny, též je-li to nezbytné pro plnění úkolů veřejné správy.*“.) Listiny základních práv a svobod ani čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech.

Tím, že bude toto oprávnění zakotveno v zákonné vnitrostátní úpravě, bude zároveň dána i záruka pro subjekty kontroly, které se proti případným neoprávněným zásahům budou moci bránit způsobem uvedeným v ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. upravujícím žalobu na ochranu před nezákonným zásahem.

Oprávnění veterinárního inspektora je podle předkladatele odůvodněno i ve smyslu druhého odstavce článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech.

Tím, že oprávnění veterinárních inspektorů bude zakotveno ve vnitrostátním právu, půjde o oprávnění a postup založený „v souladu se zákonem“, čímž bude dán legitimní cíl spolu s nezbytností užití tohoto cíle v demokratické společnosti.

Navrhovaná právní úprava tak není v rozporu s Evropskou úmluvou o lidských právech.

Navrhovaná novela veterinárního zákona je s předpisy Evropské unie a s právem Evropské unie plně slučitelná, a to s konkrétně s těmito předpisy:

- nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin,
- směrnicí Rady ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (89/662/EHS),

- směrnici Rady ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (90/425/EHS),
- nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin,
- nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu,
- směrnici Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nálezů vodních živočichů,
- nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004,
- nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, a
- prováděcí nařízení Komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu.

D. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Návrh zákona nepředpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty.

Nové správní poplatky se zavádějí v minimální výši buď 50,- Kč nebo 100,- Kč, nepředpokládá se, že by mohly představovat nějakou výraznější zátěž.

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady a ani dopady na životní prostředí.

E. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádné ustanovení, které by se vztahovalo k zákazu diskriminace.

F. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Z navrhované právní úpravy neplynou nepříznivé důsledky pro ochranu soukromí a osobních údajů.

Předložený návrh zákona je v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovaná právní úprava předpokládá nové zpracování osobních údajů v rámci registrace osob, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, a provozovatelů útulků pro opuštěná a toulavá zvířata, které do současné doby nemusely být registrovány. Současně návrh zákona předpokládá evidování chovatelů většího množství psů samičího pohlaví starších dvanácti měsíců. Osobní údaje bude krajská veterinární správa zpracovávat v rozsahu údajů uvedených v žádosti o registraci podle § 45 správního řádu a v rozsahu oznámení o chovu většího množství psů.

G. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádné ustanovení, které by bylo předmětem korupčního rizika.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první

/Změna veterinárního zákona/

K bodům 1, 2, 20, 22, 47, 62 a 73:

Podle odborné literatury se pod pojmem „karanténa“ rozumí držení osob nebo zvířat na izolovaném místě za účelem pozorování, zda se u nich projeví příznaky nějaké nemoci. Ve veterinárním zákoně je však tento význam používán pod pojmem „izolace“. Současná úprava je tedy nesprávná, neodpovídá skutečnosti a způsobuje problémy zejména ve vztahu k evropské legislativě vztahující se k obchodování nebo vývozu a dovozu, kde je v mnoha případech uvedeno, že zvířata mají být umístěna na stanovenou dobu do karantény. V souladu s dosavadním vymezením pojmů ve veterinárním zákoně však musí stanovovat krajská veterinární správa podmínky nikoliv pro požadovanou karanténu, ale pro izolaci. Navrhovaná úprava správně definuje pojem „karanténa“ a „izolace“, v důsledku čehož budou popsané aplikační problémy vyřešeny.

K bodům 3 a 25:

Zpřesnění živočišných produktů pocházejících od včel a včelstev. Typickým včelím produktem je kromě medu a včelího vosku rovněž mateří kašička, která však ve výčtu živočišných produktů chyběla a je živočišným produktem, který je běžně na trh uváděn.

K bodu 4:

Do ustanovení § 3 odst. 1 písm. jj) se doplňuje i Ministerstvo vnitra, aby bylo zajištěno srovnatelné postavení veterinárních lékařů Ministerstva vnitra, kteří podobně jako jejich kolegové z rezortu Ministerstva obrany vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost v chovech služebních zvířat využívaných k plnění úkolů v působnosti Ministerstva vnitra.

K bodu 5:

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejíž nutnost vyplývá z toho, že stanovená povinnost vyplývá z přímo použitelného předpisu Evropské unie, a to z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003.

K bodům 6, 11, 19 a 61:

Současná právní úprava ukládá povinnosti zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat podle metodiky kontroly zdraví a nařízené vakcinace (dále jen „MKZ“) chovatelům hospodářských zvířat. Tato úprava však neodpovídá skutečnosti; MKZ zpracovává Státní veterinární správa na základě požadavků legislativy na vyšetřování a vakcinaci a v závislosti na aktuální nakažovostní situaci v Evropě a zejména v České republice s cílem udržet nebo zlepšit příznivý nakažovostní stav, a to jak v chovech hospodářských zvířat, tak v chovech zájmových zvířat nebo i volně žijící zvířete. MKZ nejen, že ukládá chovatelům bez rozdílu toho, zda chovají hospodářská zvířata, nebo zvířata v zájmovém chovu, provedení jednotlivých úkonů, ale zároveň stanovuje úkony, na které je ze státního rozpočtu poskytován příspěvek na jejich provedení /např. alergologický test (např. tuberkulinaci), odběr vzorků pro laboratorní vyšetření a provedení povinných vakcinací (proti vzteklině) a vyšetření (zvířat, která poranila člověka)/.

Zejména poslední dva úkony, tj. odběr vzorků pro laboratorní vyšetření a provedení povinných vakcinací a vyšetření, nejsou prováděny pouze u hospodářských zvířat, ale zejména u zvířat zájmových (psi).

Navrhovaná úprava nestanoví žádné nové povinnosti, pouze zpřesňuje povinnosti všem chovatelům bez rozdílu zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat podle MKZ. Navrhovanou úpravou se zároveň umožní finančně přispívat na úkony prováděné u zvířat chovaných bez ohledu na účel (zájmová, hospodářská).

Na základě projednávání v Legislativní radě vlády bylo rozhodnuto, že do budoucna bude Ministerstvo zemědělství řešit zabezpečování provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat formou opatření obecné povahy, aby se jednalo o závazný akt pro všechny zúčastněné subjekty.

K bodu 7:

Cílem předloženého návrhu je, aby se příslušné orgány veterinární správy – kontrolní orgány, dozvěděly o tom, že osoba chová větší množství psů. Návrh obsahuje povinnost chovatelů psů oznámit chov většího množství psů.

Podle stávající právní úpravy existuje povinnost osob, které mají živnostenské oprávnění nejpozději 30 dnů před zahájením nebo ukončením podnikání oznámit chov zvířat určených pro zájmové chovy a další údaje krajské veterinární správě.

Povinnostem podle stávající právní úpravy nepodléhají osoby, které chovají psy bez živnostenského oprávnění (a případně s nimi obchodují). Jedná se především o tzv. množírny, kde jsou zvířata chována v nevyhovujících podmínkách a krajská veterinární správa o nich nemá žádný přehled. Předložený návrh předpokládá, že by všichni chovatelé většího množství psů samičího pohlaví měli povinnost před zahájením nebo ukončením chovatelské činnosti oznámit tuto skutečnost krajské veterinární správě.

Oznamovací povinnost se nebude vztahovat osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje zákon č. 246/1992 Sb., a na osobu, jejíž právo nebo povinnost držet, cvičit nebo používat psa stanoví jiný právní předpis, zejména na chovatele služebních psů, psů se zvláštním výcvikem, vodících psů, asistenčních psů, psů určených k odhalování výbušnin, a loveckých psů. V oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu.

K bodům 8 a 21:

Jde pouze o legislativně technickou úpravu, jejíž nutnost vyplývá z toho, že se legislativní zkratka pro Ústřední veterinární správu zavádí již v ustanovení § 4b odst. 1 zákona.

K bodům 9 a 10 (§ 4b odst. 2 a 3):

Podle stávající úpravy je registrovaný výrobce a distributor pasů zvířete v zájmovém chovu povinen oznámit Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy pouze ukončení výroby příp. distribuce pasů.

Seznam registrovaných výrobců a distributorů pasů zvířete v zájmovém chovu je zveřejněn na internetových stránkách Státní veterinární správy. Vzhledem k tomu, že v praxi může docházet i k různým změnám údajů, je nezbytné, aby byla do veterinárního zákona doplněna povinnost oznámení jakékoliv změny registrovaných údajů.

K bodu 12 /§ 5 odst. 1 písm. h)/:

Touto změnou veterinárního zákona je upřesněna povinnost chovatele, který dodává zvířata na jatky, dodat správně a pravdivě vyplněné informace o potravinovém řetězci v rozsahu stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění. Toto nařízení zakazuje provozovateli jatek přijmout do prostor jatek zvířata, pokud si nevyžádal a neobdržel informace příslušné z hlediska bezpečnosti potravin, které jsou obsaženy v záznamech vedených podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, v hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, provozovatelé potravinářských podniků, kteří chovají zvířata nebo vyrábějí živočišné produkty, mají povinnost vést záznamy o mj. veterinárních léčivých přípravcích podaných zvířatům nebo o jiném ošetření, o datu podání a ochranných lhůtách.

Evropské předpisy stanovují povinnost provozovateli jatek přijmout pouze ta zvířata, ke kterým výše uvedenou informaci obdrželi; navrhovaná úprava veterinárního zákona výslovně stanoví povinnost chovateli hospodářských zvířat tuto informaci spolu se zvířaty dodanými na jatky poskytovat. V případě jejího nedodržení bude chovateli uložena sankce za nesplnění nebo porušení povinností chovatele podle stávajících ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) v případě chovatele – fyzické osoby, a to až do výše 20 000 Kč, a v případě chovatele – podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. e) až do výše 500 000 Kč.

V současné platné právní úpravě není řešena otázka případného postihu těch chovatelů, kteří ve smyslu požadavku výše uvedeného nařízení poskytnou informaci, která se nezakládá na pravdě (zejména pokud se jedná o nedodržení ochranné lhůty v případě aplikace léčivých přípravků nebo podání zakázaných látek).

K bodům 12 a 14 /§ 5 odst. 1 písm. i) a § 5 odst. 2/:

Současná právní úprava zakazuje podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků a ukládá vedení záznamů o léčivých přípravcích a látkách (veterinárních léčivých přípravcích na předpis veterinárního lékaře) pouze v případě chovu a uvádění do oběhu hospodářských zvířat, která chová chovatel jako podnikatel pro účely podnikání.

Správné podávání veterinárních léčivých přípravků v souladu s právními předpisy a zejména dodržování stanovených ochranných lhůt je základním požadavkem na zdravotní nezávadnost živočišných produktů (masa). V současné době neuvádí do oběhu hospodářská zvířata pouze podnikatelé, ale i chovatelé jako nepodnikatelé - dodávání hospodářských zvířat nebo v malých množstvích podle § 27a živou drůbež, živé králíky, živé ryby a jiné živočichy pocházející z akvakultury. Na tyto chovatele se však nevztahuje žádný zákaz a ani nemusí vést evidenci v případech, kdy veterinární léčivý přípravek na předpis zvířatům podali.

Je nezbytné, aby spotřebitel měl garantováno, že zvířata a produkty, které z těchto zvířat použije pro vlastní spotřebu, byly zdravotně nezávadné a nepředstavovaly žádné zdravotní riziko.

Státní veterinární správa musí mít možnost provádět kontrolu dodržování zákazu podávání nepovolených látek a přípravků a dodržování ochranných lhůt v záznamech vedených všemi chovateli, nejen u chovatelů podnikatelů.

Podávání léčivých přípravků hospodářským zvířatům je celosvětový problém zejména z důvodu zvyšující se rezistence patogenů na antimikrobika. Stejný problém je i v České republice, a proto byl v roce 2015 zahájen Národní antibiotický program, v rámci kterého se jedná o harmonizované sledování veterinárních patogenů ve vztahu k účinnosti používaných veterinárních antimikrobik s cílem minimalizace a optimalizace používání antimikrobik z důvodů nárůstu rezistencí k jejich účinkům, kdy toto sledování je jednou z priorit zdravotnických a veterinárních organizací (WHO, OIE, FAO, EK).

K bodu 13:

Poznámka pod čarou se upřesňuje v souvislosti s nabytím účinnosti nového občanského zákoníku a se zrušením obchodního zákoníku.

K bodům 15 a 16 /§ 5 odst. 2 písm. c) a d)/:

Chovatel, který jako podnikatel chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, zpracovává pohotovostní plán pro každé hospodářství. Při praktickém řešení podezření nákaz, eradikace nákaz a mimořádných situací (např. povodní) se ukázala potřeba mít ze strany chovatele dobře zpracovaný pohotovostní plán. Součástí pohotovostního plánu jsou pro chovatele i informace, jak má postupovat v případě podezření z nákazy a jaká má do okamžiku příchodu úředního veterinárního lékaře přijímat opatření.

Ze statistiky evidence nákaz a mimořádných událostí, kterou Státní veterinární správa vede v informačním systému Státní veterinární správy, vyplývá, že nejvíce podezření a potvrzení nákaz je v odpoledních hodinách na konci týdne nebo v době volna. V této době nebývá přítomen management, ale většinou pouze ošetřovatelé nebo hlídači. Pokud jsou tyto zaměstnanci seznámeni s pohotovostním plánem a mají ho k dispozici tak, aby mohli podle něj postupovat, značně urychlují přijímání adekvátních opatření a minimalizují riziko šíření nákazy z hospodářství. Z těchto důvodů se navrhuje povinnost chovateli zpřístupnit pohotovostní plán i uvedeným osobám.

V České republice je od roku 2006 realizován Národní ozdravovací program od nebezpečné nákazy u skotu Infekční bovinní rinotracheitidy (dále jen „NOP od IBR“). Zásady NOP od IBR jsou zveřejněny v Metodice kontroly zdraví zvířat a nařízené vakcinace (MKZ) a každoročně aktualizovány na základě úrovně ozdravování na území České republiky.

Na základě těchto zásad musel každý chovatel skotu pro jednotlivá hospodářství zpracovat program ozdravování zvířat. Program ozdravování zvířat obsahuje informace o zvolené metodě ozdravování (radikální, eliminační s vakcinací, eliminační bez vakcinace) v závislosti na kategorii chovaného skotu a počtu pozitivních zvířat, která byla zjištěna na základě vstupního laboratorního vyšetření. Dále jsou v něm uváděny informace o brakaci (vyřazování) pozitivních zvířat, prováděných laboratorních vyšetření a vakcinačním schématu. Těchto programů bylo zpracováno kolem 20 tis.

Krajské veterinární správy tyto programy musí odborně posoudit a vyhodnotit, zda jsou realistické a povedou k ozdravení, a následně schválit.

Průběh ozdravování přesvědčil o tom, že je potřeba stanovit termín, do kdy musí chovatel předložit program ozdravování zvířat ke schválení. Praxe ukázala, že tam, kde chovatel otálel se zpracováním programu ozdravování, docházelo následně ke komplikacím, kdy v době, kdy se chovatel rozhodoval nad metodou ozdravování, došlo k šíření nákazy ve stádě, protože nebyla včas zahájena vakcinace markerovou vakcínou. Dále docházelo k tomu, že chovatel předložil ke schválení program, který nebyl realistický a neodpovídal požadavkům zásad NOP od IBR. Vzhledem k tomu, že v současné době nebyl stanoven žádný správní poplatek, chovatel počkal na odborné posouzení krajskou veterinární správou a poté opět předložil upravený nebo nový program ozdravování zvířat. Z tohoto důvodu je navrhováno stanovit lhůtu pro předložení programu ozdravování ke schválení a toto schválení zpoplatnit.

NOP od IBR bude ukončen v České republice ke dni 31. prosince 2016. V současné době je Česká republika zařazena legislativou Evropské unie mezi země s dodatečnými garancemi a po ukončení bude zahájen proces schválení České republiky Evropskou komisí zemí prostou nákazy. Do budoucna svazy chovatelů skotu a Ministerstvo zemědělství předpokládají zahájení Národního ozdravovacího programu od bovinní virové diarhoea (BVD-MD).

K bodům 17 a 18 (§ 5 odst. 4 a 5):

Při chovu včel zcela běžně dochází k úhynu včel (včelstev) vlivem nesprávné péče, nepříznivého počasí, ekologické zátěže prostředí, otrav, onemocnění nebo nákaz. V případě nebezpečných nákaz včel dochází mnohdy k masivnějšímu úhynu včelstev.

Současné znění veterinárního zákona ukládá chovatelům a ostatním osobám hlásit podezření z výskytu nebezpečné nákazy příslušné krajské veterinární správě. Vzhledem k tomu, že v České republice je kolem 50 tis. chovatelů včel, není v silách Státní veterinární správy provádět místní šetření v případě všech hromadných úhynů včelstev. Z těchto důvodů je potřeba stanovit hranici, kdy bude mít chovatel povinnost oznámit krajské veterinární správě hromadný úhyn včelstev, a zároveň krajská veterinární správa bude mít povinnost provést místní šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení nebezpečné nákazy.

Podobná úprava je ve veterinárním zákoně již v případě chovatele, který chová drůbež v rámci svého podnikání. Ten je povinen neprodleně po zjištění poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže nad limity stanovené prováděcím právním předpisem hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.

Obdobná úprava se nyní navrhuje i pro chovatele včelstev, očekávaným cílem je zjednodušení rozhodování chovatele, zda má zjištěný úhyn hlásit krajské veterinární správě či nikoliv.

K bodu 23:

Právní akty Evropské unie hovoří v případě potravin nebo krmiv o „uvádění na trh“. Je proto na místě přispět navrhovanou úpravou k terminologické jednotě veterinárního zákona s čl. 3 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

K bodům 24, 25, 26, 40, 45 až 48 a 52:

Jedná se o zpřesnění nebo doplnění jednotlivých ustanovení o konkrétního nositele povinnosti. Po věcné stránce ustanovení zůstávají beze změn.

K bodům 27 a 69 (§ 21):

Ustanovení § 21 bylo z převážné většiny přeformulováno a precizováno tak, aby povinnosti zde ukládané obsahovaly adresné povinnosti konkrétním subjektům, aby zde stanovené podmínky přesně vymezovaly podstatu domácí porážky tak, aby nedocházelo k obcházení zákona.

Domácí porážkou se rozumí porážka jatečných zvířat uvedených v § 21 odst. 2 veterinárního zákona ve vlastním hospodářství chovatele. Nově se umožňuje formou domácí porážky porazit skot mladší 72 měsíců.

Dále se navrhuje množstevně omezit domácí porážku skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců, a to na 3 kusy ročně.

Jak domácí porážku, tak domácí porážku skotu je oprávněn provádět pouze chovatel hospodářských zvířat, který je fyzickou osobou, neboť pouze fyzická osoba může mít domácnost.

Okruh osob, pro které je určena domácí porážka byl rozšířen v případě masa a orgánů ostatních zvířat než skotu i o osoby blízké.

V případě domácí porážky skotu mladšího 72 měsíců se jedná pouze o spotřebu těch osob, které tvoří domácnost chovatele, tedy nikoli i osob blízkých, a to z toho důvodu, že provedení porážky skotu je technicky náročnější než provedení porážky ostatních domácích zvířat. Při porážení skotu a následném zpracování jatečně upraveného těla hrozí vyšší riziko kontaminace masa a orgánů jak obsahem trávícího traktu, tak nečistotami z prostředí. Také vychlazení získaného masa na bezpečných 7 °C a orgánů na 3 °C je u skotu mnohem obtížnější. Z tohoto důvodu byla zákonem omezena distribuce potenciálně rizikového masa z domácí porážky skotu pouze na nejmenší možný okruh spotřebitelů.

Cílem úpravy v § 21 je zajistit, aby domácí porážka byla prováděna ve vlastním hospodářství chovatele a tím zabráněno „černým“ porážkám prováděných v hospodářství jakéhokoli chovatele.

Do ustanovení § 21 se nově doplňuje odstavec 6, který obsahuje výčet náležitostí, které obsahuje oznámení o provedení domácí porážky, neboť zmocnění pro vydání prováděcího předpisu, který stanovoval náležitosti tohoto oznámení, se zrušuje. Veškeré náležitosti oznámení tak bude stanovovat veterinární zákon.

České republice byl uznán status země se zanedbatelným rizikem BSE, tudíž je možno věk pro provádění domácí porážky skotu zvýšit.

Státní veterinární správa požadovala povolení provádění domácí porážky v prvních letech po zavedení možnosti provádět domácí porážky skotu a farmových jelenovitých, aby se mohla s dostatečným předstihem připravit na provádění úředních kontrol v této oblasti. V současné době je již k dispozici dostatek informací a zkušeností k tomu, aby mohla být tato povinnost zrušena.

Zároveň se navrhuje posunout věkovou hranici pro domácí porážky skotu z 24 měsíců až na 72 měsíců. Z pohledu BSE, je Česká republika dle OIE (Světová organizace pro zdraví zvířat) klasifikována jako země s kontrolovaným rizikem. Na podzim (září) 2014 Česká republika zaslala na OIE žádost o přidělení statutu země se zanedbatelným rizikem BSE a to na základě příznivé nakažové situace a splnění kritérií OIE pro změnu statutu. V únoru 2015 Česká republika obdržela z OIE kladné stanovisko vědecké komise pro nákazy zvířat, která doporučila generálnímu zasedání OIE udělit České republice status země se zanedbatelným rizikem. Na květnovém zasedání OIE byla Česká republika schválena jako země se zanedbatelným rizikem z pohledu BSE.

Taktéž je možno zkrátit dobu nahlašování domácí porážky z dosavadních 7 dnů. K nutnosti provést namátkovou úřední kontrolu dodržení podmínek pohody zvířat při domácí porážce je dostačující nahlásit tuto porážku 3 dny před jejím uskutečněním.

Výjimka z povinnosti nahlašovat domácí porážku před jejím uskutečněním je umožněna u zvířat, u kterých by z důvodu časové prodlevy mohlo dojít k porušení požadavků na pohodu zvířat (tj. zlomení nohy apod.)

Další úpravy ustanovení § 21 jsou pouze legislativně technické povahy, které jsou reakcí na vložení nových odstavců 2, 3 a 6 do § 21.

Stávající úprava odstavce 12 stanoví, že k zajištění bezpečnosti k usmrcení velké farmové zvěře použitím střelné zbraně musí mít chovatel k dispozici situační nákres farmy nebo hospodářství s vyznačením místa střelby, ověřený posudkem znalce v oboru balistiky. Jedná se o obdobný znalecký posudek, který vypracovává znalec podle § 52 odst. 4 písm. b) zákona o zbraních.

Aby disponovala krajská veterinární správa informacemi, které má podle veterinárního zákona oznámit příslušnému útvaru Policie České republiky, tj. měla údaje o místě a čase použití střelné zbraně k porážce zvěře, byla adekvátně tomu doplněna povinnost chovatele, který je držitelem povolení k usmrcení zvířat použitím střelné zbraně sdělit krajské veterinární správě nejméně 3 dny přede dnem porážky tyto údaje, tj. místo a čas použití střelné zbraně k porážce.

K bodu 28:

Jedná se legislativně technickou úpravu tak, aby užitá terminologie byla v souladu se zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 29 /§ 22 odst. 1 písm. a)/:

Ustanovení se upravuje tak, aby ve veterinárním zákoně již nebyly opakovaně uváděny náležitosti žádosti, které vyplývají ze správního řádu.

K bodům 30 a 31 /§ 22 odst. 1 písm. b)/:

Povinnosti stanovené v § 22 odst. 1 písm. b) jsou zakotveny v přímo použitelných právních předpisech Evropské unie, např. nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin. Duplicitní požadavek je proto vypuštěn.

K bodu 32 /§ 22 odst. 1 písm. j)/:

Med produkují včelstva jako celek, nikoli včela. Včelstva byla do veterinárního zákona zahrnuta již novelou provedenou zákonem č. 139/2014 Sb.

K bodu 33 (§ 22 odst. 2 až 5):

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace pouze osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu.

Navrhované ustanovení přispěje k zefektivnění výkonu úředních kontrol ve smyslu požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, resp. 882/2004 (oblast sledovatelnosti potravin) i na úrovni uvádění živočišných produktů na trh pouze v České republice. Konkrétně se jedná o zavedení nové povinnosti pro osoby uvádějící na trh v České republice produkty živočišného původu, na které se dle stávající právní úpravy nevztahuje povinnost registrace osob ani ve smyslu ustanovení § 22 ani ustanovení § 28 odst. 1 písm. b) bodu 1 veterinárního zákona. Jedná se o osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení pod dozorem Státní veterinární správy, typicky jde o osoby zprostředkovávající obchody mezi subjekty v rámci České republiky (obchodníky).

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu. Osoby, které se zabývají stejnou činností, pouze s tím rozdílem, že zprostředkují obchody pouze mezi osobami usazenými v rámci České republiky, nemají povinnost požádat o registraci. Často tak v praxi dochází k situacím, kdy je velmi obtížné, případně nemožné zjistit původ a další distribuci některých potravin, je-li při úřední kontrole zjištěno, že tyto potraviny nespĺňují požadavky legislativy, zejména na zdravotní nezávadnost.

Nově doplňované odstavce stanovují podmínky žádosti, které je třeba splnit k tomu, aby byla registrace provedena; danou činnost je možné vykonávat až po registraci, o které je příslušnou krajskou veterinární správou vydán doklad o registraci. Zároveň se stanoví lhůta, ve které je registrovaná osoba povinna oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v registraci. Zrušení registrace je možné pouze na žádost registrované osoby, krajská veterinární správa žadatele o zrušení informuje o skutečnosti, že registrace byla zrušena.

K bodu 34 (§ 23):

V zájmu usnadnění úředních kontrol nad zacházením s masem nebo orgány, které pocházejí z tzv. porážek ve mzdě, se doplňuje provozovateli jatek povinnost oznámit krajské veterinární správě porážku skotu nebo prasat, pokud jsou maso nebo orgány určeny k dodání zpět chovateli.

K bodům 35 a 36 (§ 25):

Podmínky, které osoba prodávající živé ryby na samostatném prodejním místě musí dodržovat, je třeba zachovávat nejen při sezónním prodeji živých ryb.

K bodu 37 (§ 27a):

Návrh novely zákona rozšiřuje možnost dodávat na trh i malé množství nutrií. Tato úprava je v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygieně potravin živočišného původu (nutrie patří mezi hlodavce, kteří patří dle tohoto předpisu mezi zajícovce).

Dále je přistoupeno k jednotné úpravě toho, co se rozumí místním maloobchodem nebo trhem a tržnicí a zároveň je rozšířena možnost dodávat produkty vlastní prvovýroby prostřednictvím místního maloobchodu, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na celém území České republiky.

Dosavadní právní úprava umožňuje dodávání, v ustanovení § 27a vyjmenovaných, produktů prvovýroby do maloobchodní prodejny. Návrh novely rozšiřuje tuto možnost u vyjmenovaných produktů prvovýroby i na zařízení stravovacích služeb, které jsou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 považovány za maloobchod. K této úpravě bylo možno přistoupit pouze na základě toho, že Státní veterinární správě byly v roce 2015 rozšířeny kompetence k doзору i na zařízení stravovacích služeb.

Podmínky dodávání malého množství syrového mléka byly upraveny tak, aby došlo ke snížení zátěže prvovýrobců. Na základě analýzy rizika bylo přistoupeno ke snížení povinného vzorkování mléka ze dvou vzorků za měsíc na dva vzorky za rok. Byly zachovány limity stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygieně potravin živočišného původu, došlo pouze ke snížení četnosti vzorkování. Chovatel však i nadále musí zajistit, aby prodávané mléko nepředstavovalo nebezpečí pro zdraví spotřebitele.

Je třeba zdůraznit, že v řadě případů uvádění malého množství produktů na trh se jedná o produkty pocházející z neregistrovaných hospodářství, která tudíž nejsou pod pravidelným veterinárním dozorem.

Veterinární inspektoři Státní veterinární správy jsou výlučně kompetentní k provádění kontrol uvádění malého množství v tržnicích a tržištích a v hospodářství chovatele. V ostatních případech, tj. v případech uvádění na trh prostřednictvím maloobchodu, jsou dány kompetence k jejich kontrole i ze strany dalších dozorových orgánů.

Vzhledem ke skutečnosti, že se na produkty prvovýroby při prodeji v maloobchodní prodejně nebo na tržnici nebo tržišti vztahují požadavky nařízení (EU) č.1169/2011, požadavky zákona o potravinách, případně dalších přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících konkrétní požadavky na označování potravin, bylo ustanovení § 27a dále upraveno tak, aby požadavky zde uvedené (zejm. týkající se značení čerstvého masa, vajec a medu) nepřekračovaly rámec těchto předpisů. Případné duplicitní požadavky byly vypuštěny; ve veterinárním zákoně jsou ponechány pouze výjimky z požadavků na značení příslušných komodit, které přímo použitelné předpisy Evropské unie pro jednotlivé komodity umožňují.

Státní veterinární správa nepředpokládá, že by rozšíření možnosti dodávat tyto produkty do maloobchodu, který je na území České republiky, znamenalo zavedení pravidelných kontrol maloobchodu z uvedeného důvodu, jednalo by se tedy zejména o došetřování případného výskytu a šíření nálezů nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

K bodu 38 (§ 27b):

V tomto ustanovení se zpřesňují podmínky prodeje drobné volně žijící zvěře rovněž na tržišti nebo v tržnici, které se nacházejí na území České republiky. Tento požadavek vyplývá z praxe a na základě podnětu zemědělské odborné veřejnosti.

K bodu 39 (§ 27b odst. 6):

Navrhovaná úprava zesílí kontroly a dohled nad prováděním vyšetření na přítomnost svalovce. V současnosti přetrvává rozdíl mezi počtem kusů ulovených a počtem kusů vyšetřených. V navrhované novele zákona o myslivosti bude uznán Státní správou myslivosti jako ulovený kus prasete divokého pouze ten, u něhož bude provedeno vyšetření na svalovce za podmínky dodání ocasu (tzv. pírká) se vzorkem svaloviny daného kusu zvířete. Tímto bude zajištěno vyšetřování maximálního počtu kusů prasete divokého. Náklady bude hradit Státní veterinární správce státního rozpočtu.

Vyšetřovat zvěř vnímavou na trichinelózu na přítomnost svalovce (trichinel), může pouze akreditovaná laboratoř, které bylo KVS vydáno povolení pro tento druh vyšetřování; není rozhodné, jedná-li se o laboratoř akreditovanou v České republice nebo akreditovanou národním akreditačním orgánem jiného členského státu Evropské unie.

Akreditovanou laboratoř může být jakákoli laboratoř, která na základě žádosti splnila veškeré podmínky a požadavky na kvalitu laboratorní práce a které bylo následně národním akreditačním orgánem vydáno osvědčení o akreditaci. Osvědčení o akreditaci deklaruje, že daný subjekt je způsobilý provádět specifické činnosti podle mezinárodně uznávaného standardu.

V rámci Evropské unie je jednotný evropský akreditační systém tvořený jednotlivými národními akreditačními orgány, které fungují podle jednotných pravidel a akreditují podle definovaných mezinárodně uznávaných norem. V České republice je tato kompetence svěřena Českému institutu pro akreditaci. Akreditace zkušebních laboratoř je prováděna podle normy ČSN EN ISO/IEC 17025:2005 Posuzování shody - Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoř a podle dokumentu MPA 10-01-05 Metodické pokyny pro akreditaci, k aplikaci normy ČSN EN ISO/IEC 17025:2005 v akreditačním systému České republiky.

K bodu 40 (§ 28 odst. 3):

Jedná se o formulační úpravu stávajícího znění, jehož význam se nemění. Výslovně je definováno místo určení pro účely tohoto zákona, jako místo prvního příjmu včetně jakéhokoli prvního zacházení nebo manipulace na území České republiky. Obdobná definice je zahrnuta rovněž v zákoně o potravinách.

K bodu 41 (§ 30 odst. 1):

Zpřesňuje se výkon veterinární kontroly při příchodu na místo určení. Nově budou orgány provádějící veterinární kontrolu kontrolovat, zda subjekty nejen přijímají, ale i uvádějí na trh živočišné produkty označené podle stanovených požadavků a spolu s požadovanými průvodními doklady. V poslední době rostl dovoz potravin z některých členských států Evropské unie uskutečňovaný formou pojízdných prodejen a prodejem těchto produktů na tržištích a tržnicích. I pojízdné prodejny jako každý potravinářský podnik (viz definice v čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002) musí podléhat úředním kontrolám. Jedná se zpravidla o potraviny, které mnohdy nespĺňují některé základní veterinární a hygienické požadavky, zejména požadavky na značení potravin, hygienické podmínky prodeje, zboží, jehož původ prakticky nelze zjistit, je navíc prodáváno v nevyhovujících teplotách a v neodpovídajícím prostředí.

K bodu 42 (§ 30 odst. 2):

Jedná se zpřesnění transpozice směrnice Rady č. 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, v platném znění a směrnice Rady č. 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, v platném znění.

K bodu 43 /§ 30 odst. 3 písm. a)/:

Současná právní úprava stanoví povinnost příjemců zvířat v místě určení informovat předem krajskou veterinární správu o příchodu zvířat z jiného členského státu, a to v rozsahu nezbytném z hlediska účelu a způsobu provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení.

Vzhledem k tomu, že většina zásilek zvířat je doprovázena veterinárním osvědčením (certifikátem), který musí kompetentní autorita ve státě odeslání vložit do informačního systému TRACES, je informace o příchodu zásilky se všemi potřebnými údaji ještě před jejím příchodem příp. neprodleně po příchodu zásilky (záleží na délce přepravy) k dispozici veterinárnímu inspektorovi, který tak může na jejím základě provést případnou kontrolu zásilky, navrhuje se zpřesnit povinnost příjemců zvířat v místě určení informovat krajskou veterinární správu pouze v případě, kdy zásilka zvířat není doprovázena veterinárním osvědčením prostřednictvím informačního systému TRACES. Jedná se např. o případy přemístování mezi schválenými zařízeními (zoologickými zahradami).

K bodu 44 (§ 31 odst. 2):

Stávající ustanovení § 31 odst. 2 veterinárního zákona stanoví, že náklady spojené s opatřením podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce. Jelikož se jedná o veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, měla by se povinnost vztahovat případně na příjemce (kontrolovanou osobu), u kterého je kontrola prováděna, neboť, jak vyplývá z praxe orgánů veterinárního dozoru, v některých případech není reálné obracet se na odesílatele nebo jeho zástupce.

K bodu 49 § 38a):

Nové nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013, o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu, stanoví maximální počet zvířat v zájmovém chovu, která mohou během jednoho neobchodního přesunu doprovázet svého majitele nebo oprávněnou osobu, pouze u druhů uvedených v části A přílohy I daného nařízení, tj. u psů, koček a fretek, a to na 5 ks. Vzhledem k tomu, že u druhů uvedených v části B přílohy I daného nařízení (např. plazi, obojživelníci nebo hlodavci) maximální počet stanovený není, navrhuje se úpravou veterinárního zákona omezit počet zvířat také u těchto druhů.

K bodům 50 a 71 (§ 38b a § 49 odst. 1):

Ustanovení § 38b se z důvodu přehlednosti upravuje celé nově, když je v něm navrhováno více změn. Pokud jde o ustanovení § 38b odst. 5 a 6 a § 49 odst. 1 písm. x), je třeba uvést, že některé třetí země při vývozu zájmových zvířat (psi, kočky, fretky) vyžadují, zejména pro neobchodní účely, úřední potvrzení pasu zvířete v zájmovém chovu (případně mohou vyžadovat jiný identifikační dokument, např. mezinárodní očkovací průkaz) – tzv. ověření pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete, které úřední veterinární lékař provádí formou otisku kulatého razítka spolu s připojením jeho podpisu. Tento způsob ověření platí i pro ověření veterinárního osvědčení pro dovoz krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů v případě, že to třetí země určení vyžaduje.

Pokud jde o ustanovení § 38b odst. 7 a § 49 odst. 1 písm. y), je třeba uvést následující skutečnosti. Veterinární zboží vyvážené do třetích zemí musí být doprovázeno veterinárním osvědčením. V případě, že zboží původem z České republiky není vyváženo přímo z České republiky, ale je převezeno do jiného státu, odkud je následně vyvezeno (příkladem může být kompletace zásilky, kdy dílčí části zásilky pocházejí z několika různých zemí), vystavuje veterinární osvědčení pro vývoz do třetí země kompetentní autorita státu vývozu. V tomto případě je veterinární osvědčení pro vývoz obvykle vystavováno na základě potvrzení příslušných veterinárních dovozních podmínek (požadovaných třetí zemí) kompetentní autoritou země původu výrobku (České republiky).

Při vývozu do některých třetích zemí je dále za účelem splnění dovozních podmínek v celém výrobním řetězci vyžadováno, aby suroviny (použité pro výrobu finálního výrobku určeného pro vývoz) byly při přesunu mezi členskými státy Evropské unie doprovázeny tzv. předvývozním veterinárním osvědčením (jedná se o dokument, jehož znění je totožné se zněním příslušného osvědčení pro vývoz). V současné době je tento systém vyžadován v případě vývozu do Ruské federace, potažmo do Celní unie Ruské federace, Běloruska a Kazachstánu. Nelze však vyloučit, že tento systém nezačnou uplatňovat i jiné třetí země.

Vzhledem k tomu, že potvrzení veterinárních podmínek za výše uvedenými účely je, podobně jako vydání vlastního veterinárního osvědčení pro vývoz, v rámci veterinární prohlídky spojeno s řadou úkonů, mělo by být vydání tohoto typu potvrzení zpoplatněno podobně, jako je zpoplatněno vydání veterinárního osvědčení pro vývoz.

Pokud jde o ustanovení § 38b odst. 8 a § 49 odst. 1 písm. z), je třeba předně poznamenat, že veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy, jejich dovoz a tranzit z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí jsou předmětem právní úpravy stanovené v Hlavě IV veterinárního zákona. Konkrétní veterinární podmínky vývozu zvířat a živočišných produktů do třetích zemí jsou stanoveny v § 38b citovaného zákona. Z tohoto ustanovení vyplývá, že jedním ze základních požadavků nezbytných k vývozu veterinárního zboží je veterinární osvědčení, které vystavuje příslušná krajská veterinární správa. Součástí žádosti o veterinární osvědčení k vývozu zboží je doklad o veterinárních podmínkách, jejich splnění požaduje dovážející stát a které v ověřeném překladu krajské veterinární správě předkládá vývozce.

Některé třetí země prostřednictvím těchto veterinárních podmínek vyžadují, aby byla identita zboží zajištěna tzv. úřední veterinární plombou. Jako příklad lze uvést USA (vývoz spermatu skotu) nebo Japonsko (vývoz vepřového masa a masných výrobků).

Výčet třetích zemí a veterinárního zboží, které má být touto úřední plombou zajištěno, v současné době narůstá a je proto v zájmu vývozců veterinárního zboží legislativně zakotvit tuto kompetenci orgánů veterinárního dozoru. S ohledem na skutečnost, že v budoucnu může rovněž nastat situace, kdy bude dovozci požadován i jiný způsob zajištění identity veterinárního zboží, jsou navrhovány i jiné možné způsoby zajištění jeho identity, obdobně tak, jak je uvedeno v celním zákoně.

Se zástupci dovozců ze třetích zemí projednala Státní veterinární správa rovněž možnost plombování zásilek samotným vývozcem za přítomnosti úředního veterinárního lékaře, který by následně tuto skutečnost, včetně čísla plomby, popsal do veterinárního osvědčení, které k vývozu vystavuje. Tento postup, který někteří dovozci pouze dočasně akceptovali, je ale z dlouhodobého hlediska nepřijatelný a nepředstavuje systémové řešení problému.

Vzhledem k tomu, že navrhované ustanovení obsahuje zákaz porušení veterinární závěry bez souhlasu krajské veterinární správy, je na místě rovněž doplnit do sankčních ustanovení veterinárního zákona skutkovou podstatu správního deliktu.

Pokud jde o ustanovení § 38b odst. 9, je třeba uvést následující skutečnosti. Při exportování zvířat do třetích zemí bývá ve veterinárních osvědčeních zpravidla vyžadována povinnost umístit do doby odeslání zvíře do karantény. Doba karantény je stanovena rozdílně v závislosti na druhu, kategorii a zemi určení. Obvyklá doba karantény je 30 dnů. Obdobná situace je v případě prováděných zdravotních zkoušek, antiparazitárních ošetření, podání antibiotik a provedení vakcinací v době, kdy jsou zvířata v karanténě. Pokud odesílatel (vývozcem) splní požadované úkony, osvědčí úřední veterinární lékař zásilku a potvrdí příslušné veterinární osvědčení.

Veterinární zákon předpokládá v ostatních případech schválení karantény nebo izolace příslušnou krajskou veterinární správou. V tomto případě tak není důvod ke schvalování karantény krajskou veterinární správou. Důležité je, aby zahájení karantény bylo oznámeno krajské veterinární správě, aby kdykoli mohla provést kontrolu plnění podmínek a popřípadě upozornit odesílatele (vývozcem), že tak, jak je karanténa zajištěna a prováděna, neumožní nebo umožní odbavení zásilky zvířat. Z tohoto důvodu je vyžadováno oznámení karantény způsobem umožňující dálkový přístup. Papírový formulář pro případné oznámení je odesílatelům (vývozcům) k dispozici od roku 2014 a od roku 2015 je k dispozici i dálkový přenos dat. V současné době je využívání formulářů dobrovolné. Navržený způsob usnadní odesílatelům (vývozcům) zjednodušení informování krajské veterinární správy o záměru a umístění zvířat do karantény před předpokládaným vývozem.

K bodům 51, 55 až 57 (§ 39 odst. 1, § 41 odst. 1 a § 42):

Ve městech je pravidelně vedle deratizace prováděn asanační odchyt a neškodné odstraňování volně žijících holubů, kteří znečišťují prostředí a jsou zdravotním rizikem pro lidi (zdroj salmonelózy a alergenů). Jedná se o holuby, kteří jsou původem z chovů, ale postupně zdivočeli a přizpůsobili se životu ve městech. Tento stav odpovídá definici zvířete bez pána podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Ve většině případů obývají tato zvířata bez pána nezajištěné prostory (půdy). Nejedná se v žádném případě o původní druh. Odchyt těchto holubů – zvířat bez pána, dosud není řešen v žádném právním předpise. Vzhledem k tomu, že se jedná o asanační činnost v rámci ochranných a zdlávacích opatření, je nezbytné provést úpravu odchytu, ať již v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu, ve veterinárním zákoně.

Pokud bude asanace holubů prováděna ve veřejném zájmu, navrhuje se obci, na jejímž území je asanace zvířat bez pána prováděna, hradit náklady spojené s odchytém. Pokud se však bude jednat o odchyt na základě mimořádných veterinárních opatření, bude obec, která vynaložila finanční prostředky na asanaci zvířat bez pána, oprávněna požádat Ministerstvo zemědělství o náhradu nákladů v souladu s ustanovením § 46 písm. e) veterinárního zákona.

V ustanovení § 42 odst. 2 se doplňují i handicapovaná volně žijící zvířata, u kterých je třeba, aby odchyt těchto zvířat rovněž prováděla fyzická osoba, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na tuto činnost.

K bodu 53 (§ 40 odst. 3):

Stávající úprava stanovuje ohlašovací povinnost v případě nálezů kadáveru tomu, komu náleží nebo kdo spravuje místo jeho nálezů. V poslední době se v praxi vyskytly případy, kdy neznámá osoba nenakládala s jinými druhy vedlejších produktů živočišného původu než s kadávery tak, aby je předala oprávněné osobě ke zpracování nebo dalšímu využití, ale odvezla a zbavila se jich na pozemku, který spravovala obec. Na tento případ však stávající znění veterinárního zákona nedopadá.

Cílem předloženého návrhu je stanovení ohlašovací povinnosti pro případ, kdy jsou nalezeny vedlejší živočišné produkty neznámého původu a je nutné tuto situaci bezodkladně řešit. Stanovení uvedené povinnosti bude zároveň sloužit ke sjednocení postupu místně příslušných krajských veterinárních správ při řešení takových případů.

K bodu 54 /§ 41 odst. 1 písm. e)/:

K ustanovení upřesňujícímu vztah ke kritickým kontrolním bodům (HACCP) je třeba uvést, že v těchto ustanoveních se jedná o zpřesnění českého překladu anglického termínu „hazard“ - nebezpečí. Jedná se o analýzu nebezpečí nikoli analýzu rizika. Termín „analýza nebezpečí“ označuje stav, kdy je nezbytné určit, zda se v daném procesu vyskytuje nebo nevyskytuje činitel, který by mohl ohrozit bezpečnost potravin, kdežto termín „riziko“ již označuje stav, kdy bylo identifikováno nebezpečí a pouze se stanovuje míra možnosti jeho uplatnění.

K bodu 58 (§ 42 odst. 5):

Ustanovení § 42 veterinárního zákona se zároveň navrhuje upravit tak, že odchycené zvíře, není-li znám chovatel, bude umístěno v útulku pro zvířata, bez možnosti jeho nabídnutí občanskému sdružení, jež se podílí na plnění úkolů ochrany zvířat, tj. provozuje útulek pro toulavá nebo opuštěná zvířata. Nemá význam nabízet zvířata občanskému sdružení, pokud by žádný útulek neprovozovalo, protože musí mít k dispozici prostory, kde bude minimálně provedena karanténa nebo izolace odchyceného zvířete. Z hlediska umístění odchyceného zvířete je nepodstatné, zda útulek provozuje obec, chovatel nebo občanské sdružení, podstatné je, zda je pro odchycené zvíře odpovídající místo v útulku.

K bodům 59 a 68 /§ 42 odst. 6 až 9 a § 49 odst. 1 písm. h)/:

V současné době neexistuje žádná evidence útulků pro toulavá zvířata. Podle veterinárního zákona mohou pečovat o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata pouze osoby, které mají osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

Na území České republiky je mnoho osob a subjektů, které pečují o opuštěná zvířata. Péče o tato zvířata je však na různé úrovni. Na základě vlastních šetření Státní veterinární správy, podnětů občanů a občanských sdružení jsou zjišťovány v těchto chovech mnohdy vážné nedostatky, přesto však je držení těchto zvířat spolufinancováno obcemi a občanskými sdruženími.

Při kontrolách těchto chovů je často zjišťován společný chov vlastních zvířat s opuštěnými zvířaty, kdy mnohá z opuštěných zvířat (psů) po jejich odchycení nebo umístění nejsou karanténována nebo izolována, nejsou očkována proti vzteklině v souladu s právními předpisy (§ 4 veterinárního zákona) nebo zařízení jsou provozována osobou bez platného osvědčení.

Z výše uvedených důvodů je navrhována povinná registrace útulků pro toulavá zvířata. Registrované útulky by byly zveřejněny na webových stránkách Státní veterinární správy. Tyto útulky by byly zároveň pod veterinárním dozorem, který by mohl lépe garantovat odpovídající podmínky pro zvířata umístěná v těchto útulcích. Zároveň se navrhuje doplnit kompetenci krajské veterinární správy k registraci útulků pro zvířata.

Pro Státní veterinární správu je zejména z nálezových důvodů důležité vědět, zda se jedná o útulky pro hospodářská zvířata nebo pro zájmová zvířata. Provozovat může útulky samostatně nebo i dohromady. V případě útulků pro hospodářská zvířata bude kontrolováno např. provedení zdravotních zkoušek, které se vztahují na hospodářská zvířata a dále požadavky na prostory v souladu s vyhláškou č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat. Je nezbytné rozlišovat, zda jsou prováděny kontroly hospodářských nebo zájmových zvířat.

Nově navrhované odstavce 6 až 9 stanovují podmínky žádosti, které je třeba splnit k tomu, aby byla registrace útulku provedena; danou činnost je pak možné vykonávat až po registraci, o které je příslušnou krajskou veterinární správou vydán doklad o registraci. Zároveň se stanoví lhůta, ve které je registrovaná osoba povinna oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených registraci. Zrušení registrace je možné pouze na žádost registrované osoby, krajská veterinární správa žadatele o zrušení informuje o skutečnosti, že registrace byla zrušena.

K bodu 60:

Státní veterinární správa má k dispozici při provádění mimořádných veterinárních opatření nebo v souvislosti s provedením porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění nejen zásahovou techniku, s níž je sama příslušná hospodařit, ale i techniku, s níž je příslušná hospodařit Správa státních hmotných rezerv. Jedná se o těžkou techniku, jako jsou nákladní vozidla, přepravníky pro přepravu porážecích linek (skotu, ovcí, koz, prasat, drůbeže, popřípadě i jiných druhů zvířat), elektrických agregátů a čerpadel pro zajištění výjezdu a odborných veterinárních činnosti v rámci mimořádných veterinárních opatření nebo v případě řešení dopravních nehod vozidel pro přepravu zvířat. Jedná se o zásahy mimo i v rámci krizového zákona v souladu s pohotovostním plánem Státní veterinární správy. Výjezd techniky je vyžadován na základě požadavku odboru ochrany zdraví a pohody zvířat Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy prostřednictvím odboru bezpečnostní politiky a krizového řízení Ministerstva zemědělství adresovaný Správě státních hmotných rezerv. Výjezd techniky je požadován několikrát ročně.

Navrhuje se doplnit výslovnou kompetenci Ministerstvu zemědělství pro vyjmenované případy požádat Správu státních hmotných rezerv o uvolnění a využití prostředků pohotovostních zásob.

K bodu 63 (§ 47 odst. 1):

Jde pouze o legislativně technickou úpravu, jejíž nutnost vyplývá z toho, že legislativní zkratka pro Ministerstvo zemědělství je zavedena novelizačním bodem 9 již v ustanovení § 4 odst. 1 písm. i) zákona.

K bodům 64 a 65 /§ 48 odst. 1 písm. j)/:

Navrhované znění souvisí s úpravou § 4 odst. 3 veterinárního zákona. Podle nové úpravy bude chovatel, který chová pět a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, povinen tuto skutečnost oznámit krajské veterinární správě. Státní veterinární správa provede seznamy těchto chovatelů a bude je zveřejňovat na internetových stránkách.

K bodu 66 /§ 48 odst. 1 písm. k)/:

Navrhované změna souvisí s úpravou § 38b odst. 1 veterinárního zákona a ve svém důsledku představuje zjednodušení administrativní zátěže vývozců veterinárního zboží. Nově bude Ústřední veterinární správa na internetových stránkách Státní veterinární správy zveřejňovat i vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané na úrovni kompetentních autorit vyvážejícího a dovážejícího státu. Pokud zde bude vzor osvědčení zveřejněn, vývozce nebude povinen předložit ověřený překlad vzoru veterinárního osvědčení požadovaného dovážejícím příp. tranzitním státem.

K bodu 67 /§ 48 odst. 1 písm. s)/:

Národní agentura pro zemědělský výzkum (NAZV) Ministerstva zemědělství, která zpracovává kompletní materiály pro schválení, notifikaci a vyhlášení resortních programů výzkumu Ministerstva zemědělství v celé oblasti agrárního sektoru ve spolupráci s Českou akademií zemědělských věd požaduje po institucích výzkumu a vývoje pro schválení projektu podle „Specializované mapy s odborným obsahem“ kromě jiných dokumentů i potvrzení mezinárodně uznávané certifikace (akreditace) u příslušného odborného certifikačního (akreditačního) orgánu nebo osvědčení příslušného odborného orgánu státní správy, který je věcně odpovědný za oblast, ve které jsou metodika nebo postup uplatňovány.

V případě, kdy certifikaci uděluje věcně příslušný odborný orgán státní správy, tj. i poskytovatel, musí být taková certifikace udělena na základě vypracování dvou nezávislých oponentních posudků. Jedním z příslušných orgánů státní správy v resortu Ministerstva zemědělství pro schválení (udělení certifikace) výsledku typu „Specializovaná mapa s odborným obsahem“ (dále jen „mapa“) je kromě Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (ÚKZÚZ), Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů (ÚHÚL), Státního pozemkového úřadu (SPÚ), odborných útvarů ministerstva i Státní veterinární správa (SVS) a její složka Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv. Příslušné orgány byly jmenovány dopisem ministra zemědělství č. j. 30821/2010-10000 z 26. října 2010. Z výše uvedených důvodů je nezbytné v kompetenčním ustanovení doplnit kompetenci pro vydávání certifikované metodiky.

K bodu 70 /§ 49 odst. 1 písm. t)/:

Změnou v tomto ustanovení se v zájmu dosažení jednotnosti a přehlednosti právního řádu reaguje na změny provedené v zákoně č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů.

K bodům 72 a 89 (§ 53):

Tyto požadavky vyplývají z povinnosti České republiky řádně zajistit výkon úřední kontroly. Cílem je zamezit uvádění na trh potravin z podniků, kde provozovatelé potravinářských podniků odmítají provedení úředních kontrol. Předpokládá se, že hlavním přínosem návrhu bude zefektivnění kontrolní činnosti Státní veterinární správy díky zavedení nových typů opatření, což v konečném důsledku přinese vyšší úroveň ochrany práv běžného spotřebitele.

K ustanovení § 53 odst. 1 písm. d) je třeba předně uvést, že toto ustanovení umožňuje uložit zákaz užívání prostor, pokud kontrolovaná osoba odmítne poskytnout součinnost odpovídající oprávnění veterinárních inspektorů vstupovat na pozemky, do staveb a jiných prostor podle § 7 kontrolního řádu. S ohledem na možnost ohrožení zdraví spotřebitelů (v důsledku důvodného podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných, jejichž uvedení na trh může mít dopad na zdraví obyvatel nebo z nakažových důvodů) a na to, že je obecně nepřijatelné, aby se provozovatel potravinářského podniku odmítal podrobit úřednímu dozoru nad potravinami, jsou běžné nástroje (uložení pokuty), které jsou veterinárním inspektorům k dispozici v případě neposkytnutí součinnosti v rovině odmítnutí vstupu, nedostatečné pro rychlé a účinné zjednání nápravy. Uložení pokuty za neposkytnutí součinnosti podle kontrolního řádu je tak adekvátním nástrojem s ohledem na svou omezenou pružnost při neposkytnutí součinnosti ve vztahu k tzv. dalším oprávněním kontrolujícího podle § 8 kontrolního řádu. Nicméně v případě, kdy je odmítnut vstup do potravinářského podniku, může být ukládání pokut v režimu kontrolního řádu nedostatečným nástrojem. Odmítnutí vstupu do provozovny je v případě potravin tím jednoznačně nejzávažnějším zásahem do oprávnění inspektorů právě s ohledem na možnost ohrožení zdraví spotřebitelů. Navíc ani uložení opakované sankce nemusí vést ke zpřístupnění provozovny a spotřebitel tak může být vystaven zvýšenému riziku, které taková provozovna může představovat, i po delší dobu.

Veterinární inspektoři při ukládání tohoto opatření budou vždy postupovat podle správního řádu prostřednictvím forem zde uvedených, zejm. se bude z důvodu operativnosti jednat o opatření na místě příp. příkaz. Opatření v podobě zákazu užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh bude uloženo vždy jen v nezbytně nutné míře a zákaz se bude vztahovat pouze na ty výrobní prostory, které souvisí s protiprávní činností.

Obdobně budou veterinární inspektoři postupovat i při ukončení uloženého opatření po odstranění protiprávního jednání, tj. i v tomto případě se bude jednat o jednu z forem upravených správním řádem.

K ustanovení § 53 odst. 1 písm. e) je třeba nejprve poznamenat, že znění tohoto ustanovení je inspirováno ustanovením § 4 odst. 4 zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci. Pro zabezpečení efektivní kontroly je třeba inspektorům poskytnout dostatečně účinný nástroj, aby si mohli zjednat přístup do kontrolovaných prostor, pokud jim tento bude odepřen, včetně otevření uzavřených prostor. Zároveň je třeba výslovně stanovit povinnost každého, v jehož objektu se takové prostory nacházejí, aby kontrolu inspekce strpěl.

Jedná se o pořádkové opatření, které není sankcí a které bude moci být využito, pokud bude znemožněno oprávnění podle § 7 kontrolního řádu. Tato opatření budou veterinární inspektoři využívat v případě těch situací, kdy bude nezbytné zjednat si přístup ve smyslu § 53 odst. 1 písm. e) veterinárního zákona, tj. v případě ohrožení zdraví lidí prostřednictvím nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ohrožení zdraví zvířat před nebezpečnými nákazami. Využití tohoto oprávnění bude vždy zvažováno v souladu se zásadou přiměřenosti. Podle okolností dané situace by mělo být aplikováno zejména při podezření, že by mohly být uváděny na trh nebezpečné potraviny, jejichž uvedení na trh může mít dopad na zdraví obyvatel. Podle konkrétní situace může být toto oprávnění realizováno i za asistence Policie České republiky, a to v souladu s ustanovením § 135 správního řádu. Jakým konkrétním způsobem bude přístup zjednan, bude záležet na situaci na místě kontroly.

Podle situace může být toto oprávnění realizováno za asistence Policie České republiky, a to v souladu s § 135 správního řádu. Jakým konkrétním způsobem bude přístup sjednán, bude záležet na situaci na místě kontroly.

V ostatních případech, aniž by to bylo zároveň, bude postupováno podle zákona o kontrole.

Obdobnou úpravu obsahuje již platná právní úprava § 4 odst. 4, § 5 odst. 1 písm. a) bodu 4 a § 5a odst. 1 zákona č. 146/2002 Sb.

K bodům 74 a 75 (§ 56a odst. 2):

V § 56a se v současném znění veterinárního zákona některá ustanovení vztahují pouze na veterinární osvědčení pro dovoz. Stejně požadavky by však mělo splňovat také veterinární osvědčení pro vývoz. V tomto ohledu se navrhuje ustanovení § 56a náležitým způsobem upravit.

K bodu 76:

Současná právní úprava ukládá povinnost požádat o stanovení veterinárních podmínek pro provádění pokusů chovateli zvířat, kdy není přesně uvedeno, zda se jedná o chovatele, u kterého uživatel pokusných zvířat hodlá použít pokusná zvířata k pokusům, nebo o vlastního uživatele pokusných zvířat nebo o chovatele, ke kterému mají být zvířata po ukončení pokusu přemístěna za účelem dalšího chovu nebo porážky (provozovatel jatek). Tato úprava zpřesňuje, kdo o stanovení veterinárních podmínek pro provádění pokusu požádá, ve kterých případech a zároveň dochází k terminologickému přizpůsobení zákonu č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, kde je jako jeden z požadavků žádosti o schválení projektu pokusu v § 16 odst. 1 písm. g) uveden i požadavek na předložení veterinárních podmínek pro provádění pokusů na pokusných zvířatech stanovený krajskou veterinární správou.

Projekt pokusu, jehož součástí jsou i veterinární podmínky pro provádění pokusů na pokusných zvířatech stanovené krajskou veterinární správou, zpracovává a předkládá ke schválení, v souladu s příslušným ustanovením zákona na ochranu zvířat proti týrání, uživatel pokusných zvířat. Ten také v projektu určí, zda bude pokus proveden přímo u chovatele mimo schválené zařízení uživatele pokusných zvířat nebo po ukončení pokusu budou zvířata vrácena zpět do chovu původu, přemístěna do jiného chovu nebo porážena.

V těchto případech je nezbytné z důvodu ochrany zdraví zvířat nebo zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů z pokusných zvířat stanovit dodatečné veterinární podmínky, zejména se bude jednat o

- dodatečné označení a vedení evidence nad rámec stanovený platnou právní úpravou pro označování a evidenci hospodářských zvířat,
- označení a vedení evidence ostatních zvířat, která dle platné právní úpravy nemusí být označována a nemusí být ve vztahu k nim chovatelem vedena evidence,
- posouzení závažnosti narušení zdravotního stavu po skončení pokusu a zajištění ošetření zvířat, než budou umístěna do chovu,
- v případě aplikace infekčních agens provedení dodatečných laboratorních testů k vyloučení nálezů a onemocnění, která by mohla ohrozit nálezový stav zvířat v chovu určených nebo zdraví chovatelů a ošetřovatelů těchto zvířat v chovu určených,

- stanovení ochranných lhůt nad rámec platných právních předpisů v případě, že cílem pokusu má být stanovena účinnost a bezpečnost léčivých přípravků u zvířat, která mají být po ukončení pokusu porážena na jatkách nebo mohou být přemístěna do chovu, ze kterého je může chovatel v případě potřeby porazit pro vlastní spotřebu nebo je dodat na jatky,
- stanovení veterinárních podmínek pro případ, že by zvířata byla po skončení pokusu přemístěna do chovu, ze kterého mohou být zvířata exportována nebo přemístěna do jiných členských států Evropské unie.

K bodu 77 (§ 59 odst. 4 a 5):

Upravuje se atestační studium pro úřední veterinární lékaře. Nově se stanoví, že výkon státního veterinárního dozoru provádí úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně. Obdobně, jako tomu je ve stávající úpravě, se navrhuje, že úřední veterinární lékař může vykonávat funkce představených Státní veterinární správy a vedoucích pracovníků Státních veterinárních ústavů, pokud získal atestace II. stupně.

K bodu 78:

Jedná se legislativně technickou úpravu tak, aby užitá terminologie byla v souladu se zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 79 /§ 59a odst. 1 písm. d)/:

Navrhuje se, aby do výčtu osob, které jsou považovány za osoby odborně způsobilé k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti, byly zahrnuty rovněž osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti zootechniky. Jedná se zejména o absolventy zemědělských vysokých škol. Důvodem navrhovaného rozšíření předmětného ustanovení o absolventy vysokých škol se studijním programem v oblasti zootechniky je rozšíření a zpřesnění výčtu osob, které mohou vykonávat některé odborné veterinární úkony, ke kterým je třeba odborná způsobilost stanovená veterinárním zákonem. Jedná se zejména o nově navržené ustanovení § 64b odst. 1 týkající se injekční aplikace léčiv, dle kterého se stanovenému okruhu chovatelů hospodářských zvířat umožní injekční aplikace léčiv a to podle pokynů ošetřujícího veterinárního lékaře, na jím provozovaném hospodářství a u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová.

K bodu 80 /§ 59a odst. 1 písm. f)/:

Nově formulovaný novelizační bod, kterým se do výčtu osob, které získaly odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností, zahrnují rovněž osoby, které získaly odbornou způsobilost specializovanou odbornou přípravou organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, deklaruje skutečnost, že v současné době již veterinární právní předpisy upravují získávání odborné způsobilosti k některým odborným veterinárním činnostem formou specializovaného odborného studia organizovaného vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny (např. odborná příprava pro označování hospodářských zvířat, kurzy pro odchyt toulavých a opuštěných zvířat, školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře) i to, že se novou právní úpravou uvedenou v § 64b navrhuje možnost provádět po absolvování specializované odborné přípravy další odborné veterinární úkony, jejichž rozsah bude stanoven prováděcím právním předpisem.

Podle připravovaného návrhu tohoto prováděcího právního předpisu by se mělo jednat o odborné veterinární úkony - kastrace samců mladších 7 dnů u prasat a mladších 8 týdnů u skotu, ovcí, koz nebo králíků, kteří netrpí anatomickou vadou pohlavních orgánů, krácení ocasů u selat mladších 7 dnů a jehňat mladších 8 dnů, odrohování nebo tlumení růstu rohů u telat a kůzlat ve věku do 4 týdnů provedenou chemickou kauterizací, tepelnou kauterizací přístrojem, který vyvíjí potřebné teplo po dobu nejméně 10 sekund, ošetření a úprava zdravých kopyt, paznehtů a spárků zvířat, odstraňování ostruh, hřebenů, posledních článků křídel, krácení zobáků, drápů, nastříhování meziprstních blan během prvního dne života drůbeže, odstraňování drápů a zkrácení horní části zobáku u pižmových kachen do 21 dní věku, úprava zubů savých selat, kauterizace zobáků hrabavé drůbeže mladší 10 dnů, která je určena k produkci konzumních vajec.

K bodu 81 (§ 60)

Jedná se nadbytečné ustanovení, problematika je řešena zákonem č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 82 (§ 61 odst. 1):

Jedná se zpřesnění dosavadní povinnosti soukromých veterinárních lékařů, kteří mají dosud jen „oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a ukončení činnosti“. Nově se navrhuje zahájení nebo ukončení činnosti oznámit 7 dnů předem. Lhůta 7 dnů je obvyklá i pro jiné subjekty, kterým veterinární zákon stanovuje povinnosti (např. chovatel – podnikatel), a je pro orgány veterinárního dozoru relevantní zejména z pohledu event. vymáhání zákonem stanovené povinnosti.

K bodu 83 (§ 61 odst. 1):

S ohledem na praktické zkušenosti se navrhuje zakotvit výslovnou povinnost veterinárního lékaře vykonávajícího léčebnou a preventivní činnost uvědomit krajskou veterinární správu i z důvodu podezření z týrání zvířete.

K bodu 84 (§ 64b):

Nově navrhované ustanovení § 64b rozděluje odborné veterinární úkony chovatelů hospodářských zvířat do 3 kategorií, a to na odborné veterinární úkony, k nimž není třeba odborné způsobilosti, a odborné veterinární úkony, k jejichž provádění bude nezbytné absolvovat specializovanou odbornou přípravu organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny a na odborné veterinární úkony spočívající v injekční aplikaci léčiv. Ve všech těchto popsanych případech bude chovatel hospodářských zvířat oprávněn provádět tyto úkony pouze na jím provozovaném hospodářství a u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová.

S ohledem na skutečnost, že zákon o léčivech a jeho prováděcí právní předpis (vyhláška č. 344/2008 Sb.) podrobně aplikaci léčiv volných i vázaných na lékařský předpis upravuje, navrhuje se v novele veterinárního zákona úprava, která chovatelům hospodářských zvířat umožní injekční aplikaci léčiv. Injekční aplikaci bude mít možnost provádět chovatel hospodářských zvířat podle pokynů ošetřujícího veterinárního lékaře, pokud bude osobou odborně způsobilou podle § 59a odst. 1 písm. a) až e) veterinárního zákona. Pokynem se rozumí na základě anamnestických údajů, po stanovení diagnózy a prognózy průběhu léčby umožnění provádět všechny nebo jen některé injekční aplikace chovateli hospodářských zvířat. Ošetřující veterinární lékař stanoví veterinární léčivý přípravek, množství léčivého přípravku a místo a způsob injekční aplikace. V případě, že by mohlo dojít ke komplikacím nebo dojde ke zhoršení zdravotního stavu léčeného zvířete, ošetřující veterinární lékař může rozhodnout, že injekční aplikace bude provádět pouze sám. Odborná způsobilost chovatelů hospodářských zvířat je pouze ve vztahu k vlastní aplikaci, kdy nemůže sám rozhodnout o provádění léčby nebo měnit stanovený postup léčby ošetřujícím veterinárním lékařem. V případě zjištění komplikací nebo neočekávaných reakcí je chovatel hospodářských zvířat povinen neprodleně informovat ošetřujícího veterinárního lékaře, který rozhodne o dalším postupu. Ve smyslu citovaného ustanovení se jedná o osoby, které získaly

- a) vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu považuje za rovnocenné,
- b) vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu považuje za rovnocenné,
- c) úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- d) vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti, která není uvedena v písmenu a) nebo b) a která odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie, biologie a nově i zootechniky,
- e) úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu c) a který odpovídá druhu a rozsahu činnosti.

Vzhledem k velkému počtu možných injekčních aplikací (např. intradermální, subkutánní, intramuskulární, intravenózní, intraartikulární, intrauterinní) se nenavrhuje kromě výše uvedeného vzdělání další specializovaná odborná příprava. Kurz by musel zahrnovat zejména praktické provádění různých způsobů aplikací na živých zvířatech a vzhledem k počtu předpokládaných chovatelů by se nenašel dostatečný počet pokusných zvířat, u kterých by se aplikace prováděla. Proto je předpokladem pro umožnění injekční aplikace léčiv u hospodářských zvířat znalost, kterou získal chovatel hospodářských zvířat v rámci studia nebo v omezené míře podle pokynů veterinárního lékaře v případech neodkladného poskytnutí péče.

Navrhuje se doplnit právní úpravu o úkony, které mohou chovatelé hospodářských zvířat vykonávat bez požadované specializované odborné přípravy i odborné způsobilosti, které budou taxativně vymezeny prováděcím právním předpisem, včetně podrobností jejich provádění

- auskultační vyšetření,
- měření teploty,
- vyšetření porodních cest intravaginálně pouze v době porodu s normálním průběhem,
- příprava, vedení a pomoc při porodech zvířat s normálním průběhem,
- odběr vzorků mléka,
- vyšetření moči po spontánním močení (mikci) - nikoliv katetrizací močového měchýře,
- nálev sondou do batoru podle pokynů veterinárního lékaře,
- aplikace koupelí a postřiků, které nejsou vázány na předpis veterinárního lékaře anebo byly pro takto ošetřovaná zvířata veterinárním lékařem předepsány.

Návrh novely veterinárního zákona rovněž obsahuje úpravu, která chovatelům odborně způsobilým podle § 59a odst. 1 písm. a) až e) veterinárního zákona umožní po absolvování specializované odborné přípravy vykonávat další odborné veterinární úkony, jejichž seznam stanoví prováděcí právní předpis. Předpokládaná specializovaná odborná příprava bude stanovena přibližně v rozsahu jednodenního kurzu, 10 výukových hodin a zakončena testem. Prováděcí právní předpis bude obsahovat rovněž způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, včetně vydávání osvědčení k odborné způsobilosti.

K bodu 84 (§ 64c):

Na základě požadavku Českého svazu včelařů, který sdružuje cca 98 % chovatelů včel v České republice, se do novely veterinárního zákona navrhuje doplnit nové ustanovení o tzv. prohlížeteli včelstev. Prohlížitelem včelstev se bude moci stát fyzická osoba, která úspěšně absolvuje specializované školení blíže stanovené prováděcím právním předpisem. Tato osoba poté bude, pokud ji chovatel včel povolá, oprávněna v ochranných pásmech v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel prohlížet včelstva. Bude na rozhodnutí chovatele včel, zda si rozebrání včelího díla nechá rozebrat tímto prohlížitelem včelstev, nebo si tuto prohlídku svých včel provede, tak jako doposud, sám.

V rámci ochranného pásma se zpravidla nachází 100 i více chovatelů včel; 1 chovatel má v průměru na stanovišti 10 včelstev. U každého včelstva musí být včelí dílo rozebráno, prohlédnuto a posouzeno, což je v množství chovatelů v ochranném pásmu časově, ale i organizačně velmi náročné. Včela resp. včelstvo jako hospodářské zvíře má své zvláštnosti oproti ostatním hospodářským zvířatům, včely – včelstva nelze omezit v pohybu, nelze je umístit do karantény.

Právě z důvodu co nejvčasnějšího zamezení šíření nebezpečné nákazy včel je žádoucí provést prohlídky včelstev s rozebráním včelího díla v co nejkratší době. Právě při těchto prohlídkách Státní veterinární správa uplatní pomoc odborně proškolených osob. Tyto osoby budou mít mimo jiné povinnost provádět prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a vést záznamy o provedených prohlídkách včelstev, uchovávat tyto záznamy po dobu 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Státní veterinární správa tak bude mít v rámci státního veterinárního dozoru kontrolu nad výkonem jejich činnosti.

K bodu 85 (§ 67 odst. 5):

V souladu s ustanovením § 5 odst. 2 veterinárního zákona je v České republice od roku 2006 realizován Národní ozdravovací program od nebezpečné nákazy u skotu Infekční bovinní rinotracheitidy (NOP od IBR). Podle zásad zveřejněných v Metodice kontroly zdraví zvířat a nařízené vakcinace (MKZ) musí mít chovatel pro jednotlivá hospodářství zpracovaný program ozdravování zvířat, který schválila krajská veterinární správa. Plnění individuálního ozdravovacího programu na základě analýzy rizika v souladu s víceletým plánem kontrol kontrolují veterinární inspektoři. V případě zjištění nedostatků musí přijmout nezbytná opatření, mezi která zejména patří zákaz přemísťování nevakcinovaných zvířat, nařízení očkování a nařízení požadovaného vyšetření. Veterinární opatření musí být uložena z důvodu úspěšného dokončení ozdravování a v případě zamezení zavlečení nákazy prostřednictvím pozitivních zvířat do ozdravených chovů. Následná opatření bude nezbytné přijmout po ukončení ozdravování v České republice, ke kterému má dojít k 31. prosinci 2016. Po tomto datu požádá Státní veterinární správa v souladu s legislativou Evropské unie Evropskou komisi o schválení země prosté IBR. I když bude ozdravování ukončeno, nebudou všechna hospodářství prostá nákazy. Předpokládá se, na základě evidence v Informačním systému Státní veterinární správy, že těchto hospodářství bude z 19 tis., ve kterých bylo ozdravování zahájeno, asi 40. Všem těmto hospodářstvím budou muset být uložena mimořádná veterinární opatření z výše uvedených důvodů.

Uložená mimořádná veterinární opatření stanoví zákaz přemísťování zvířat s výjimkou zvířat určených k porážce přímo na jatky a nařízení provádění očkování merkerovou vakcínou do doby vyřazení všech pozitivních zvířat. V souladu se současným zněním § 67 veterinárního zákona by měl chovatel nárok na náhradu nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, anebo při nálezu původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně izolaci zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu. Vzhledem k tomu, že od roku 2006 až do konce roku 2013 byl chovatelům k dispozici dotační titul Ministerstva zemědělství, ze kterého byly hrazeny z 50 % náklady na vakcinaci, nákup vakcín a laboratorní vyšetření základního stáda, by bylo nespravedlivé, aby chovatelům, kteří nezvládli ozdravování v průběhu 10 let, byly prokazatelné náklady hrazeny ze 100 %. Tento nástroj by byl využit i v případě zahájení dalších ozdravovacích programů. V současné době se uvažuje o zahájení Národního ozdravovacího programu od bovinní virové diarhoea (BVD-MD).

K bodům 86 a 87 (§ 71 a 72):

Ustanovení § 71 a § 72, která stanoví přestupky a správní delikty, se upravují tak, aby odpovídala předchozím novelizačním bodům uvedeným v návrhu novely zákona.

Konkrétně ustanovení § 71 bylo upraveno tak, aby úprava přestupků korespondovala s přesnější a podrobnější úpravou správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob.

Vychází se přitom z toho, že stanovení povinnosti, a to již z důvodu náležité prevence, musí být doprovázeno hrozbou uložení sankce pro případ jejího nesplnění nebo porušení. Pokud by tomu tak nebylo, byly by vytvořeny předpoklady pro nerespektování či obcházení právní úpravy.

K bodu 88 (§ 76):

Namísto vyhotovení správního rozhodnutí v případech schvalování a registrace popř. jen registrace se navrhuje vydávat doklad o schválení a registraci popř. jen registraci, který je v současné době provozovateli potravinářského podniku i dalšími subjekty podléhajícími schválení a registraci, popř. jen registraci, vyžadován.

Navrhovaná úprava výrazně zjednoduší administraci krajské veterinární správy při schvalování a registraci a vyjde vstříc potřebám shora uvedených osob.

K bodu 90 (§ 78):

Navrhuje se úprava a doplnění zmocňovacího ustanovení pro vydání prováděcích právních předpisů tak, aby byly zohledněny veškeré změny uvedené v tomto návrhu novely zákona, které mají vliv na obsah a rozsah prováděcích právních předpisů.

K bodu 91 /příloha 2 písm. a)/:

Ozdravení od paratuberkulózy je problematické a velice dlouhodobé. Zootechnickými a organizačními opatřeními ve stádech se dá výskyt onemocnění účinně snižovat. Z toho vychází přístup jednotlivých zemí a Evropské komise k této nákaze. Podle stanoviska Evropské komise není paratuberkulóza nákazou, která by chovatelům způsobovala velké ekonomické ztráty. Není také zoonózou a není tedy přenosná na člověka. Paratuberkulóza nebyla zařazena do přílohy směrnice Rady č. 64/432/EHS, což znamená, že Evropská komise nebude schvalovat na paratuberkulózu ozdravovací programy, ani na ně finančně přispívat a nebude vyhlášovat území prostá této nákazy.

V České republice je paratuberkulóza uvedena v příloze č. 2 veterinárního zákona, jež obsahuje nákazy a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které jsou považovány za nebezpečné, a jejich původce. Tento návrh paratuberkulózu z přílohy č. 2 veterinárního zákona vypouští a dává tak do souladu národní legislativu s legislativou Evropské unie. Přijetí návrhu umožní chovatelům řešit problematiku tohoto onemocnění obdobným způsobem jako v ostatních členských zemích Evropské unie. Návrh byl projednán a odsouhlasen společnou zdravotní komisí svazů chovatelů skotu a následně schválen v orgánech těchto svazů.

K bodu 92 /příloha 2 písm. e)/:

Nově se mezi nákazy prasat zařazuje prasečí epidemická diarhoe. Jedná se o nové virové průjmové onemocnění, která má v chovech prasat smrtelný průběh. Proti nákaze lze postupovat pouze pomocí přísných hygienických opatření, zatím neexistuje žádná vakcína. V současné době se vyskytuje v USA, ale je velká obava odborné veřejnosti ze zavlečení do chovů prasat v Evropě. V případě, že by tato nákaza byla zavlečena do našich chovů, pak by veškeré náklady a ztráty nesl chovatel sám, i když by bylo nezbytné přijmout veterinární opatření jako u ostatních nákaz v souladu s ustanovením § 17b veterinárního zákona.

K bodu 93 /příloha 2 písm. h)/:

Navrhovanou úpravou seznamu nebezpečných nákaz ryb uvedených v příloze č. 2 veterinárního zákona dochází v souvislosti se změnou vyhlášky č. 290/2008 Sb., která je transpozicí směrnice 2006/88/ES.

K bodu 94 /příloha 6/:

Navrhuje se přílohu č. 6 zrušit; podmínky uznávání osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu jsou řešeny samostatnou zákonnou úpravou č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

K článku II (Přechodná ustanovení):

K bodu 1:

Umožňuje se těm osobám, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh ke dni nabytí účinnosti novely zákona, aby v této činnosti mohli i nadále bez přerušení pokračovat za podmínky, že podají žádost o registraci obsahující náležitosti podle § 22 odst. 2 zákona příslušné krajské veterinární správě nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti novely zákona.

K bodu 2:

Umožňuje se těm provozovatelům útulku pro opuštěná a toulavá zvířata, kteří jej provozují ke dni nabytí účinnosti novely zákona, aby tento provoz i nadále mohl bez přerušení pokračovat za podmínky, že podají žádost o registraci útulku obsahující náležitosti podle § 42 odst. 6 zákona příslušné krajské veterinární správě nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti novely zákona.

K bodu 3:

Jde o obvyklé přechodné ustanovení, které je formulováno s ohledem na požadavky právní jistoty a legitimního očekávání a které spočívá v tom, že řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti novely zákona a k tomuto dni neskončená, se ještě dokončí podle dosavadních právních předpisů.

K bodům 4 a 5 (§ 76b):

Přechodné ustanovení stanovuje lhůtu pro splnění povinnosti dle § 59 odst. 4 až 6 pro dosavadní úřední veterinární lékaře a představené Státní veterinární správy tak, aby mohli i nadále vykonávat činnost, kterou vykonávají v okamžiku nabytí účinnosti novely tohoto zákona.

K části druhé

/Změna zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv/

Specifika používání státních hmotných rezerv při mimořádných veterinárních opatřeních nebo při porážce nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění jsou nedostatečným způsobem upravena v jednotlivých zákonech tzv. krizové legislativy. V zájmu doplnění nezbytné právní úpravy se na základě iniciativy dotčených ústředních správních úřadů a v dohodě s nimi využívá návrhu novely zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů k tomu, aby jako doprovodný byl zařazen i návrh změny zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů. V tomto případě jde o doplnění zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv.

Hlavním posláním Správy státních hmotných rezerv je zabezpečovat hospodářská opatření pro krizové stavy, poskytovat státní hmotné rezervy při řešení a odstraňování následků krizových situací, při řešení mimořádných situací apod. (blíže viz zákony vymezující působnost Správy státních hmotných rezerv - č. 97/1993 Sb., č. 241/2000 Sb., č. 189/1999 Sb.).

Součástí státních hmotných rezerv jsou i pohotovostní zásoby, které tvoří základní materiály a výrobky, které svým charakterem jsou určeny nejenom ústředním správním úřadům, územním samosprávným celkům, záchranným sborům, havarijním službám, zdravotnické záchranné službě nebo Policii České republiky, ale i pro Státní veterinární správu (zařízení pro likvidaci nákaz hospodářských zvířat a drůbeže, apod. – jedná se především o mobilní porážecí zařízení a speciální kontejnery na převoz mrtvých hospodářských zvířat).

Navržená úprava zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů, je nutná zejména z těchto důvodů:

- a) poskytování státních hmotných rezerv pro mimořádné události dnes řeší § 4a zákona č. 97/1993 Sb. o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ale pouze pro potřebu základních složek integrovaného záchranného systému při provádění záchranných a likvidačních prací a při plnění úkolů ochrany obyvatelstva.
- b) vložení § 4c upravuje podmínky poskytnutí a použití státních hmotných rezerv pro řešení mimořádných událostí v rámci veterinárních opatření. Státní hmotné rezervy bude moci Správa státních hmotných rezerv poskytnout Státní veterinární správě pouze v případě mimořádných veterinárních opatření vyhlášených podle § 54 veterinárního zákona nebo při porážce nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění podle ustanovení § 5b odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání pro Státní veterinární správu.

Státní hmotné rezervy bude moci Státní veterinární správa použít zejména k nutné porážce nebo usmrcení při mimořádných veterinárních opatřeních podle § 54 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona nebo k porážení nebo usmrcování většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění podle § 5b odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání. V případě použití státních hmotných rezerv k porážení nebo usmrcování většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění podle zákona na ochranu zvířat proti týrání se bude jednat zejména o případy dopravní nehody vozidla přepravujícího živá hospodářská zvířata. Mají-li přepravovaná hospodářská zvířata po dopravní nehodě závažnější zranění, které s ohledem na jejich další možné utrpení vylučuje jejich další přepravu, je nutné je na místě nehody porazit nebo usmrtit. V tomto případě provádějí porážku nebo usmrcení pracovníci Státní veterinární správy, především pak podle § 49 odst. 3 veterinárního zákona pohotovostní středisko pro mimořádné situace, které je součástí krajské veterinární správy a které zasahuje v ohniscích nákaz a v případě jiných mimořádných situacích. K tomuto porážení nebo usmrcení mohou být v případě většího počtu poraněných zvířat použita zejména mobilní porážecí zařízení, která jsou součástí státních hmotných rezerv vyčleněných pro potřeby Státní veterinární správy.

K části třetí

/Změna zákona o správních poplatcích/

Sazebník zákona o správních poplatcích se doplňuje o některé nové správní poplatky a naopak se zrušuje správní poplatek za vydání povolení k provádění domácích porážek skotu nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele v důsledku změny v ustanovení § 21 odst. 3 zákona a toho, že již nebudou podávány žádosti o povolení domácí porážky.

Výše správních poplatků je navržena s ohledem na podobné položky související s činnostmi Státní veterinární správy.

Pokud jde o účtování správních poplatků za vydání veterinárního osvědčení k vývozu zvířete, není v současné době přístup krajských veterinárních správ jednotný. Některé z nich úřední potvrzení pasu (jakožto určitou formu veterinárního osvědčení pro vývoz) zpoplatňují (podle položky 70 přílohy k zákonu o správních poplatcích), zatímco některé z nich tento úkon nezpoplatňují s tím, že pas nepovažují za formu veterinárního osvědčení. Smyslem navržené úpravy je tedy tyto rozdílné přístupy stanovením jednoznačné zákonné úpravy sjednotit. V případě, že třetí země vyžaduje jak úřední potvrzení pasu, tak potvrzení veterinárního osvědčení pro vývoz, mělo by se z hlediska placení jednat o jeden úkon, neboť se rozhodovalo o téže věci.

Sazebník zákona o správních poplatcích se dále doplňuje o poplatky související vydáním předvývozního veterinárního osvědčení nebo jiného dokumentu potvrzujícího soulad s veterinárními podmínkami dovozní země za účelem vydání veterinárního osvědčení pro vývoz zvířete či zvířat do třetí země kompetentní autoritou jiného státu.

Sazebník zákona o správních poplatcích se rovněž doplňuje o poplatky související s vynaloženými náklady na pořízení a aplikaci úřední veterinární závěry.

Sazebník zákona o správních poplatcích se rovněž doplňuje o správní poplatek za nově zaváděnou povinnost registrace osoby, která zprostředkovává uvádění živočišných produktů na trh.

Dále se stanoví správní poplatek vycházející ze zavedení povinnosti registrovat útulky pro opuštěná a toulavá zvířata podle ustanovení § 42 odst. 6 veterinárního zákona.

Navrhovaná úprava dále předpokládá v souvislosti se zrušením povolování domácích porážek skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele zrušení správního poplatku za vydání povolení k provádění těchto porážek.

K části třetí

/Účinnost/

S ohledem na délku legislativního procesu se nabytí účinnosti stanoví dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.



Zdroj: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>
K č.j. MV-160592-7/LG-2015

MINISTERSTVO VNITRA

P ř i p o m í n k y

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Zásadní připomínky:

K čl. I bodu 6 – k § 3 odst. 1 písm. jj)

Za slova „*Ministerstva obrany*“ požadujeme vložit slova „*nebo Ministerstva vnitra*“, aby bylo zajištěno srovnatelné postavení veterinárních lékařů Ministerstva vnitra, kteří podobě jako jejich kolegové z rezortu Ministerstva obrany vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost v chovech služebních zvířat využívaných k plnění úkolů v působnosti Ministerstva vnitra.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 27 – k § 21 odst. 4

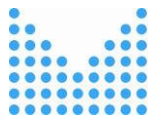
Oproti dosavadnímu povolovacímu režimu se navrhuje zavést režim oznamovací s tím, že chovatel je za vymezených podmínek oprávněn provést domácí porážku ve vlastním hospodářství, přičemž je povinen nejméně 3 dny před jejím uskutečněním „*doručit krajské veterinární správě písemné oznámení o jejím konání*“. Poslední věta citovaného ustanovení dále stanoví, že obsahové náležitosti oznámení o konání domácí porážky upraví prováděcí právní předpis.

V první řadě je třeba upřesnit povahu oznámení směřovaného krajské veterinární správě, jde-li o vlastní podmínku (dovoleného) uskutečnění domácí porážky, anebo o doprovodnou povinnost, která s domácí porážkou „*pouze*“ souvisí. Posléze uvedené variantě nasvědčuje zákonná dikce, jakož i zvláštní část důvodové zprávy, dle níž je účelem oznamovací povinnosti možnost provést namátkovou úřední kontrolu.

Uvedené je rozhodující mj. pro posouzení charakteru oznámení a jeho podřazení režimu podání ve smyslu § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. V případě oznamovací povinnosti, která nemá vliv na vlastní dovolenost domácí porážky, je možno akceptovat navržené znění s tím, že nejde o úkon směřující vůči správnímu orgánu, jímž daná osoba uplatňuje svá (procesní) práva či se domáhá uplatnění svých práv. V opačném případě je však třeba odvodit obsahové náležitosti od úpravy správního řádu a doplnit pouze další opodstatněné údaje. Současně není možné, aby náležitosti oznámení stanovil pouze předpis nižší právní síly, neboť speciálním předpisem vůči správnímu řádu může být pouze zákon.

Vyjít je třeba rovněž z plánovaného obsahu prováděcího právního předpisu, jímž je v současné době vyhláška č. 2/2013 Sb., o obsahových náležitostech žádosti o povolení domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu a obsahových náležitostech jeho ohlašování, která jak pro žádost, tak zejména pro ohlášení odkazuje rovněž na „*náležitosti podle správního řádu*“. Otázkou obdobně je, jakým způsobem bude krajská veterinární správa postupovat, pokud oznámení nebude mít požadované náležitosti (zda podle správního řádu či jiným způsobem) apod.

Z terminologického hlediska není vhodné užívat sousloví „*chovatel doručí oznámení*“; obecně totiž platí, že správní orgán doručuje, zatímco vůči správnímu orgánu se činí podání. Přitom platí, že podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo (§ 37 odst. 6 správního



Zdroj: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>

řádu). Navrhujeme tak např. uvést, že chovatel je „povinen domácí porážku písemně oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny před jejím konáním“.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 32 – k § 22 odst. 1 písm. a), resp. dalším souvisejícím ustanovením

V souvislosti s úpravou § 22 odst. 1 písm. a), která v případě náležitostí žádosti odstraňuje nežádoucí duplicity ve vztahu ke správnímu řádu a kterou vítáme, považujeme za potřebné upozornit rovněž na další nedostatky veterinárního zákona, pokud jde o stanovení náležitostí žádostí (ve smyslu § 45 správního řádu) prováděcím právním předpisem. Namátkou se jedná o stávající ustanovení § 5a odst. 1 a 4, § 9a odst. 5 písm. c), § 9b odst. 3 písm. b), § 24 odst. 2, § 64 odst. 6 písm. a) či § 66a odst. 4 písm. a). Činíme tak s vědomím, že citovaná ustanovení nejsou předkládanou novelou dotčena, odkazujeme však na usnesení vlády ze dne 20. dubna 2009 č. 450, kterým byla schválena koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek, a v níž byl vyjádřen záměr zrušit procesní ustanovení, která jsou doposud obsažena v podzákoných právních předpisech, a přesunout jejich úpravu na úroveň příslušného zákona. V souladu se svou koordinační úlohou v oblasti správního řízení provádí Ministerstvo vnitra průběžnou kontrolu právních předpisů rovněž při jejich posuzování v rámci meziresortního připomínkového řízení.

Obecně tedy platí, že náležitosti žádosti nemůže upravovat prováděcí předpis, aniž by tyto náležitosti alespoň rámcově upravoval zákon (srov. též § 37 odst. 2 správního řádu, dle něhož podání musí vedle zde vymezených náležitostí obsahovat také další náležitosti, které stanoví zákon). Prováděcí předpis tak může obsahovat např. úpravu „bližších náležitostí žádosti“, nikoli však úpravu těch náležitostí, které nemají ani minimální zákonnou oporu.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 35 – k § 22 odst. 2 a 3

V návaznosti na předchozí připomínku uvádíme, že v nově doplňovaných ustanoveních postrádáme uvedení náležitostí žádosti o registraci (obdobně, jako jsou upraveny např. náležitosti žádosti o registraci útulku podle § 42 odst. 6), jakož i další postup krajské veterinární správy z hlediska věcného (zda má povinnost žádosti o registraci vyhovět, popř. za jakých podmínek) i formálního (vydává-li o registraci rozhodnutí anebo jen tuto faktickým úkonem provádí). Upraveny jsou pouze podmínky zrušení registrace. Uvedené požadujeme do zákona doplnit, popř. postup krajské veterinární správy osvětlit, neboť o registraci hovoří bez bližších podrobností i stávající znění zákona. Připomínka ohledně dalšího postupu krajské veterinární správy se z nově doplňovaných ustanovení týká také § 42 odst. 6.

Odkaz v odstavci 2 dále navrhujeme zpřesnit způsobem „podle odstavce 1 písm. a)“.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 50 – k § 38b odst. 10

Prováděcím právním předpisem má být stanoven postup v případě odmítnutí a vrácení zásilky třetí zemí, lhůta, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, doba platnosti osvědčení, podmínky pro jeho vydání a způsob vydání tohoto osvědčení. Vzhledem k tomu, že státní (veřejnou) moc lze vykonávat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), není možné ponechat úpravě prováděcího právního předpisu podmínky pro výkon státní (veřejné) moci, resp. podmínky pro vydávání správních úkonů, aniž by tyto vztahy alespoň rámcově upravoval zákon. Úprava by měla být provedena obdobně, jako je tomu např. v § 6 platného znění veterinárního zákona, který stanoví lhůtu pro podání žádosti o vydání veterinárního osvědčení (odstavec 5), platnost veterinárního



Zdroj: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>

osvědčení (odstavec 6), i podmínky pro jeho vydání (odstavec 3). Ve vztahu k připomínkovanému ustanovení pak není zřejmé, co se rozumí „způsobem vydání osvědčení“. Uvedené náležitosti je třeba upravit na úrovni zákona, popř. alespoň rámcově tak, aby následná vyhláška měla skutečně prováděcí charakter.

Vytýkané nedostatky přitom vykazují i některá stávající ustanovení zákona, konkrétně § 27 odst. 4 písm. b) a § 28 odst. 5.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 68 – k § 53 odst. 1 písm. d) a e)

Navrhovaná úprava dle našeho názoru představuje speciální ustanovení vůči příslušným ustanovením zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

1. V případě § 53 odst. 1 písm. d) návrhu je zavedena zvláštní sankce spočívající v *zákazu užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh*. Dle našeho názoru je nutné specifikovat časový úsek trvání sankce *zákazu užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh*, neboť navržená formulace vyvolává dojem, že se bude jednat o zákaz na neurčitou dobu, což je nepřiměřené s ohledem na spáchané provinění.
2. Z hlediska důvodnosti zákazu navrhujeme stanovit bližší podmínky jeho uplatnění, např. „*při důvodném podezření na porušení povinnosti stanovené zákonem*“ (srov. obdobně dikci § 53 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona).
3. Důvodovou zprávu požadujeme doplnit a výslovně v ní uvést a vysvětlit, že *zákaz užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh* nepředstavuje sankci za neumožnění součinnosti při kontrole a nevzniká tudíž duplicitní systém správního trestání dle veterinárního zákona a kontrolního řádu. Totéž požadujeme doplnit do důvodové zprávy u § 53 odst. 1 písm. e) návrhu v tom smyslu, že zjednáání přístupu do příslušných prostor nelze považovat za sankci a nevzniká tak duplicita správního trestání.
4. V případě § 53 odst. 1 písm. e) návrhu požadujeme, aby v důvodové zprávě byl bližším způsobem vymezen vztah mezi § 7, § 10 odst. 2 kontrolního řádu a navrženým zněním tím způsobem, aby bylo zřejmé, kdy přichází v úvahu aplikace kontrolního řádu a v jakých případech užití znění § 53 odst. 1 písm. e) návrhu. Lze soudit, že v konkrétním případě by měl připadat do úvahy vždy jen jeden z uvedených právních předpisů a postupů, a navrhovaná úprava veterinárního zákona se tak jeví jako nedůvodně odchylná od kontrolního řádu. Do důvodové zprávy proto požadujeme uvést vysvětlení, v jakých případech se bude přistupovat k ukládání pokut a kdy k realizaci práva zjednat si přístup do vymezených prostor, neboť hrozí, že vznikne tato situace: kontrolovaná osoba dobrovolně neumožní vstup do vymezených prostor a dle návrhu lze očekávat, že kontrolující má v podstatě na výběr ze 2 možností - a) může uložit pokutu a zároveň b) je oprávněn zjednat si sám přístup do vymezených prostor. Toto se jeví jako nesystémové, proto požadujeme doplnění vysvětlení do důvodové zprávy v návaznosti na vztah § 7, § 10 odst. 2 kontrolního řádu a § 53 odst. 1 písm. e) návrhu.
5. Požadujeme po vzoru připomínky č. 2, aby ve znění § 53 odst. 1 písm. e) bylo výslovně zdůrazněno, že právo zjednat si přístup do uzavřených prostor bude moci být využíváno pouze v odůvodněných a výjimečných případech, neboť mělo by se jednat ryze o krajní prostředek *ultima ratio*.

Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.



Zdroj: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>

K čl. I bodu 81 – k § 64b odst. 4 a § 64c odst. 3 a 4

V případě vydávání, resp. pozastavení a odnímání osvědčení o způsobilosti k provádění odborných veterinárních úkonů či osvědčení prohlížitelům včelstev jde dle našeho názoru opět o výkon veřejné moci, jehož úprava nemůže být ponechána prováděcímu právnímu předpisu (srov. úpravu vydávání osvědčení a vedení seznamu držitelů). V případě prohlášení včelstev není dále stanoveno, v jakých případech je vysoká škola oprávněna osvědčení pozastavit či odejmout. Spojení „pozastavit osvědčení“ rovněž nepovažujeme za vhodné, doporučujeme formulovat jako pozastavení jeho platnosti.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 82 – k § 65 odst. 1 písm. c)

Ve druhé větě navrhujeme nahradit slovo „nezapíše“ např. spojením „nerozhodne o povolení zápisu“ (obdobně jako „rozhodne o výmazu“, nikoli „vymaže“), neboť se upravují podmínky rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o zápis veterinárního technického prostředku do seznamu, nikoli navazující faktický úkon, kterým je vlastní zápis či výmaz ze seznamu.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 82 – k § 65 odst. 3 a 4

1. Ač se v tomto případě přebírá již stávající znění zákona, považujeme za potřebné uvést, že neshledáváme jako důvodné, aby lhůta pro vydání rozhodnutí Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv počínala běžet až ode dne podání bezvadné žádosti, neboť ze správního řádu vyplývá, že nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobilý (§ 71 odst. 5), a dále, že správní řízení lze z důvodu odstraňování nedostatků žádosti přerušit (§ 64 odst. 1 písm. a)).
2. Rovněž shledáváme nežádoucí duplicitu, resp. i odchylku od správního řádu (která nadto působí v neprospěch žadatele) v tom směru, že dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán řízení zastaví také tehdy, pokud žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, avšak pouze za podmínky, že takové vady brání pokračování v řízení.
3. Spojení „žádost byla shledána úplnou“ považujeme za zavádějící, neboť naznačuje subjektivní posouzení ze strany správního orgánu.
4. V případě prodloužení platnosti rozhodnutí nelze dle našeho názoru hovořit o „oznámení“ držitele rozhodnutí, nýbrž o jeho „žádosti“, neboť k prodloužení platnosti rozhodnutí nedochází automaticky, ale opět na základě posouzení a rozhodnutí Ústavu. Připomínka se obdobně vztahuje také k přechodnému ustanovení čl. II bodu 4.
5. Konečně je třeba odůvodnit délku lhůt pro vydání rozhodnutí, které v některých případech značně překračují obecné lhůty podle § 71 správního řádu.

Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 82 – k § 65 odst. 6 písm. c) a souvisejícímu § 49 odst. 1 písm. u)

Ukládání pokut za nesplnění nebo porušení povinností je třeba považovat za součást (primární) kompetence k projednávání správních deliktů; není proto důvodné, aby byla speciálně upravena pouze její výše. Navrhujeme proto vypustit stávající § 65 odst. 6 písm. c), jakož i § 49 odst. 1 písm. u), a to s ohledem na úpravu § 74 odst. 1.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 87 – k § 66c odst. 6

Obdobně jako v obecné připomínce týkající se úpravy náležitostí žádosti prováděcím právním předpisem, ani zde nelze souhlasit s (pouze) podzákonnou úpravou náležitostí žádosti o zápis veterinárního technického prostředku a o schválení změny rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku.



Zdroj: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

K § 71 a 72 (Správní delikty)

Skutkové podstaty správních deliktů je nutno upravit dle Zásad právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů tak, aby byly v souladu se zásadou zákonnosti, právní jistoty a předvídatelnosti práva pro adresáty porušených právních povinností. Konkrétně uvádíme:

1. Dikci „*nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v.../požadavky stanovené v.../zákaz uvedený v ...*“ je obecně nutno nahradit stručným popisem konkrétního protiprávního jednání, které porušuje příslušnou hmotněprávní povinnost, a tento slovní popis doplnit odkazem na hmotněprávní ustanovení, jehož porušení se trestá. Odkaz se tvoří pomocí slov „v rozporu“ či „podle“. Slova „v rozporu“ se užívají na začátku skutkové podstaty tehdy, jestliže hmotněprávní ustanovení, obsahuje (zpravidla) zákaz, popř. jestliže jedno hmotněprávní ustanovení obsahuje více stejných nebo podobně závažných zákazů nebo povinností. Jedná-li se o porušení podmínek nebo požadavků hmotněprávní úpravou obecně dovoleného jednání, je třeba slova „v rozporu“ umístit na konec objektivní stránky. Slovo „podle“ se užívá tehdy, spočívá-li protiprávní jednání v porušení jednoznačně formulované povinnosti (nečinnost). Jde-li o porušení povinnosti spíše neurčité, popřípadě takové, jejíž výslovná formulace ve skutkové podstatě by byla značně obtížná a zbytečně by zatěžovala text, nebo pokud má subjekt několik stejně nebo podobně závažných právních povinností obsažených v jednom nebo více ustanoveních (například rozdělených do písmen nebo bodů) a je postihován za porušení jedné, více nebo všech těchto povinností, postačí ve skutkové podstatě ponechat slova "nesplní povinnost podle" nebo "nesplní některou z povinností podle." Užití takové dikce by však mělo být spíše výjimečné; to lze obdobně vztáhnout i na „poruší zákaz podle“ nebo „poruší některý ze zákazů podle“. Konkrétně by bylo možno akceptovat obecnou formulaci např. v případě porušení shodných nebo podobně závažných povinností chovatele podle § 71 odst. 1 písm. a), nikoli však svodné ustanovení postihující protiprávní jednání různých subjektů na různých úsecích veterinární péče podle § 71 odst. 1 písm. h).
2. Je nutno důsledně rozlišovat obecný a zvláštní subjekt deliktu – obecným subjektem je jakákoliv fyzická nebo právnická (podnikající fyzická) osoba, zvláštním subjektem je například chovatel, pořadatel svodu zvířat, uživatel honitby apod. Je-li tedy povinnost adresována například chovateli, je nutno jej označit jako subjekt deliktu v návěti skutkové podstaty (např. „*Fyzická osoba se jako chovatel dopustí přestupku tím, že ...*“). V jednom ustanovení současně nelze kumulovat správní delikty různých subjektů (týká se např. § 71 odst. 1 písm. b)). Z hlediska systematického by pak správní delikty s obecným subjektem měly být předřazeny správním deliktům se subjektem speciálním. To nevylučuje vytvořit návěti odstavce s obecným subjektem s tím, že jako první budou řazeny skutkové podstaty týkající se obecného subjektu a posléze skutkové podstaty týkající se zvláštního subjektu (příčemž na začátku písmene obsahujícího danou objektivní stránku se vloží slova „*jako chovatel...*“).
3. Skutkové podstaty týkající se jednoho subjektu by měly být řazeny v posloupnosti hmotněprávních ustanovení, jejichž porušení se trestá. Jestliže k témuž subjektu správního deliktu náleží více objektivních stránek správního deliktu, je třeba tyto objektivní stránky uvést v jednotlivých písmenech téhož odstavce; není důvodné dělit objektivní stránky do více odstavců, vyjma případů, kdy objektivní stránky přesahují počet písmen v abecedě. V takovém případě se část objektivních stránek upraví v následujícím odstavci s využitím spojení „*...se dopustí správního deliktu dále tím, že...*“.
4. V případě správních deliktů, které spočívají v porušení právních povinností zakotvených v přímo použitelných předpisech Evropské unie, se objektivní stránka skutkové podstaty vyjádří způsobem uvedeným v čl. 21 odst. 5 Metodických pokynů pro zajišťování prací při



Zdroj: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>

plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii (schválených usnesením vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304), tedy slovy, která co nejpodrobněji vystihují jednání subjektu správního deliktu, které je v rozporu s jemu uloženou povinností, a odkazem na právní akt, v němž je povinnost uložena, tj. na přímo použitelný předpis Evropské unie. Tento přímo použitelný předpis se v normativním textu označí pouze druhově podle v něm obsažené právní úpravy, přičemž v poznámce pod čarou se tento předpis uvede konkrétně. Odkaz na příslušný článek nařízení se zpravidla neuvádí. Nelze tak akceptovat takové neurčité vyjádření objektivní stránky správního deliktu, jaké je užito např. v § 71 odst. 1 písm. j).

Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.

K čl. I bodu 102 – k § 76 odst. 1

Navrhuje se výslovně upravit vydávání dokladu jako zvláštní formy rozhodnutí ve smyslu § 151 správního řádu. Vzhledem k tomu, že i v tomto případě jde o vydání rozhodnutí jakožto konečného výsledku určitého řízení, které se však písemně nevyhotovuje a namísto něhož je vydáván doklad, navrhuje se znění nově doplňované věty zpřesnit způsobem „*O schválení a registraci, popřípadě jen registraci, podle tohoto zákona nebo předpisu Evropské unie se místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydává doklad⁶¹⁾ o schválení a registraci, popřípadě jen registraci.*“.

Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.

Doporučující připomínky:

K čl. I bodu 8 – k § 4 odst. 3

1. Dáváme na zvážení, zda toto ustanovení zákona má dopadat jen na soukromé chovatele nebo i na chovy provozované orgány státní správy (např. Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, Policie České republiky, Celní správa České republiky, Vězeňská služba České republiky, Vojenská policie apod.). Pro ně bychom z praktických důvodů doporučovali stanovit výjimku z oznamovací povinnosti, jinak toto ustanovení a oznamovací povinnost bude dopadat i na specializované chovné stanice těchto státních orgánů (např. chovná stanice Domažlice odboru služební kynologie a hipologie Policie České republiky aj.).
2. Doporučujeme vyjasnit, co se myslí pro účely tohoto ustanovení ukončením chovatelské činnosti - zda úplné ukončení chovatelské činnosti, tj. pokles počtu chovaných psů na nulu (jak by vyplývalo z vlastního textu ustanovení), nebo pokles počtu chovaných psů samičího pohlaví pod pět kusů.
3. Zároveň doporučujeme přeformulovat textaci ustanovení, když jazykovým výkladem s ohledem na větnou vazbu je chovatel povinen i při ukončení chovatelské činnosti oznámit počet chovaných zvířat a místo jejich chovu, přestože chov ukončuje. V případě ukončení chovu (bez ohledu na zvolené řešení ve smyslu předchozí připomínky) by měla být oznamována právě skutečnost, že k tomuto ukončení chovu došlo.

K čl. I bodu 57 – k § 42 odst. 6

1. Doporučujeme vyjasnit terminologii ve vztahu k útlukům pro zvířata. Veterinární zákon dosud používá právě jen pojem „útulek pro zvířata“, v § 42 odst. 2 se pouze hovoří o péči o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata. V novém odstavci 6 je zaváděn pojem „útulek pro opuštěná a toulavá zvířata“, přičemž tyto útulky by se měly registrovat – viz též § 49 odst. 1 písm. h) nový bod 7. Doporučujeme vyjasnit, zda jde o podmnožinu útluků pro zvířata, přičemž pro ostatní útulky se právní režim nemá měnit.



Zdroj: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>

2. Taktéž není zřejmé, proč by v rámci registrace mělo být provedeno rozlišení druhu útlků pro opuštěná a toulavá zvířata na útlky pro hospodářská zvířata a útlky pro zvířata v zájmovém chovu. Bylo by vhodné též vyjasnit právní důsledky takové kategorizace, tedy zda jeden druh útlku zároveň vylučuje provozování druhého druhu útlku, nebo zda provozovatel může provozovat oba druhy útlků současně.

K čl. I bodu 75 – k § 59 odst. 5

S ohledem na terminologii zákona o státní službě doporučujeme druhou a třetí větu předmětného ustanovení uvést v následující podobě:

„Na služební místo představeného Státní veterinární správy může být jmenován úřední veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně. Vedoucím zaměstnancem veterinárního ústavu může být jmenován veterinární lékař [z důvodové zprávy není zcela zřejmé, zda by nemělo jít o úředního veterinárního lékaře], pokud získal atestaci II. stupně; to neplatí pro vedoucího zaměstnance 1. stupně řízení.“

K čl. I bodu 75 – k § 59 odst. 6 písm. b)

Dáváme a zvážení, zda by u doktorského studijního programu nemělo být upřesněno, že jde o veterinární studium.

K čl. II (přechodná ustanovení)

Doporučujeme přepracovat přechodná ustanovení v bodech 2 a 3, neboť formulace „získá atestaci ... nejpozději do 3 let“ je zavádějící. Cílem zřejmě mělo být stanovit osobám bez potřebné atestace lhůtu ke splnění dané podmínky.

Připomínky legislativně technické a formálního charakteru:

K čl. I bodu 38 – k § 27a

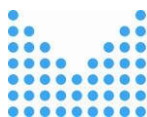
1. Zjevně nesprávné slovo v nadpisu „*provovýroby*“ doporučujeme nahradit slovem „*prvovýroby*“.
2. Nesprávný odkaz v § 27a odst. 8 na neexistující „*odstavec 6 písm. b)*“ by měl být nahrazen správným odkazem na „*odstavec 7 písm. b)*“.

K čl. I bodu 73 – k § 56b

Navrhovanou legislativní zkratku „*veterinární podmínky pro provádění pokusů*“ doporučujeme zkrátit, neboť je delší než samotný zkracovaný text. Připomínáme, že obdobné ustanovení je dosud obsaženo v § 4 odst. 3 zákona, který se návrhem novely zákona ruší, přičemž zde je použita pouze legislativní zkratka „*veterinární podmínky*“.

K čl. I bodu 82 – k § 64c odst. 4 písm. a)

Ustanovení doporučujeme upřesnit, aby bylo jasně patrné, jaké podrobnosti má prováděcí právní předpis stanovit ve věci vedení záznamů prohlášení včelstev. Z navrženého znění se zdá vyplývat, že by mělo jít o „*rozsah ... vedení ...*“ – ten však již je upraven v odstavci 2.



Zdroj: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA4SGNATE>

K čl. I bodu 82 – k § 65

Ačkoli navrhovaná nová podoba ustanovení přebírá základní rysy stávajícího řešení, doporučujeme § 65 podrobit revizi, zejména se domníváme, že dochází k nežádoucímu míšení ustanovení kompetenčních (Ústav ..rozhoduje) s podrobnostmi úpravy příslušného procesu a dokonce řeší i hmotněprávní otázky, tedy podmínky vydání povolení či výjimky z povolovacího režimu. Považovali bychom za vhodnější celou tuto právní úpravu nově strukturovat, nejvhodněji v samostatných paragrafech.

K čl. I bodu 82 – k § 65 odst. 2 písm. b)

Označení „*Ministerstva zemědělství*“ doporučujeme nahradit legislativní zkratkou „*ministerstva*“, která byla zavedena v § 4 odst. 1 písm. i).

K čl. II (přechodná ustanovení)

V bodu 1 je třeba za odkaz na § 42 odst. 6 doplnit spojení „*zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona*“, přičemž obdobnou úpravu doporučujeme provést i v bodě 4.

V bodu 5 doporučujeme před slovo „*neskončená*“ vložit slovo „*pravomocně*“.

**PŘIPOMÍNKY K MATERIÁLU S NÁZVEM:**

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Resort	Připomínky
Ministerstvo zdravotnictví	<p>K materiálu uplatňujeme následující ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY:</p> <p>1) K bodu 4 (§ 53 odst. 1 písm. b)</p> <p>§ 53 odst. 1 písm. b) stanoví oprávnění orgánů veterinární správy „pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh, jestliže nejsou dodržovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy²⁶⁾...“. V poznámce pod čarou č. 26 se pak uvádí příkladný výčet zvláštních právních předpisů, a to včetně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Máme za to, že orgány veterinární správy nejsou oprávněny kontrolovat dodržování požadavků zákona č. 258/2000 Sb., neboť nejsou součástí systému orgánů ochrany veřejného zdraví. Toto ustanovení tedy požadujeme přeformulovat tak, aby bylo v souladu s kompetencemi orgánů veterinární správy a jejím působením. Na toto byl předkladatel upozorňován již při předchozí novele veterinárního zákona, přičemž tato připomínka nebyla zohledněna.</p> <p>2) K bodu 33 (§ 22 odst. 1 písm. b) bod 2)</p> <p>Veškeré povinnosti uvedené v tomto ustanovení jsou zakotveny v přímo použitelných právních předpisech Evropské unie, např. nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin, ustanovení je tak duplicitní k již existujícím povinnostem potravinářských podniků. Požadujeme proto cit. ustanovení nikoliv novelizovat, jak je navrženo, ale vypustit.</p> <p>3) K bodu 35 (§ 22 odst. 2)</p> <p>V nově vkládaném odstavci 2 se uvádí poznámka pod čarou č. 53, která odkazuje na článek 3 nařízení (ES) č. 178/2002. Z textu však není zřejmé, k čemu se vlastně poznámka vztahuje, neboť článek 3 nařízení (ES) č. 178/2002 obsahuje celou řadu definic. Pokud by se mělo jednat o vztah k „živočišným produktům“, upozorňujeme, že nařízení (ES) č. 178/2002 je nedefinuje. Požadujeme upřesnit.</p> <p>DOPORUČUJÍCÍ PŘIPOMÍNKY:</p> <p>1) K bodu 82 (§ 65 odst. 1 písm. a) bod 2)</p> <p>V bodě 2 navrhuje odstranit nadbytečnou čárku za slovem „prostředí“.</p> <p style="text-align: center;">§ 65</p> <p style="text-align: center;">(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾</p> <p>a) vykonává státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním</p>



veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem. Za tímto účelem vyhodnocuje

- 1. jakost a účinnost veterinárních přípravků a jejich bezpečnost pro zvířata, zdraví veřejnosti, osob, které mají veterinární přípravek používat a pro životní prostředí,*
- 2. bezpečnost veterinárních technických prostředků pro zvířata, zdraví veřejnosti, osob, které mají veterinární technický prostředek používat, a pro životní prostředí, a jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou veterinární technické prostředky určeny (dále jen „vhodnost pro veterinární použití“).*

2) K bodu 87 (§ 66 c odst. 4)

Ve větě první doporučujeme doplnit chybějící čárku za slovem „vybaven“.

§ 66c

(4) Údaje, kterými je veterinární technický prostředek vybaven, musí být uvedeny čitelným a srozumitelným způsobem. Údaje nutné pro správné a bezpečné použití veterinárního technického prostředku musí být uvedeny v českém jazyce.

Závěr:

Ministerstvo zdravotnictví požaduje upravit předložený materiál podle výše uvedených připomínek.

Kontaktní osoba:

Mgr. Petra Wala, email: petra.wala@mzcr.cz, tel.: 224 972 765.

V Praze dne 24. listopadu 2015

VII.
VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Podle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ministra zemědělství ze dne 2. listopadu 2015, č.j. 58063/2015-MZE-12152, s termínem dodání připomínek do 1. prosince 2015. Vyhodnocení tohoto řízení je uvedeno v následující tabulce:

Resort	Připomínky	Vypořádání
Ministerstvo dopravy	Bez připomínek.	
Ministerstvo financí	<p>Připomínka:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. K bodu 38 - Doporučujeme v nadpisu § 27a nahradit překlep „provovýroby“ slovem „prvovýroby“, a zároveň opravit tento překlep i v ostatních dokumentech (v předkládací zprávě, v platném znění a v důvodové zprávě). 2. K bodu 39 a 50 - Upozorňujeme na čl. 39 LPV, dle kterého by paragraf neměl obsahovat více jak 6 odstavců. 3. K přechodným ustanovením - V bodě 1 doporučujeme za slova "podle § 42 odst. 6" doplnit slova „zákona č 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“. 4. K přechodným ustanovením - Pokud jde o první větu bodu 2, máme pochybnosti, zda se jedná skutečně o přechodné ustanovení (z textu se jeví, že by tato úprava měla platit spíše trvale). Dále doporučujeme zvážit, zda bude jednoznačně jasné, co se rozumí pod pojmem "dosavadní úřední lékař" (bod 2), resp. doporučujeme tuto osobu lépe specifikovat. 5. K přechodným ustanovením - V bodě 4 je třeba v první větě za slovo "podle" doplnit slova „zákona č 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“. 6. K přechodným ustanovením - V bodě 5 doporučujeme dle čl. 51 LPV nahradit slova „dosavadních právních 	<p>Akceptováno.</p> <p>Neakceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno. Body 2 a 3 byly přeformulovány a přesunuty z přechodných ustanovení do nového § 76b jako nové normativní povinnosti a současně byly zpřesněny, aby z nich bylo zřejmé, že se jedná o lhůtu pro splnění podmínky.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p>

	<p>předpisů“ slovy „zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“.</p> <p>7. K části druhé – Změna zákona o správních poplatcích – Čl. III: V úvodní větě je třeba z výčtu zákonů vypustit zákon č. 457/2011 Sb., který se u legislativních návrhů týkajících se sazebníku již neuvádí, neboť novelizuje § 10 zákona o správních poplatcích a položku 21 sazebníku, která byla nově upravena zákonem č. 458/2011 Sb. Na konci úvodní věty je třeba doplnit zákon č. 204/2015 Sb., zákon č. 206 /2015 Sb., zákon č. 224/2015 Sb. a zákon č. 268/2015 Sb., který je zatím poslední novelou sazebníku zákona o správních poplatcích.</p> <p>8. K části druhé – Změna zákona o správních poplatcích – Čl. III: V bodu 4. je třeba číslo „73“ nahradit číslem „72“, neboť navrhovaná změna se týká položky 72.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p>
Ministerstvo kultury	Bez připomínek.	
Ministerstvo obrany	<p>Zásadní připomínka:</p> <p><u>K Části první, bod 40 § 27b odst. 6</u> Požadujeme doplnit toto ustanovení o povinnost předkládání k vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel) u prasete divokého společně se svalovinou také alternativní vzorek, a to v případě, že vyšetřovaný kus zvěře ocas postrádá.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>S odkazem na odůvodnění navrhované právní úpravy – viz zvláštní část odůvodnění str. 17 - cit.: „Navrhovaná úprava zesílí kontroly a dohled nad prováděním vyšetření na přítomnost svalovce. V současnosti přetrvává rozdíl mezi počtem kusů ulovených a počtem kusů vyšetřených.</i></p>	<p>Akceptováno jinak. Návrh byl upraven tak, aby vzorek byl vyšetřen i bez předložení ocasu uloveného divokého prasete: (6) Jde-li o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetřování; jde-li</p>

	<p>V navrhované novele zákona o myslivosti bude uznán Státní správou myslivosti jako ulovený kus prasete divokého pouze ten, u něhož bude provedeno vyšetření na svalovce za podmínky dodání ocasu (tzv. pířka) se vzorkem svaloviny daného kusu zvířete. Tímto bude zajištěno vyšetřování maximálního počtu kusů prasete divokého“.</p> <p><i>Považujeme za nezbytné stanovit alternativu v případě, že tuto část těla vyšetřovaný kus zvěře postrádá. V praxi je velice častým jevem, že u selat a lončáků prasete divokého dochází vlivem životních projevů černé zvěře k utržení této vybíhající části těla vlivem agresivního chování při soubojích nebo hrách.</i></p>	<p>o prase divoké, <u>přikládá uživatel honitby spolu se svalovinou vyšetřovaného kusu zvěře i ocas (pířko) tohoto kusu. Nelze-li k vyšetření prasete divokého přiložit ocas (pířko) daného kusu zvěře, vyšetří akreditovaná laboratoř daný kus prasete divokého i bez přiloženého ocasu (pířka) daného kusu prasete divokého.</u> Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře, <u>u prasete divokého s vyjádřením o přiložení ocasu (pířka) vyšetřovaného kusu,</u> a jednou ročně předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Uživatel honitby může zvěř vnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat konečnému spotřebiteli způsobem uvedeným v <u>odstavci 1</u> až po negativním vyšetření zvěře na přítomnost svalovce (trichinel).</p> <p>Státní veterinární správa současně předpokládá v nejbližším věstníku Ministerstva zemědělství upravit předkládání vzorku i tak, aby bylo jasné, že:</p> <ul style="list-style-type: none"> - SVS vyšetří všechny vzorky na svalovce na náklad SVS bez ohledu, zda je či není doprovázen vzorek pířkem. - SVS svým laboratořím předá informaci, aby byli schopné vysvětlit dotazy, že pířko složí jako indikátor ulovení kusu a není součástí vzorku na vyšetření.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Bez připomínek.	

Ministerstvo pro místní rozvoj	<p>Doporučující připomínky: Nad rámec novely K § 42 odst. 2 V § 42 odst. 2 doporučujeme za slova „toulavých a opuštěných psů a koček,“ vložit slova „handicapovaných volně žijících zvířat,“.</p> <p>Odůvodnění: Zvláště při odchytu handicapovaných volně žijících zvířat je třeba, aby odchyt byl prováděn fyzickou osobou, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na tuto činnost tak, jak je uvedeno v § 42 odst. 2.</p> <p>Nad rámec novely K § 4 odst. 1 písm. f) Doporučujeme slova „byli psi, jakož i lišky a jezevci drženi“ nahradit slovy „byly šelmy psovité a kunovité držené“.</p> <p>Odůvodnění: Kromě psů, lišek a jezevců jsou v zajetí držena i jiná zvířata (zejména norci, psíci mývalovití, fretky, vlci), u kterých je chovatel povinen zajistit očkování proti vzteklině.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Neakceptováno - vysvětleno. Není žádný důvod rozšiřovat druhy zvířat, které mají být očkované v době, kdy se vzteklinu na území ČR nevyskytuje. V případě, že by byla potřeba u nevyjmenovaných druhů zvířat provést očkování, pak bychom pro definovanou oblast nařídili povinné očkování formou MVO. Kromě psů se jedná o zvířata využívaná pro myslivecké účely. Není žádný důvod provádět očkování u pet fretek a kožešinových zvířat na farmách. Nikdy nebyl se vzteklinou v uzavřených chovech žádný problém. Psi jsou tam proto, že jsou venčeni na volných prostranstvích a je zde možnost pokousání. V zoo také není žádný problém.</p>
Ministerstvo průmyslu a obchodu	<p>Připomínka: K předkládací zprávě – zprávu je třeba doplnit o stručné zhodnocení dopadů předkládaného materiálu, včetně dalších náležitostí, podle čl. IV odst. 7 Jednacího řádu vlády.</p>	<p>Akceptováno.</p>
Ministerstvo spravedlnosti	<p>1. K čl. I bodu 5 [§ 3 odst. 1 písm. hh)] Novou definici pojmu „veterinární lékař“ nepovažujeme za</p>	<p>Akceptováno částečně. Novelizační bod definující veterinárního lékaře byl</p>

	<p>možnou. Zákon ČNR č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů, ve znění pozdějších předpisů, neupravuje výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti, pročež není možné definovat veterinárního lékaře jako osobu „vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podle zákona o Komoře veterinárních lékařů“, jak činí shora uvedené ustanovení.</p> <p>Skutečnost, že Komora veterinárních lékařů uvažuje o předložení návrhu novely shora uvedeného zákona, neshledáváme za dostatečný argument pro akceptaci navržené změny. S ohledem na stav legislativního procesu v případě novely zákona o Komoře veterinárních lékařů (vzhledem k čl. 41 odst. 2 Ústavy předpokládáme, že návrh bude předložen Ministerstvu zemědělství pro jeho další případné využití) lze očekávat, že předvídaná novela, pakliže bude předložena a schválena, nabyde účinnosti později, než právě posuzovaný návrh novely veterinárního zákona. Za takovéto situace však bude veterinární zákon obsahovat interpretační ustanovení, jež nebude možné fakticky aplikovat.</p> <p>Vzhledem ke shora uvedeným důvodům požadujeme vypuštění shora uvedeného bodu bez náhrady, přičemž v návaznosti na tuto změnu požadujeme taktéž vypuštění bodů 6, 9, 12, 21, 63, 78 a 79 návrhu zákona.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní</u></p> <p>2. K čl. I bodu 16 [§ 5 odst. 2 písm. c)] Doporučujeme z označeného ustanovení vypustit nenormativní odkaz na jiné ustanovení téhož právního předpisu, popř. tento odkaz upravit způsobem souladným s čl. 45 odst. 1 Legislativních pravidel vlády.</p> <p>3. K čl. I bodu 35 (§ 22 odst. 3) Přiznání pravomoci krajské veterinární správě zrušit registraci podle § 22 odst. 1 a 2 za porušení jakékoliv</p>	<p>vypuštěn.</p> <p>Výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti veterinárních lékařů stanoví ustanovení § 59, § 59a, § 60 až 63 veterinárního zákona. Toto vymezení považujeme za naprosto dostačující.</p> <p>Pro účely veterinárního zákona bude definován pouze schválený veterinární lékař, se kterým tento zákon spojuje řadu podmínek a povinností.</p> <p>Zároveň bylo upraveno odůvodnění, ze kterého je argument o předložení novely zákona o Komoře veterinárních lékařů ČR vypuštěn.</p> <p>Akceptováno. Nenormativní odkaz byl vypuštěn.</p> <p>Akceptováno. Ustanovení § 22 odst. 3 bylo doplněno o výčet konkrétních povinností:</p>
--	--	---

	<p>povinnosti stanovené zákonem o veterinární péči, zákonem o potravinách nebo předpisem Evropské unie, považujeme za nevhodné a nerespektující zásadu přiměřenosti správného trestání. Jelikož se mnohé z povinností uvedených v právě citovaných předpisech nevztahují k předmětu registrace, tj. k výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů na trh, je třeba považovat případné využití shora uvedené pravomoci v případech porušení těchto povinností za nepřiměřené vzhledem k absenci materiální kauzality mezi porušením povinnosti a uděleným trestem. Požadujeme proto ve shora uvedeném ustanovení stanovit výčet konkrétních povinností, na základě jejichž porušení může dojít ke zrušení registrace.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní</u></p> <p>4. K čl. I bodu 38 (§ 27a odst. 8) Jelikož je povinnost zajistit, aby celkový počet mikroorganismů v syrovém kravském mléce nepřekročil předpisy stanovené limity, obsažena v ustanovení § 27a odst. 7 písm. b), doporučujeme ve shora označeném ustanovení nahradit číslovku „6“ číslovkou „7“.</p> <p>5. K čl. I bodu 44 [§ 30 odst. 2 písm. c)] Podle doslovného znění navrženého ustanovení by v případě nesplnění v předchozích ustanoveních uvedených podmínek měl kontrolující orgán na místě „pozastavit ... živočišné produkty“. Upozorňujeme, že vzhledem k zjevnému účelu předmětného ustanovení by ve skutečnosti mělo dojít k „pozastavení uvádění živočišných produktů na trh“. Doporučujeme proto přeformulovat předmětné ustanovení ve smyslu právě uvedeného účelu. Dále si dovoluujeme upozornit, že institut pozastavení uvádění jisté komodity na trh má obecně preventivní</p>	<p>(3) Krajská veterinární správa může registraci podle odstavce 1 nebo 2 zrušit, jestliže registrovaná osoba v rámci registrovaného druhu činnosti závažným způsobem nebo opakovaně nesplní nebo poruší povinnosti nebo požadavky činnosti na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 18 odst. 1 a 2 tohoto zákona nebo povinnost stanovenou v zákona o potravinách nebo povinnost stanovenoupředpisy Evropské unie.</p> <p>Konkrétní vymezení je s ohledem na rozsah ukládaných podmínek k jednotlivým druhům výrobních činností nemožné.</p> <p>Akceptováno. Upraveno.</p> <p>Novelizační bod bude vypuštěn. Toto oprávnění již úřední veterinární lékaři, kteří jsou pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru, mají; obecně je vyjádřeno v § 53 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona.</p>
--	--	--

	<p>charakter. Doporučujeme proto zvážit, zda je ve všech případech nutné omezit užití tohoto institutu pouze na produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, či zda by nebylo vhodnější v případě existence důvodného podezření dočasně pozastavit uvádění na trh i u produktů, jejichž zdravotní nezávadnost, resp. závadnost, má být teprve prokázána.</p> <p>6. K čl. I bodu 51 [§ 39 odst. 1 písm. c)] Jelikož mají být podle návrhu nového znění § 42 do karantény a izolace umístována i odchycená zvířata bez pána, doporučujeme přeformulovat navržené znění shora uvedeného ustanovení, jež umístění do karantény a izolace předvídá pouze u odchycených toulavých a opuštěných zvířat, následujícím způsobem: „<i>odchyt toulavých a opuštěných zvířat^{23a)} a zvířat bez pána⁶⁰⁾ a jejich umístování do karantény nebo izolace.</i>“</p> <p>7. K čl. 68 [§ 53 odst. 1 písm. d)] Použitý výraz „<i>zakázat užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh</i>“ lze vzhledem ke zvolené větné stavbě interpretovat dvěma způsoby. Podle prvního je kontrolující orgán oprávněn zakázat užívání určitých prostor za účelem výroby, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh. Předmětné ustanovení ovšem nestanovuje, ve vztahu k jakým prostorám lze takovýto zákaz stanovit. Podle druhého je kontrolující orgán oprávněn zakázat jakékoliv užívání prostor, jež jsou fakticky určeny pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh. Ve vztahu k tomuto způsobu interpretace upozorňujeme, že kontrolní orgán nemůže zakázat určité osobě jakékoliv užívání prostor, k němuž má tato dostatečný právní titul, jelikož takovýto zákaz by znamenal nedůvodné omezení vlastnických, resp. jiných soukromých subjektivních práv</p>	<p>Akceptováno. Upraveno.</p> <p>Akceptováno. „.....zakázat užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh <u>za účelem výroby, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh.....</u>“.</p>
--	---	---

	<p>dané osoby. Vzhledem ke shora uvedeným důvodům požadujeme přeformulovat dané ustanovení způsobem, z něhož bude patrná relace mezi zákazem užívání a pojmem „prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh“.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní</u></p> <p>8. K čl. I bodu 68 [§ 53 odst. 1 písm. e)] Nesouhlasíme s oprávněním kontrolního orgánu zjednat si za jakékoliv situace přístup do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor, a to včetně oprávnění otevřít uzavřené prostory. Dané ustanovení žádným způsobem nestanovuje limity možnosti užít předmětného oprávnění, protože je třeba jej považovat za rozporné s principem minimalizace zásahů do základních práv a svobod, konkrétněji pak s právem na soukromí a nedotknutelnost obydlí (čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 7 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Předložený návrh nikterak nerozlišuje mezi stavbami užívanými jako obydlí, a ostatními stavbami, tj. vzhledem k absenci bližších podmínek aplikace shora uvedeného oprávnění neproporcionálním způsobem zasahuje do práva na nedotknutelnost obydlí (viz např. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva <i>Buck proti Německu</i> ze dne 28. 4. 2005, č. 41604/98). Nadto upozorňujeme, že toto právo, jakož i právo na soukromí, nelze podle konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva vztahovat pouze k soukromému obydlí, ale taktéž k nerušenému užívání pracovních, resp. výrobních prostor</p> <p>(viz zejm. rozhodnutí <i>Niemetz proti Německu</i> ze dne 16. 11. 1992, č. 13710/88, a <i>Société Colas est Cremieux a další proti Francii</i> ze dne 16. 4. 2002, č. 37971/97).</p>	<p>Akceptováno – vypořádáno jinak. Ustanovení bylo doplněno o „důvodné podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nakažových důvodů.“.</p> <p>Do důvodové zprávy byly doplněny důvody pro využití tohoto ustanovení podle veterinárního zákona – řešení těch nejzávažnějších situací, kdy bude nezbytné zjednat si přístup ve smyslu § 53 odst. 1 písm. e) veterinárního zákona, tj. zejména v případě ohrožení zdraví lidí prostřednictvím nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ohrožení zdraví zvířat před nebezpečnými nakažami, welfare zvířat V ostatních případech, aniž by to bylo zároveň, bude postupováno podle zákona o kontrole.</p> <p>Jedná se o obdobný návrh opatření pro veterinární inspektory, jakým jsou již nyní nadáni inspektoři Státní zemědělské a potravinářské inspekce, která, stejně jako Státní veterinární správa, patří do resortu Ministerstva zemědělství.</p>
--	--	---

	<p>Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem požadujeme přeformulovat předmětné ustanovení způsobem, jež bude plně odpovídat požadavkům na legitimní a proporcionální omezení práva na soukromí a práva na nedotknutelnost obydlí.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní</u></p> <p>9. K čl. I bodu 74 (§ 59 odst. 5) Jelikož je Státní veterinární správa služebním úřadem ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o <i>státní službě</i>, nepovažujeme za vhodné v souvislosti s požadavky na vzdělání představených používat pojmy „<i>vedoucí pracovník</i>“ a „<i>vedoucí zaměstnanec 1. stupně řízení</i>“, jež odpovídají terminologii zákoníku práce, nikoliv však zákona o státní službě.</p> <p>Dále upozorňujeme na rozpor mezi druhou a třetí větou předmětného ustanovení. Podle věty druhé může funkci představeného vykonávat pouze lékař, který získal atestaci II. stupně. Podle věty třetí, části za středníkem, se však toto omezení nevztahuje na funkci „<i>vedoucího zaměstnance 1. stupně řízení</i>“, jenž je však taktéž představeným ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o státní službě.</p> <p>Doporučujeme sjednotit terminologii užívanou v uvedeném ustanovení s terminologií obsaženou v zákoně o státní službě, jakož i z návrhu odstranit shora uvedený rozpor.</p> <p>10. K čl. I bodu 81 (§ 64c odst. 3) Upozorňujeme, že v případě existence vícera vysokých škol oprávněných k provádění specializovaného školení nebudou tyto školy schopny dostát povinnosti vést seznam všech osob proškolených k prohlídce včelstev z důvodu existence vícera míst, na nichž bude možné toto školení absolvovat.</p>	<p>Vysvětleno. Věta třetí se vztahuje pouze na státní veterinární ústavy, které jsou příspěvkové organizace, na které se zákon o státní službě nevztahuje.</p> <p>Vysvětleno. Se situací jsme srozuměni.</p> <p>Akceptováno.</p>
--	---	---

	<p>11. K čl. I bodu 82 [§ 65 odst. 1 písm. a)] Vzhledem k zařazení předmětného ustanovení do hlavy nazvané „Veterinární přípravky a veterinární technické prostředky“, jakož i skutečnosti, že je řada dílčích oprávnění v zákoně svěřena jiným správním orgánům, nepovažujeme za vhodné vymezit působnost Ústavu za pomoci formulace „kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem“, jež v rozporu se systematickým zařazením tohoto ustanovení implikuje působnost Ústavu ve vztahu ke všem povinnostem plynoucím ze zákona. Doporučujeme proto předmětné ustanovení přeformulovat.</p> <p>12. K čl. I bodu 82 (§ 65 odst. 5) Předmětné ustanovení stanovuje obecnou povinnost žadatele předložit v prováděcím předpise vypočtené údaje a dokumenty v případě, že hodlá vyrábět nebo uvádět do oběhu veterinární přípravek nebo veterinární technický prostředek, který již byl vyroben nebo uveden do oběhu v jiném členském státě. Tento postup je však, mimo jiné, podmíněn tím, že předpisy, postupy a pravidla jiných členských států zajišťují míru ochrany odpovídající míře ochrany v České republice. Jelikož však posouzení právě uvedené otázky nespadá do kompetence žadatele, nýbrž správního orgánu, není logicky možné tímto posouzením podmiňovat podání žádosti, jelikož teprve na jejím základě může k tomuto posouzení ve skutečnosti dojít. Doporučujeme proto přeformulovat předmětné ustanovení způsobem, z něhož bude explicitně plynout, že danou skutečností není podmíněno podání žádosti, nýbrž teprve vydání rozhodnutí o zápisu do Seznamu veterinárních technických prostředků.</p> <p>13. K čl. I bodu 87 (§ 66c odst. 5) Jelikož předmětné ustanovení neupravuje povinnosti</p>	<p>Zpřesněno.</p> <p>Akceptováno. Upraveno.</p> <p>Akceptováno. Přesunuto.</p>
--	---	--

	<p>některé z kategorií oprávněných osob, nýbrž stanovuje kompetenci Ústavu, doporučujeme dané ustanovení z důvodu zajištění systematické koherence předpisu přesunout do § 65.</p> <p>14. K čl. I bodu 103 (§ 78) Upozorňujeme, že podle přeloženého návrhu by mělo dojít k vypuštění zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu k provedení § 40 odst. 4 navzdory skutečnosti, že toto ustanovení nadále vydání prováděcího předpisu předvídá.</p>	<p>Akceptováno. Jedná se o chybu.</p>
<p>Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy</p>	<p>Zásadní připomínky:</p> <p>1. K bodu 74. a k bodu 77. [§ 59 odst. 4 a § 59a odst. 1 písm. f, bodu 2.]: Místo spojení „vysokou školou s veterinárním studijním programem“ žádáme v souladu se zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, uvést spojení „vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny“.</p> <p>2. K bodu 75. [§ 59 odst. 6 písm. b]: Požadujeme vysvětlit, co předkladatel míní pod zde uvedenými pojmy „obdobné studium“, resp. „titul obdobný“. Studium obdobné studiu v doktorském studijním programu v ČR není a nebylo (dříve dle zákona č. 172/1990 Sb. o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, bylo postgraduální studium ukončené akademicko-vědeckým titulem „doktor“, ve zkratce „Dr.“). Totéž platí i u termínu „obdobný titul“. Jediným titulem obdobným titulu Ph.D. je právě výše zmiňovaný dříve udělovaný akademicko-vědecký titul „Dr.“ Pokud však předkladatel míní studium v obdobném zahraničním studijním programu</p>	<p>Akceptováno. Upraveno i ustanovení § 21a, § 27b, § 42, § 50 a § 64a.</p> <p>Akceptováno. Ustanovení upraveno, aby bylo zřejmé, že se jedná jednak o obdobný studijní program zakončený získáním titulu Dr. či CSc. a rovněž obdobný zahraniční studijní program či obdobný zahraniční titul. Za slova „obdobné studium“ byla doplněna slova „nebo obdobné zahraniční studium“ a za slova „titul obdobný“ byla doplněna slova „nebo obdobný zahraniční titul“.</p> <p>V tomto smyslu byla rovněž doplněna důvodová zpráva.</p>

	<p>(doktorském) či obdobný zahraniční titul, pak by tato skutečnost měla být z textu novely patrná. V opačném případě je třeba obě sousloví vypustit.</p> <p>Nad rámec novely žádáme v § 59a odst. 1 písm. e) v souladu se zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, místo „úplné střední odborné vzdělání“ uvést správně „střední vzdělání s maturitní zkouškou“.</p>	<p>Akceptováno.</p>
<p>Ministerstvo vnitra</p>	<p>Zásadní připomínky: K čl. I bodu 6 – k § 3 odst. 1 písm. jj) Za slova „<i>Ministerstva obrany</i>“ požadujeme vložit slova „<i>nebo Ministerstva vnitra</i>“, aby bylo zajištěno srovnatelné postavení veterinárních lékařů Ministerstva vnitra, kteří podobě jako jejich kolegové z resortu Ministerstva obrany vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost v chovech služebních zvířat využívaných k plnění úkolů v působnosti Ministerstva vnitra. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 27 – k § 21 odst. 4 Oproti dosavadnímu povolovacímu režimu se navrhuje zavést režim oznamovací s tím, že chovatel je za vymezených podmínek oprávněn provést domácí porážku ve vlastním hospodářství, přičemž je povinen nejméně 3 dny před jejím uskutečněním „<i>doručit krajské veterinární správě písemné oznámení o jejím konání</i>“. Poslední věta citovaného ustanovení dále stanoví, že obsahové náležitosti oznámení o konání domácí porážky upraví prováděcí právní předpis. V prvé řadě je třeba upřesnit povahu oznámení směřovaného krajské veterinární správě, jde-li o vlastní</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno. Ustanovení § 21 upraveno. Nové znění: (3) Jatečná zvířata s výjimkou skotu, koní, oslů a jejich kříženců mohou být porážena ve vlastním hospodářství chovatele, jsou-li jejich maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v jeho domácnosti nebo pro spotřebu osoby blízké podle občanského zákoníku (dále jen „domácí porážka“). Toto maso a orgány podléhají veterinárnímu vyšetření, stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nálezové situaci, a nesmí být dále</p>

	<p>podmínku (dovoleného) uskutečnění domácí porážky, anebo o doprovodnou povinnost, která s domácí porážkou „pouze“ souvisí. Posléze uvedené variantě nasvědčuje zákonná dikce, jakož i zvláštní část důvodové zprávy, dle níž je účelem oznamovací povinnosti možnost provést namátkovou úřední kontrolu.</p> <p>Uvedené je rozhodující mj. pro posouzení charakteru oznámení a jeho podřazení režimu podání ve smyslu § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. V případě oznamovací povinnosti, která nemá vliv na vlastní dovolenost domácí porážky, je možno akceptovat navržené znění s tím, že nejde o úkon směřující vůči správnímu orgánu, jímž daná osoba uplatňuje svá (procesní) práva či se domáhá uplatnění svých práv. V opačném případě je však třeba odvodit obsahové náležitosti od úpravy správního řádu a doplnit pouze další opodstatněné údaje. Současně není možné, aby náležitosti oznámení stanovil pouze předpis nižší právní síly, neboť speciálním předpisem vůči správnímu řádu může být pouze zákon.</p>	<p>uváděny na trh.</p> <p>(4) Skot mladší 72 měsíců může být poražen ve vlastním hospodářství chovatele, jsou-li jeho maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v jeho domácnosti (dále jen „domácí porážka skotu“). Toto maso a orgány podléhají veterinárnímu vyšetření, stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nálezové situaci, a nesmí být dále uváděny na trh. V případě domácí porážky skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců může chovatel ve vlastním hospodářství porazit nejvýše 3 kusy ročně.</p> <p>(5) Domácí porážku skotu mladšího 72 měsíců nebo jelenovitých ve farmovém chovu je chovatel oprávněn provést ve vlastním hospodářství a její uskutečnění je povinen písemně oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny před jejím konáním. To však neplatí v případě domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu jinak zdravého zvířete, které utrpělo zranění, které z důvodu respektování dobrých životních podmínek zvířat brání jeho přepravě na jatky; v tomto případě chovatel zajistí prohlídku zvířete veterinárním lékařem, vyžádá si od něj písemné prohlášení o zdravotním stavu zvířete a oznámí domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu neprodleně po jejím provedení.</p> <p>(6) Chovatel v oznámení podle odstavce 5 uvede vedle náležitostí podle správního řádu</p> <ul style="list-style-type: none"> a adresu a registrační číslo hospodářství, b datum a čas provedení domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu, c počet, druh a identifikační číslo poráženého zvířete,
--	--	--

	<p>Vyjít je třeba rovněž z plánovaného obsahu prováděcího právního předpisu, jímž je v současné době vyhláška č. 2/2013 Sb., o obsahových náležitostech žádosti o povolení domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu a obsahových náležitostech jeho ohlašování, která jak pro žádost, tak zejména pro ohlášení odkazuje rovněž na „<i>náležitosti podle správního řádu</i>“. Otázkou obdobně je, jakým způsobem bude krajská veterinární správa postupovat, pokud oznámení nebude mít požadované náležitosti (zda podle správního řádu či jiným způsobem) apod.</p> <p>Z terminologického hlediska není vhodné užívat sousloví „<i>chovatel doručí oznámení</i>“; obecně totiž platí, že správní orgán doručuje, zatímco vůči správnímu orgánu se činí podání. Přitom platí, že podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo (§ 37 odst. 6 správního řádu). Navrhujeme tak např. uvést, že chovatel je „<i>povinen domácí porážku písemně oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny před jejím konáním</i>“.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 32 – k § 22 odst. 1 písm. a), resp. dalším</p>	<p>d) jde-li o porážení skotu také datum narození skotu a způsob zacházení se vzniklými vedlejšími živočišnými produkty.</p> <p>Doplnění důvodové zprávy: Domácí porážku je oprávněn provádět pouze chovatel hospodářských zvířat, který je fyzickou osobou, neboť pouze fyzická osoba může mít domácnost. Stejně tak lze uvažovat i o osobě blízké.</p> <p>Zmocňovací ustanovení pro vydání prováděcího právního předpisu zrušeno, veškeré náležitosti oznámení jsou stanoveny zákonem.</p> <p>Pokud oznámení nebude mít požadované náležitosti, s ohledem na krátký časový limit nemůže využít ustanovení správního řádu a bude postupovat neformálně tak, aby si zajistila potřebnou informovanost o tom, u koho, kdy a kde má k porážce dojít.</p> <p>Akceptováno částečně. Vysvětleno. Připomínek jsme si vědomi a jednotlivá ustanovení</p>
--	---	--

	<p>souvisejícím ustanovením</p> <p>V souvislosti s úpravou § 22 odst. 1 písm. a), která v případě náležitostí žádosti odstraňuje nežádoucí duplicity ve vztahu ke správnímu řádu a kterou vítáme, považujeme za potřebné upozornit rovněž na další nedostatky veterinárního zákona, pokud jde o stanovení náležitostí žádostí (ve smyslu § 45 správního řádu) prováděcím právním předpisem. Namátkou se jedná o stávající ustanovení § 5a odst. 1 a 4, § 9a odst. 5 písm. c), § 9b odst. 3 písm. b), § 24 odst. 2, § 64 odst. 6 písm. a) či § 66a odst. 4 písm. a). Činíme tak s vědomím, že citovaná ustanovení nejsou předkládanou novelou dotčena, odkazujeme však na usnesení vlády ze dne 20. dubna 2009 č. 450, kterým byla schválena koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek, a v níž byl vyjádřen záměr zrušit procesní ustanovení, která jsou doposud obsažená v podzákonných právních předpisech, a přesunout jejich úpravu na úroveň příslušného zákona. V souladu se svou koordinační úlohou v oblasti správního řízení provádí Ministerstvo vnitřní průběžnou kontrolu právních předpisů rovněž při jejich posuzování v rámci meziresortního připomínkového řízení.</p> <p>Obecně tedy platí, že náležitosti žádosti nemůže upravovat prováděcí předpis, aniž by tyto náležitosti alespoň rámcově upravoval zákon (srov. též § 37 odst. 2 správního řádu, dle něhož podání musí vedle zde vymezených náležitostí obsahovat také další náležitosti, které stanoví zákon). Prováděcí předpis tak může obsahovat např. úpravu „bližších náležitostí žádosti“, nikoli však úpravu těch náležitostí, které nemají ani minimální zákonnou oporu.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>se snažíme novelizovat, jak je uvedeno v této novele, viz § 22 odst. 1 a další. Předkládaná novela veterinárního zákona je již sama o sobě rozsáhlá.</p> <p>Se změnou ve vytýkaných podnětech počítáme v další novele veterinárního zákona. Do současné doby jsme v praxi nezaznamenali žádné problémy.</p> <p>Akceptováno.</p>
--	--	---

	<p>K čl. I bodu 35 – k § 22 odst. 2 a 3</p> <p>V návaznosti na předchozí připomínku uvádíme, že v nově doplňovaných ustanoveních postrádáme uvedení náležitostí žádosti o registraci (obdobně, jako jsou upraveny např. náležitosti žádosti o registraci útluku podle § 42 odst. 6), jakož i další postup krajské veterinární správy z hlediska věcného (zda má povinnost žádosti o registraci vyhovět, popř. za jakých podmínek) i formálního (vydává-li o registraci rozhodnutí anebo jen tuto faktickým úkonem provádí). Upraveny jsou pouze podmínky zrušení registrace. Uvedené požadujeme do zákona doplnit, popř. postup krajské veterinární správy osvětlit, neboť o registraci hovoří bez bližších podrobností i stávající znění zákona. Připomínka ohledně dalšího postupu krajské veterinární správy se z nově doplňovaných ustanovení týká také § 42 odst. 6.</p> <p>Odkaz v odstavci 2 dále navrhuje zpřesnit způsobem „<i>podle odstavce 1 písm. a)</i>“.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 50 – k § 38b odst. 10</p> <p>Prováděcím právním předpisem má být stanoven postup v případě odmítnutí a vrácení zásilky třetí zemí, lhůta, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, doba platnosti osvědčení, podmínky pro jeho vydání a způsob vydání tohoto osvědčení. Vzhledem k tomu, že státní (veřejnou) moc lze vykonávat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), není možné ponechat úpravě prováděcího právního předpisu podmínky pro výkon státní (veřejné) moci, resp. podmínky pro vydávání správních úkonů, aniž by tyto vztahy alespoň rámcově upravoval zákon. Úprava by měla být provedena obdobně, jako je tomu např. v § 6</p>	<p>Ustanovení § 22 odst. 3 doplněno o výčet konkrétních povinností:</p> <p>„(3) Krajská veterinární správa může registraci podle odstavce 1 nebo 2 zrušit, jestliže registrovaná osoba v rámci registrovaného druhu činnosti závažným způsobem nebo opakovaně nesplní nebo poruší povinnosti nebo požadavky činnosti na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené ve veterinárním zákoně, zákoně o potravinách nebo povinnost stanovenou předpisy Evropské unie.“.</p> <p>Konkrétní vymezení je s ohledem na rozsah ukládaných podmínek k jednotlivým druhům výrobních činností nemožné.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Odstavec 10 byl vypuštěn, postup v případě odmítnutí zásilky živočišných produktů je rámcově upraven v § 37 odst. 2 veterinárního zákona a na základě rozboru konkrétních situací lze učinit závěr, že lhůtu pro vydání veterinárního opatření nelze stanovit, stejně tak ani dobu platnosti veterinárního opatření.</p>
--	---	--

	<p>platného znění veterinárního zákona, který stanoví lhůtu pro podání žádosti o vydání veterinárního osvědčení (odstavec 5), platnost veterinárního osvědčení (odstavec 6), i podmínky pro jeho vydání (odstavec 3). Ve vztahu k připomínkovanému ustanovení pak není zřejmé, co se rozumí „způsobem vydání osvědčení“. Uvedené náležitosti je třeba upravit na úrovni zákona, popř. alespoň rámcově tak, aby následná vyhláška měla skutečně prováděcí charakter.</p> <p>Vytýkané nedostatky přitom vykazují i některá stávající ustanovení zákona, konkrétně § 27 odst. 4 písm. b) a § 28 odst. 5.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 68 – k § 53 odst. 1 písm. d) a e)</p> <p>Navrhovaná úprava dle našeho názoru představuje speciální ustanovení vůči příslušným ustanovením zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. V případě § 53 odst. 1 písm. d) návrhu je zavedena zvláštní sankce spočívající v <i>zákazu užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh</i>. Dle našeho názoru je nutné specifikovat časový úsek trvání sankce <i>zákazu užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh</i>, neboť navržená formulace vyvolává dojem, že se bude jednat o zákaz na neurčitou dobu, což je nepřiměřené s ohledem na spáchané provinění. 2. Z hlediska důvodnosti zákazu navrhujeme stanovit bližší podmínky jeho uplatnění, např. „<i>při důvodném podezření na porušení povinnosti stanovené zákonem</i>“ (srov. obdobně dikci § 53 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona). 3. Důvodovou zprávu požadujeme doplnit a výslovně v ní 	<p>Neakceptováno - vysvětleno. Požadované je obsaženo v § 53 odst. 2 písm. a) veterinárního zákona.</p> <p>Akceptováno. Ustanovení bylo doplněno o „důvodné podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nálezových důvodů.“</p> <p>Akceptováno. Důvodová zpráva byla upravena o jednoznačnou skutečnost, že toto opatření není sankcí.</p> <p>Akceptováno. Důvodová zpráva byla doplněna:</p>
--	--	--

	<p>uvést a vysvětlit, že zákaz užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh nepředstavuje sankci za neumožnění součinnosti při kontrole a nevzniká tudíž duplicitní systém správního trestání dle veterinárního zákona a kontrolního řádu. Totéž požadujeme doplnit do důvodové zprávy u § 53 odst. 1 písm. e) návrhu v tom smyslu, že zjednání přístupu do příslušných prostor nelze považovat za sankci a nevzniká tak duplicita správního trestání.</p> <p>4. V případě § 53 odst. 1 písm. e) návrhu požadujeme, aby v důvodové zprávě byl bližším způsobem vymezen vztah mezi § 7, § 10 odst. 2 kontrolního řádu a navrženým zněním tím způsobem, aby bylo zřejmé, kdy přichází v úvahu aplikace kontrolního řádu a v jakých případech užití znění § 53 odst. 1 písm. e) návrhu. Lze soudit, že v konkrétním případě by měl připadat do úvahy vždy jen jeden z uvedených právních předpisů a postupů, a navrhovaná úprava veterinárního zákona se tak jeví jako nedůvodně odchylná od kontrolního řádu. Do důvodové zprávy proto požadujeme uvést vysvětlení, v jakých případech se bude přistupovat k ukládání pokut a kdy k realizaci práva zjednat si přístup do vymezených prostor, neboť hrozí, že vznikne tato situace: kontrolovaná osoba dobrovolně neumožní vstup do vymezených prostor a dle návrhu lze očekávat, že kontrolující má v podstatě na výběr ze 2 možností - a) může uložit pokutu a zároveň b) je oprávněn zjednat si sám přístup do vymezených prostor. Toto se jeví jako nesystémové,</p>	<p>Tato opatření budou veterinární inspektoři využívat v případě těch situací, kdy bude nezbytné zjednat si přístup ve smyslu § 53 odst. 1 písm. e) veterinárního zákona, tj. v případě ohrožení zdraví lidí prostřednictvím nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ohrožení zdraví zvířat před nebezpečnými nákazami. Jedná se o pořádkové opatření. V ostatních případech, aniž by to bylo zároveň, bude postupováno podle zákona o kontrole.</p> <p>(Obdobnou úpravu obsahuje již platná právní úprava § 4 odst. 4, § 5 odst. 1 písm. a bodu 4 a § 5a odst. 1 zákona č. 146/2002 Sb.)</p> <p>Akceptováno. Upravené znění viz připomínka 3.</p>
--	---	---

	<p>proto požadujeme doplnění vysvětlení do důvodové zprávy v návaznosti na vztah § 7, § 10 odst. 2 kontrolního řádu a § 53 odst. 1 písm. e) návrhu.</p> <p>5. Požadujeme po vzoru připomínky č. 2, aby ve znění § 53 odst. 1 písm. e) bylo výslovně zdůrazněno, že právo zjednat si přístup do uzavřených prostor bude moci být využíváno pouze v odůvodněných a výjimečných případech, neboť mělo by se jednat ryze o krajní prostředek <i>ultima ratio</i>.</p> <p>Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 81 – k § 64b odst. 4 a § 64c odst. 3 a 4 V případě vydávání, resp. pozastavení a odnímání osvědčení o způsobilosti k provádění odborných veterinárních úkonů či osvědčení prohlížitelům včelstev jde dle našeho názoru opět o výkon veřejné moci, jehož úprava nemůže být ponechána prováděcímu právnímu předpisu (srov. úpravu vydávání osvědčení a vedení seznamu držitelů). V případě prohlížitele včelstev není dále stanoveno, v jakých případech je vysoká škola oprávněna osvědčení pozastavit či odejmout. Spojení „pozastavit osvědčení“ rovněž nepovažujeme za vhodné, doporučujeme formulovat jako pozastavení jeho platnosti.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 82 – k § 65 odst. 1 písm. c) Ve druhé větě navrhuje nahradit slovo „nezapíše“ např. spojením „nerozhodne o povolení zápisu“ (obdobně jako „rozhodne o výmazu“, nikoli „vymaže“), neboť se upravují podmínky rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o zápis veterinárního technického prostředku do seznamu, nikoli navazující faktický úkon, kterým je vlastní zápis či výmaz ze seznamu.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Akceptováno. Upravené znění viz připomínka 3.</p> <p>Akceptováno. Pozastavení a odnímání veterinárního osvědčení bylo vypuštěno.</p> <p>Akceptováno.</p>
--	--	--

	<p>K čl. I bodu 82 – k § 65 odst. 3 a 4</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ač se v tomto případě přebírá již stávající znění zákona, považujeme za potřebné uvést, že neshledáváme jako důvodné, aby lhůta pro vydání rozhodnutí Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv počínala běžet až ode dne podání bezvadné žádosti, neboť ze správního řádu vyplývá, že nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil (§ 71 odst. 5), a dále, že správní řízení lze z důvodu odstraňování nedostatků žádosti přerušit (§ 64 odst. 1 písm. a)). 2. Rovněž shledáváme nežádoucí duplicitu, resp. i odchylku od správního řádu (která nadto působí v neprospěch žadatele) v tom směru, že dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán řízení zastaví také tehdy, pokud žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, avšak pouze za podmínky, že takové vady brání pokračování v řízení. 3. Spojení „žádost byla shledána úplnou“ považujeme za zavádějící, neboť naznačuje subjektivní posouzení ze strany správního orgánu. 4. V případě prodloužení platnosti rozhodnutí nelze dle našeho názoru hovořit o „oznámení“ držitele rozhodnutí, nýbrž o jeho „žádosti“, neboť k prodloužení platnosti rozhodnutí nedochází automaticky, ale opět na základě posouzení a rozhodnutí Ústavu. Připomínka se obdobně vztahuje také k přechodnému ustanovení čl. II bodu 4. 5. Konečně je třeba odůvodnit délku lhůt pro vydání rozhodnutí, které v některých případech značně překračují obecné lhůty podle § 71 správního řádu. <p>Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 82 – k § 65 odst. 6 písm. c) a souvisejícímu</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p>
--	--	--

	<p>§ 49 odst. 1 písm. u) Ukládání pokut za nesplnění nebo porušení povinností je třeba považovat za součást (primární) kompetence k projednávání správních deliktů; není proto důvodné, aby byla speciálně upravena pouze její výše. Navrhujeme proto vypustit stávající § 65 odst. 6 písm. c), jakož i § 49 odst. 1 písm. u), a to s ohledem na úpravu § 74 odst. 1.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 87 – k § 66c odst. 6 Obdobně jako v obecné připomínce týkající se úpravy náležitostí žádosti prováděcím právním předpisem, ani zde nelze souhlasit s (pouze) podzákonou úpravou náležitostí žádosti o zápis veterinárního technického prostředku a o schválení změny rozhodnutí o zápisu veterinárního technického prostředku.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K § 71 a 72 (Správní delikty) Skutkové podstaty správních deliktů je nutno upravit dle Zásad právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů tak, aby byly v souladu se zásadou zákonnosti, právní jistoty a předvídatelnosti práva pro adresáty porušených právních povinností. Konkrétně uvádíme:</p> <p>1. Dikci „<i>nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v.../požadavky stanovené v.../zákaz uvedený v ...</i>“ je obecně nutno nahradit stručným popisem konkrétního protiprávního jednání, které porušuje příslušnou hmotněprávní povinnost, a tento slovní popis doplnit odkazem na hmotněprávní ustanovení, jehož porušení se trestá. Odkaz se tvoří pomocí slov „v rozporu“ či „podle“. Slova „v rozporu“ se užívají na začátku skutkové podstaty tehdy, jestliže hmotněprávní</p>	<p>Akceptováno částečně. V § 65 odst. 6 bylo vypuštěno písmeno c) jako nadbytečné; je upraveno v § 74 odst. 1 veterinárního zákona.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno. Ministerstvo vnitra doporučilo, s ohledem na specifiku veterinárního zákona, provést pouze dílčí úpravy, které byly po konzultaci s MV provedeny.</p>
--	--	--

	<p>ustanovení, obsahuje (zpravidla) zákaz, popř. jestliže jedno hmotněprávní ustanovení obsahuje více stejných nebo podobně závažných zákazů nebo povinností. Jedná-li se o porušení podmínek nebo požadavků hmotněprávní úpravou obecně dovoleného jednání, je třeba slova „v rozporu“ umístit na konec objektivní stránky. Slovo „podle“ se užívá tehdy, spočívá-li protiprávní jednání v porušení jednoznačně formulované povinnosti (nečinnost). Jde-li o porušení povinnosti spíše neurčité, popřípadě takové, jejíž výslovná formulace ve skutkové podstatě by byla značně obtížná a zbytečně by zatěžovala text, nebo pokud má subjekt několik stejně nebo podobně závažných právních povinností obsažených v jednom nebo více ustanoveních (například rozdělených do písmen nebo bodů) a je postihován za porušení jedné, více nebo všech těchto povinností, postačí ve skutkové podstatě ponechat slova "nesplní povinnost podle" nebo "nesplní některou z povinností podle." Užití takové dikce by však mělo být spíše výjimečné; to lze obdobně vztáhnout i na „poruší zákaz podle“ nebo „poruší některý ze zákazů podle“.</p> <p>Konkrétně by bylo možno akceptovat obecnou formulaci např. v případě porušení shodných nebo podobně závažných povinností chovatele podle § 71 odst. 1 písm. a), nikoli však svodné ustanovení postihující protiprávní jednání různých subjektů na různých úsecích veterinární péče podle § 71 odst. 1 písm. h).</p> <p>2. Je nutno důsledně rozlišovat obecný a zvláštní subjekt deliktu – obecným subjektem je jakákoli fyzická nebo právnická (podnikající fyzická) osoba, zvláštním subjektem je například chovatel, pořadatel svodu zvířat, uživatel honitby apod. Je-li tedy povinnost adresována například chovateli, je nutno jej označit</p>	
--	---	--

	<p>jako subjekt deliktu v návěti skutkové podstaty (např. „<i>Fyzická osoba se jako chovatel dopustí přestupku tím, že ...</i>“). V jednom ustanovení současně nelze kumulovat správní delikty různých subjektů (týká se např. § 71 odst. 1 písm. b)). Z hlediska systematického by pak správní delikty s obecným subjektem měly být předřazeny správním deliktům se subjektem speciálním. To nevylučuje vytvořit návěti odstavce s obecným subjektem s tím, že jako první budou řazeny skutkové podstaty týkající se obecného subjektu a posléze skutkové podstaty týkající se zvláštního subjektu (přičemž na začátku písmene obsahujícího danou objektivní stránku se vloží slova „<i>jako chovatel...</i>“).</p> <p>3. Skutkové podstaty týkající se jednoho subjektu by měly být řazeny v posloupnosti hmotněprávních ustanovení, jejichž porušení se trestá. Jestliže k témuž subjektu správního deliktu náleží více objektivních stránek správního deliktu, je třeba tyto objektivní stránky uvést v jednotlivých písmenech téhož odstavce; není důvodné dělit objektivní stránky do více odstavců, vyjma případů, kdy objektivní stránky přesahují počet písmen v abecedě. V takovém případě se část objektivních stránek upraví v následujícím odstavci s využitím spojení „<i>...se dopustí správního deliktu dále tím, že...</i>“.</p> <p>4. V případě správních deliktů, které spočívají v porušení právních povinností zakotvených v přímo použitelných předpisech Evropské unie, se objektivní stránka skutkové podstaty vyjádří způsobem uvedeným v čl. 21 odst. 5 Metodických pokynů pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii (schválených usnesením vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304), tedy slovy, která co nejpodrobněji vystihují</p>	
--	---	--

	<p>jednání subjektu správního deliktu, které je v rozporu s jemu uloženou povinností, a odkazem na právní akt, v němž je povinnost uložena, tj. na přímo použitelný předpis Evropské unie. Tento přímo použitelný předpis se v normativním textu označí pouze druhově podle v něm obsažené právní úpravy, přičemž v poznámce pod čarou se tento předpis uvede konkrétně. Odkaz na příslušný článek nařízení se zpravidla neuvádí. Nelze tak akceptovat takové neurčité vyjádření objektivní stránky správního deliktu, jaké je užito např. v § 71 odst. 1 písm. j).</p> <p>Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p>K čl. I bodu 102 – k § 76 odst. 1</p> <p>Navrhuje se výslovně upravit vydávání dokladu jako zvláštní formy rozhodnutí ve smyslu § 151 správního řádu. Vzhledem k tomu, že i v tomto případě jde o vydání rozhodnutí jakožto konečného výsledku určitého řízení, které se však písemně nevyhotovuje a namísto něhož je vydáván doklad, navrhuje se znění nově doplňované věty zpřesnit způsobem „<i>O schválení a registraci, popřípadě jen registraci, podle tohoto zákona nebo předpisu Evropské unie se místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydává doklad⁶¹⁾ o schválení a registraci, popřípadě jen registraci.</i>“.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p> <p><u>Doporučující připomínky:</u></p> <p>K čl. I bodu 8 – k § 4 odst. 3</p> <p>1. Dáváme na zvážení, zda toto ustanovení zákona má dopadat jen na soukromé chovatele nebo i na chovy provozované orgány státní správy (např. Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, Policie České republiky, Celní správa České republiky,</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Povinnost se nebude týkat služebních psů. „(3) Chovatel, který chová pět a více psů samičího pohlaví starších dvanácti měsíců, je povinen tuto skutečnost oznámit krajské veterinární správě Státní veterinární správy nebo Městské veterinární</p>
--	--	---

	<p>Vězeňská služba České republiky, Vojenská policie apod.). Pro ně bychom z praktických důvodů doporučovali stanovit výjimku z oznamovací povinnosti, jinak toto ustanovení a oznamovací povinnost bude dopadat i na specializované chovné stanice těchto státních orgánů (např. chovná stanice Domažlice odboru služební kynologie a hipologie Policie České republiky aj.).</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Doporučujeme vyjasnit, co se myslí pro účely tohoto ustanovení ukončením chovatelské činnosti - zda úplné ukončení chovatelské činnosti, tj. pokles počtu chovaných psů na nulu (jak by vyplývalo z vlastního textu ustanovení), nebo pokles počtu chovaných psů samičího pohlaví pod pět kusů. 3. Zároveň doporučujeme přeformulovat textaci ustanovení, když jazykovým výkladem s ohledem na větnou vazbu je chovatel povinen i při ukončení chovatelské činnosti oznámit počet chovaných zvířat a místo jejich chovu, přestože chov ukončuje. V případě ukončení chovu (bez ohledu na zvolené řešení ve smyslu předchozí připomínky) by měla být oznamována právě skutečnost, že k tomuto ukončení chovu došlo. <p>K čl. I bodu 57 – k § 42 odst. 6</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Doporučujeme vyjasnit terminologii ve vztahu k útulkům pro zvířata. Veterinární zákon dosud používá právě jen pojem „útulek pro zvířata“, v § 42 odst. 2 se pouze hovoří o péči o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata. V novém odstavci 6 je zaváděn pojem „útulek pro opuštěná a toulavá zvířata“, přičemž tyto útulky by se měly registrovat – viz též § 49 odst. 1 písm. h) nový bod 7. Doporučujeme vyjasnit, zda jde o podmnožinu 	<p>správě Státní veterinární správy (dále jen „krajská veterinární správa“) nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy počet chovaných psů samičího pohlaví starších dvanácti měsíců dosáhl pěti a více chovaných zvířat; tato povinnost se nevztahuje na osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje jiný právní předpis^{x)}, a na osobu, jejíž právo nebo povinnost držet, cvičit nebo používat psa stanoví jiný právní předpis, zejména na chovatele služebních psů, psů se zvláštním výcvikem, vodících psů, asistenčních psů, psů určených k odhalování výbušnin, a loveckých psů. V oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu. Za chovatele tvořící domácnost může oznamovací povinnost splnit jeden z nich.</p> <hr style="width: 20%; margin-left: 0;"/> <p>^{x)} § 13a zákona č. 246/1992 Sb.</p> <p>Akceptováno. Terminologicky sjednoceno.</p>
--	--	--

	<p>útlků pro zvířata, přičemž pro ostatní útlky se právní režim nemá měnit.</p> <p>2. Taktéž není zřejmé, proč by v rámci registrace mělo být provedeno rozlišení druhu útlků pro opuštěná a toulavá zvířata na útlky pro hospodářská zvířata a útlky pro zvířata v zájmovém chovu. Bylo by vhodné též vyjasnit právní důsledky takové kategorizace, tedy zda jeden druh útlku zároveň vylučuje provozování druhého druhu útlku, nebo zda provozovatel může provozovat oba druhy útlků současně.</p> <p>K čl. I bodu 75 – k § 59 odst. 5 S ohledem na terminologii zákona o státní službě doporučujeme druhou a třetí větu předmětného ustanovení uvést v následující podobě: <i>„Na služební místo představeného Státní veterinární správy může být jmenován úřední veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně. Vedoucím zaměstnancem veterinárního ústavu může být jmenován veterinární lékař [z důvodové zprávy není zcela zřejmé, zda by nemělo jít o úředního veterinárního lékaře], pokud získal atestaci II. stupně; to neplatí pro vedoucího zaměstnance 1. stupně řízení.“</i></p> <p>K čl. I bodu 75 – k § 59 odst. 6 písm. b) Dáváme a zvažení, zda by u doktorského</p>	<p>Akceptováno. Vysvětleno v důvodové zprávě: Pro nás je důležité vědět, zda se jedná o útlky pro hospodářská zvířata nebo pro zájmová zvířata. Provozovat může útlky samostatně nebo i dohromady. V případě útlků pro hospodářská zvířata by bylo kontrolováno např. provedení zdravotních zkoušek, které se vztahují na hospodářská zvířata a dále by byly kontrolovány požadavky na prostory v souladu s vyhláškou č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat. Je třeba rozlišovat, zda se provádějí kontroly hospodářských a zvířat v zájmových chovech podle pojmů uvedených v zákoně na ochranu zvířat proti týrání. Jedná se zejména o skot, ovce, kozy, koně (obecně druhy zvířat, které jsou definovány v zákoně o šlechtění a plemenitbě a ze kterého vyplývá povinnost registrovat hospodářství).</p> <p>Akceptováno.</p>
--	---	---

	<p>studijního programu nemělo být upřesněno, že jde o veterinární studium.</p> <p>K čl. II (přechodná ustanovení) Doporučujeme přepracovat přechodná ustanovení v bodech 2 a 3, neboť formulace „získá atestaci ... nejpozději do 3 let“ je zavádějící. Cílem zřejmě mělo být stanovit osobám bez potřebné atestace lhůtu ke splnění dané podmínky.</p> <p><u>Připomínky legislativně technické a formálního charakteru:</u></p> <p>K čl. I bodu 38 – k § 27a</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zjevně nesprávné slovo v nadpisu „<i>provovýrobý</i>“ doporučujeme nahradit slovem „<i>prvovýrobý</i>“. 2. Nesprávný odkaz v § 27a odst. 8 na neexistující „<i>odstavec 6 písm. b)</i>“ by měl být nahrazen správným odkazem na „<i>odstavec 7 písm. b)</i>“. <p>K čl. I bodu 73 – k § 56b Navrhovanou legislativní zkratku „<i>veterinární podmínky pro provádění pokusů</i>“ doporučujeme zkrátit, neboť je delší než samotný zkracovaný text. Připomínáme, že obdobné ustanovení je dosud obsaženo v § 4 odst. 3 zákona, který se návrhem novely zákona ruší, přičemž zde je použita pouze legislativní zkratka „<i>veterinární podmínky</i>“.</p> <p>K čl. I bodu 82 – k § 64c odst. 4 písm. a) Ustanovení doporučujeme upřesnit, aby bylo jasné patrné, jaké podrobnosti má prováděcí právní předpis stanovit ve věci vedení záznamů prohlážitela včelstev. Z navrženého znění se zdá vyplývat, že by mělo jít o „<i>rozsah ... vedení ...</i>“ – ten však již je upraven v odstavci</p>	<p>Neakceptováno.</p> <p>Akceptováno. Body 2 a 3 přesunuty z přechodných ustanovení do nového § 76b jako nové normativní povinnosti a budou zpřesněny, aby z nich bylo zřejmé, že se jedná o lhůtu pro splnění podmínky.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Neakceptováno.</p> <p>Neakceptováno.</p>
--	--	--

	<p>2.</p> <p>K čl. I bodu 82 – k § 65 Ačkoli navrhovaná nová podoba ustanovení přebírá základní rysy stávajícího řešení, doporučujeme § 65 podrobit revizi, zejména se domníváme, že dochází k nežádoucímu míšení ustanovení kompetenčních (Ústav ..rozhoduje) s podrobnostmi úpravy příslušného procesu a dokonce řeší i hmotněprávní otázky, tedy podmínky vydání povolení či výjimky z povolovacího režimu. Považovali bychom za vhodnější celou tuto právní úpravu nově strukturovat, nejvhodněji v samostatných paragrafech.</p> <p>K čl. I bodu 82 – k § 65 odst. 2 písm. b) Označení „<i>Ministerstva zemědělství</i>“ doporučujeme nahradit legislativní zkratkou „<i>ministerstva</i>“, která byla zavedena v § 4 odst. 1 písm. i).</p> <p>K čl. II (přechodná ustanovení) V bodu 1 je třeba za odkaz na § 42 odst. 6 doplnit spojení „<i>zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona</i>“, přičemž obdobnou úpravu doporučujeme provést i v bodě 4. V bodu 5 doporučujeme před slovo „<i>neskončená</i>“ vložit slovo „<i>pravomocně</i>“.</p>	<p>Neakceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p>
Ministerstvo zahraničních věcí	Bez připomínek.	
Ministerstvo zdravotnictví	<p>Zásadní připomínky: 1) K bodu 4 (§ 53 odst. 1 písm. b) § 53 odst. 1 písm. b) stanoví oprávnění orgánů veterinární správy „<i>pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh, jestliže nejsou dodržovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy</i>“²⁶⁾</p>	<p>Neakceptováno - vysvětleno. Poznámka pod čarou nemá normativní charakter, Státní veterinární správa nikdy z tohoto odkazu nevyvozovala založení kompetence ke kontrole podle zákona č. 258/2000 Sb.</p>

	<p>...“. V poznámce pod čarou č. 26 se pak uvádí příkladný výčet zvláštních právních předpisů, a to včetně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Máme za to, že orgány veterinární správy nejsou oprávněny kontrolovat dodržování požadavků zákona č. 258/2000 Sb., neboť nejsou součástí systému orgánů ochrany veřejného zdraví. Toto ustanovení tedy požadujeme přeformulovat tak, aby bylo v souladu s kompetencemi orgánů veterinární správy a jejím působením. Na toto byl předkladatel upozorňován již při předchozí novele veterinárního zákona, přičemž tato připomínka nebyla zohledněna.</p> <p>2) K bodu 33 (§ 22 odst. 1 písm. b) bod 2) Veškeré povinnosti uvedené v tomto ustanovení jsou zakotveny v přímo použitelných právních předpisech Evropské unie, např. nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin, ustanovení je tak duplicitní k již existujícím povinnostem potravinářských podniků. Požadujeme proto cit. ustanovení nikoliv novelizovat, jak je navrženo, ale vypustit.</p> <p>3) K bodu 35 (§ 22 odst. 2) V nově vkládaném odstavci 2 se uvádí poznámka pod čarou č. 53, která odkazuje na článek 3 nařízení (ES) č. 178/2002. Z textu však není zřejmé, k čemu se vlastně poznámka vztahuje, neboť článek 3 nařízení (ES) č. 178/2002 obsahuje celou řadu definic. Pokud by se mělo jednat o vztah k „živočišným produktům“, upozorňujeme, že nařízení (ES) č. 178/2002 je nedefinuje. Požadujeme upřesnit.</p> <p>Doporučující připomínky: 1) K bodu 82 (§ 65 odst. 1 písm. a) bod 2)</p>	<p>Pokud se bude novelizovat poznámka pod čarou č. 26, zákon č. 258/2000 Sb. bude z poznámky vypuštěn. Ministerstvo zemědělství nevidí závažný důvod pro samostatnou novelu poznámky pod čarou č. 26.</p> <p>Akceptováno. Novelizační bod byl vypuštěn.</p> <p>Akceptováno. Poznámka pod čarou č. 53 byla vypuštěna.</p> <p>Akceptováno.</p>
--	---	--

	<p>V bodě 2 navrhujeme odstranit nadbytečnou čárku za slovem „prostředí“.</p> <p style="text-align: center;">§ 65</p> <p><i>(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾</i></p> <p><i>a) vykonává státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem. Za tímto účelem vyhodnocuje</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. jakost a účinnost veterinárních přípravků a jejich bezpečnost pro zvířata, zdraví veřejnosti, osob, které mají veterinární přípravek používat a pro životní prostředí,</i> <i>2. bezpečnost veterinárních technických prostředků pro zvířata, zdraví veřejnosti, osob, které mají veterinární technický prostředek používat, a pro životní prostředí, a jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou veterinární technické prostředky určeny (dále jen „vhodnost pro veterinární použití“).</i> <p>2) K bodu 87 (§ 66 c odst. 4) Ve větě první doporučujeme doplnit chybějící čárku za slovem „vybaven“.</p> <p style="text-align: center;">§ 66c</p> <p><i>(4) Údaje, kterými je veterinární technický prostředek vybaven, musí být uvedeny čitelným a srozumitelným způsobem. Údaje nutné pro správné a bezpečné použití veterinárního technického prostředku musí být uvedeny v českém jazyce.</i></p>	<p>Akceptováno.</p>
Ministerstvo životního prostředí	Bez připomínek.	
Úřad vlády – místopředseda	Zásadní:	

<p>vlády pro vědu, výzkum a inovace a předseda Rady pro výzkum a inovace</p>	<p>K Čl. 1 novelizačnímu bodu 8 – Požadujeme tento novelizační bod vypustit. <u>Odůvodnění:</u></p> <p>Navrženou povinnost pokládáme za nesmyslnou a efektivně nevymahatelnou. Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona je „chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu“. Tato definice sice umožňuje poměrně flexibilně určit, kdo má v daný okamžik povinnost o zvíře pečovat, avšak současně umožňuje vyhnout se odpovědnosti především za plnění povinností trvalého charakteru, jako je například zajišťování očkování proti vzteklině nebo zajištění veterinárního ošetření nemocného zvířete. Nejvýmluvnějším příkladem je chov zvířete v rodině, kde potenciálními chovateli mohou být všichni členové domácnosti. Oznamovací povinnosti při chovatelství pěti a více fen se lze snadno vyhnout jejich rozpočítáním mezi tyto jednotlivé členy, jejich přesouváním na různá místa apod. Z praktického hlediska nelze nesplnění povinnosti prokázat. Podle důvodové zprávy je opatření zacíleno na tzv. množírny (jako důsledek konkrétních kauz s mediálním ohlasem a nátlaku různých spolků zabývajících se ochranou zvířat). V těchto kauzách se však směřuje ochrana zvířat proti týrání (velký počet zvířat chovaných v nevyhovujících podmínkách) s ochranou veřejného pořádku (úniky psů, rizika poranění lidí) a s otázkou nelegálních příjmů. Nelze však předjímat, že by těmito konkrétním kauzám zabránila oznamovací povinnost chovatelů – už jen proto, že tento typ chovatelů zpravidla neplní ani jiné své povinnosti. Množství chovaných psů lze snadno rozdělit mezi více chovatelů nebo lze pozměňovat údaje o narození psů. V současné době nejsou tyto údaje závazně evidovány. Psi nejsou</p>	<p>Vysvětleno. Ustanovení bylo upraveno. „(3) Chovatel, který chová pět a více psů samičího pohlaví starších dvanácti měsíců, je povinen tuto skutečnost oznámit krajské veterinární správě Státní veterinární správy nebo Městské veterinární správě Státní veterinární správy (dále jen „krajská veterinární správa“) nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy počet chovaných psů samičího pohlaví starších dvanácti měsíců dosáhl pěti a více chovaných zvířat; tato povinnost se nevztahuje na osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje jiný právní předpis^{*)}, a na osobu, jejíž právo nebo povinnost držet, cvičit nebo používat psa stanoví jiný právní předpis, zejména na chovatele služebních psů, psů se zvláštním výcvikem, vodících psů, asistenčních psů, psů určených k odhalování výbušnin, a loveckých psů. V oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu. Za chovatele tvořící domácnost může oznamovací povinnost splnit jeden z nich.</p> <hr/> <p>^{*)} § 13a zákona č. 246/1992 Sb.</p>
--	---	---

	<p>povinně označování a jediným – ovšem nespolehlivým – údajem o narození je datum vyplněné v dokladu o očkování. Dále připomínáme, že kontrola skutečného počtu chovaných psů naráží na ústavně garantovanou nedotknutelnost obydlí (čl. 12 Listiny základních práv a svobod). V tomto kontextu poukazujeme např. na zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, který se s danou ochranou obydlí vypořádává tak, že v případě chovu zvířat vyžadující zvláštní péči stanovuje v § 13 odst. 6 písm. d) jako součást žádosti o povolení i souhlas chovatele s kontrolou míst, kde je zvíře chováno. Lze se tedy domnívat, že navržená oznamovací povinnost bude postihovat především bezproblémové chovatele, kteří psy chovají na vysoké chovatelské úrovni, chovem se neživí a poskytují součinnost kontrolním orgánům.</p> <p>Doporučující:</p> <p>1. K Čl. novelizačnímu bodu 102 – Doporučujeme do doplňované věty za slovo „rozhodnutí“ doplnit slova „, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis“. V souvislosti s touto změnou je nutné odpovídajícím způsobem upravit novelizační bod 103.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Osoby využívající předmětné doklady by měly mít jistotu o tom, že tyto doklady splňují stanovené základní grafické, formální a obdobné náležitosti.</p> <p>2. Doporučujeme zvážit možnost upravit vydávání veterinárních osvědčení podle § 6 a § 27 zákona č. 166/1999 Sb. tak, aby bylo možné je alternativně vydávat v elektronické podobě a doručovat prostřednictvím veřejné</p>	<p>Neakceptováno. Veterinární zákon předpokládá vydání celé řady dokladů, resp. o schválení a registraci příp. jen registraci. Ke sjednocení praxe při vydávání těchto dokladů jednotlivými krajskými veterinárními správami jsou ze strany Ústřední veterinární správy vydávány metodické pokyny.</p> <p>Neakceptováno. Veterinární inspektor za účelem vydání veterinárního osvědčení jede do místa odeslání, kde zkontroluje odeslanou zásilku a skutečností osvědčí do vystavovaného veterinárního dokladu,</p>
--	--	---

	<p>datové sítě do datové schránky. Požadavek, aby veterinární osvědčení doprovázelo zvíře do místa určení, lze zajistit jeho konverzí do listinné podoby v systému Czech POINT (na náklady žadatele). Jedná se o požadavek vznášený především chovateli hospodářských zvířat z odlehlejších oblastí, pro které cesta na nejbližší inspektorát veterinární správy (i několikrát týdně) představuje značnou časovou a administrativní zátěž a kteří navrhuji možnost zaplatit správní poplatek bankovním převodem místo kolku a dojít si pro listinný dokument na nejbližší poštu.</p>	<p>který musí zásilku fyzicky provázet. Veterinární lékař nesmí osvědčit údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno. Pokud by pak bylo veterinární osvědčení vydáváno a zasíláno v elektronické podobě, musel by pak chovatel na Czech pointu vyžádat si konverzi dokumentu, což by v některých případech představovalo i finanční a časovou zátěž.</p>
<p>Úřad vlády – ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Legislativní rady vlády</p>	<p>K Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace</p> <p>1. Část A, bod 7: Konzultace a zdroje dat Doporučujeme doplnit vyhodnocení průběhu a výsledku konzultací s uvedenými subjekty v tom smyslu, zda všechny dotčené subjekty, které byly během konzultací osloveny, souhlasily s navrhovaným řešením. Dále doporučujeme doplnit zdroje dat, se kterými předkladatel pracoval.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Lze se domnívat, že výsledky konzultací a zdroje dat byly zásadními faktory, na základě kterých dospěl předkladatel k rozhodnutí navrhnout změnu právní úpravy.</p> <p>2. Část B: Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky Doporučujeme ve větě „Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku ČR, zejména ústavnímu zákonu č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, a usnesení předsednictva ČNR... o vyhlášení Listiny základních práv a svobod ...“ ponechat pouze „Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku.“</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Akceptováno.</p>

	<p>Odůvodnění: Ústavní pořádek již v sobě zahrnuje Ústavu ČR i Listinu základních práv a svobod (viz čl. 112 odst. 1 Ústavy, tzn. ústavního zákona č. 1/1993 Sb.: „Ústavní pořádek ČR tvoří tato Ústava, Listina základních práv a svobod, ...“.</p>	
Úřad vlády – vedoucí Úřadu vlády	Bez připomínek.	
Úřad vlády – odbor kompatibility	<p>Po stránce formální: Předkladatel nesplnil formální náležitosti týkající se vykazování slučitelnosti s právem EU, jak vyplývají zejména z Legislativních pravidel vlády, v platném znění, a z přílohy k usnesení vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304, o Metodických pokynech pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii, v platném znění.</p> <p>Zásadní připomínka: Podle obecné části důvodové zprávy nepředstavuje návrh novely zákona přímou implementaci práva EU. Nicméně jedním z jeho cílů je upravit některá ustanovení veterinárního zákona tak, aby stávající míra adaptace a transpozice byla výraznější, přesnější a jednoznačnější než dosud a lépe a výstižněji navazovala a dotvářela platné předpisy Evropské unie ve veterinární oblasti v podmínkách členského státu (bod 1.2 na straně 2). Dále v obecné části důvodové zprávy není provedeno zhodnocení slučitelnosti s relevantními sekundárními předpisy EU, návrh zákona neobsahuje podtržení relevantních implementačních ustanovení a příslušná celexová čísla a není přiložena rozdílová tabulka.</p> <p>Návrh zákona představuje implementaci práva EU, což vyplývá z obecné části důvodové zprávy a ze zvláštní části důvodové zprávy, kde je na několika místech vztah k předpisům EU vyjádřen.</p> <p>Návrh je tak vnitřně rozporný již jen z formálních důvodů.</p>	Akceptováno.

	<p>Zde musíme poznamenat, že postup implementace „<i>znovu a lépe</i>“, ke kterému bylo přistoupeno, nezbavuje předkladatele povinnosti postupovat podle ustanovení Čl. 9 odst. 2 písm. e) a přílohy č. 5 LPV. Rovněž poukazujeme na povinnost předkladatele v případě novely postupovat podle ustanovení Čl. 15 odst. 2 MP. Jinými slovy, změna stávající implementace vedena záměrem jejího zlepšení je stále implementací a žádné ustanovení LPV ani MP neumožňuje předkladateli v tomto případě vynechat základní formální požadavky kladené na vymezení vztahu předkládaného materiálu k právu EU.</p> <p>Je nutné postupovat podle ustanovení Čl. 9 odst. 2 písm. e) a přílohy č. 5 LPV a podle ustanovení Čl. 15 odst. 2 MP.</p> <p>Po stránce materiální:</p> <p>Stav relevantní právní úpravy v právu EU: Konkrétní vymezení vztahu k právu EU bude upřesněno předkladatelem.</p> <p>Připomínky a případné návrhy změn: S ohledem na absenci vymezení vztahu k právu EU a s ohledem na rozsáhlost předkládaného materiálu se odbor kompatibility nemohl k předkládanému materiálu stran jeho slučitelnosti s právem EU vyjádřit.</p> <p>Závěr: Zhodnocení s právem EU nebylo provedeno. Nedostatky po stránce formální je nutno napravit.</p>	
Nejvyšší kontrolní úřad	Bez připomínek.	
Česká národní banka	Bez připomínek.	
Český statistický úřad	Bez připomínek.	
Český báňský úřad	Bez připomínek.	

Český telekomunikační úřad	Bez připomínek.	
Český úřad zeměměřický a katastrální	Bez připomínek.	
Energetický regulační úřad	Bez vyjádření.	
Správa státních hmotných rezerv	Bez vyjádření.	
Státní úřad pro jadernou bezpečnost	Bez vyjádření.	
Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	Bez připomínek.	
Úřad průmyslového vlastnictví	Bez připomínek.	
Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví	Bez vyjádření.	
Svaz měst a obcí ČR	Bez vyjádření.	
Kancelář prezidenta České republiky	Bez připomínek.	
Kancelář Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky	Bez vyjádření.	
Kancelář Senátu Parlamentu České republiky	Bez vyjádření.	
Středočeský kraj	<p>Zásadní připomínka: § 27b odst. 6 S nově uloženou povinností uživateli honitby předkládat spolu se svalovinou vyšetřovaného kusu zvěře v případě prasete divokého i ocas tohoto kusu zásadně nesouhlasíme.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Je to zejména z toho důvodu, že ne každý kus ocas má,</p>	<p>Akceptováno jinak. Návrh byl doplněn tak, aby byl vzorek vyšetřen i bez předložení ocasu uloveného divokého prasete: (6) Jde-li o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k</p>

	<p>což může být způsobeno například poraněním zvěře. Dále je třeba uvést, že kůži divokého prasete si lovci často nechávají preparovat (vydělávat) jako trofej, která by byla odebráním ocasu de facto znehodnocena. Někteří lovci si pak nechávají preparovat i celý ulovený kus, který by byl absencí ocasu rovněž znehodnocen. Jelikož uvedené trofeje jsou často i předmětem prodeje ze strany uživatele honitby (lovců), mohla by mít absence ocasu, a tím způsobené znehodnocení trofeje, i ekonomický dopad. Ustanovení nedává uživateli honitby alternativu, kterou by bylo možno nahradit markant v podobě chybějícího ocasu.</p> <p>Z uvedených důvodů proto navrhuje, aby bylo od této změny veterinárního zákona upuštěno a nebyla provedena.</p>	<p>provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetřování; <u>jde-li o prase divoké, přikládá uživatel honitby spolu se svalovinou vyšetřovaného kusu zvěře i ocas (pírko) tohoto kusu. Nelze-li k vyšetření prasete divokého přiložit ocas (pírko) daného kusu zvěře, vyšetřovací laboratoř daný kus prasete divokého i bez přiloženého ocasu (pírka) daného kusu prasete divokého.</u> Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře, <u>u prasete divokého s vyjádřením o přiložení ocasu (pírka) vyšetřovaného kusu,</u> a jednou ročně předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Uživatel honitby může zvěř vnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat konečnému spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 1 až po negativním vyšetření zvěře na přítomnost svalovce (trichinel).</p> <p>Státní veterinární správa současně předpokládá v nejbližším věstníku Ministerstva zemědělství upravit předkládání vzorku i tak, aby bylo jasné, že:</p> <ul style="list-style-type: none"> - SVS vyšetří všechny vzorky na svalovce na náklad SVS bez ohledu, zda je či není doprovázen vzorek pírkem. <p>Pokusí se svým laboratořím předat informaci, aby byli schopné vysvětlit dotazy, že pírkem složí jako</p>
--	---	--

		indikátor ulovení kusu a není součástí vzorku na vyšetření.
Jihočeský kraj	<p>Úvod Předkládaná připomínka má za cíl, aby stát uživatelům honiteb, ve kterých jsou vyhlášena mimořádná nebo předběžná veterinární opatření v souvislosti se zjišťováním nadlimitní úrovně kontaminace zvěře radionuklidy, hradit náklady na laboratorní vyšetření vzorků svaloviny zvěře v akreditované laboratoři a náklady na likvidaci ulovených kusů zvěře, která je likvidována v souvislosti s vyhlášenými mimořádnými a předběžnými veterinárními opatřeními ve schváleném asanačním podniku.</p> <p>Zásadní připomínka: Vyřešení úhrady nákladů uživatelům honiteb, spojených s realizací vyhlášených mimořádných nebo předběžných veterinárních opatření v souvislosti se zjišťováním nadlimitní úrovně kontaminace zvěře radionuklidy, státem, považujeme za zásadní. Proto navrhujeme změnu hlavy IX. zák. č. 166/1999 Sb. (veterinární zákon) takto:</p> <ol style="list-style-type: none"> Změna názvu hlavy IX Hlava IX zní: Náhrada nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami a kontaminacemi zvěře <u>radionuklidy.</u> Změna § 67 Za odst. 1 se vkládá nový odst. 2, který zní: <u>Uživateli honitby, kterým není právnická osoba, která hospodář s majetkem státu podle zvláštního zákona^{x)}, se poskytne náhrada nákladů, které mu vnikly v důsledku provádění předběžných a mimořádných veterinárních opatření, nařízených z důvodu zjišťování</u> 	<p>Neakceptováno – vysvětleno. Řešení náhrady nákladů a ztrát vzniklých na základě plnění nařízených mimořádných veterinárních se vztahuje pouze na ty případy, kdy tyto náklady nebo ztráty chovatelům vznikly v souvislosti se zdoláváním nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka. Předložený návrh Jihočeského kraje zásadním způsobem mění rozsah událostí, které by mohly být do náhrad zahrnuty a to velmi nesystémově, neboť se nejedná bezprostředně o událost z oblasti veterinární, ale více méně o problematiku související z oblastí stavu životního prostředí. Navrhovaná úprava veterinárního zákona s sebou nese riziko, že by mohla pak být požadována náhrada i za náklady a ztráty způsobené nařízenou likvidací z důvodu zdravotní závadnosti z titulu obsahu i jiných cizorodých látek – zejména v případech kontaminace PCB masa či syrového mléka vlivem zbytků starých</p>

	<p><u>a zjištění nadlimitní úrovně kontaminace svaloviny ulovené volně žijící zvěře radionuklidy. Nejvyšší přípustnou hodnotu radioaktivní kontaminace zvěřiny radionuklidy stanovuje prováděcí právní předpis^{xx)}.</u> Původní odstavec 2 se označí jako odstavec 3 Za odstavec 3 se vkládá odstavec 4, který zní: <u>Náhrada nákladů za podmínek stanovených v odstavci 2 se poskytne za:</u></p> <p>a) <u>Vyšetření vzorku svaloviny ulovené volně žijící zvěře na zjištění úrovně kontaminace radionuklidů v akreditované laboratoři.</u></p> <p>b) <u>Likvidaci ulovené volně žijící zvěře se zjištěným nadlimitním množstvím radionuklidů nebo nevyšetřené ulovené volně žijící zvěře likvidované v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených z důvodu zjištění nadlimitní úrovně kontaminace radionuklidy, ve schváleném asanačním podniku.</u></p> <p>Stávající odstavec 3 se označuje jako odstavec 5; stávající odstavec 4 se označuje jako odstavec 6; stávající odstavec 5 se označuje jako odstavec 7; stávající odstavec 6 se označuje jako odstavec 8. Za odstavec 8 se vkládá nový odstavec 9, který zní: <u>Náhrada nákladů za podmínek stanovených v odstavci 2 se neposkytne, jestliže uživatel honitby neplní povinnosti stanovené předběžnými a mimořádnými veterinárními opatřeními z důvodu zjišťování nebo zjištění nadlimitní úrovně radionuklidů.</u></p> <p>3. Změna § 68 Odstavec 1 zní: Náhrada podle <u>§ 67 odstavce 1</u> se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát. <u>Náhrada podle § 67 odst. 2 se poskytuje uživatelům honiteb ve výši prokázaných výdajů na vyšetření úrovně kontaminace svaloviny</u></p>	<p>nátěrů a barev na hrazení stájí z důvodů tzv. „starých ekologických zátěží“.</p> <p>Akceptování tohoto návrhu by tedy mělo velmi vážné dopady do rozpočtu Ministerstva zemědělství, neboť by se pak mohlo jednat řádově o desítky až stovky milionů korun.</p> <p>Uvedený problém je nutné diskutovat a řešit především s Ministerstvem životního prostředí, které má problematiku životního prostředí v kompetenci.</p>
--	--	---

ulovené volně žijící zvěře radionuklidy v akreditované laboratoři a prokázaných výdajů na likvidaci kontaminované nebo nevyšetřené ulovené volně žijící zvěře ve schváleném asanačním podniku.

4. Změna § 70

Odstavec 1 zní:

Nestanoví-li předpisy Evropské unie jinak, poskytuje se náhrada podle [§ 67](#) z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele nebo uživatele honitby nebo osoby uvedené v [§ 69](#). Tato žádost může být podána nejdříve první den následující po dni utracení nebo porážení zvířat nebo ulovení volně žijící zvěře, a nedochází-li k utracení nebo porážení zvířat, nejdříve první den následující po ukončení nařízených ochranných a zdolávacích opatření, a nejpozději do 6 týdnů ode dne utracení nebo porážení zvířat nebo do 31.12. roku, ve kterém došlo k ulovení volně žijící zvěře, a nedochází-li k utracení nebo porážení zvířat, nejpozději do 6 týdnů ode dne skončení nařízených ochranných a zdolávacích opatření. Jedná-li se o náhradu v případě nebezpečné nákazy včel, může být žádost podána nejdříve první den následující po dni utracení včel, a nedochází-li k utracení včel, nejdříve první den následující po oznámení nebo vyhlášení nařízených ochranných a zdolávacích opatření, a nejpozději do 12 týdnů ode dne utracení včel, a nedochází-li k utracení včel, nejpozději do 12 týdnů ode dne ukončení nařízených ochranných a zdolávacích opatření. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

x) § 3 odst.1 zák.č. 77/1997 Sb., o státním podniku, § 22

odst.3 zák.č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny xx) § 103, příloha č. 8, tab.č.5 vyhláčky č.307/2002 Sb., o radiační ochraně.

Závěr

Dle stávající právní úpravy hradí stát (ustanovení §§ 67 až 70 veterinárního zákona) pouze náhrady nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami.

Státní veterinární správa, Krajská veterinární správa pro Jihočeský kraj (dále jen KVS), která provádí monitoring kontaminace zvěřiny černé zvěře radionuklidy cesia (Cs-134 a Cs-137) na území Jihočeského kraje dospěla k znepokojivým zjištěním, když v honitbách v oblasti Novohradských hor musela nařídit mimořádná veterinární opatření z důvodu zjištění nadlimitní úrovně kontaminace černé zvěře radionuklidy. Pro uživatele těchto honiteb to znamená povinnost nechat vyšetřit každý ulovený kus černé zvěře na kontaminaci radionuklidy v akreditované laboratoři, dále pak zajistit likvidaci všech ulovených kusů se zjištěným nadlimitním množstvím radionuklidů a též všech nevyšetřených ulovených kusů černé zvěře ve schváleném asanačním podniku na vlastní náklady. Nelze očekávat, že se situace, která je přímým důsledkem radioaktivního spadu po havárii jaderné elektrárny Černobyl v r. 1986 zlepší, naopak lze očekávat, že se nařízení mimořádných opatření rozšíří i na další honitby.

Současnou skutečností tedy je, že stát hradí zvýšené náklady, související s mimořádným nařízením, jen pokud ukládá mimořádná veterinární opatření při zdolávání nákazy. V tomto případě nejde o zdolávání nákazy, ale o mimořádné veterinární opatření k zamezení uvádění radioaktivních potravin do oběhu. Proto stát, za současného stavu legislativy, náklady na případnou likvidaci kontaminovaných kusů černé zvěře v asanačním podniku nehradí. Uživatelům honiteb je dále předběžným

	<p>opatřením stanovena povinnost nechat vyšetřit na kontaminaci radionuklidy každého uloveného divočáka a likvidace všech kusů, se zjištěným nadlimitním množstvím radionuklidů ve schváleném asanačním podniku. Vyšetření vzorků hradí v tomto případě stát, ale uživatelé honiteb musí zajistit na své náklady likvidaci kontaminovaných kusů. Cena za vyšetření 1 vzorku v akreditované laboratoři činí 660 Kč, likvidace 1kg zvěřiny ve schváleném asanačním podniku činí 5,50 Kč a s odvozem 11 Kč za 1 kg zvěřiny. Lze tedy předpokládat, že uživatelé předmětných honiteb nebudou motivováni k odlovu černé, jelikož plnění uložených opatření je poměrně nákladné. Situace tak logicky může vést ke zvýšení rizika ohrožení zdraví osob konzumací kontaminované zvěřiny, zvýšením početních stavů bude v předmětných honitbách docházet k nárůstu škod působených černou zvěří na zemědělských kulturách, ale i ke zvýšení rizika zavlečení nebezpečných nálezů (prasečího moru) do chovů domácích prasat. Opatření KVS, jejichž cílem je zamezení uvádění kontaminované zvěřiny do oběhu, jsou opatření vydávaná ve veřejném zájmu. Náklady na jejich realizaci však jdou též k tíži uživatele honitby, který nemá na vzniklé situaci žádný podíl. Proto by náklady spojené s realizací výše uvedených veterinárních opatření měl hradit stát, stejně jako je tomu u zdolávání nebezpečných nálezů, neboť situace je obdobná.</p> <p>Pozn.: navrhované změny jsou v textu podtrženy</p>	
Plzeňský kraj	Bez připomínek.	
Karlovarský kraj	Bez vyjádření.	
Ústecký kraj	Bez připomínek.	
Liberecký kraj	Bez připomínek.	

Královéhradecký kraj	Bez připomínek.	
Pardubický kraj	Bez připomínek.	
Kraj Vysočina	Bez připomínek.	
Magistrát hl. m. Prahy	Bez připomínek.	
Jihomoravský kraj	Bez připomínek.	
Olomoucký kraj	Bez připomínek.	
Moravskoslezský kraj	<p>Připomínky: Navrhujeme, aby návrh zákona byl doplněn o přechodné ustanovení s tímto zněním:</p> <p>Útulek pro opuštěná a toulavá zvířata, který byl registrován krajskou veterinární správou podle dosavadního znění veterinárního zákona, je registrován podle tohoto zákona a provozovatel nemusí požádat o novou registraci.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Např. útulek pro psy v Ostravě - Třebovicích, který provozuje statutární město Ostrava, je řádně registrován krajskou veterinární správou, ačkoliv stávající veterinární zákon toto výslovně nestanoví. Proto nevidíme racionální důvod, aby po přijetí novely veterinárního zákona byl opětovně registrován.</p>	<p>Neakceptováno. Přechodná ustanovení nelze do novely zákona stanovit z toho důvodu, že uvedená činnost dosud nebyla žádným způsobem právně upravována. Na základě připomínky bylo zjištěno, že Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Moravskoslezský kraj do jinak platného povolení k výkonu některých veterinárních asanačních činností zahrnula i činnost „péče o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích“ aniž by povolení takové činnosti mělo oporu v ustanoveních, na které se doklad o povolení k výkonu některých asanačních činností odvolává.</p>
Zlínský kraj	Bez připomínek.	
Komora veterinárních lékařů České republiky	<p>1) Novelizační bod 5 /nové znění § 3 odst. 1 písm. hh)/ navrhujeme uvést v tomto znění: „5. V § 3 odst. 1 písmeno hh) zní: „hh) veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající</p>	<p>Vypořádáno jinak. Novelizační bod 5 definující veterinárního lékaře byl vpuštěn. Zrušeno bude rovněž stávající ustanovení § 3</p>

	<p>veterinární léčebnou a preventivní činnost podle § 60,“.</p> <p>2) Navrhujeme vložit nový novelizační bod tohoto znění: „X. V § 60 se doplňuje odstavce 3, který zní: „(3) Veterinární lékař může vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec v závislé činnosti k jinému veterinárnímu lékaři, který vykonává veterinární léčebnou a preventivní činnost jako osoba samostatně výdělečně činná, anebo k právnické osobě, která má jako předmět podnikání veterinární léčebnou a preventivní činnost a jejíž statutární orgány jsou veterinární lékaři, členové Komory veterinárních lékařů České republiky, a zároveň jejíž podílníci, spoluvlastníci nebo akcionáři jsou veterinární lékaři, členové Komory veterinárních lékařů České republiky.“.</p> <p><i>Odůvodnění připomínek č. 1) a 2): Návrh by měl reagovat na současnou situaci a požadavky praxe a přesně upravit, jakými konkrétními způsoby a za jakých podmínek může veterinární lékař vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost i ve vztahu k jinému veterinárnímu lékaři nebo ve vztahu k právnické osobě.</i></p>	<p>odst. 1 písm. hh).</p> <p>Výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti veterinárních lékařů stanoví ustanovení § 59, § 59a, § 60 až 63 veterinárního zákona. Toto vymezení považujeme za naprosto dostačující, proto je definice chváleného veterinárního lékaře ve veterinárním zákoně nadbytečná.</p> <p>Pro účely veterinárního zákona bude definován pouze schválený veterinární lékař, se kterým tento zákon spojuje řadu podmínek a povinností.</p> <p>Neakceptováno. Úprava patří do zákona o Komoře veterinárních lékařů ČR. Veterinární lékaři mají speciální právní úpravu v zákoně o Komoře veterinárních lékařů ČR, která konstituuje Komoru veterinárních lékařů ČR jako nezávislý profesní orgán sdružující fyzické osoby při poskytování veterinární péče a pro ochranu jejich profesních, hospodářských a sociálních zájmů. Každý veterinární lékař, který na území ČR hodlá vykonávat veterinární preventivní a léčebnou činnost, musí být členem Komory veterinárních lékařů ČR. Komora veterinárních lékařů ČR dbá na to, aby její členové mj. vykonávali své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými právními předpisy a stanovskými předpisy Komory veterinárních lékařů ČR. Profesní řád Komory veterinárních lékařů ČR v § 2 odst. 2 stanoví, že pokud veterinární lékař vykonává veterinární léčebnou a preventivní činnost jako činnost závislou, pak pouze jako zaměstnanec jiného veterinárního lékaře.</p>
--	---	---

	<p>3) Novelizační bod 77 /vlození nového bodu 2 do § 59a odst. 1 písm. f)/ navrhujeme vypustit.</p> <p><i>Odůvodnění připomínky č. 3):</i> Nepovažujeme za důvodné, aby specializovaná odborná příprava k získání odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností mohla být organizována i vysokou školou s veterinárním studijním programem. Dosavadní právní úpravu uvedenou v § 59a odst. 1 písm. f) zákona považujeme za vyhovující a dostatečnou.</p> <p>4) Navrhujeme vložit nový novelizační bod tohoto znění: „X. V § 58 se doplňuje odstavce 4, který zní: „(4) <i>Odbornou veterinární činností vyhrazenou pouze</i></p>	<p>Toto oprávnění, tj. zaměstnávat další veterinární lékaře, kteří jsou členy Komory veterinárních lékařů ČR, je rovněž zakotveno v § 6 odst. 1 písm. d) zákona o Komoře veterinárních lékařů ČR. Zákon o Komoře veterinárních lékařů ČR tedy zná výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti jako výkon prostřednictvím soukromého veterinárního lékaře nebo jako zaměstnance soukromého veterinárního lékaře. Jinou formu zákon neupravuje.</p> <p>Veterinární zákon stanovuje základní právní rámec pro odbornost při provádění veterinární činnosti. Navrhovaná úprava definice schváleného veterinárního v novele veterinárního zákona nijak neodporuje této zákonné povinnosti ani její rozsah nijak nerozšiřuje.</p> <p>Neakceptováno. Navrhované ustanovení reflektuje současný stav, kdy veterinární právní předpisy již upravují získávání odborné způsobilosti k některým odborným veterinárním činnostem formou specializovaného odborného studia organizovaného vysokou školou s veterinárním studijním programem, viz již § 27b odst. 8, § 42 odst. 2, § 64a odst. 4.</p> <p>V souladu s připomínkou MŠMT byl termín „vysokou školou s veterinárním studijním programem“ nahrazen termínem „vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny“.</p> <p>Neakceptováno. Není třeba stanovovat výčet činností vykonávaných veterinárním lékařem.</p>
--	---	---

	<p><i>veterinárnímu lékaři podle § 60, na jeho pokyn nebo pod jeho kontrolou, jsou:</i></p> <p>a) veškeré fyzické nebo intelektuální výkony za účelem stanovení diagnózy, léčby nebo prevence onemocnění, zranění, bolesti nebo jiného defektu, či za účelem vyšetření zdravotního stavu zvířete nebo skupiny zvířat,</p> <p>b) veškeré zákroky porušující fyzickou integritu zvířete,</p> <p>c) veškeré zákroky způsobující nebo potenciálně způsobující bolest,</p> <p>d) veškeré invazivní zákroky směřující k penetraci anatomické dutiny zvířete, a to s pomocí i bez pomoci nástrojů, jakož i k penetraci kůže nebo sliznice, včetně injekčních aplikací,</p> <p>e) úkony označování malých zvířat, drobných zvířat a nebezpečných zvířat elektronickým identifikátorem vpravovaným do organismu zvířat a osvědčování identifikace takto označených zvířat v příslušných dokladech,</p> <p>f) úkony osvědčování zdravotního stavu, preventivních a léčebných zákroků v oblasti zdraví zvířat a nakažové situace v místě původu zvířat, jsou-li při jejich přesunech vyžadovány,</p> <p>g) úkony předepisování léčiv, veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, podávání léčiv a veterinárních přípravků, vázaných na předpis veterinárního lékaře, a vydávání pokynů o způsobu jejich použití chovatelům zvířat nebo jimi pověřeným osobám,</p> <p>h) prohlídky jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,</p> <p>i) úkony veterinární asanační činnosti; oprávnění jiných odborně způsobilých osob k provádění takových úkonů tím není dotčeno,</p> <p>j) další odborné činnosti, k nimž je zapotřebí odpovídající kvalifikace získané studiem nejméně pětiletého denního teoretického a praktického studia v magisterském</p>	<p>Obdobně tomu není ani v případě humánních lékařů.</p> <p>Navrhovaný výčet činností nepovažujeme za vhodný i z důvodu možného opomenutí nějaké činnosti, kterou veterinární lékař vykonává.</p> <p>V navrhovaném výčtu jsou navíc uvedeny i činnosti, z nichž některé jsou veterinárním zákonem rezervovány výlučně pro krajské veterinární správy a jejichž výkon nelze převádět na veterinárního lékaře.</p>
--	--	--

programu v oblasti veterinárního lékařství.“.

Odůvodnění připomínky č. 4):

1. Právní předpisy Evropské unie jasně vymezují požadavky na vzdělání veterinárního lékaře (např. směrnice 2005/36/ES), ale nezabývají se vůbec podrobnostmi výkonu veterinární profese či delegováním veterinárních zákroků na laické osoby. Z těchto předpisů vyplývá, že léčebné a chirurgické výkony na zvířatech jsou rezervovány pro veterinárního lékaře.

2. *Veterinární lékařství je regulovaná profese a veterinární lékař musí být v dané zemi registrován kompetentní autoritou. Přístup do profese je podmíněn dosaženou úrovní vysokoškolského vzdělání (diplom, doktorát atd.) a právo k výkonu profese je navíc podmíněno registrací veterinárního lékaře kompetentní autoritou a výkonem profese podle profesního řádu, a to s hrozícími sankcemi při překročení mantinelů určených jeho ustanoveními.*

3. Všeobecně je přijímáno, že jedině veterinární profese má způsobilost a odbornost zaručující vysokou úroveň ochrany zdraví zvířat a jejich pohody, stejně jako ochrany veřejného zdraví.

4. Některé veterinární zákroky může – vzhledem ke svému vzdělání, výcviku, praxi či profesní zodpovědnosti – provádět pouze veterinární lékař nebo jiné osoby pod jeho přímým dohledem. Důvodem je ochrana zvířat, jejich zdravotního stavu i ochrana veřejného zdraví.

Požadovaná restrikce výkonů na osoby kvalifikované určitým způsobem - veterinární lékaře - přináší společenské záruky zvířatům samotným, jejich majitelům i spotřebitelům produktů živočišného původu.

5. Společenská zvířata se stala běžně „členy rodiny“ a evropské veřejné mínění požaduje vysoký stupeň ochrany takřka všech druhů zvířat. Stejně tak požaduje neméně vysoký stupeň kvality a nezávadnosti potravin živočišného

	<p>původu kontrolovaný nezávislou veterinární profesí chránící jak veřejné zdraví, tak zdraví zvířat.</p> <p>6. Stávající situace zapříčiňuje, že řada laických osob provádí veterinární zákroky bez jasně vymezeného minimálního vzdělání či praktického výcviku. Nelegální výkon bývá zpravidla umožněn nepřítomností jasného označení, které veterinární úkony jsou výhradně vymezeny pro veterinárního lékaře a které mohou být vykonávány jinými osobami získáním patřičné odborné způsobilosti. Nejasnosti v této oblasti umožňují transfer veterinárních zákroků laickým osobám a narušuje důvěru veřejnosti a spotřebitelů v ochranu zvířat, stejně jako v nezávadnost produktů živočišného původu.</p> <p>7. Bez nejmenších pochyb jsou vyšetřování zvířat a stanovení diagnózy, léčba či doporučení léčby, preskripce léčiv a chirurgické zákroky, silně provázány a jsou předmětem praktických výkonů veterinárního lékaře. Diagnóza nemůže být vyslovena bez vyšetření zvířete (ať již fyzického vyšetření, nebo odběru a vyšetření vzorků) a léčba provedena nebo doporučena bez předchozího vyšetření a stanovení diagnózy. Totéž beze zbytku platí o předepisování veterinárních léčiv.</p> <p>8. <i>Označování zvířat elektronickými identifikátory je bezesporu invazivním aktem vpravování cizího tělesa do těla zvířete, spojeným s veškerými riziky možného poškození živého organismu. Vzhledem k nárokům na znalost anatomie a fyziologie zvířat, i na základě dosažené úrovně vzdělání tak přísluší označování malých zvířat, drobných zvířat a nebezpečných zvířat výhradně veterinárnímu lékaři.</i></p> <p>5) Navrhujeme vložit nový novelizační bod tohoto znění: „X. V § 64 odstavec 3 zní: „(3) Veterinární technici mohou samostatně vykonávat pouze tyto odborné veterinární úkony:</p>	<p>Neakceptováno. Výčet konkrétních a určitých činností, které může vykonávat schválený veterinární lékař, je v současné době vyčerpávajícím způsobem</p>
--	--	---

	<p>a kastraci samců mladších 7 dnů u prasat a mladších 8 týdnů u skotu, ovcí, koz nebo králíků, kteří netrpí anatomickou vadou pohlavních orgánů,</p> <p>b krácení ocasů u selat mladších 7 dnů a jehňat mladších 8 dnů,</p> <p>c odrohování nebo tlumení růstu rohů u telat a kůzlat ve věku do 4 týdnů provedenou chemickou kauterizací, tepelnou kauterizací přístrojem, který vyvíjí potřebné teplo po dobu nejméně 10 sekund,</p> <p>d ošetření a úpravu zdravých kopyt, paznehtů a spárků zvířat,</p> <p>e odstraňování ostruh, hřebenů, posledních článků křídel, krácení zobáků, drápů, nastřihování meziprstních blan během prvního dne života drůbeže,</p> <p>f kauterizaci zobáků hrabavé drůbeže mladší 10 dnů, která je určena k produkci konzumních vajec,</p> <p>g odstraňování drápů a zkrácení horní části zobáku u pižmových kachen do 21 dní věku,</p> <p>h úpravu zubů savých selat.“.</p> <p><i>Odůvodnění připomínky č. 5):</i> <i>Současná úprava oprávnění veterinárních techniků spočívající v tom, že mohou samostatně vykonávat takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti, je neurčitá, čímž způsobuje její nejednotnou aplikaci v praxi. Navrhuje se proto stanovit oprávnění veterinárních techniků zcela určitým a vyčerpávajícím způsobem vylučujícím jakékoli pochybnosti o konkrétním rozsahu jejich oprávnění.</i></p> <p>6) Navrhujeme vložit nový novelizační bod tohoto znění: „X. V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno kk), které zní: „kk) veterinárním technikem absolvent střední odborné školy veterinárního oboru, popřípadě absolvent</p>	<p>stanoven v ustanovení § 18 vyhlášce č. 342/2012 Sb. Tento výčet je v souladu s veterinárním zákonem, který v § 64 odst. 6 písm. b) stanovuje zmocnění pro vydání prováděcího předpisu o podrobnostech výkonu odborných veterinárních úkonů schválených veterinárními lékaři.</p> <p>Neakceptováno. Veterinární zákon v § 64 odst. 1 jasně stanoví, že soukromým veterinárním technikem může být osoba, která splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. c), tj.</p>
--	---	--

	<p>pomaturitního studia veterinárního oboru.“.</p> <p><i>Odůvodnění připomínky č. 6):</i></p> <p><i>Ve vymezení základních pojmů je postrádáno vymezení pojmu „veterinární technik“, ač v řadě ustanovení zákona se tento pojem běžně používá.</i></p> <p>7) Navrhujeme vložit nový novelizační bod tohoto znění: „X. V § 64a odstavec 2 zní: „(2) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona včetně označování injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněna provádět osoba, která získala střední vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání anebo vysokoškolské vzdělání v některém zemědělském oboru nebo v oboru se zaměřením na zemědělství, veterinářství a veterinární prevenci.“.</p>	<p>získala úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru. Definice soukromého veterinárního technika je v § 3 veterinárního zákona nadbytečná.</p> <p>Navrhovaná úprava odpovídá již současně platné a účinné úpravě § 59a odst. 1 písm. c), která stanoví, že soukromým veterinárním technikem je osoba, která splňuje požadavek odborné způsobilosti podle tohoto ustanovení, tedy získala úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru.</p> <p>Některé střední školy umožňují specializaci v zaměření veterinární technik a veterinární technik laborant. Školy tímto zaměřením vychází vstříc požadavkům veterinární praxe na dovednost absolventa v praktických činnostech.</p> <p>Neakceptováno. Ustanovení § 64a bylo do veterinárního zákona doplněno zákonem č. 308/2011 Sb. jako požadavek obecně upravit odbornou způsobilost k označování hospodářských zvířat a od té doby se v praxi nevyskytly žádné problémy při jeho aplikaci. Nepovažujeme za důvodné zužovat možnost označovat označovaná zvířata podle plemenářského zákona pouze na osoby, které získaly střední vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání anebo vysokoškolské vzdělání v některém zemědělském oboru nebo v oboru se zaměřením na zemědělství, veterinářství a veterinární prevenci. Získání odborné způsobilosti k označování zvířat</p>
--	--	---

	<p>8) Navrhujeme vložit nový novelizační bod tohoto znění: „X. V § 64a se odstavce 4 a 5 zrušují.</p> <p><i>Odůvodnění připomínek č. 7) a 8): Absolvování specializované odborné přípravy pro pouhé označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona je nedůvodnou a nadbytečnou administrativní zátěží. Návrh úpravy odstavce 2 v § 64a proto doprovází návrh na vypuštění odstavců 4 a 5 z tohoto ustanovení.</i></p> <p>9) V novelizačním bodu 81 nově vkládaný § 64b navrhujeme upravit takto:</p> <p style="text-align: center;">„§ 64b Chovatel hospodářských zvířat</p> <p>Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až e), je oprávněn na jím provozovaném hospodářství podle pokynů a pod vedením ošetřujícího veterinárního lékaře u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová,</p> <p>a) měřit vnitřní tělesnou teplotu, b) aplikovat léčiva, včetně aplikace injekční, c) vyšetřovat porodní cesty intravaginálně v době porodu s normálním průběhem, d) vést porod hospodářských zvířat s fyziologickým průběhem,</p>	<p>dalších osob přineslo finanční a časovou úsporu pro chovatele, kteří jsou toto označování oprávněni provádět prostřednictvím svých zaměstnanců, odborně způsobilých osob, bez ohledu na jejich dosažené vzdělání.</p> <p>Neakceptováno. Viz předchozí připomínka.</p> <p>Akceptováno částečně. Navrhované ustanovení § 64b odpovídá závěrům společných jednání k připravovanému návrhu novely veterinárního zákona vedené Ministerstvem se zástupci Státní veterinární správou, Uníí chovatelů a Komorou veterinárních lékařů ČR. Na těchto pracovních jednáních zástupci Komory veterinárních lékařů ČR uvedený požadavek nevznesli, s navrhovanou koncepcí legislativního řešení předloženou v novele veterinárního zákona souhlasili. Konkrétní návrh Komory veterinárních lékařů ČR bude předmětem úpravy prováděcího právního předpisu, k jehož vydání obsahuje veterinární zákon zákonné zmocnění. V odstavci 3 doplněn požadavek odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až e),</p>
--	---	--

	<p>e) provádět neinvazivní odběr vzorků pro účely laboratorního vyšetření, a to zejména mléka, moči při spontánním močení a trusu při defekaci, f) nalévat sondou do bachoru roztoky a suspenze, g) provádět neinvazivní veterinární úkony, které je možné provádět bez anestezie a analgezie, pokud je cílem předcházení poškození zdraví, udržení a zlepšení zdravotního stavu hospodářských zvířat.“</p> <p><i>Odůvodnění připomínky č. 9):</i> Navrhovaná úprava pojímá možnost chovatele hospodářských zvířat provádět odborné veterinární úkony příliš široce. Navíc ponechává konkrétní úpravu až na prováděcí právní předpis. V zájmu kvalitního výkonu veterinární péče vskutku odborně způsobilými osobami je třeba, aby chovatel mohl provádět jen takové úkony, které je schopen provést tak, aby zdraví zvířat jím chovaných neutrpělo nějakým neodborným zásahem. Tyto úkony by přitom měly být vymezeny přímo zákonem.</p> <p>10) V celém zákoně navrhuje nahradit slova „soukromý veterinární technik“ slovy „veterinární technik“. <i>Odůvodnění připomínky č. 10):</i> <i>V celém zákoně se slova „soukromý veterinární lékař“ nahrazují slovy „veterinární lékař“. Je proto logické a žádoucí, aby obsahově stejná úprava byla provedena i u „soukromého veterinárního technika“.</i></p> <p>11) V novelizačním bodu 81 nově vkládaný § 64c odst. 3</p>	<p>Neakceptováno. Nadbytečné. Požadavek nijak nesouvisí s úpravou definice veterinárního lékaře. V daném případě je třeba zdůraznit, že činnost provádí soukromý veterinární technik. Jedná se o případy, kdy činnosti provádí výhradně sám, jako fyzická osoba, veterinární zákon a prováděcí právní předpis přesně vymezuje, o jaké odborné úkony se jedná. V ostatních případech provádí i jiné odborné úkony jako zaměstnanec veterinárního lékaře, ale i chovatele.</p> <p>Neakceptováno.</p>
--	--	---

	<p>navrhujeme upravit takto: „(3) Prohlíželem včelstev je schválený veterinární lékař nebo fyzická osoba vykonávající činnosti podle odstavců 1 a 2 pod dohledem schváleného veterinárního lékaře. Seznam prohlížitelů včelstev vede Ústřední veterinární správa.“.</p>	<p>Na základě požadavku Českého svazu včelařů se do novely veterinárního zákona navrhuje doplnit nové ustanovení o tzv. prohlížiteli včelstev. Navrhuje se, aby prohlíželem včelstev byla, obdobně jako tomu je u vyšetřování volně žijící zvěře proškolená osoba, fyzická osoba, která úspěšně absolvuje specializované školení blíže stanovené prováděcím právním předpisem.</p> <p>Nepovažujeme za důvodné omezovat výkon této činnosti pouze na schválené veterinárního lékaře nebo fyzickou osobu pod jeho dohledem. Pro tuto fyzickou osobu navíc návrh postrádá jakýkoli požadavek na odbornost.</p> <p>Pouhý dohled schváleného veterinárního lékaře je nedostatečnou zárukou, že prohlídku bude neproškolená osoba provádět odborně.</p> <p>Proškolená osoba bude, pokud ji chovatel včel povolá, oprávněna v ochranných pásmech v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel prohlížet včelstva. Bude na rozhodnutí chovatele včel, zda si rozebrání včelího díla nechá rozebrat tímto prohlíželem včelstev, nebo si tuto prohlídku svých včel provede, tak jako doposud, sám.</p> <p>K tomuto návrhu bylo přistoupeno především z důvodu co nejvčasnějšího zamezení šíření nebezpečné nákazy včel.</p> <p>Na internetových stránkách Státní veterinární správy je seznam veterinárních lékařů, kteří se považují za odborníky na chov včel a jsou připraveni vykonávat odbornou činnost pro chovatele. Jedná se o 27 veterinárních lékařů. V seznamu Komory veterinárních lékařů ČR je zapsáno asi 3700 veterinárních lékařů.</p>
--	--	--

	<p>12) V novelizačním bodu 81 nově vkládaný § 64c odst. 4 navrhuje upravit takto: „(4) Prováděcí právní předpis stanoví a) rozsah prohlídky včelstev s rozebráním včelího díla a vedení záznamů prohlížeatele včelstev, b) podmínky vedení seznamu prohlížitelů včelstev.“.</p> <p><i>Odůvodnění připomínek č. 11) a 12):</i> Není vůbec nutné, aby prohlížitel včelstev musel absolvovat nějaké specializované školení a musel získat osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Povaha této činnosti je taková, že je na místě, aby ji mohl vykonávat buď schválený veterinární lékař nebo fyzická osoba pod jeho dohledem.</p> <p>13) Navrhujeme vložit nový novelizační bod tohoto znění: „X. V § 71 odst. 1 písm. i) a v § 72 odst. 1 písm. l) se před slova „bez podání oznámení“ vkládají slova „bez osvědčení vydaného podle zvláštního právního předpisu^{x)}“. Poznámka pod čarou č. X) zní: „X) § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.“.</p> <p><i>Odůvodnění připomínky č. 13):</i> Výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti osobami bez platného osvědčení vydaného Komorou veterinárních lékařů České republiky podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 381/1991 Sb. přináší problémy kontrolním orgánům krajských veterinárních správ i Komory veterinárních lékařů České republiky. Vykonávání takové činnosti osobami bez tohoto osvědčení může přitom způsobit problémy v ochraně zdraví zvířat, jakož i v ochraně veřejného zdraví, a proto by takové protiprávní</p>	<p>Neakceptováno. Viz připomínka č. 11.</p> <p>Neakceptováno. Veterinární lékař, který vykonává veterinární léčebnou a preventivní činnost musí být v souladu s ustanovením § 4 odst. 1 zákona o Komoře veterinárních lékařů ČR členem Komory veterinárních lékařů ČR. Veterinární zákon nemůže sankcionovat porušení povinností, které nejsou tímto zákonem stanoveny a ani by neměli být předmětem úpravy tohoto zákona.</p>
--	--	---

	jednání mělo podléhat uložení sankce.	
Družstevní asociace ČR	Bez vyjádření.	
Hospodářská komora ČR	Bez vyjádření.	
Agrární komora ČR	Bez vyjádření.	
Českomoravská konfederace odborových svazů	Bez připomínek.	
Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR	Bez vyjádření.	
Asociace samostatných odborů	Bez připomínek.	

Vypracoval: JUDr. Pavel Novák
V Praze dne 2. března 2016